

1995. évi CXVII. törvény

a személyi jövedelemadóról

[A törvény 2010. január 1-jétől hatályos szövege, tartalmazza

- a közteherviselés rendszerének átalakítását célzó törvénymódosításokról szóló 2009. évi LXXVII. törvényben (a továbbiakban: Krtv.),
- az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvénnyel és a megtakarítások ösztönzésével összefüggő törvénymódosításokról szóló 2009. évi CXVI. törvényben (a továbbiakban: Módtv.),
- az egyes képviselői juttatások és kedvezmények megszüntetéséről szóló 2009. évi LXV. törvényben,
- a Magyar Köztársaság 2010. évi költségvetését megalapozó egyes törvények módosításáról szóló 2009. évi CIX. törvényben,
- a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény módosításáról szóló 2009. évi CXLII. törvényben,
- a Nemzeti Akkreditáló Testület szervezetéről, feladat- és hatásköréről, valamint eljárásáról szóló 2005. évi LXXVIII. törvény módosításáról szóló 2009. évi CLI. törvényben,
- a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosításáról szóló 2009. évi CLVIII. törvényben

elfogadott, 2010. január 1-jétől hatályba lépő módosításokat, valamint az Alkotmánybíróság 127/2009. (XII. 17.) számú határozatából következő módosításokat (**kövér betűkkel** jelölve)].

Az adóbevételek biztosítása érdekében, az állampolgárok közterhekhez való hozzájárulásának alkotmányos kötelezettségéből kiindulva az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

ELSŐ RÉSZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

I. Fejezet

ALAPELVEK

1. § (1) A Magyar Köztársaságban a magánszemélyek a jövedelmükből a közterhekhez való hozzájárulás alkotmányos kötelezettségének e törvény rendelkezései szerint tesznek eleget, figyelemmel az adózás rendjéről szóló törvényben foglaltakra is.

(2) E törvény célja az arányosság és a méltányosság elvének érvényesítésével az állami feladatok ellátásához szükséges adóbevétel biztosítása, kivételesen egyes társadalmi, gazdasági célok megvalósulásának elősegítése.

(3) A magánszemély minden jövedelme adóköteles. Ettől eltérő szabályt, az adóból kedvezményt a kivételes célok érdekében – e törvény alapelveinek figyelembevételével – csak törvény állapíthat meg. **Az adó alapja az adóköteles bevételből megállapított, e törvény rendelkezései szerinti levonásokkal csökkentett jövedelem és az adóalap-növelő tételek összege.**

(4) Az adókötelezettséget, az adó mértékét befolyásoló, a magánszemély adójának csökkenését eredményező eltérő szabály, adókedvezmény annyiban alkalmazható, illetőleg érvényesíthető, amennyiben az annak alapjául szolgáló szerződés, jogügylet, más hasonló cselekmény tartalma megvalósítja az eltérő szabály, az adókedvezmény célját. Az alkalmazhatóságot, illetőleg érvényesíthetőséget annak kell bizonyítania, akinek az érdekében áll. Ha a felek akár a szokásos piaci értékektől, áraktól való eltérésekkel, akár színlelt jogügyletekkel kívánják érvényesíteni, növelni az adószabályok alkalmazásának előnyeit, akkor azokat az adókötelezettség megállapítása során figyelmen kívül kell hagyni.

(5) A magánszemély vagy annak adózásában közreműködő, azt befolyásoló más személy egyaránt köteles a vonatkozó rendelkezések alkalmazása során az adókötelezettséget, az adó mértékét befolyásoló tényezők esetében érvényesíteni az ezen §-ban foglalt alapelveket.

(6) Az adót – egyes kivételekkel – naptári évenként, az összes jövedelem alapján kell megállapítani és megfizetni, azonban az adóbevételek folyamatossága érdekében adóelőlegel kell fizetni.

(7) Az érvénytelen szerződés alapján, vagy egyébként jogalap nélkül megszerzett bevétel után megfizetett adó (adóelőleg) az eredeti állapot helyreállítását követően, az önellenőrzésre irányadó rendelkezések megfelelő alkalmazásával igényelhető vissza. Ha az eredeti állapot helyreállítása már az adókötelezettség teljesítési határidejének lejártá előtt megtörtént, akkor az említett bevétellel összefüggésben adókötelezettség nem keletkezik.

(8) Az érvénytelen szerződés, vagy egyébként jogalap nélküli kiadás alapján érvényesített költséggel, levonással megállapított jövedelmet és adót (adóelőleget), vagy az adót (adóelőleget) csökkentő jogosultságot az eredeti állapot helyreállítását követően az önellenőrzésre irányadó rendelkezések megfelelő alkalmazásával helyesbíteni kell. Ha az érvénytelenség vagy a jogalap hiánya már a jövedelem és az adó (adóelőleg) megállapítása előtt fennáll, akkor a kiadás alapján költség, levonás, az adót (adóelőleget) csökkentő jogosultság nem érvényesíthető.

(9) Az adókötelezettség jogcímét, valamint az adókötelezettségeket (ideértve a jövedelem megállapítását is)

a) elmaradt jövedelemre tekintettel kifizetett, juttatott kártérítés, kártalanítás, kárpótlás címén megszerzett bevétel esetén az elmaradt jövedelemre irányadó rendelkezések szerint kell meghatározni;

b) késedelmi kamat vagy kötbér címén megszerzett bevétel esetén azon bevételre irányadó rendelkezések szerint kell meghatározni, amelynek késedelmes, illetve nem vagy nem szerződésszerű teljesítésére tekintettel a kifizetése, juttatása történt.

1/A. § (1) Az Európai Unió tagállamának állampolgára által megszerzett, e törvény szerinti korlátozott adókötelezettség alá eső jövedelmet nem terheli magasabb összegű adó annál, mint amelynek fizetésére akkor lenne köteles, ha ő, házastársa és gyermeke(i) belföldi illetőségű magánszemélynek minősülne.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásának feltétele, hogy a magánszemély által az adóévben a (4) bekezdésben meghatározott jogcímen megszerzett, e törvény szerinti korlátozott adókötelezettség alá eső összes jövedelem eléri az adóévben megszerzett összes jövedelmének 75 százalékát. Ennek igazolására az adóévben megszerzett összes jövedelem megállapított összegét az illetősége

szerinti állam joga szerint tartalmazó okirat (így különösen bevallás, határozat) hiteles magyar nyelvű fordításáról készült másolat szolgál.

(3) A magánszemély az e törvény által biztosított kedvezményt csak annyiban érvényesítheti, amennyiben azonos vagy hasonló kedvezmény azon másik tagállamban, amelyben a (4) bekezdés szerinti jövedelme adóztatható, nem illeti meg.

(4) A (2)–(3) bekezdésben hivatkozott jövedelem a nem önálló tevékenységből származó jövedelem és az önálló tevékenységből származó jövedelem (ideértve különösen a vállalkozói jövedelmet és a vállalkozói osztalékalapot vagy az átalányadó alapját), valamint a nyugdíj és más hasonló, a korábbi foglalkoztatásra tekintettel megszerzett jövedelem.

II. Fejezet

A TÖRVÉNY HATÁLYA

2. § (1) A törvény hatálya a magánszemélyre, annak jövedelmére, és az e jövedelemmel összefüggő adókötelezettségre terjed ki.

(2) Az adókötelezettség a törvényben meghatározott egyes esetekben a magánszemély adókötelezettségével összefüggésben a kifizetőre is kiterjed. Az államháztartásról szóló törvény szerint a kincstári körbe, illetőleg a helyi önkormányzat finanszírozási körébe tartozó kifizetőnek (munkáltatónak) ezeket a kötelezettségeket azzal az eltéréssel kell teljesítenie, hogy ahol törvény az adó vagy az adóelőleg levonását vagy befizetését írja elő, ott az adó vagy az adóelőleg megállapítását kell érteni.

(3) A magánszemély az adó megállapítása szempontjából e törvény rendelkezései szerint veszi figyelembe a bevételeit és a költségeit akkor is, ha a könyvvézetési kötelezettségének más törvény rendelkezései szerint is eleget tesz.

(4) A belföldi illetőségű magánszemély adókötelezettsége összes bevételére kiterjed (teljes körű adókötelezettség). A külföldi illetőségű magánszemély adókötelezettsége kizárólag a jövedelemszerzés helye alapján belföldről származó, vagy egyébként nemzetközi szerződés, viszonyosság alapján a Magyar Köztársaságban adóztatható bevételére terjed ki (korlátozott adókötelezettség).

(5) A nemzetközi szerződés előírását kell alkalmazni, amennyiben törvénnyel vagy kormányrendelettel kihirdetett nemzetközi szerződés e törvénytől eltérő előírást tartalmaz. E törvénytől viszonyosság alapján is helye van eltérésnek, de a viszonyosság alkalmazása az adózó számára nem eredményezhet a törvényben meghatározottakhoz képest kiterjesztő adókötelezettséget. A viszonyosság kérdésében az adópolitikáért felelős miniszter állásfoglalása az irányadó.

(6) A Magyar Köztársaságban adóztatható bevétel adókötelezettségének jogcímét e törvény szerint kell megállapítani, és az adókötelezettségeket (ideértve a jövedelem megállapítását is) ennek megfelelően kell teljesíteni. A jogcím meghatározásánál a felek (a magánszemély és a bevételt juttató személy, valamint az említett személyek és más személy) között egyébként fennálló jogviszonyt és a szerzés körülményeit kell figyelembe venni. Az előzőek szerint meghatározott jogcímen a bevétel kifizetőjeként járhat el az említett felek közül az a személy, amelyikkel a magánszemély a szerzés körülményeit is figyelembe véve a bevétel jogcímét meghatározó jogviszonyban áll, ha ez a kifizető az e bevétellel kapcsolatos, jogszabályban előírt

kötelezettségeinek teljesítése érdekében szükséges adatokkal rendelkeznek, akkor is, ha a bevételt más személy fizeti (fizette) ki, vagy folyósítja (folyósította). Ha az adó megfizetésére e törvény előírásai szerint a kifizető kötelezett, e kötelezettsége független a magánszemély illetőségétől.

(7) A külföldi székhelyű jogi személy, egyéb szervezet tulajdonában (üzemeltetésében) lévő személygépkocsi magáncélú használatára, valamint a külföldi székhelyű jogi személy, egyéb szervezet által nyújtott hitel kamata alapján keletkező kamatkülönbözetre tekintettel megszerzett jövedelemmel összefüggő, és az egyébként a kifizetőt terhelő adókötelezettségeket – a (6) bekezdésben meghatározott eset kivételével – a magánszemély a kifizetőre irányadó rendelkezések megfelelő alkalmazásával teljesíti, ha számára a jövedelmet a külföldi székhelyű jogi személy, egyéb szervezet nem belföldi telephelye, fióktelepe vagy kereskedelmi képviselője útján juttatja.

(8) Külföldi jog alapján társadalombiztosítási ellátásnak, családtámogatási ellátásnak, szociális segélynek megfelelő jogcímen folyósított juttatás adókötelezettségét (e törvény külön rendelkezésének hiányában is) a belföldi jog szerint, a juttatás jellemzői, feltételei alapján hasonló juttatás adókötelezettségének megfelelően kell meghatározni.

III. Fejezet

FOGALMAK ÉS ÉRTELMEZŐ RENDELKEZÉSEK

3. § E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:

1. *Belföld*: a Magyar Köztársaság területe, beleértve a vámszabadterületet is.

2. *Belföldi illetőségű magánszemély*:

a) a magyar állampolgár (kivéve, ha egyidejűleg más államnak is állampolgára, és belföldön nem rendelkezik a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló törvényben meghatározott lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel);

b) az a természetes személy, aki a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvényben meghatározottak szerint a szabad mozgáshoz és a három hónapot meghaladó tartózkodáshoz való jogát az adott naptári évben – a ki- és beutazás napját is egész napnak tekintve – legalább 183 napig a Magyar Köztársaság területén gyakorolja;

c) a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény hatálya alá tartozó letelepedett jogállású, illetve hontalan személy; továbbá

d) az a)–c) pontban nem említett természetes személy, akinek

da) kizárólag belföldön van állandó lakóhelye;

db) létérdekei központja belföld, ha egyáltalán nem vagy nem csak belföldön rendelkezik állandó lakóhellyel;

dc) szokásos tartózkodási helye belföldön található, ha egyáltalán nem vagy nem csak belföldön rendelkezik állandó lakóhellyel, és létérdekei központja sem állapítható meg;

azzal, hogy a létérdekek központja az az állam, amelyhez a magánszemélyt a legszorosabb személyes, családi és gazdasági kapcsolatok fűzik.

3. *Külföldi illetőségű magánszemély*: a belföldi illetőségű magánszemélynek nem minősülő természetes személy.

4. Jövedelemszerzés helye:

a) önálló tevékenységből származó jövedelem esetében a magánszemély illetősége szerinti állam, ha azonban a magánszemély az önálló tevékenységet telephelye (állandó bázisa) útján folytatja, akkor a telephely (az állandó bázis) fekvése szerinti állam;

b) hajó, légi jármű vagy közúti szállító jármű nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó jövedelem esetén – az a) alpontban foglaltaktól függetlenül – az üzemben tartó székhelye szerinti vagy a hajó, a jármű nyilvántartását (a lajstromot) vezető állam;

c) ingatlan birtoklásából, használatából és hasznainak szedéséből, valamint az ingatlan feletti rendelkezési jog gyakorlásából (így különösen az ingatlan átruházásából, bérbeadásából vagy haszonbérbe adásából) származó jövedelem esetében – az a) alpontban foglaltaktól függetlenül – az ingatlan fekvése szerinti állam;

d) nem önálló tevékenységből származó jövedelem esetében a tevékenység-végzés szokásos helyének (az állandó munkavégzés helyének) fekvése szerinti állam; változó munkavégzési helyen végzett tevékenység esetében,

da) ha a magánszemély a munkáltató (a munkaadó) belföldi székhelyével, vagy belföldi telephelyével (állandó bázisával), fióktelepével, kereskedelmi képviselővel áll a jövedelemszerzés alapjául szolgáló jogviszonyban, akkor belföld;

db) a da) pontban nem említett esetben a belföldön végzett tevékenységére arányosan számított jövedelem tekintetében belföld;

dc) a db) pont rendelkezésétől eltérően, az olyan jövedelem tekintetében, amely nemzetközi forgalomban üzemeltetett járművön belföldön kívül (is) teljesített szolgálat ellenértéke, az az állam, amely az ilyen jövedelmet nemzetközi szerződés vagy viszonyosság alapján adóztathatja, más esetben a magánszemély illetősége szerinti állam;

e) közszolgálati, közalkalmazotti, bírósági, igazságügyi alkalmazotti vagy ügyészégi szolgálati jogviszony, valamint a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjának szolgálati jogviszonya, továbbá az említett jogviszonyok bármelyikének megfelelő, külföldi jog szerinti jogviszony alapján megszerzett jövedelem esetében – a d) alpontban foglaltaktól függetlenül – a munkáltató (a munkaadó) illetősége szerinti állam;

f) jogi személy, egyéb szervezet vezető tisztségviselőjeként, felügyelő bizottsága tagjaként megszerzett jövedelem esetében – az a) és d) alpontban foglaltaktól függetlenül – a jogi személy, az egyéb szervezet székhelye szerinti állam; vezető tisztségviselő a jogi személy, az egyéb szervezet törvényes képviselőjére jogosult magánszemély (például az üzletvezetésre jogosult tag, az ügyvezető, a cégvezető);

g) előadói, művészeti és sporttevékenységre, bemutatóra (kiállításra) tekintettel megszerzett jövedelem esetében – az a) és d) alpontban foglaltaktól függetlenül – a tevékenység végzésének helye szerinti állam;

h) a szellemi alkotáshoz fűződő törvényi védelem alatt álló jog (így különösen szabadalom, ipari minta, védjegy, védett eljárás, szerzői jog) révén megszerzett jövedelem (jogdíj) esetében – az a) és d) alpontban foglaltaktól függetlenül – a jogdíj fizetésére kötelezett személy illetősége szerinti állam – amennyiben a jogdíj fizetésére belföldi telephelye (állandó bázisa), fióktelepe, kereskedelmi képviselője útján kötelezett, akkor belföld –, ha azonban a jogdíjfizetés alapjául szolgáló jog ténylegesen a jogosult magánszemély belföldi telephelyéhez (állandó bázisához) tartozik, akkor belföld;

i) kamat, értékpapír-kölcsönzésből származó jövedelem esetében a kamat, illetve a díj fizetésére kötelezett személy illetősége szerinti állam – amennyiben a kamat, a díj fizetésére belföldi telephelye (állandó bázisa), fióktelepe, kereskedelmi képvisellete útján kötelezett, akkor belföld –, ha azonban a kamat, a díj fizetésének alapjául szolgáló követelés (jog), értékpapír ténylegesen a jogosult magánszemély belföldi telephelyéhez (állandó bázisához) tartozik, akkor belföld;

j) osztalék esetében az osztalék fizetésére kötelezett jogi személy, egyéb szervezet illetősége szerinti állam, ha azonban az osztalék fizetésének alapjául szolgáló értékpapír (jog) ténylegesen a jogosult magánszemély belföldi telephelyéhez (állandó bázisához) tartozik, akkor belföld;

k) vállalkozásból kivont jövedelem esetében a társas vállalkozás székhelye szerinti állam, ha azonban a jövedelem megszerzésének alapjául szolgáló értékpapír (jog) ténylegesen a jogosult magánszemély belföldi telephelyéhez (állandó bázisához) tartozik, akkor belföld;

l) nyeresémből származó jövedelem esetében a szerencsejáték szervezőjének székhelye szerinti állam, ha azonban a szerencsejáték szervezése – akár engedéllyel, akár engedély nélkül – telephely (állandó bázis), fióktelep, kereskedelmi képviselő útján történik, akkor a telephely (az állandó bázis), a fióktelep, illetve a kereskedelmi képviselő fekvése szerinti állam;

m) az e törvény szerint természetbeni juttatásnak minősülő bevétel esetén belföld;

***n)* a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti ingatlannal rendelkező társaságban lévő részesedés ellenérték fejében történő átruházása, kölcsönbe adása vagy ilyen társaságból történő kivonása révén megszerzett jövedelem esetében – az *a)*, az *i)*, a *k)* és az *o)* alpontban foglaltaktól függetlenül – belföld;**

***o)* az *a)*–*n)* alpontokban nem említett esetben a magánszemély illetősége szerinti állam.**

5. Alacsony adókulcsú állam: az az állam, amelyben törvény nem ír elő a társasági adónak megfelelő adókötelezettséget vagy az előírt adómérték legfeljebb 12 százalék, kivéve, ha az állammal a Magyar Köztársaság egyezményt kötött a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyoadók területén.

6. Adóév: az az időszak, amelyre vonatkozóan az adó alapját meg kell állapítani; ez a naptári év, az e törvényben meghatározott kivételekkel.

7. Jóváírás: az a pénzügyi művelet, amelynek eredményeként a magánszemély az adott bevétel felett rendelkezhet.

8. Adókötelezettség: a bejelentésre, a nyilatkozattételre, az adóalap- és adómegállapításra, a bevallásra, az adóelőleg- és adófizetésre, az adólevonásra, a nyilvántartás-vezetésre, a bizonylatkiállításra, az adatszolgáltatásra, az iratok megőrzésére vonatkozóan a bevételt szerző magánszemély és az adóztatásban közreműködő kifizető számára e törvény és az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint előírt tennivalók összessége.

***9. Szokásos piaci érték:* az az ellenérték (a továbbiakban ideértve a kamatot és a tevékenység piaci viszonyoknak megfelelő díjazását is), amelyet független felek összehasonlítható körülmények esetén egymás között érvényesítenek, vagy érvényesítenének. Nem független felek között a szokásos piaci értéket a következő módszerek valamelyikével kell meghatározni:**

***a)* az az ellenérték (ár, kamat, járandóság), amelyet független felek alkalmaznak az összehasonlítható termék, szolgáltatás értékesítésekor, vagy összehasonlítható tevékenység esetén a gazdaságilag összehasonlítható piacon (összehasonlító módszer);**

b) a terméknek, szolgáltatásnak független fél felé, változatlan formában történő értékesítése során alkalmazott ellenérték (ár), csökkentve a viszonteladó költségeivel és a szokásos haszonnal (vizonteladási árak módszere);

c) a termék, a szolgáltatás közvetlen önköltsége, növelve a szokásos haszonnal (költség és jövedelem módszer);

d) egyéb módszerrel megállapított érték, ha a szokásos piaci érték az a)-c) pont szerinti módszerek egyikével sem határozható meg;

azzal, hogy szokásos haszon az a haszon, amelyet összehasonlítható tevékenységet végző független felek összehasonlítható körülmények között elérnek;

e) személyes közreműködői, egyéni vállalkozói tevékenység esetében választható továbbá

ea) az az ellenérték, amely – a személyes közreműködő, az egyéni vállalkozó képzettségét, szakmai gyakorlatát, tevékenységének többféleségét, fő-, kiegészítő- vagy másodállás jellegét, a ráfordított vagy kieső időt (pl. betegség, hatósági intézkedés miatt) stb. figyelembe véve – a tevékenység folytatásának adott térségében, adott körülményei között, hasonló munkakörben az adott színvonalú, terjedelmű tevékenységet folytató munkavállalót megilleti vagy megilletné;

vagy

eb) a társas vállalkozás, az egyéni vállalkozó által elért bevételből a személyes közreműködő(k) díja, illetve a vállalkozói kivét nélkül számított költségek, a szokásos vállalkozói haszon levonásával meghatározott összeg és az ea) pontban említett körülmények figyelembevételével megállapított járandóság,

vagy

ec) a társas vállalkozás, az egyéni vállalkozó által elért bevételből a személyes közreműködő(k) díja, illetve a vállalkozói kivét nélkül számított költségek levonásával meghatározott összeg 80 százaléka és az ea) pontban említett körülmények figyelembevételével megállapított járandóság,

azzal, hogy szokásos vállalkozói haszon az a haszon, amelyet összehasonlítható tevékenységet végző független felek összehasonlítható körülmények között elérnek, figyelembe véve a társas vállalkozás, az egyéni vállalkozó piaci helyzetét, kockázatait, versenyképességét, eredményességét, működési feltételeit (kezdés, szünetelés, megszűnés, elemi kár, hatósági intézkedés stb.).

10. Hivatali, üzleti utazás: a magánszemély jövedelmének megszerzése érdekében, a kifizető tevékenységével összefüggő feladat ellátása érdekében szükséges utazás – a munkahelyre, a székhelyre vagy a telephelyre a lakóhelyről történő bejárás kivételével –, ideértve különösen a kiküldetés (kirendelés) miatt szükséges utazást; továbbá az országgyűlési képviselő, a polgármester, az önkormányzati képviselő e tisztségével összefüggő feladat ellátása érdekében szükséges utazás (a lakóhelytől való távollét).

11. Kiküldetés (kirendelés): a munkáltató által elrendelt, a munkaszerződésben rögzített munkahelytől eltérő helyen történő munkavégzés, ideértve a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjának, valamint a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonájának szolgálati érdekből történő áthelyezését, átvezénylését is.

12. Külföldi kiküldetés: a belföldi illetőségű magánszemélynek a jövedelme megszerzése érdekében, a kifizető tevékenységével összefüggő feladat ellátása érdekében a Magyar

Köztársaság területén kívüli (a továbbiakban: külföld) tartózkodása, továbbá az előzőekkel kapcsolatos külföldre történő utazás, ideértve különösen a külszolgálatot és az azzal összefüggő utazást.

13. *Külszolgálat*: a munkáltató által elrendelt, külföldön történő munkavégzés.

14. *Munkáltató*: az, akivel (amellyel) a magánszemély munkaviszonyban áll, illetve munkaerő-kölcsönzés esetén – a munkavállaló kölcsönbeadójával kötött megállapodás alapján – a kölcsönzött munkavállaló részére közvetlenül juttatott bevétel tekintetében a munkavállaló kölcsönvevője. Munkaerő-kölcsönzés esetén a bevételnek nem számító juttatásra, valamint a munkáltatónál adóköteles béren kívüli juttatásra az e törvényben megállapított rendelkezéseket a kölcsönbeadó és a kölcsönvevő ilyen juttatásának együttes összegére vonatkozóan kell irányadónak tekinteni.

15. *Társadalombiztosítási ellátás*: a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény, a kötelező egészségbiztosításról szóló törvény, a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló törvény, valamint a családok támogatásáról szóló törvény alapján folyósított ellátás.

16. *Költségtérítés*: az a bevétel (kivéve, ha a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni), amelyet e törvény által költségnek elismert kiadás megtérítésére kizárólag az adott bevételhez kapcsolódó tevékenység folytatása érdekében vagy hivatali, üzleti utazással (ideértve a kiküldetést, a külföldi kiküldetést, a külszolgálatot) összefüggésben kap a magánszemély. Nem tartozik ezen kiadások körébe a magánszemély személyes vagy családi szükségletét részben vagy egészben közvetlenül kielégítő dolog, szolgáltatás megszerzését szolgáló kiadás, kivéve, ha e törvény olyan költségtérítést állapít meg, vagy olyan, jogszabályban meghatározott költségtérítést ismer el, amellyel szemben a kiadást nem kell igazolni.

17. *Egyéni vállalkozó*:

a) az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló törvény szerinti egyéni vállalkozói nyilvántartásban szereplő magánszemély, az említett nyilvántartásban rögzített tevékenysége(i) tekintetében;

b) a közjegyző a közjegyzőkről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben e tevékenységét közjegyzői iroda tagjaként folytatja);

c) az önálló bírósági végrehajtó a bírósági végrehajtásról szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben e tevékenységét végrehajtói iroda tagjaként folytatja);

d) az egyéni szabadalmi ügyvivő a szabadalmi ügyvivőkről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében;

e) az ügyvéd az ügyvédekről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben e tevékenységét ügyvédi iroda tagjaként vagy alkalmazott ügyvédként folytatja);

f) a magán-állatorvosi tevékenység gyakorlására jogosító igazolvánnyal rendelkező magánszemély e tevékenysége tekintetében;

g)

h)

18. *Mezőgazdasági őstermelő*: az a 16. életévét betöltött, nem egyéni vállalkozó magánszemély, aki a saját gazdaságában a 6. számú mellékletben felsorolt termékek előállítására irányuló tevékenységet folytat, és ennek igazolására őstermelői igazolvánnyal rendelkezik, ideértve a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv által vezetett ügyfél-nyilvántartási rendszerben nyilvántartott mezőgazdasági termelő magánszemélyt, valamint a termőföldről szóló törvény szerint családi gazdálkodónak minősülő magánszemélyt és e magánszemélynek a családi gazdaságban nem foglalkoztatottként közreműködő családtagját is, mindegyikre vonatkozóan a 6. számú mellékletben felsorolt termékek előállítására irányuló tevékenysége(i)nek bevétele (jövedelme) tekintetében.

a) Saját gazdaság alatt a termelést ténylegesen végző magánszemély rendelkezési jogosultságát kell érteni az eszközei (ideértve a bérelt eszközöket is), a termelés szervezése és – a vetőmag-bértermelés, a bérnevelés, a bérhizlalás és a kihelyezett állat tartása esetének kivételével – a termelés eredményének felhasználása felett.

b) Őstermelői igazolvány az őstermelői tevékenységből származó bevételek nyilvántartására alkalmas, hitelesített, kormányrendelet által előírt eljárási rendben kiadott, illetve érvényesített igazolvány, amely tartalmazza

ba) a mezőgazdasági őstermelő azonosító adatait;

bb)

bc)

bd) az adókötelezettség teljesítéséhez szükséges egyéb, a kormányrendeletben meghatározott adatokat.

A mezőgazdasági őstermelői tevékenység kezdetének az őstermelői igazolványban feltüntetett időpontot kell tekinteni.

c) vetőmagbértermelés, bérnevelés, bérhizlalás, kihelyezett állattartás esetén őstermelői tevékenységből származó bevétel a termék vagy állat teljes átvételi (bruttó) ára azzal, hogy a jövedelem megállapításakor a termék vagy állat kihelyezési értéke költségként érvényesíthető.

19. *Mezőgazdasági kistermelő*: az a mezőgazdasági őstermelő, akinek az e tevékenységből az adóévben megszerzett bevétele a 8 millió forintot nem haladja meg.

20. *Üzemanyag-fogyasztási norma*: a közúti gépjárművek, az egyes mezőgazdasági, erdészeti és halászati erőgépek üzemanyag- és kenőanyag-fogyasztásának igazolás nélkül elszámolható mértékéről szóló jogszabály szerinti üzemanyag- és kenőanyag-felhasználás mértéke. Amennyiben így nem állapítható meg a norma, akkor a gyártó által, vagy műszaki szakértő által megállapított mérték.

21. *Bér*:

a) a munkaviszonyból származó jövedelem (kivéve a munkáltató által fizetett adóköteles biztosítási díjat, valamint a munkaviszony megszüntetésére tekintettel kapott végkielégítést);

b) az adóköteles társadalombiztosítási ellátás;

c) a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló törvény alapján folyósított adóköteles ellátás (kivéve az adóterhet nem viselő járandóságnak minősülő ellátást);

d) a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló törvény alapján folyósított vállalkozói járadék, álláskeresési járadék, álláskeresési segély, ha ennek megállapítására nem a magánszemélyre irányadó öregségi nyugdíjkorhatár öt évet meg nem

haladó időtartamon belüli betöltésére is figyelemmel került sor, továbbá a keresetkiegészítés és keresetpótló juttatás;

e) a Magyar Honvédségnél tartalékos katonai szolgálatot teljesítő magánszemély illetménye;

f) az *a)–e)* pontban meghatározott jövedelmet pótló kártérítés (keresetpótló járadék), ideértve a felelősségbiztosítás alapján ilyen címen fizetett kártérítést is, de ide nem értve a nyugdíjban részesülő magánszemélyt megillető baleseti járadékot.

22. Munkaviszonyból származó jövedelem: a magánszemélyt munkaviszonyára (ideértve a munkaviszonynak megfelelő, külföldi jog szerinti jogviszonyt is) tekintettel megillető adóköteles **bevételel.**

23. Nyugdíj:

a) a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló törvényben meghatározott saját jogú nyugellátások és hozzátartozói nyugellátások, valamint a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló törvény alapján folyósított nyugdíj előtti munkanélküli-segély (előnyugdíj), álláskeresési segély, ha annak megállapítására a magánszemélyre irányadó öregségi nyugdíjkorhatár öt évet meg nem haladó időtartamon belüli betöltésére is figyelemmel került sor, továbbá a rehabilitációs járadékról szóló törvényben meghatározott rehabilitációs járadék, továbbá a korengedményes nyugdíjazásról szóló kormányrendelet alapján megállapított korengedményes nyugdíj;

b) a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló törvényben, valamint a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló törvényben meghatározott szolgálati nyugdíj, rokkantsági nyugdíj, baleseti rokkantsági nyugdíj, özvegyi nyugdíj, szülői nyugdíj és baleseti hozzátartozói nyugellátások;

c) a magánnyugdíjpénztár által nyújtott nyugdíj szolgáltatás (ideértve a magánnyugdíjpénztár járadékszolgáltatására jogosult magánszemélyt megillető, biztosítóintézetől vásárolt járadékszolgáltatást is);

d)

e) az egyes nyugdíjak felülvizsgálatáról, illetőleg egyes nyugdíj-kiegészítések megszüntetéséről szóló törvény alapján folyósított, a nyugdíj-kiegészítésnek megfelelő, valamint azzal azonos pótlék;

f) a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló törvény hatálybalépése előtt hatályos jogszabály alapján megállapított saját jogú és hozzátartozói nyugellátások (így különösen a társadalombiztosításról szóló törvényben és a végrehajtásáról rendelkező kormányrendeletben meghatározott, mezőgazdasági szövetkezeti tagságon alapuló öregségi, munkaképtelenségi és özvegyi járadék, valamint a szakszövetkezeti tagságon alapuló növelt összegű öregségi, munkaképtelenségi és özvegyi járadék);

g) a Kiváló és Érdemes Művészeket, valamint a Népművészet Mestereit és özvegyüket megillető, törvényben meghatározott járadék (nyugdíj-kiegészítés), valamint a Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány által folyósított saját jogú és hozzátartozói nyugellátás és nyugdíjsegély, továbbá az egyes művészeti tevékenységeket folytatók öregségi nyugdíjra jogosultságáról szóló kormányrendelet szerint folyósított öregségi nyugdíj;

h) a bányásznyugdíjról szóló kormányrendelet alapján folyósított bányásznyugdíj, továbbá a nyugdíjas bányászok szénjárandóságának pénzbeli megváltásáról szóló kormányrendelet alapján folyósított pénzbeli szénjárandóság, valamint az e kormányrendelet szerint a pénzbeli szénjárandóságra jogosult magánszemély – a jogosult elhalálozása esetén a kormányrendeletben

meghatározott közeli hozzátartozója – számára a jogosult volt munkáltatója, vagy a munkáltató jogutódja által folyósított pénzbeli szénjárandóságnak a kormányrendeletben meghatározott mértéket meg nem haladó része;

i) a nemzeti helytállásért elnevezésű pótlék bevezetéséről szóló kormányrendeletben meghatározott pótlék;

j) az egyház belső szabályai szerint létrehozott és működtetett nyugdíjalapból az egyház idős, rokkant egyházi személy tagja vagy az említett tag özvegye számára folyósított nyugellátás vagy nyugdíjkiegészítés;

k) a sportról szóló törvényben meghatározott olimpiai járadék, valamint az említett törvény alapján a "Nemzet Sportolója" címmel járó életjáradék;

l) a megváltozott munkaképességű dolgozók foglalkoztatásáról és szociális ellátásáról szóló miniszteri rendeletben meghatározott átmeneti járadék, rendszeres szociális járadék, valamint a bányász dolgozók egészségkárosodási járadéka;

m) a jövedelem- és vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerülése tárgyában kötött egyezményben nyugdíjként meghatározott bevétel, valamint – egyezmény hiányában is – az ennek megfelelő, külföldi szervezet által folyósított bevétel;

n)

24. *Kamat:* e törvény eltérő rendelkezése hiányában az adós által a kölcsönnyújtónak (betételhelyezőnek) vagy az igénybe vett kölcsön (elfogadott betét) használatáért, kockázatáért időarányosan fizetett (juttatott), a magánszemélyt terhelő, illetőleg megillető pénzösszeg és/vagy egyéb hozadék (ideértve a nyeresémbetét esetében juttatott nyeresémet is).

25. *Helyi önkormányzat:* a helyi önkormányzatokról szóló törvény által meghatározott önkormányzat, ideértve a helyi kisebbségi önkormányzatot is.

26. *Súlyosan fogyatékos személynek* azt kell tekinteni, aki súlyos egészségkárosodással összefüggő jogosultságról szóló jogszabályban említett betegségben szenvedőnek minősül, továbbá, aki rokkantsági járadékban részesül.

27. *Művelődési intézményi szolgáltatás:* könyvtári, levéltári szolgáltatás (SZJ 92.51); múzeumi szolgáltatás, kulturális örökség védelme (SZJ 92.52); előadóművészet (SZJ 92.31.21), filmvetítés (SZJ 92.13.11), állat-, növénykert, védett természeti érték bemutatása (SZJ 92.53.1), közművelődési intézmény által nyújtott felnőtt- és egyéb oktatás (SZJ 80.4).

28. *Egységes területalapú támogatás:* az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garancia Alap Garancia Részlegéből finanszírozott területalapú támogatás és annak nemzeti támogatásból történő kiegészítése azzal, hogy e törvény alkalmazásában ez a támogatás nem tekinthető költségek fedezetére vagy fejlesztési célra folyósított támogatásnak.

29. *Ingatlan:* a föld és a földdel alkotórészi kapcsolatban álló minden dolog, kivéve a földingatlan tulajdonosváltása nélkül értékesített lábon álló (betakarítatlan) termést, terményt (pl. lábon álló fa).

30. *Ingó vagyontárgy:* az ingatlannak nem minősülő dolog, kivéve a fizetőeszközt, az értékpapírt és a föld tulajdonosváltása nélkül értékesített lábon álló (betakarítatlan) termést, terményt (pl. lábon álló fa).

31. *Vagyoni értékű jog:* a földhasználat, az ingatlanon fennálló haszonélvezet és használat, a telki szolgálat, valamint az ingatlan bérleti joga.

32. *Értéknövelő beruházás:*

a szokásos piaci értéket növelő ráfordítás, azzal, hogy szokásos piaci értéket növelő ráfordításnak minősül az az igazolt kiadás, amely

a) az ingó dolog átruházása esetén annak eredeti használhatóságát növeli, javítja és/vagy az átruházást megelőző 12 hónapon belül és az átruházásról szóló szerződés szerinti bevételnek az 5 százalékát meghaladó mértékben az eredeti használhatóságának megőrzése, helyreállítása céljából történt;

b) ingatlan átruházása esetében a lakáscélú állami támogatásokról szóló kormányrendelet szerint meghatározott korszerűsítés céljából történt, és/vagy az átruházást megelőző 24 hónapon belül és az átruházásról szóló szerződés szerinti bevételnek az 5 százalékát meghaladó mértékben az ingatlan állagmegóvása céljából történt.

33. Társas vállalkozás: a gazdasági társaság, az európai részvénytársaság (ideértve az európai holding részvénytársaságot is), az európai szövetkezet, az egyesülés, a szövetkezet, a lakásszövetkezet, az egyéni cég, az ügyvédi iroda, a végrehajtói iroda, a közjegyzői iroda, a szabadalmi ügyvivői iroda, az erdőbirtokossági társulat, az MRP szervezet.

34. *Értékpapír:* minden olyan okirat, adat, amelyet a Ptk., vagy a kibocsátás helyének joga értékpapírnak tekint, továbbá a közkereseti társaság részére rendelkezésre bocsátott vagyoni hozzájárulás, a betéti társaság részére rendelkezésre bocsátott vagyoni betét, a kft. üzletrész, a szövetkezetekről szóló törvény szerinti részjegy, befektetői részjegy, átalakított befektetői részjegy, célrészjegy és más vagyoni hozzájárulás a szövetkezeti tagsági kölcsön kivételével, valamint más, tagsági jogot megtestesítő vagyoni részesedés.

35. *Szociális segély:* a szociálisan rászorulóknak pénzben vagy természetbeni formában, ellenszolgáltatás nélkül nyújtott vissza nem térítendő támogatás.

36. *Szociálisan rászoruló:* az a magánszemély, akinek (eltartottainak) életfenntartása oly mértékben veszélyeztetett, hogy azt – vagyoni viszonyára is tekintettel – csak külső segítséggel képes biztosítani.

37. *A Magyar Honvédség és a rendvédelmi szervezetek tagja* fogalmába tartozik a Magyar Honvédség, a Rendőrség, az állami és helyi önkormányzati hivatásos tűzoltóság, a Polgári Védelem, a Vám- és Pénzügyőrség, a büntetés-végrehajtás és a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok tagja.

38. *Egyenruha:* a Magyar Honvédség és a rendvédelmi szervezetek tagjának egyforma, hivatalos öltözet, valamint törvényben előírt hivatalos öltözet.

39. *Egyház:* az a vallási közösség, amelyet a lelkiismereti és vallásszabadságról, valamint az egyházakról szóló törvény ilyenként meghatároz.

40. *Egyházi személy* az, akit az egyház belső törvényeiben és szabályzataiban annak minősít.

41. *Agrár csekély összegű (agrár de minimis) támogatás:* az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a halászati ágazatban nyújtott csekély összegű (*de minimis*) támogatásokra való alkalmazásáról és az 1860/2004/EK bizottsági rendelet módosításáról szóló 875/2007/EK bizottsági rendelet (2007. július 24.) vagy az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termelőágazatban nyújtott csekély összegű (*de minimis*) támogatásokra való alkalmazásáról szóló 1535/2007/EK bizottsági rendelet (2007. december 20.) által csekély összegű (*de minimis*) támogatásnak minősített támogatás.

42. *Költségek fedezetére vagy fejlesztési célra folyósított támogatás:* a költségek fedezetére vagy fejlesztési célra folyósított olyan támogatás, amelyet a magánszemély kizárólag a ténylegesen felmerült, igazolt kiadásainak a folyósítóval történő elszámolási kötelezettsége mellett kap.

43. *Korábban munkanélküli személy* az, aki a foglalkoztatását közvetlenül megelőzően

a) legalább 6 hónapig az állami foglalkoztatási szerv által nyilvántartott munkanélküli volt, vagy

b) a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló törvény alapján munkanélküli ellátásban, a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló törvény alapján munkanélküliek jövedelem pótló támogatásában részesült, vagy

c) a b) pontban említett ellátásra való jogosultságát már kimerítette, de az állami foglalkoztatási szervvel továbbra is együttműködött,

azzal, hogy az a)–c) pontokban foglalt feltételek fennállása szempontjából azt az időtartamot, amely alatt a munkanélküli terhességi-gyermekágyi segélyben, gyermekgondozási segélyben részesül, továbbá az előzetes letartóztatás, szabadságvesztés, elzárás büntetés időtartamát, valamint a tartalékos katonai szolgálatban, a polgári szolgálatban töltött időt (a szolgálat megkezdése és befejezése közötti időtartamot) figyelmen kívül kell hagyni.

44. *Azonos munkakör:* a 9006/1996. (SK 12.) KSH közleménnyel kiadott, 1997. január 1-jén hatályos Foglalkozások Egységes Osztályozási Rendszere szerint azonosnak minősülő munkakör.

45. *Személygépkocsi:* négy, illetve három gumibroncskerékkel felszerelt olyan gépjármű, amely a vezetővel együtt legfeljebb nyolc felnőtt személy szállítására alkalmas, azzal, hogy ide tartozik a benzinüzemű, a dízelüzemű, az elektromos üzemű, a gázüzemű személygépkocsi, a versenyautó, az önjáró lakóautó. Személygépkocsinak minősül továbbá az a vegyes használatú, 2500 kg-ot meg nem haladó megengedett együttes tömegű, olyan gépjármű (nagy rakodóterű személygépkocsi), amelynek rakodótere gyárilag kialakítva kettőnél több utas szállítására alkalmas, de kézzel egyszerűen oldható ülésrögzítése révén a felhasználás szerinti terhek szállítására bármikor átalakítható a válaszfal mögötti rakodótér, ideértve azt az esetet is, ha az ülés eltávolítására visszafordíthatatlan műszaki átalakítással került sor.

46. *Törvényben meghatározott mértékű végkielégítésnek* minősül a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló törvény, valamint a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló törvény alapján folyósított végkielégítés, leszerelési segély és továbbszolgáloi jutalom is.

47. *Lízingnek* minősül a tárgyi eszköz használatba adása 1997. január 1-je előtt kötött olyan szerződés alapján, amely annak határozott időre szóló, de 365 napot meghaladó bérletéről azzal a kikötéssel rendelkezik, hogy a bérlő a tulajdonjogot legkésőbb az utolsó bérleti díj kiegyenlítésével, illetőleg a szerződés lejártával megszerzi vagy számára a bérbeadó vételi jogot biztosít.

48. *Önkéntes kölcsönös biztosító pénztár:* az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló törvény hatálya alá tartozó szervezet.

49. *Magánnyugdíjpénztár:* a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény hatálya alá tartozó szervezet.

50. *Adóköteles biztosítási díj*: a magánszemély, mint biztosított vagy kedvezményezett javára kötött biztosítási szerződés alapján más személy által fizetett díj (ide nem értve a magánnyugdíjpénztár által biztosítóintézettől történő járadékvásárlás ellenértékét, valamint a biztosítás *1. számú melléklet* szerint adómentes díját) annál a magánszemélynél, akire tekintettel a díjat fizetik.

51. *Termőföld*: a termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény 3. § *a), f)* pontjaiban meghatározott földterület.

52. *Közcélú adományra vonatkozó igazolás*: a közcélú adomány jogosultja által kiállított olyan igazolás, amely tartalmazza a kiállító és a magánszemély (ideértve az egyéni vállalkozót is) megnevezését, nevét, székhelyét, lakóhelyét, telephelyét, adóazonosító számát, a közcélú adomány összegét és a támogatott célt, továbbá közhasznú szervezet, kiemelkedően közhasznú szervezet esetében a közhasznúsági fokozatot.

53. *Termőföld haszonbérbeadása*: a termőföld magánszemély tulajdonosa vagy haszonélvezője által egy vagy több évre, írásban kötött megállapodás alapján, bérleti díj ellenében mező-, erdőgazdasági, illetve halászati hasznosításra történő földterület-bérbeadás.

54. *Beruházási költség*: az e törvény szerint költségként elismert, igazolt, a tárgyi eszköz, a nem anyagi javak üzembe helyezése érdekében az üzembe helyezés napjáig felmerült, az előírt nyilvántartásban feltüntetett kiadás.

55–59.

60. *Kedvezményezett eltartott*

a) az, akire tekintettel a családok támogatásáról szóló törvény szerint, valamint bármely EGT-állam hasonló jogszabálya alapján családi pótlékot, illetőleg más hasonló ellátást folyósítanak,

b) az, aki a családi pótlékra saját jogán jogosult,

c) a magzat (ikermagzat) a várandósság időszakában (fogantatásának 91. napjától megszületéséig),

d) a rokkantsági járadékban részesülő magánszemély.

61. *Ingatlannak közérdekű célra történő megvásárlása*: **a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény** rendelkezései szerint történő vásárlás.

62. *Hallgatói munkadíj*: a felsőoktatásról szóló törvényben felsorolt felsőoktatási intézményben akkreditált iskolai rendszerű első alap-, illetve mesterképzésben teljes idejű képzésben résztvevő, továbbá az első doktori képzésben résztvevő hallgató által

a) annál a felsőoktatási intézménynél, amellyel hallgatói jogviszonyban áll, vagy

b) az e felsőoktatási intézmény tulajdonában (kezelésében) lévő ingatlanban székhellyel rendelkező cégnél, vagy

c) olyan más cégnél, amelyben e felsőoktatási intézmény részesedéssel rendelkezik, illetve

d) a Magyar Tudományos Akadémia felsőoktatást és/vagy posztgraduális képzést is végző kutatóintézeténél a képesítési követelményekben meghatározott képzési ideje alatt végzett munkája ellenértékeként az említett intézménytől, illetve cégtől megszerzett bevétel.

63. *Csoportos személyszállítás*: ha a munkáltató a munkavégzés érdekében legalább négy munkavállaló szállításáról gondoskodik

a) a tulajdonában (üzemeltetésében) lévő járművel, vagy

b) különjárat formájában kifizetőtől igénybe vett személyszállítási szolgáltatás útján.

64. *Biztosító szolgáltatása:* a biztosítási esemény bekövetkezése miatt a biztosítót a biztosítási szerződés alapján terhelő kötelezettség keretében a biztosító által juttatott vagyoni érték.

65. *Szociális gondozói díj:* az a költségtérítést nem tartalmazó bevétel, amelyet a személyes gondoskodásról szóló jogszabályi rendelkezések alapján, illetőleg azoknak megfelelően nem munkaviszony keretében folytatott tevékenységért és nem munkaviszony keretében folytatott lelki segélyszolgáltatást kap a magánszemély.

66. *Alap kutatás:* olyan kísérleti és elméleti munka, amelynek elsődleges célja új ismeretek szerzése a jelenségek alapvető lényegéről és a megfigyelhető tényekről, bármiféle konkrét alkalmazási és felhasználási célkitűzés nélkül.

67. *Alkalmazott kutatás:* új ismeretek megszerzésére irányuló eredeti vizsgálat, amelyet elsődlegesen valamely konkrét gyakorlati cél érdekében végeznek.

68. *Kísérleti fejlesztés:* olyan kutatásból és a gyakorlati tapasztalatokból nyert, már létező tudásra támaszkodó rendszeres munka, amelynek célja új anyagok, termékek és szerkezetek létrehozása, új eljárások, rendszerek és szolgáltatások bevezetése vagy a már létrehozottak vagy bevezetettek lényeges javítása.

69. *Független felek:* azok a személyek (természetes személyek, jogi személyek, egyéb szervezetek), amelyek (akik) között nem áll fenn olyan szoros gazdasági, jogi kapcsolat, amelynek révén legalább az egyik fél meghatározó befolyást képes gyakorolni a másik fél gazdasági döntéseire, vagy amelynek révén a felek egymással szoros együttműködésben folytatják tevékenységüket (nem tekinthetők független feleknek különösen az egymással munkaviszonyban, tartós megbízási jogviszonyban álló személyek, továbbá a társas vállalkozás és a benne akár közvetlenül, akár közvetve – a közeli hozzátartozókat megillető jogokat együttesen számítva – többségi irányítást biztosító befolyással rendelkező magánszemély).

70. *Elemi kár:* az elemi csapás (így különösen a jégeső, az árvíz, a belvíz, a fagy, a homokverés, az aszály, a hó-, a jég- és a széltörés, a vihar, a földrengés, valamint a természeti vagy a biológiai eredetű tűz) okozta kár, amelynek igazolására a kár tényét tartalmazó okmány (pl. biztosító, mezőgazdasági igazgatási szerv, katasztrófavédelem végrehajtását végző szerv által kiállított szakvélemény, jegyzőkönyv stb.), vagy – ha nem rendelkezik tőle független szervezet által kiadott okmánnyal – a károsult által kiállított jegyzőkönyv szolgál.

71. *Szakképzéssel összefüggő juttatás:* a szakképzésről szóló törvény előírásai alapján a tanulót, illetve a felsőfokú szakképzésben részt vevő hallgatót megillető pénzbeli juttatás, valamint a szakképzésben tanuló szerződés, illetve hallgatói szerződés nélkül részt vevő tanulót a szakképzéssel összefüggő szakmai gyakorlat időtartamára a szakképzésről szóló törvény előírásai alapján megillető díjazás.

72. *Adóterhet nem viselő járandóság:*

a) a nyugdíj, a nyugdíjban részesülő magánszemélyt megillető

aa) baleseti járadék,

ab) jövedelempótló kártérítési járadék, feltéve, hogy a rá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte;

b) a családok támogatásáról szóló törvényben meghatározott gyermekgondozási segély, anyasági támogatás és gyermeknevelési támogatás, valamint a gyermekek védelméről és a

gyámügyi igazgatásról szóló törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendeletben meghatározott nevelőszülői díj;

c) a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló törvényben meghatározott ápolási díj;

d) a szociális gondozói díj évi 180 ezer forintot meg nem haladó része;

e) a szakképző iskolai tanulónak, illetve felsőfokú szakképzésben részt vevő hallgatónak tanulószervezés, illetve **hallgatói szerződés alapján**, valamint szakképzésben tanulószervezés nélkül résztvevő tanulónak a szorgalmi idő befejezését követő összefüggő szakmai gyakorlat időtartamára külön jogszabály szerint kötelezően kifizetett díjazás, valamint a tanulószervezéses tanulót jogszabály alapján megillető kiegészítő pénzbeli juttatás, továbbá a szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének **támogatásáról szóló törvény** alapján a Munkaerőpiaci Alap képzési alaprésze terhére folyósított szakiskolai tanulmányi ösztöndíj;

f) a felsőoktatási intézmény nappali tagozatos hallgatója részére

fa) a felsőoktatásról szóló törvény szerint az őt megillető juttatásként kifizetett

– ösztöndíj,

– tankönyv- és jegyzettámogatás teljes összege,

– a diákotthoni (kollégiumi) elhelyezését kiváltó lakhatási támogatás összege,

fb) a gyakorlati képzés idejére kifizetett juttatás, díjazás értékéből havonta a hónap első napján érvényes havi minimálbért meg nem haladó része;

g) a közoktatásról szóló törvényben meghatározott nevelési-oktatási intézmény, a felsőoktatásról szóló törvényben meghatározott felsőoktatási intézmény, a helyi önkormányzat vagy egyház által a tanuló, a hallgató részére e jogviszonyára tekintettel jogszabályban meghatározott feltételek szerint adott, e törvény alkalmazásában bevételnek minősülő, az e)-f) alpontban nem említett pénzbeli juttatás;

h)

i) a hallgatói munkadíjnak havonta a hónap első napján érvényes minimálbér kétszeresét meg nem haladó része;

j)

k) a Magyar Corvin-lánc kitüntetés alapításáról és alapszabályáról szóló miniszterelnöki rendelet alapján a Magyar Corvin-lánc Testület által a tagja javaslatára megítélt támogatás;

l) törvénnyel vagy kormányrendelettel kihirdetett nemzetközi szerződés, vagy viszonyosság alapján az adó alól a Magyar Köztársaságban mentesített, de az adó kiszámításánál figyelembe vehető, e törvény rendelkezése szerint nem külön adózó jövedelemnek minősülő jövedelem;

m) a 3. § 78. pontja szerinti EGT-állam joga alapján az a)-j) alpontban meghatározott bevételnek megfelelő jogcímen kifizetett (juttatott) bevétel;

n) a 3. § 78. pontja szerinti EGT-állam joga alapján kifizetett (juttatott) olyan, e törvény szerint az összevont adóalapba tartozó jövedelem alapjául szolgáló bevétel, amely a tagállam belső joga szerint akkor is mentes a jövedelemadónak megfelelő adó alól, ha azt az ott illetőséggel bíró magánszemély részére fizetik (juttatják);

o) a felsőoktatásról szóló törvény alapján adományozott arany, gyémánt, vas, illetve rubin díszoklevélhez kapcsolódóan a felsőoktatási intézmény által a Szabályzatában meghatározott feltételek szerint kifizetett pénzbeli juttatásnak az a) része, amely nem haladja meg az adóév első napján érvényes minimálbér havi összegének négyszeresét;

ö) az ösztöndíjas foglalkoztatottnak az ösztöndíjas foglalkoztatási jogviszonyból származó ösztöndíja minimálbért meg nem haladó mértéke;

p) a termőföldről szóló törvényben meghatározott mezőgazdasági termelő, annak segítő családtagja, alkalmazottja részére külön jogszabály alapján juttatott gazdaságátadási támogatás egy hónapra eső összegének a havi minimálbért meg nem haladó része;

q) a magánszemély által külön jogszabály szerint felszolgálati díj címen megszerzett bevétel, valamint a vendéglátó üzlet felszolgálójaként a fogyasztótól közvetlenül kapott borralaló;

r) az „Útravaló” Ösztöndíjprogram keretében a kormány rendeletében meghatározott feltételekkel és módon adományozott tanulói és mentori ösztöndíj;

s) a kormányrendeletben meghatározott Magyar Állami Eötvös Ösztöndíj, továbbá az oktatási és kulturális miniszter által adományozott – a kormányrendeletben meghatározott – Deák Ferenc Ösztöndíj, valamint a Kormány rendeletével alapított felsőoktatási ösztöndíj.

t) a munkáltató által lakáscélú felhasználásra a munkavállalónak hitelintézet vagy a Magyar Államkincstár útján, annak igazolása alapján nyújtott, vissza nem térítendő támogatás (ideértve a munkáltató által lakáscélú felhasználásra nyújtott kölcsön elengedett összegét is) a vételár vagy a teljes építési költség 30 százalékáig, de több munkáltató esetén is a folyósítás évét megelőző négy évben ilyenként folyósított összegekkel együtt legfeljebb 5 millió forintig terjedő összegben, feltéve, hogy a lakás nem haladja meg a lakáscélú állami támogatásokról szóló kormányrendeletben meghatározott méltányolható lakásigényt (lakáscélú munkáltatói támogatás);

u) a szépkorúak jubileumi köszöntéséről szóló kormányrendelet alapján folyósított juttatás;

v) a katonai és a rendvédelmi felsőoktatási intézmények ösztöndíjas hallgatójának illetménye (ösztöndíja) és egyéb pénzbeli juttatása.

73. *Lakás:* az ingatlan-nyilvántartásban lakóház vagy lakás megnevezéssel nyilvántartott, vagy ilyenként feltüntetésre váró építmény, valamint az építési engedély szerint lakóház céljára létesülő építmény, ha készültségi foka a szerkezetkész állapotot (elkészült és ráépített tetőszerkezet) eléri, továbbá az ingatlan-nyilvántartásban tanyaként feltüntetett földrészleten lévő lakóház.

74. *Lakótelek:* az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvényben meghatározott építési telek, ha arra a településszerkezeti terv, a helyi építési szabályzat szerint lakás építhető, valamint az ingatlan-nyilvántartásban a lakással együtt nyilvántartott földrészlet, továbbá az a földrészlet, amelyet lakáshoz tartozó földhasználati jog terhel.

75. A magánszemély összes jövedelme az adóévben: a magánszemély adóbevallása, illetve a munkáltatói adómegállapítása szerinti összevont adóalap és külön adózó valamennyi jövedelem, illetve bevétel együttes összege, azzal, hogy

a) a vállalkozói személyi jövedelemadózást alkalmazó egyéni vállalkozónál az e tevékenységére tekintettel megállapított, az összevont adóalapba tartozó adóalapot és a vállalkozói osztalékalap külön adózó részét kell együttesen figyelembe venni;

b) nem kell beszámítani az ingatlan átruházásából származó, az összevont adóalapba nem tartozó jövedelmet;

c) be kell számítani az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulás alapjául jogszerűen figyelembe vett bevételt is.

76. *Nyugdíj-előtakarékossági számla*: a nyugdíj-előtakarékossági számlákról szóló törvényben meghatározott számlavezető által vezetett, az említett törvény szerinti számlák együttese, feltéve, hogy a magánszemély nyilatkozata alapján a számlavezető a nyugdíj-előtakarékossági számlákon, továbbá a velük kapcsolatos, e törvény rendelkezéseinek alkalmazásához előírt bizonylatokon „NYESZ-R” megkülönböztető jelzést alkalmaz.

77. *Minimálbér*: a törvény külön rendelkezésének hiányában is az év első napján érvényes kötelező legkisebb munkabér havi összege, kivéve az e törvény költségelszámolásra vonatkozó rendelkezéseiben említett mindenkori minimálbért.

78. *EGT-állam*: az Európai Unió tagállama és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más állam, továbbá az az állam, amelynek állampolgára az Európai Közösség és tagállamai, valamint az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban nem részes állam között létrejött nemzetközi szerződés alapján az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes állam állampolgárával azonos jogállást élvez.

79. Befektetési szolgáltató: a befektetési vállalkozás, az árutőzsdei szolgáltató, a befektetési szolgáltatási tevékenységet folytató hitelintézet, ideértve az előzőek által folytatott tevékenységnek megfelelő tevékenységet külföldi jog alapján jogszerűen folytató személyt is.

80. *Foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmény*: a foglalkoztatói nyugdíjról és intézményeiről szóló törvény szerinti foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmény.

81. *Kifizető*: az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározott személy azzal az eltéréssel, hogy kifizetőnek minősül a külföldi személy által belföldi szolgáltatói tevékenysége tekintetében megbízott belföldi illetőségű hitelintézet is, ha az ilyen megbízás alapján belföldön adóköteles jövedelmet fizet ki (ír jóvá).

82. *Pályakezdő személy*: a munkavállaló a középfokú nevelési-oktatási vagy a felsőoktatási intézménnyel nappali képzés keretében fennálló jogviszonya megszűnését, illetve a tanulói jogviszonya tankötelezettség címén való megszűnését követő egy naptári éven belül létesített első munkaviszonyában, illetve első munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyában.

83. *Kiküldetési rendelvény*: a kifizető által két példányban kiállított bizonylat, amely tartalmazza a magánszemély nevét, adóazonosító jelét, a gépjármű gyártmányának, típusának megnevezését, forgalmi rendszámát, a hivatali, üzleti utazás(ok) célját, időtartamát, útvonalát, a futásteljesítményt, az utazás költségtérítését, az ételmezési költségtérítést, valamint ezen költségtérítés(ek) kiszámításához szükséges adatokat (üzemanyag-fogyasztási norma, üzemanyagár stb.). A kiküldetési rendelvény eredeti példányát a kifizető, másolatát a magánszemély a bizonylatmegőrzésre vonatkozó rendelkezések betartásával megőrzi.

84. *Kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra vonatkozó bizottsági rendeletben foglaltak szerinti támogatás*: a Szerződés 87. és 88. cikke alkalmazásában a támogatások bizonyos fajtáinak a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról (általános csoportmentességi rendelet) szóló a Bizottság 800/2008/EK rendelete (2008. augusztus 6.) 1-13. cikkei alapján megillető támogatás.

85. Ellenőrzött külföldi társaság: a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti ellenőrzött külföldi társaság.

86. A tevékenységre jellemző kereset: a magánszemély főtevékenységére jellemző, a piaci viszonyoknak megfelelő díjazás.

87. Üdülési csekk: a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány által kibocsátott névre szóló, kizárólag belföldi üdülési, művelődési, pihenési, kikapcsolódási, egészség-megőrzési, betegségmegelőzési, szabadidősport szolgáltatásra beváltható utalvány azzal, hogy a kibocsátó az igénybe vehető szolgáltatások körét az alapítói jogokat gyakorló miniszter és az adópolitikáért felelős miniszter előzetes egyetértésével határozza meg.

88. Iskolarendszeren kívüli képzés: olyan képzés, amelynek résztvevői nem állnak a képző intézménnyel tanulói vagy hallgatói jogviszonyban.

3/A. § (1) A 3. § 72. pontja *t)* alpontjának rendelkezése akkor alkalmazható, ha a munkáltató által lakáscélú felhasználásra adott vissza nem térítendő támogatás felhasználása

a) a belföldön fekvő lakás tulajdonjogának és a lakáshoz kapcsolódó földhasználati jognak adásvétel vagy más visszterhes szerződés keretében történő megszerzésére (ideértve a lakás zártvégű lízingbe vételét is),

b) a belföldön fekvő lakás építésére, építtetésére,

c) a belföldön fekvő lakás alapterületének legalább egy lakószobával történő bővítést eredményező növelésére,

d) a lakáscélú állami támogatásokról szóló kormányrendelet szerint meghatározott korszerűsítésre

történik.

(2) A munkáltató által nyújtott lakáscélú támogatás (1) bekezdés szerinti felhasználását a következő okiratok, bizonylatok igazolják:

a) lakás tulajdonjogának, és a lakáshoz kapcsolódó földhasználati jognak a megszerzése esetén az érvényes szerződés és az ingatlanügyi hatósághoz benyújtott bejegyzési kérelem, valamint az összeg felhasználását igazoló okirat;

b) lakás építése, építtetése és lakás alapterületének növelése esetén a jogerős használatbavételi engedély, valamint az összeg felhasználását igazoló, a használatbavételi engedély kelte napjáig, illetve a használatbavételi engedélyben megjelölt feltételek teljesítése határidejéig kibocsátott, az építési engedély jogosultja nevére kiállított számla;

c) lakás korszerűsítése esetén a támogatás folyósítását megelőzően hat hónapon belül és azt követően 12 hónapon belül kiállított, az építési termékek műszaki követelményeinek, megfelelőség igazolásának, valamint forgalomba hozatalának és felhasználásának részletes szabályairól szóló rendelet szerinti megfelelőségi igazolással rendelkező – beépített – termékekről szóló számla, valamint a más személy által elvégzett munka ellenértékéről kiállított bizonylat;

(3) A 3. § 72. pontjának *t)* alpontja szerinti adóterhet nem viselő járandóság esetén a hitelintézet az adóévben a közvetítésével nyújtott támogatásról, a munkáltató a kölcsön általa elengedett összegéről az adóévet követő január 31-éig adatot szolgáltat az állami adóhatóságnak.

(4) Ha az átalányadózást választó magánszemély külföldön is rendelkezik telephellyel, akkor a 3. § 72. pontjának *l)* alpontja rendelkezését a külföldi telephelynek betudható bevétel alapján átalányban megállapított jövedelemre kell alkalmaznia.

IV. Fejezet

A JÖVEDELEMRE ÉS AZ ADÓKÖTELEZETTSÉGRE VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK

Jövedelem, bevétel, költség

4. § (1) Jövedelem a magánszemély által más személytől megszerzett adóköteles bevétel egésze, vagy a bevételnek az e törvény szerint tételesen igazolt, igazolás nélkül elismert, átalányban meghatározott költségekkel csökkentett része, vagy a bevétel e törvényben meghatározott hányada.

(2) Bevétel a magánszemély által bármely jogcímen és bármely formában – pénzben (a továbbiakban ideértve a készpénz-helyettesítő eszközt is), és/vagy nem pénzben – mástól megszerzett vagyoni érték. Nem pénzben megszerzett bevételnek minősül különösen az utalvány (ideértve különösen a kereskedelmi utalványt és minden más hasonló jegyet, bont, kupont, valamint egyéb tanúsítványt, amely egy vagy több személy árujára vagy szolgáltatására cserélhető, illetőleg egy vagy több személy esetében is alkalmazható kötelezettség csökkentésére); dolog, szolgáltatás, értékpapír, részesedés, forgalomképes vagy egyébként értékkel bíró jog; elengedett, átvállalt tartozás; a magánszemély helyett teljesített kiadás, befizetés; kamatkedvezmény; dolog, szolgáltatás személyes (magáncélú) ingyenes, vagy kedvezményes használata, igénybevétele. Nem keletkezik azonban bevétel valamely személy által a tevékenységében közreműködő magánszemély részére biztosított olyan dolog (eszköz, berendezés, jármű, ruházat stb.) használatára, szolgáltatás (világítás, fűtés stb.) igénybevétele tekintettel, amelynek használata, igénybevétele a munkavégzés, a tevékenység ellátásának hatókörében, a tevékenység ellátásának feltételeként történik (ideértve azt is, ha ez iskolarendszeren kívüli képzés, betanítás, valamint a biztonságos és egészséget nem veszélyeztető munkavégzés feltételeinek a munkavédelemről szóló törvény előírásai szerint a munkáltató felelősségi körébe tartozó biztosítása), akkor sem, ha a dolog, a szolgáltatás személyes szükséglet kielégítésére is alkalmas, és a tevékenység hatókörében történő hasznosítás, használat, igénybevétele mellett egyébként az igénybevétele során nem zárható ki a magáncélú hasznosítás, használat, igénybevétele, kivéve, ha e törvény a hasznosítást, használatot, igénybevétele vagy annak lehetőségét adóztatható körülményként határozza meg.

(3) Költségnek csak a bevételszerző tevékenységgel közvetlenül összefüggő, kizárólag a bevétel megszerzése, a tevékenység folytatása érdekében az adóévben ténylegesen kifizetett, szabályszerűen igazolt kiadás minősül. E rendelkezést a lakástól elkülönített telephelyen vagy egyébként más, a lakáson kívüli helyen folytatott tevékenység ellátásának feltételeként (ideértve az egészséget nem veszélyeztető munkavégzés feltételeit is) a tevékenység ellátásának hatókörében szükséges dolog (eszköz, berendezés, jármű, ruházat stb.), szolgáltatás (világítás, fűtés stb.) költségére csak akkor és annyiban kell alkalmazni, amennyiben a tevékenység hatókörén kívüli magáncélú hasznosítás, használat történt, vagy e törvény a személyes szükséglet kielégítésére is alkalmas dolog, szolgáltatás tevékenység hatókörében történő magáncélú hasznosítását, használatát, igénybevétele vagy annak lehetőségét egyébként – a költségelszámolás szabályait is figyelembe véve – adóztatható körülményként határozza meg. Költség továbbá az a kiadás, amelyet e törvény a kiadás tényleges kifizetésétől függetlenül minősít költségnek. Ha a magánszemély jogszabály vagy

nemzetközi szerződés rendelkezése alapján vissza nem térítendő támogatást kap, a támogatás révén megszerzett bevételével szemben csak olyan kiadás alapján számolhat el költséget, amelynek a támogatás felhasználásával történő teljesítését a jogszabály, illetve a nemzetközi szerződés lehetővé teszi.

(4) Ha a magánszemély olyan termék vagy szolgáltatás ellenértéke alapján kíván költséget elszámolni, amelynek értékesítője, illetve nyújtója az általános forgalmi adóról szóló törvényben meghatározott bizonylat kiállítására kötelezett, akkor a kiadás igazolására kizárólag az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti bizonylat (ide nem értve a nyugtát) alkalmas. Egyébként a kiadás igazolására kizárólag az a bizonylat alkalmas, amely tartalmazza a költség összegének megállapításához szükséges valamennyi adatot (így például a kiadás összegét és pénznemét) is.

(5) Ha e törvény másként nem rendelkezik, a közös tulajdonban lévő ingatlan, ingó vagyontárgy átruházásából származó jövedelem után a magánszemélyt – a tulajdonjogi korlátozásokat is figyelembe véve – tulajdoni hányada arányában terheli adókötelezettség. A tulajdonosok eltérő rendelkezése hiányában ezt a rendelkezést kell alkalmazni az előzőekben említett dolog bérbeadásából, az értékpapír elidegenítéséből származó jövedelem esetében is.

(6) Házassági vagyonközösség fennállása alatt a felek tevékenységéből származó és – az (5) bekezdésben említetteket kivéve – ezen időszakban keletkezett minden más jövedelem után azt a magánszemélyt terheli adókötelezettség, aki a tevékenységet folytatja, illetőleg aki a jövedelemszerzés jogcímének jogosultja.

5. § (1) A jövedelem megállapítása során a bevételt és a költséget forintban kell meghatározni.

(2) Utalvány esetében bevétel az az összeg, amely értékben az utalvány termékre, szolgáltatásra cserélhető, illetőleg kötelezettség csökkentésére felhasználható.

(3) Elengedett kötelezettség és más által átvállalt tartozás esetében a bevétel a magánszemély megszűnt kötelezettségének, illetve megszűnt tartozásának összege. A magánszemély javára vagy érdekében teljesített kiadás esetében a bevétel a kiadás teljes összege.

(4) A (2)–(3) bekezdésben nem említett, nem pénzben megszerzett vagyoni érték esetében a bevétel a vagyoni értéknek a megszerzése időpontjára megállapított szokásos piaci értéke.

(5) Ha e törvény külön rendelkezése alapján a (2)–(4) bekezdés rendelkezései szerint meghatározott összegnek csak egy része minősül bevételnek, akkor a jövedelmet e rész, mint bevétel alapján kell – az erre egyébként irányadó rendelkezések szerint – meghatározni.

(6) Ha e törvény valamely rendelkezése az általános forgalmi adó (a továbbiakban: áfa) összegének figyelembevételére külön szabályt nem tartalmaz, akkor a *4. számú mellékletben* foglaltakat kell alkalmazni.

(7) A külföldi pénznemben keletkezett bevételt, felmerült kiadást, valamint bármely bizonylaton külföldi pénznemben megadott, az adó mértékének meghatározásához felhasznált adatot a 6. § rendelkezéseinek figyelembevételével a Magyar Nemzeti Bank (a továbbiakban: MNB) hivatalos devizaárfolyamának, olyan külföldi pénznem esetében,

amely nem szerepel az MNB hivatalos devizaárfolyam-lapján, az MNB által közzétett, euróban megadott árfolyam alapulvételével kell forintra átszámítani.

6. § (1) A külföldi pénznemről történő átszámításhoz a (2)–(3) bekezdésben foglalt eltérésekkel

a) bevétel esetében a bevételszerzés időpontjában,

b) kiadás esetében a teljesítés időpontjában,

c) dolog, pénzügyi eszköznek nem minősülő vásárolt jog, vásárolt követelés átruházása esetén a szerzési érték tekintetében a megszerzéskor,

d) értékpapír átruházása esetén a szerzési érték tekintetében az értékpapír tulajdonjogának megszerzése, a dematerializált értékpapír értékpapírszámlán történő jóváírása napján,

e) a d) pontban nem említett pénzügyi eszközre kötött ügylet esetén – az a)–b) pont rendelkezésétől függetlenül – az ügylet teljesítésének (lezárásának) időpontjában

érvényes árfolyamot kell alkalmazni.

(2) A külföldi pénznemben megszerzett kamatjövedelemből az adót ugyanazon külföldi pénznemben kell megállapítani, levonni és a kamatjövedelem megszerzésének időpontjában érvényes árfolyamon átszámítva, forintban kell megfizetni.

(3) Az (1) bekezdés és az 5. § (7) bekezdésének rendelkezésétől eltérően, ha a magánszemély a bevételt külföldi pénznemben szerezte, vagy ha a kiadást külföldi pénznemben fizette ki, és

a) az (1) bekezdés a)–c) pontjaiban említett esetekben rendelkezik az ott meghatározott időpontot – a külföldi pénz eladása esetén – követő 15 napon, illetve – külföldi pénz vétele esetén – megelőző 15 napon belül pénzügyi intézmény által az adott külföldi pénz eladását/vételét igazoló, a nevére kiállított bizonylattal, a figyelembe vett árfolyamot a bizonylat szerinti összeg mértékéig alkalmazhatja a forintra történő átszámításhoz;

b) a külföldi pénz eladása/vétele az (1) bekezdés d)–e) pontjai szerinti ügyletben történt, a forintra történő átszámításra az ügyletben alkalmazott árfolyamot kell figyelembe venni.

(4) Az (1) bekezdés a) pontjának és az 5. § (7) bekezdésének rendelkezéseitől eltérően, a magánszemély a kifizetőnek tett nyilatkozattal a tőle származó bevételei tekintetében, egyébként az adóbevallásában tett nyilatkozattal választhatja, hogy az adóévre bevallott jövedelme alapját képező külföldi pénznemben megszerzett valamennyi bevételének forintra történő átszámításához a megszerzésük napját megelőző hónap 15. napján érvényes MNB hivatalos devizaárfolyamot, olyan külföldi pénznem esetében, amely nem szerepel az MNB hivatalos devizaárfolyam-lapján, az MNB által közzétett, euróban megadott árfolyamot alkalmazza.

Adóalapba nem tartozó, illetőleg költségnek nem számító tételek

7. § (1) A jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni a következő bevételeket:

a) azt a bevételt, amely e törvény 1. számú melléklete vagy más törvény előírása alapján adómentes;

b) azt a vagyoni értéket, amelynek a megszerzése alapjául szolgáló jogviszony keletkezésének napjára vonatkozóan megállapított szokásos piaci értékét a magánszemély köteles megfizetni; ha

azonban a magánszemély semmit nem köteles fizetni, vagy csak a szokásos piaci érték egy részének megfizetésére köteles, akkor a szokásos piaci érték vagy annak a fizetési kötelezettség levonásával megállapított része - hacsak e törvény egyéb rendelkezéséből más nem következik - a magánszemély olyan bevétele, amelyet a jövedelem meghatározásánál figyelembe kell venni; ilyen esetben a vagyoni érték átruházásakor annak megszerzésére fordított értéként – e törvény külön rendelkezése hiányában is – a szerzésekori szokásos piaci értéket kell figyelembe venni;

c) azt a kapott vagyoni értéket, amelyet az adóalany köteles visszaszolgáltatni (így különösen a kapott kölcsönt, hitelt), továbbá a magánszemély által korábban átadott vagyoni értéket a magánszemély (halála esetén örököse) részére nem ellenértékként (ellenszolgáltatásként) történő visszaszolgáltatásakor (ideértve különösen a nyújtott kölcsön, hitel visszafizetett összegét, de ide nem értve a nyújtott kölcsönre, hitelre kapott kamatot); a kapott vagyoni érték ingyenes vagy kedvezményes használata révén a magánszemély által megszerzett vagyoni érték (igénybe vett szolgáltatás) azonban – hacsak e törvény egyéb rendelkezéséből más nem következik – a magánszemély olyan bevételeként minősül, amelyet a jövedelem meghatározásánál figyelembe kell venni;

d) a magánszemély által fizetett tagdíja, hozzájárulása, felajánlása ellenében a vállalkozási tevékenységet nem folytató társadalmi szervezet, köztestület által a magánszemély részére nyújtott szolgáltatást, ha a beszedő szervezet nem jogosult adóalap-csökkentésre vagy adókedvezményre jogosító igazolás kiadására;

e) a visszatérített adót, adóelőleget, feltéve, hogy azt korábban költségként nem érvényesítették, továbbá a magánszemély jogszerűen tett önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozata alapján kiutalt, illetőleg az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár által a magánszemély egyéni számláján jóváírt kiutalt összeget; valamint a magánszemély nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozata alapján kiutalt, a nyugdíj-előtakarékossági számláján jóváírt összeget;

f) a jogerős bírói ítélettel megállapított bűncselekmény révén szerzett vagyoni értéket, ha azt ténylegesen elvonták;

g) a magánszemélynek adott olyan összeget (utalvány értékét) – ideértve hivatali, üzleti utazás esetén az utazásra, a szállás díjára, külföldi kiküldetés esetén az utazásra, a szállás díjára szolgáló összeget is –, amellyel szemben a magánszemély a juttató részére közvetlenül köteles bizonylattal elszámolni, vagy – ha a kiadást a magánszemély előlegezi meg – ezt a juttató utólag, bizonylattal történő elszámolás alapján a magánszemélynek megtéríti azzal, hogy ez a rendelkezés egyébként nem alkalmazható olyan kiadások esetén, amelyeket e törvény nem ismer el a magánszemélynél költségnek;

h) a hatóság által jogszabály alapján elengedett köztartozást;

i) azt az összeget, amelyet a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény rendelkezései szerint

ia) nyugellátásra jogosító szolgálati idő és nyugdíjalapot képező jövedelem szerzése céljából megállapodás alapján, és/vagy

ib) a nem biztosított magánszemély egészségügyi szolgáltatásra való jogosultsága megszerzése céljából

a magánszemély helyett más személy fizet meg (mindkét esetben ideértve bármely EGT-államban a kötelező társadalombiztosítási rendszer keretében történő megfizetést is);

j) azt az összeget, amelyet

ja) a magánnyugdíjpénztár, az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár a tagja, vagy a kedvezményezett rendelkezése alapján a pénztár működését szabályozó törvény rendelkezései szerint más ilyen pénztár vagy a Nyugdíjbiztosítási Alap részére utal át;

jb) az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár a kedvezményezett rendelkezése alapján annak egyéni számlája javára vagy kedvezményezett hiányában a pénztár tagjainak egyéni számlái javára jóváír;

jc) a magánszemély nyugdíj-előtakarékossági számlájáról teljesített átutalás, átvezetés esetén a külön törvény nyugdíjszolgáltatásnak minősít;

jd) a magánszemély kérelmére, munkaviszonyának megszűnése esetén a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézményben fennálló követelésének terhére az intézmény más ilyen intézménybe utal át;

je) a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmény a tagot megillető követelése javára jóváír;

***k*) azt az összeget, amelyet a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezései szerint tagdíj fizetésére kötött támogatási megállapodás alapján a magánszemély helyett más fizet meg;**

l) a pedagógus szakvizsgára történő felkészülésben vagy továbbképzésben való részvételi díjának és költségének (utazás, szállás, étkezés, könyv, könyvtári beiratkozás és használat díja) munkáltató által történő megtérítését, kifizetését, amennyiben annak forrása a központi költségvetés által biztosított hozzájárulás;

m) azt a vagyoni értéket, amely után a személyi jövedelemadó fizetésére a kifizető kötelezett;

n) a jogszabály alapján, nyilvánosan meghirdetett pályázat útján költségvetési, önkormányzati forrásból

na) társasház részére az adott jogszabályban meghatározott felújításra, korszerűsítésre,

nb) magánszemély részére lakóépületnek az adott jogszabályban meghatározott felújítására, korszerűsítésére juttatott támogatást;

o)

***p*)**

q) a hivatali, üzleti utazáshoz kapcsolódó utazási jegy ellenértékét, ideértve a szokásosan a jegy árában felszámított étkezés ellenértékét is, továbbá a hivatali, üzleti utazáshoz kapcsolódó szállás ellenértékét, ideértve a szokásosan a szálláshely árában felszámított reggeli étkezés ellenértékét is;

r) a kiküldetési rendelvény alapján hivatali, üzleti utazás költségtérítése címén a teljesített kilométer-távolság (futásteljesítmény) figyelembevételével az **utazásra kapott** összeget, feltéve, hogy a térített összeg nem haladja meg a jogszabályban meghatározott, igazolás nélkül elszámolható mértéket;

s) a 69. § (10) bekezdésének rendelkezéseiben meghatározott reprezentációt és 10 ezer forint egyedi értéket meg nem haladó üzleti ajándékot, ha a juttatót az adott juttatás tekintetében a belföldi jogszabály alapján nem terheli adókötelezettség;

t) a termőföldről szóló törvényben meghatározott mezőgazdasági termelő gazdaságátadási támogatása jogosultsága feltételeként megvalósuló termőföld értékesítéséből származó bevételt;

u) a szomszédos államokban élő magyarokról szóló törvény alapján a hatálya alá tartozó személyt a művelődés, a kultúra, a tudomány területén ingyenesen megillető alapszolgáltatást és külön jogszabályban meghatározott további kedvezményt, az említett személyt külön jogszabály

szerint megillető utazási kedvezményt és a diákigazolványához kapcsolódó kedvezményt, valamint a törvény alapján a határon túli magyar pedagógust megillető kedvezményt, továbbá a törvény hatálya alá tartozó személy részére a törvény rendelkezései szerint a határon túli kihelyezett képzés vagy a szülőföldön nyújtható oktatási támogatás keretében juttatott vagyoni értéket;

v) a jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján a cél szerinti felhasználás igazolásával egyidejűleg, vagy azt követően a költségek fedezetére vagy fejlesztési célra folyósított támogatást (ideértve azt a támogatást is, amelyet a magánszemély jogszabály vagy nemzetközi szerződés alapján az önálló tevékenységének megkezdésével összefüggésben, a megkezdést megelőzően, továbbá gazdasági társaságba történő belépésével, gazdasági társaság alapításával összefüggésben felmerült költségei fedezetére kap), feltéve, hogy a cél szerinti felhasználás révén teljesített kiadás alapján a magánszemély költséget (ideértve az értékcsökkenési leírást is) egyáltalán nem számolt el;

w) a kifizető által kedvezményesen juttatott termék, szolgáltatás szokásos piaci értékéből a magánszemély által meg nem fizetett azon részt, amely nem haladja meg a termék szolgáltatás független féltől történő megszerzésekor a kifizető által elért (elérhető) árengedmény összegét;

x) azt az összeget, amelyet a belföldi jogszabályok szerint bejegyzésre nem kötelezett külföldi munkáltató képviselőjét ellátó, a belföldi jogszabályok hatálya alá tartozó magánszemély a jogok és kötelezettségek tekintetében a külföldi munkáltatót (foglalkoztatót) terhelő fizetési kötelezettségek (járulék, hozzájárulás) megelőlegezése, megtérítése címén kap;

y) a közérdekű önkéntes tevékenységről szóló törvény alapján az önkéntesnek nyújtott, ellenszolgáltatásnak nem minősülő juttatást;

z) a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény 30. §-a szerint a foglalkoztató által átvállalt társadalombiztosítási járulékot.

(2)

(3) Ahol e törvény valamely rendelkezését a magánszemély tevékenységéből származó bevételi értékhatártól függően kell vagy lehet alkalmazni, az értékhatár a jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján folyósított, egyébként bevételnek számító támogatás (ideértve különösen az egységes területalapú támogatást is) összegével – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – megemelkedik.

8. § (1) Nem számít költségnek – az e törvényben meghatározott kivételektől eltekintve – azon kiadás, amely a magánszemély személyes vagy családi szükségletét részben vagy egészben kielégítő termék vagy szolgáltatás megszerzése érdekében merült fel.

(2) Nem számít költségnek az a kiadás, amely alacsony adókulcsú államban székhellyel, állandó lakóhellyel rendelkező **személy, vagy egyébként ellenőrzött külföldi társaság részére** juttatott ellenérték következtében merült fel, kivéve, ha a magánszemély bizonyítja, hogy a kiadás a bevételszerző tevékenységgel közvetlen összefüggésben, kizárólag a bevétel megszerzése, a tevékenység folytatása érdekében merült fel. Szintén nem számít költségnek az a kiadás, amely a Büntető Törvénykönyvben meghatározott vesztegetés, befolyással üzérkedés, vesztegetés nemzetközi kapcsolatokban vagy befolyással üzérkedés nemzetközi kapcsolatokban bűncselekmény elkövetése érdekében vagy azzal összefüggésben merült fel.

(3) Ha a jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján folyósított vissza nem térítendő támogatást e törvény rendelkezése alapján a jövedelem kiszámításánál nem kell

bevételeként figyelembe venni, akkor a támogatás felhasználásával a jogszabály, illetve a nemzetközi szerződés rendelkezéseivel összhangban teljesített kiadás alapján nem számolható el költség (értékcsökkenési leírás sem). Ha a támogatás csak részben nyújt fedezetet a kiadásra, e rendelkezést csak a kiadásnak a támogatásból fedezett része tekintetében kell alkalmazni.

(4) Bármely kiadás csak egyszeresen, egy alkalommal és – az e törvényben meghatározott kivételekkel – legfeljebb a bevétel mértékéig vehető figyelembe költségként.

Az adókötelezettség keletkezése és a jövedelem megszerzésének időpontja

9. § (1) Az adókötelezettség a bevételszerző tevékenység megkezdésének vagy a bevételt eredményező jogviszony keletkezésének napján kezdődik és fennáll attól függetlenül, hogy

a) a magánszemély a bevételszerző tevékenységét hatósági engedéllyel vagy anélkül végzi, illetve, hogy a bevételt milyen formában szerzi meg;

b) a külföldön szerzett jövedelmet belföldre átutalják vagy behozzák;

c) a tevékenység vagy a jogviszony megszüntetése (megszűnése) esetén a jövedelem a tevékenység vagy a jogviszony korábbi folytatásából keletkezett.

(2) A bevétel megszerzésének időpontja

a) pénz esetében az a nap, amelyen azt a magánszemély vagy javára más személy birtokba vette (átvette) vagy amelyen azt a magánszemély javára fizetési számlán jóváírták, ha azonban a kifizető a magánszemélyt megillető, az adóelőleggel csökkentett összeget átutalással vagy fizetési számláról történő készpénzkifizetés kézbesítése útján küldi el, a bevételt az átutalás, illetve a kifizetés napjával kell megszerzettnek tekinteni, feltéve, hogy a magánszemély javára azt az adóbevallása benyújtásáig, a munkáltatói adómegállapítása érdekében szükséges nyilatkozata megtételéig fizetési számlán jóváírták, illetve azt a magánszemély vagy javára más személy az említett időpontig birtokba vette (átvette);

b) dolog, értékpapír, váltó, csekk és más okirat esetében a tulajdonjog megszerzésének napja vagy – ha ez a korábbi időpont – az a nap, amelyen azt a magánszemély vagy javára más személy birtokba vette, míg dematerializált értékpapír esetében az értékpapírszámlán való jóváírás napja, ha azonban az említett vagyoni értékkel összefüggésben a magánszemélyt sem a használat, a hasznok szedésének joga, sem a rendelkezési jog nem illeti meg, akkor a bevétel ezen jogok közül legalább egynek a megnyílásáig nem tekinthető megszerzettnek;

c) igénybe vett szolgáltatás esetében az a nap, amelyen a szolgáltatás nyújtójának az általános forgalmi adóról szóló törvény rendelkezései szerinti teljesítési időponttal adófizetési kötelezettsége keletkezik vagy keletkezne (függetlenül attól, hogy a szolgáltatás nyújtója az általános forgalmi adó fizetésére kötelezett vagy sem), ha azonban a szolgáltatás juttatója nem azonos a szolgáltatás nyújtójával, a szolgáltatás igénybevételére való jogosultság megszerzésének napja;

d) forgalomképes vagy egyébként értékkel bíró jog esetében az a nap, amelytől kezdődően a magánszemély a jog gyakorlására, átruházására, megszüntetésére vagy a jog(gyakorlás) átengedésére jogosult;

e) elengedett kötelezettség és átvállalt tartozás esetében az a nap, amelyen az adóalany kötelezettsége, illetve tartozása megszűnt;

f) a magánszemély javára vagy érdekében teljesített kiadás esetében a kiadás teljesítésének napja;

g) az a)–f) pontban nem említett esetben az a nap, amelytől kezdődően a magánszemély a bevétel tárgyát képező vagyoni értékkel rendelkezni jogosult.

(3) Ha a magánszemély az őt megillető bevétel tárgyát képező vagyoni értékre vonatkozó rendelkezési jogát az (1)–(2) bekezdésben meghatározott időpontot megelőzően gyakorolta, akkor a bevétel megszerzésének időpontja – az (1)–(2) bekezdésben foglaltaktól függetlenül – a rendelkezési jog gyakorlásának napja, ha azonban a bevétel tárgyát képező vagyoni érték miatti kiadást a magánszemély a juttatónak megelőlegezi, és/vagy a kiadást igazoló bizonylattal elszámolni köteles, az előzőektől eltérően az elszámolás napja.

(4) A vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó vállalkozói kivétjének megszerzési időpontja az e címen elszámolt költség elszámolásának **napja**.

(5) Ha az adóhatóság be nem vallott adóköteles jövedelmet tár fel, ennek összegét a jövedelem megszerzése évének jövedelméhez kell hozzászámítani.

Nyilvántartási szabályok

10. § (1) A magánszemély az 5. számú melléklet és a törvény előírásainak megfelelően alap- és kiegészítő nyilvántartásokban, időrendben, folyamatosan nyilvántart és rögzít minden olyan adatot, amely az adókötelezettség betartásához utólagosan is ellenőrizhető módon szükséges.

(2) Ha a magánszemély jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján támogatást kap, ezzel összefüggő nyilvántartási kötelezettségeit a jogszabály, illetve a nemzetközi szerződés rendelkezéseinek figyelembevételével teljesíti. A magánszemély köteles olyan elkülönített nyilvántartást vezetni, amelynek alapján a támogatás felhasználása és a felhasználás jogszerűsége ellenőrizhető.

(3) A nyilvántartásban adatot rögzíteni, módosítani és törölni csak bizonylat alapján lehet. A nyilvántartásban rögzített adatot módosítani vagy törölni csak úgy lehet, hogy az eredeti adat a módosítást, illetve a törlést követően is megállapítható legyen.

(4) Bizonylat az alakilag és tartalmilag hiteles olyan dokumentum, irat, amely megfelel az e törvényben meghatározott valamennyi feltételnek, és amelyen minden, az adókötelezettség teljesítése szempontjából szükséges adat magyar nyelven is fel van tüntetve. A magánszemély a jogszabályban előírt kötelezettsége teljesítéséhez, a teljesítés ellenőrzéséhez szükséges határidőig bizonylatot állít ki minden olyan gazdasági eseményről, amelynek alapján jogszabály rendelkezése szerint nyilvántartásában adat rögzítésére, módosítására vagy törlésére köteles, kivéve, ha a bizonylat kiállítására más személy kötelezett.

(5) A bizonylat alaki és tartalmi hitelességét, megbízhatóságát – ha jogszabály másként nem rendelkezik – a magánszemély, a képviselőre jogosult személy vagy az általa a bizonylat aláírására feljogosított személy (ideértve a Polgári Törvénykönyv szerint vélelmezett képviselőt is) a magánszemély azonosító adatainak feltüntetésével és aláírásával igazolja.

(6) A bizonylaton az adat csak a kiállító által és kizárólag akkor módosítható, ha a módosítás a bizonylat valamennyi példányán hitelt érdemlő módon keresztülvezetésre kerül.

(7) Az a bizonylat, amelyre vonatkozóan az általános forgalmi adóról szóló törvény rendelkezést nem tartalmaz, legalább a következő adatokat tartalmazza:

a) megnevezés;

b) sorszám vagy más azonosító;

c) a magánszemély neve, állandó lakóhelye (székhelye, telephelye), valamint adóazonosító száma;

d) a kiállító neve (elnevezése), állandó lakóhelye (székhelye, telephelye), valamint – ha rendelkezik ilyennel – adóazonosító jele, adószáma, ha a kiállító nem azonos a magánszeméllyel;

e) a kiállítás időpontja;

f) a gazdasági esemény leírása, megjelölése (így különösen a bevétel vagy a kiadás összege, megszerzésének, illetve teljesítésének jogcíme);

g) a nyilvántartásban való rögzítés időpontja;

h) több gazdasági eseményt összesítő bizonylat esetén az összesítés alapjául szolgáló bizonylatok körének, valamint annak az időszaknak a megjelölése, amelyre az összesítés vonatkozik;

i) minden olyan adat, amely az adókötelezettség teljesítéséhez, a teljesítés ellenőrzéséhez szükséges.

(8) A bizonylatot és a nyilvántartást az adó megállapításához való jog elévüléséig kell megőrizni. E kötelezettség a bizonylat rontott példányára is vonatkozik.

(9) Az e törvény szerinti nyilvántartások vezetése a magánszemélyt nem mentesíti a más jogszabályban meghatározott kötelezettség teljesítéséhez és a teljesítés ellenőrzéséhez szükséges nyilvántartás vezetése alól.

V. Fejezet

AZ ADÓ MEGÁLLAPÍTÁSÁRA, BEVALLÁSÁRA ÉS MEGFIZETÉSÉRE VONATKOZÓ SZABÁLYOK

Az adó megállapítása

11. § (1) A magánszemély adóévenként

a) adóbevallást köteles benyújtani az adóhatósághoz (önadózás), amelyben bevallja az összevont adóalapját és az adóévben megszerzett, bevallási kötelezettség alá eső külön adózó valamennyi jövedelmét, bevételét, az adót, valamint – a kifizető(k) által és az általa megállapított, levont, megfizetett adó, adóelőleg beszámításával – a befizetendő vagy visszajáró adókülönbötet, vagy

b) – az adózás rendjéről szóló törvény szerint előírt határidőben tett nyilatkozattal – a 14. § rendelkezései szerint kéri, hogy az adóját a munkáltató állapítsa meg (munkáltatói adómegállapítás).

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakat nem kell alkalmazni, ha a magánszemély az adóévben egyáltalán nem szerzett bevételt vagy kizárólag

a) olyan bevételt szerzett, amelyet a (3) bekezdés alapján nem köteles bevallani;

b) adóterhet nem viselő járandóságot szerzett;

c) magánnyugdíjpénztári kedvezményezettként nyugdíjszolgáltatásnak nem minősülő bevételt szerzett, és a kifizetőnek nyilatkozott, hogy a jövedelem után e törvény rendelkezései szerint nincs adófizetési kötelezettsége; e nyilatkozatról a kifizető az adóévet követő január 31-éig adatot szolgáltat az állami adóhatóságnak.

(3) A magánszemély nem köteles bevallani:

a) azt a bevételt, amelyet a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni;

b) az ingó vagyontárgy, az ingatlan, a vagyoni értékű jog átruházásából származó bevételt, ha abból jövedelem nem keletkezik;

c) az ingó vagyontárgy átruházásából származó jövedelmet, ha az adóévben ilyen jogcímen megszerzett összes jövedelem nem haladja meg a 200 ezer forintot;

d) az értékpapír-kölcsönzésből származó jövedelmet, az osztalékból származó jövedelmet, az árfolyamnyereségből származó jövedelmet, a vállalkozásból kivont jövedelmet, valamint – az osztalékra vonatkozó szabályok szerinti adókötelezettség esetén – az életjáradékból származó jövedelmet, ha az adóévben ilyen jogcím(ek)en megszerzett összes jövedelem nem haladja meg az 100 ezer forintot és az adót a kifizető levonta;

e) a b)–d) pontban nem említett külön adózó jövedelmet (ide nem értve az ingatlan bérbeadásából származó jövedelmet), ha az adót a kifizető levonta;

f) azt a jövedelmet, amely nemzetközi szerződés vagy viszonyosság alapján a Magyar Köztársaságban nem adóztatható (ide nem értve a nemzetközi szerződés vagy viszonyosság alapján az adó alól a Magyar Köztársaságban mentesített, de az adó kiszámításánál figyelembe vehető jövedelmet);

g) azt a jövedelmet, amelyet külön törvény rendelkezése szerint nem kell bevallani.

(4) A magánszemély bevallási kötelezettségének önadózóként

a) az állami adóhatóság közreműködésével készített egyszerűsített bevallás,

vagy

b) – az állami adóhatóság által meghatározott formában és módon – az adóhatóság közreműködése nélkül elkészített bevallás

benyújtásával tesz eleget, ha nem adott nyilatkozatot munkáltatói adómegállapításra vagy adójának megállapítását a munkáltatója nem vállalja.

(5)

Egyszerűsített bevallás adóhatósági közreműködéssel

12. § Egyszerűsített bevallást – az adózás rendjéről szóló törvény szerint előírt határidőben tett nyilatkozattal – az a magánszemély nyújthat be, aki az adóévben

a) kizárólag olyan bevallásköteles **bevételt** szerzett, amelyből kifizető (munkáltató) adót/adóelőleget vont le, és/vagy

b) ingó vagyontárgy, ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából származó jövedelem miatt van adókötelezettsége,

továbbá

c) nem volt egyéni vállalkozó, és

d) mezőgazdasági őstermelői tevékenységből adóköteles bevétele nem származott, és

e) a b) pontban említett eset kivételével, nem a 13. § rendelkezései szerinti (adóhatósági közreműködés nélküli) bevallást köteles benyújtani

azzal, hogy nem zárja ki az egyszerűsített bevallást, ha a magánszemély adókedvezményt érvényesít, az adójáról rendelkezik, továbbá a d) pont rendelkezésétől eltérően, ha a

mezőgazdasági őstermelő az e tevékenységéből származó bevételéből a jövedelmére nemleges nyilatkozatot ad vagy egyébként e bevételéből nem kell jövedelmet **megállapítani, továbbá – ide nem értve a 13. §-ban említetteket – olyan bevételt szerzett, amelyre az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló törvény szerinti közteherviselést választott.**

Bevallás adóhatósági közreműködés nélkül

13. § (1) A magánszemély az adóhatóság közreműködése nélkül elkészített bevallást nyújt be, ha az adóévben

- a) egyéni vállalkozó volt;
- b) mezőgazdasági őstermelő volt, és e tevékenységéből adóköteles bevétele származott, kivéve, ha jövedelméről egyszerűsített bevallásban, munkáltatói elszámolásban nemleges nyilatkozatot adott vagy egyébként a bevételből nem kellett jövedelmet megállapítani;
- c) fizető-vendéglátó tevékenységére tételes átalányadózást választott;
- d) a megszerzett bármely bevételét terhelő adóelőleg megállapításakor a kifizetőnek (a munkáltatónak) tett nyilatkozatában költség levonását kérte, ide nem értve az e törvény szerint igazolás nélkül elszámolható költség levonására vonatkozó nyilatkozatot;
- e) **ellenőrzött tőkepiaci** ügyletből, csereügyletből származó jövedelmet szerzett;
- f) az adóelőleg-fizetésre vonatkozó szabályok szerint adóelőleg-különbözet alapján meghatározott (12 százalék) adó fizetésére köteles;
- g) nem kifizetőtől származó vagy egyébként olyan bevételt szerzett, amellyel összefüggésben az adó vagy az adóelőleg megállapítására maga köteles (ide nem értve az ingó vagyontárgy, ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából származó bevételt, ha a magánszemély egyszerűsített bevallásra ad nyilatkozatot);
- h) a kifizető által megállapított adó módosítására az adóbevallásában jogosult;
- i) olyan adóköteles bevétele volt, amely alapján a jövedelem külföldön (is) adóztatható vagy amely a jövedelemszerzés helye szerint nem belföldről származott;
- j) nem belföldi illetőségű magánszemély;
- k) végkielégítés megosztott része után van adókötelezettsége;
- l) a jóváhagyott osztalék adójával szemben az adóévet megelőzően felvett osztalékelőlegből levont adót számol el;
- m) **valamely bevételével összefüggésben az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló törvény szabályai szerint különadót köteles fizetni, vagy a kifizetőt és az őt terhelő egyszerűsített közteherviselési hozzájárulás megállapítását, bevallását és megfizetését a kifizetőtől átvállalta;**
- n) **valamely bevételével összefüggésben egészségügyi hozzájárulásra előleg-fizetési, vagy tételes egészségügyi hozzájárulás-fizetési kötelezettsége keletkezett;**
- o) **adóját e törvény külön rendelkezése szerint adóbevallásában kell (lehet) megállapítani;**
- p) **az a)–o) pontban nem említett esetben – figyelemmel a 12. §, valamint a 14. § rendelkezéseire is –, ha nem tehet vagy nem tesz egyszerűsített bevallásra vagy munkáltatói elszámolásra vonatkozó nyilatkozatot.**

(2) A magánszemély a külön adózó jövedelmei közül annak a jövedelemnek az adóját, amely nem kifizetőtől származik vagy egyébként, amely jövedelem adójának megállapítására maga köteles – ha az nem tartozik az adóelőleg megállapítására irányadó rendelkezések hatálya alá – az adóhatóság közreműködése nélkül elkészített bevallásában az adófizetési kötelezettség gyakoriságának megfelelő (havi, negyedéves) bontásban, negyedéves gyakoriságú adófizetési kötelezettség esetében a negyedév utolsó hónapjának kötelezettségeként vallja be.

Munkáltatói adómegállapítás

14. § (1) A munkáltatói adómegállapításra nyilatkozatot adó magánszemély adóját – az e §-ban foglalt feltételek fennállása esetén – az adózás rendjéről szóló törvény szerint a munkáltató (az adó elszámolását vállaló munkáltató) állapítja meg és számolja el. E § alkalmazásában az adó elszámolását vállaló munkáltató a társas vállalkozás, a polgári jogi társaság is, amellyel a munkáltatói adómegállapítást kérő nyilatkozattétel napján a magánszemély tagi jogviszonyban áll, feltéve, hogy e napon nem áll más kifizetővel munkaviszonyban, és tagi jogviszonya alapján a társas vállalkozásnál, illetve a polgári jogi társaságnál díj ellenében személyes közreműködésre vagy mellékszolgáltatás teljesítésére köteles.

(2) Az adó elszámolását vállaló munkáltató – az adóévben megszerzett összes olyan bevétel figyelembevételével, amelyet a magánszemély az (1) bekezdésben említett nyilatkozat hiányában köteles lenne önadózóként bevallani – a magánszemély jövedelmét és az azt terhelő adót megállapítja és bevallja, az adót megfizeti, túlfizetés esetén az adókülönbötetet a magánszemélynek visszatéríti, valamint az előzőek elszámolásáról bizonylatot állít ki a magánszemély számára.

(3) A magánszemély az (1) bekezdésben említett nyilatkozat megtételére akkor jogosult, ha az adóévben

a) kizárólag az adó elszámolását vállaló munkáltatótól szerzett olyan bevételt, amelyet a nyilatkozat hiányában önadózóként köteles lenne bevallani, ideértve az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár által jóváírt támogatói adományt is, ha azt kizárólag a magánszemélynek az adó elszámolását vállaló munkáltatója fizette be;

b) – az *a)* pont rendelkezésétől eltérően – az ott említett bevételt

ba) az adóévben kizárólag egymást követően fennálló munkaviszonya alapján szerezte, feltéve, hogy a korábbi munkáltató(k) által a munkaviszony megszűnésére tekintettel kiadott igazolást átadja az adó elszámolását vállaló munkáltatónak;

bb) a költségvetési szervek központosított illetmény-számfejtési körébe tartozó kifizető munkavállalójaként az adóévben kizárólag ugyanazon illetményszámfejtő helyhez tartozó kifizető(k)től szerezte;

c) az adóévben – az *a)–b)* pontban említett bevétel(ek) mellett – kizárólag adóköteles társadalombiztosítási, családtámogatási ellátás, önkéntes tartalékos katonai szolgálatot teljesítők illetménye, a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló törvény alapján folyósított ellátás, belföldről származó nyugdíj címén szerzett bevételt, feltéve, hogy a bevétel folyósítója az adó elszámolását vállaló munkáltató vagy a magánszemély a bevételről kiállított igazolást az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezéseinek megfelelően átadja az adó elszámolását vállaló munkáltatónak.

(4) Nem zárja ki a munkáltatói adómegállapítást, ha

a) a magánszemély adókedvezményt érvényesít, az adójáról önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozatban rendelkezik, feltéve, hogy az adókedvezményre jogosító igazolást, valamint a rendelkező nyilatkozatát az adózás rendjéről szóló törvényben előírt határidőig az adó elszámolását vállaló munkáltatónak átadja, továbbá ha az adójáról külön törvényben előírtak szerint rendelkezik;

b) a tételes költségelszámolást alkalmazó mezőgazdasági őstermelő az e törvény rendelkezései szerinti nemleges bevallási nyilatkozatát az adó elszámolását vállaló munkáltatónak adja át.

(5) A magánszemély – az (1)–(4) bekezdésben foglaltaktól függetlenül – nem tehet munkáltatói adómegállapítást kérő nyilatkozatot, ha

a) – a (3)–(4) bekezdés eltérő rendelkezésének hiányában – adóhatósági közreműködés nélkül kötelezett bevallás benyújtására;

b) háztartással kapcsolatos szolgáltatások igénybevétele címén (is) összevont adókedvezményt érvényesít;

c) nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozat alapján adójának átutalásáról rendelkezik;

d) az adóévre tartós adományozás külön kedvezményével összefüggő bevallási és befizetési kötelezettsége keletkezett;

e) az adóévre a biztosítások kedvezménye miatt levont adó növelt összegű bevallására és megfizetésére köteles;

f) az adóévre az önkéntes kölcsönös egészségpénztári egyéni számláján lekötött összeg miatt levont, kiutalt adó növelt összegű bevallására és megfizetésére köteles;

g) nyugdíj-előtakarékossági számláról nem-nyugdíj szolgáltatásként felvett összeg miatt a kiutalt adó növelt összegű bevallására és megfizetésére köteles.

Adófizetés

15. § (1) A magánszemély adóévi bevétele alapján meghatározott jövedelmet terhelő adót – az adóévi bevétele után általa megfizetett, valamint a kifizető, a munkáltató által megfizetett (fizetendő) adóelőleg és adó beszámításával – az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint megfizeti.

(2) Ha a magánszemély adóévi bevétele után általa megfizetett, valamint a kifizető, a munkáltató által megfizetett (fizetendő) adóelőleg és adó összege meghaladja a magánszemély adóévi bevétele alapján meghatározott jövedelmet terhelő adót, a különbözetet az adóhatóság az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint visszatéríti.

(3) Ha a kifizető az adót, adóelőleget levonta, az adóhatóság a továbbiakban azt csak a kifizetőtől követelheti.

(4) Ha a magánszemély egyes külön adózó jövedelmeiből az adót a kifizető állapítja meg és az adó levonására nincs lehetősége, a kifizetőnek és a magánszemélynek az adóelőlegre irányadó szabályok szerint kell eljárnia.

(5) Ha a befektetési szolgáltató olyan megbízást teljesít, amelynek alapján az egyik fél tulajdonában lévő értékpapír (értékpapír-letéti) számláról másik fél tulajdonában lévő értékpapír (értékpapír-letéti) számlára értékpapír áthelyezésére kapott megbízást, és az ügyletben a részt vevő személyekre (felekre) vonatkozó adatokból megállapítható, hogy azok egyike vagy

mindegyike magánszemély, olyan igazolást ad ki, amely tartalmazza az ügylet szereplőinek azonosító adatait, adóazonosító jelét/adószámát, az áthelyezett értékpapír fajtáját, névértékét, valamint – ha a megbízást adó fél igazolja, vagy arról nyilatkozik – az értékpapír átruházása ellenében megszerzett bevételt, továbbá amelyben felhívja a figyelmet arra, hogy az értékpapír átruházásából származó és/vagy értékpapír formájában megszerzett jövedelem után az adókötelezettséget a jövedelem szerzési jogcíme szerinti rendelkezéseknek megfelelően kell teljesíteni. A befektetési szolgáltató ezen kötelezettsége nem érinti az ügyletben félként részt vevő kifizető adókötelezettségét.

MÁSODIK RÉSZ

AZ ÖSSZEVONT ADÓALAP ÉS ANNAK ADÓJA

VI. Fejezet

AZ ÖSSZEVONT ADÓALAP

Az önálló tevékenységből származó jövedelem

16. § (1) Önálló tevékenység minden olyan tevékenység, amelynek eredményeként a magánszemély bevételhez jut, és amely e törvény szerint nem tartozik a nem önálló tevékenység körébe. Ide tartozik különösen az egyéni vállalkozó, a mezőgazdasági őstermelő, a bérbeadó, a választott könyvvizsgáló tevékenysége, az európai parlamenti, az országgyűlési képviselői, valamint a helyi önkormányzati képviselői tevékenység.

(2) Az önálló tevékenységből származó bevételből – kivéve, ha törvény másként rendelkezik – a 17–23. § rendelkezéseinek figyelembevételével számított rész a jövedelem.

(3) Önálló tevékenységből származó bevétel minden olyan bevétel, amelyet a magánszemély e tevékenységével összefüggésben vagy egyébként az e tevékenysége alapjául szolgáló jogviszonyára tekintettel megszerez. Önálló tevékenységből származó bevételnek számít az a bevétel is,

a) amelynek adózására e törvény választási lehetőséget ad, és a magánszemély e fejezet rendelkezéseinek alkalmazását választja;

b) amely – ha e törvény másként nem rendelkezik – ingatlant, ingó vagyontárgyat hasznosító tevékenységből származik, ideértve a lábön álló termésnek a föld tulajdonosváltása nélkül történő értékesítéséből származó bevételt is, azzal, hogy közös tulajdont hasznosító tevékenység esetén a tulajdonosok eltérő rendelkezése hiányában azt a magánszemélyt terheli az adókötelezettség, aki a tevékenységet folytatja, illetőleg a jövedelemszerzés jogcímeinek jogosultja.

(4) A vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozónál önálló tevékenységből származó jövedelemnek minősül az egyéni vállalkozói tevékenység során személyes munkavégzés címén vállalkozói költségként elszámolt vállalkozói kivét, amellyel szemben költség, költséghányad vagy más levonás nem érvényesíthető.

(5) Ha a vállalkozói kivét nulla vagy éves összege nem éri el az adóévben a tevékenységre jellemző kereset éves összegét, önálló tevékenységből származó jövedelemnek minősül a vállalkozói osztalékalapból a (7) bekezdés szerint megállapított jövedelem, de legfeljebb

abból az a rész (bármelyik a továbbiakban: *kivét-kiegészítés*), amely a vállalkozói kivéttel együtt, illetve ennek hiányában eléri a tevékenységre jellemző keresetet.

(6) Az egyéni vállalkozó a kivét-kiegészítést – a jövedelemszerzés időpontjának az adóév utolsó napját tekintve – adóbevallásában állapítja meg és annak adóalapja után az adót a bevallás benyújtására nyitva álló határidőig fizeti meg.

(7) Az (5) bekezdésben említett, a vállalkozói osztalékalapból megállapított jövedelemnek minősül a 49/B. §-ának (1)–(2) bekezdésében említett vállalkozói bevételnek a vállalkozói költséget, valamint a § (6) bekezdése szerinti levonásokat, (7) bekezdése szerint az adóévben elszámolt, a korábbi években elhatárolt veszteséget meghaladó része, csökkentve

a) a 49/B. §-ának (8) bekezdésének rendelkezése alapján a külföldi telephelynek betudható vállalkozói adóalappal,

b) a 49/B. §-ának (18) bekezdésének a)–b) pontja szerint megállapított adóval,

c) a 49/C. § (6) bekezdésének d) pontja szerinti összeggel.

(8) Az egyéni vállalkozó a tevékenységére jellemző keresetének meghatározásánál figyelembe vett körülményekről, szempontokról feljegyzést készít, amelyet az adózással összefüggő iratok részeként kezel, és az adó utólagos megállapításához való jog elévüléséig megőrizz.

(9) Az (5)–(8) bekezdés rendelkezéseit nem kell alkalmazni, ha az egyéni vállalkozó az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló törvény szerinti kötelezettséget teljesíti.

17. § (1) Az önálló tevékenységből származó bevételt a 2. és a 4. számú melléklet rendelkezései szerint kell figyelembe venni.

(2) Az önálló tevékenység bevételeinek része az ezzel összefüggésben költségtérítés címén kapott összeg.

(3)

18. § (1) Az önálló tevékenység bevételeivel szemben a jövedelem megállapításához elszámolható

a) az e törvényben meghatározott kivételekkel, legfeljebb az adott tevékenység bevételeinek mértékéig az e tevékenység folytatása érdekében az adóévben ténylegesen felmerült és igazolt – a 3. számú melléklet rendelkezései szerint elismert – költség (tételes költségelszámolás), vagy

b) az önálló tevékenység bevételeinek 10 százaléka (10 százalékos költséghányad).

(2) A 10 százalékos költséghányad alkalmazása esetén a magánszemély az adott adóévben önálló tevékenységből származó bevételeinek egyikére sem, valamint az önálló tevékenységre tekintettel kapott költségtérítésre sem alkalmazhatja a tételes költségelszámolást.

(3) A 10 százalékos költséghányad alkalmazása esetén a korábban és a 10 százalékos költséghányad alkalmazásának időszakában beszerzett tárgyi eszközök beszerzési, előállításának értékének erre az időszakra jutó értékcsökkenési leírását a 11. számú melléklet rendelkezései szerint elszámoltnak kell tekinteni. A 10 százalékos költséghányad alkalmazását megelőző évekből fennmaradt összes elhatárolt veszteségből a 10 százalékos költséghányad alkalmazásának időszakában minden évben 20-20 százalékos elszámoltnak kell tekinteni.

19. § (1) Ha a magánszemély önálló tevékenységéhez jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján költségei fedezetére vagy fejlesztési célra vissza nem térítendő támogatást kap, akkor a támogatásból származó bevétele tekintetében a (2)–(3) bekezdés rendelkezései szerint állapítja meg a jövedelemszerzés időpontját.

(2) A támogatásnak az a része minősül az adóévben megszerzett bevételnek, amely egyenlő a támogatás felhasználásával teljesített kiadás alapján az adóévben e törvény rendelkezései szerint elszámolt költség(ek) – ideértve az értékcsökkenési leírást is – összegével. Ha a támogatás a folyósítása alapjául szolgáló jogszabály, illetve nemzetközi szerződés rendelkezése alapján e törvény szerint költségnek nem számító kiadás fedezetére (is) felhasználható, akkor a támogatásból az adóévben teljesített ilyen kiadásnak megfelelő részt is az adóévben megszerzett bevételnek kell tekinteni.

(3) Ha a magánszemély a támogatást köteles egészben, vagy részben visszafizetni, akkor a visszafizetett összeg nem minősül megszerzett bevételnek, de a visszafizetés miatt késedelmi kamat, késedelmi pótlék vagy más hasonló jogkövetkezmény címén teljesített kiadását sem számolhatja el költségként. A magánszemély a visszafizetett összegből a (2) bekezdés alapján már elszámolt bevétel tekintetében az önellenőrzésre irányadó rendelkezések szerint járhat el.

20. § (1) Az erdő véghasználattal érintett kitermelt vagy lábbon álló faállomány értékesítéséből származó bevétel csökkenthető az erdészeti hatóság által erre a célra nyitott, elkülönített számlára befizetett összeggel, de legfeljebb a jogszabályban megállapított, a befejezett célállományra igényelhető normatív erdőfelújítási támogatási értéknek megfelelő összeggel.

(2) Az erdőfelújítás teljesítésének arányában kiutalt normatív támogatás összegéből és az (1) bekezdés rendelkezése szerint befizetett összeg terhére visszautalt összegből akác és lágylombos célállomány esetében az erdőfelújítás kezdő évét követő ötödik év végéig, egyéb fafajtáknál a nyolcadik év végéig költségként az igazolt kiadások számolhatók el, valamint a kiutalt normatív támogatás mértékéig terjedő összeg igazolás nélkül vonható le. A fennmaradó – az előzőekben említett határidőn túl visszautalt – összeg teljes egészében bevételnek számít.

(3) Az (1)–(2) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazása esetén az ott említett bevételekre az átalányadózás nem alkalmazható.

21. § (1) A tételes költségelszámolást alkalmazó mezőgazdasági őstermelő az e tevékenységből származó bevételét csökkentheti:

a) a legalább 50 százalékban megváltozott munkaképességű alkalmazott foglalkoztatása esetén személyenként havonta az alkalmazottnak fizetett bérrel, de legfeljebb a hónap első napján érvényes havi minimálbérrel, a szakképző iskola tanulójával kötött – jogszabályban meghatározott – tanulószereződés alapján folytatott gyakorlati képzés esetén minden megkezdett hónap után havonta a minimálbér 24 százalékával, ha a szakképző iskolával kötött együttműködési megállapodás alapján végzi a gyakorlati képzést, minden megkezdett hónap után havonta a minimálbér 12 százalékával;

b)

(2) A sikeres szakmai vizsgát tett – az (1) bekezdésben említett – szakképző iskolai tanulót folyamatosan tovább foglalkoztató, valamint a korábban munkanélküli személyt, továbbá a szabadulást követő 6 hónapon belül alkalmazott szabadságvesztésből szabaduló személyt, illetve a pártfogó felügyelet hatálya alatt álló személyt alkalmazottként foglalkoztató mezőgazdasági őstermelő (e § alkalmazásában: munkáltató), ha nem alkalmaz átalányadózást, az ezen

tevékenységéből származó bevételét csökkentheti e személy után a foglalkoztatása ideje alatt, de legfeljebb 12 hónapon át befizetett társadalombiztosítási járulék összegével, függetlenül attól, hogy tételes költségelszámolás esetén egyébként költségként is elszámolhatja azt.

(3) A munkáltató a korábban munkanélküli személy esetében akkor járhat el a (2) bekezdésben foglalt rendelkezés szerint, ha a korábban munkanélküli személy alkalmazása óta, illetőleg azt megelőző hat hónapon belül azonos munkakörben foglalkoztatott más alkalmazott munkaviszonyát rendes felmondással nem szüntette meg, és a korábban munkanélküli személy az alkalmazását megelőző hat hónapon belül vele nem állt munkaviszonyban.

22. § (1) A tételes költségelszámolást alkalmazó mezőgazdasági őstermelő az adóköteles jövedelmének megállapításakor az e tevékenységével kapcsolatban felmerült költséget az adóévben az e tevékenységéből származó – a 21. § rendelkezéseinek figyelembevételével csökkentett – bevétele összegéig számolhatja el, az ezt meghaladó költséget (a továbbiakban: elhatárolt veszteség) elhatárolhatja. Az elhatárolt veszteség a (2)–(5) bekezdésben foglaltak szerint számolható el.

(2) Az elhatárolt veszteséget a mezőgazdasági őstermelő bármely későbbi adóév (de legkésőbb az őstermelői tevékenység megszüntetésének adóéve) őstermelői tevékenységéből származó jövedelmével (ideértve az önellenőrzés, adóellenőrzés során feltárt jövedelmet is) szemben, döntése szerinti megosztásban – a 2003. december 31-éig keletkezett, az őstermelői tevékenységből származó jövedelemmel szemben még nem érvényesített elhatárolt veszteséget a keletkezése időpontjában érvényes feltételek szerint – számolhatja el.

(3) Az adóév elhatárolt veszteségét a más adóév(ek)ről áthozott elhatárolt veszteség figyelembevétele nélkül kell megállapítani. Az elhatárolt veszteségek elszámolásánál a keletkezésük sorrendjét kell követni. Közösen folytatott őstermelői tevékenység esetében a közös tevékenység megkezdésének adóévét megelőzően elhatárolt veszteséget a mezőgazdasági őstermelő a *6. számú melléklet* rendelkezései szerint megállapított jövedelmével szemben egyénileg számolja el.

(4) Az (1) bekezdés akkor alkalmazható, ha az elhatárolt veszteség a rendeltetésszerű joggyakorlás elvének betartásával keletkezett.

(5) A mezőgazdasági őstermelő az adóévben elhatárolt veszteségét – a (2) bekezdésben foglaltaktól függetlenül – az adóévet megelőző két évre visszamenőlegesen is rendezheti adóbevallásának önellenőrzésével oly módon, hogy a megelőző két év egyikében vagy mindkettőben megszerzett, őstermelői tevékenységből származó jövedelmét (ideértve az önellenőrzés során feltárt jövedelmet is) csökkenti választása szerinti mértékben, de a két évre együttesen is legfeljebb az elhatárolt veszteség összegével. E rendelkezést a mezőgazdasági őstermelő döntése szerint az adóellenőrzés során is figyelembe kell venni. Ha ezzel nem él, vagy ha veszteségének csak egy részét rendezzi a megelőző két év terhére, a fennmaradó részre a (2)–(3) bekezdés rendelkezései alkalmazhatók.

(6) A tételes költségelszámolást alkalmazó mezőgazdasági kistermelő az e tevékenységéből származó – a 21. § rendelkezései szerint csökkentett – bevételéből ezen bevétel 40 százalékát kistermelői költségátalány címén igazolás nélkül számolhatja el, igazolt költségein felül. Ebben az esetben veszteséget mindaddig nem határolhat el, amíg – választása szerint – ezt a kistermelői költségátalányt elszámolja.

(7) Ha a mezőgazdasági őstermelő e tevékenysége mellett egyéni vállalkozói tevékenységet is folytat,

a) őstermelői bevételként kell figyelembe vennie az őstermelői tevékenység során előállított azon termékek szokásos piaci értékét, amelyeket egyéni vállalkozóként értékesít, azzal, hogy vállalkozói jövedelem szerinti adózás alkalmazása esetén ez az érték az egyéni vállalkozói tevékenység elismert költségének minősül;

b) egyéni vállalkozói tevékenységből származó bevételként kell figyelembe vennie az a) pontban említett termékek értékesítéséből származó ellenértéket is;

c) az egyes tevékenységek folytatása érdekében felmerült költségeket elkülönítve kell nyilvántartania, ha tételes költségelszámolást, illetőleg vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmaz;

d) ha e törvény másként nem rendelkezik, a tevékenységek közös költségeit a bevételek arányában kell megosztani, azzal, hogy

az a)–d) pont rendelkezéseit kell értelemszerűen alkalmazni, ha a magánszemély a családi gazdaságban őstermelői tevékenységből származó bevétele mellett önálló tevékenységből származó bevételt is szerez.

23. § A mezőgazdasági őstermelőnek (ideértve az átalányadózást alkalmazó mezőgazdasági kistermelőt is), ha az e tevékenységből származó bevétele az évi 600 ezer forintot nem haladja meg, akkor ezen bevételéből jövedelmet nem kell figyelembe vennie, ha meghaladja, akkor ezt a bevételt is beszámítva kell a jövedelmét meghatározni.

A nem önálló tevékenységből származó jövedelem

24. § (1) Nem önálló tevékenység

a) a munkaviszonyban folytatott tevékenység,

b)

c) a társas vállalkozás magánszemély tagjának személyes közreműködése,

d) a gazdasági társaság vezető tisztségviselőjének tevékenysége,

e) a jogszabály alapján választott tisztségviselő (kivéve a választott könyvvizsgálót) tevékenysége, ha ezt a tevékenységet nem egyéni vállalkozóként végzi,

f) a segítő családtag tevékenysége,

g) nemzetközi szerződés hatályában a nem önálló munka, ennek hiányában az adott állam joga szerinti munkaviszony.

(2) A nem önálló tevékenységből származó jövedelmet az e tevékenységből származó bevételből a 25–27. § rendelkezései szerint – figyelemmel az átmeneti rendelkezésekre is – kell kiszámítani.

25. § (1) **Nem önálló tevékenységből származó bevétel minden olyan bevétel, amelyet a magánszemély e tevékenységével összefüggésben, vagy egyébként az e tevékenysége alapjául szolgáló jogviszonyára tekintettel megszerez. Ilyennek minősül különösen a nem önálló tevékenység alapjául szolgáló jogviszonyra tekintettel munkabér, tiszteletdíj, illetmény, jutalom, üzemanyag-megtakarítás címén fizetett összeg, költségtérítés, a más személy által fizetett adóköteles biztosítási díj címén kapott bevétel, a társas vállalkozásban személyesen közreműködő magánszemély tag (a továbbiakban: személyes közreműködő) által személyes**

közreműködése ellenében kapott juttatás, ha azt a társas vállalkozás költségei között számolják el (a továbbiakban: *személyes közreműködői díj*). Figyelemmel a (2) bekezdés rendelkezéseire is, a nem önálló tevékenységből származó bevétel egésze jövedelem, kivéve a nem önálló tevékenységre tekintettel költségtérítés címén kapott bevételt, melyből levonható – legfeljebb a költségtérítés címén kapott bevétel mértékéig – a 3. számú melléklet rendelkezései szerint elismert költség.

(2) A nem önálló tevékenységből származó jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni azt a bevételt, amelyet – figyelemmel a (3)–(4) bekezdés rendelkezéseire is – a munkáltatótól a munkábajárásról szóló kormányrendelet szerinti munkábajárás esetén

a) az utazási bérlettel, az utazási jeggyel történő, az említett kormányrendelet által előírt elszámolás ellenében, legfeljebb a bérlet, a jegy árát meg nem haladó értékben (ideértve azt az esetet is, ha a juttatás a munkáltató nevére szóló számla ellenében történő térítés formájában valósul meg), vagy

b) költségtérítés címén (ideértve különösen a saját gépjárművel történő munkábajárás költségtérítését is)

ba) a munkában töltött napokra a munkahely és a lakó- vagy tartózkodási hely között és/vagy

bb) hétvégi hazautazásra a munkahely és a lakóhely között

közforgalmi úton mért oda-vissza távolság figyelembevételével kilométerenként 9 forint értékben kap a magánszemély.

(3) A (2) bekezdés *b)* pontjában meghatározott összeget meghaladó költségtérítés – ha a törvény másként nem rendelkezik – a magánszemély (1) bekezdés szerinti jövedelme.

(4) A magánszemély a munkahelye és a lakóhelye közötti útvonalra gépjárművel történő munkábajárás címén költséget nem számolhat el.

(5) Ha az egyszerűsített vállalkozói adó hatálya alá nem tartozó társas vállalkozásban a személyes közreműködő nem részesül személyes közreműködői díjban vagy annak éves összege az adóévben nem éri el a tevékenységre jellemző kereset éves összegét, nem önálló tevékenységből származó bevétel az említett társas vállalkozás által a személyes közreműködő számára kifizetett osztalék és/vagy az adóévben jóváhagyott, osztalékellőlegként már kifizetett osztalék, de legfeljebb ezek együttes összegéből az a rész, amely a személyes közreműködői díjjal együtt, illetve ennek hiányában eléri a tevékenységre jellemző kereset éves összegét (bármelyik a továbbiakban: *személyes közreműködői díj-kiegészítés*). A több társas vállalkozásban személyes közreműködő, illetve személyes közreműködőként és egyéni vállalkozóként is tevékenységet folytató magánszemély esetében ezt a rendelkezést arra a jogviszonyára tekintettel kell alkalmazni, amelynél a főtevékenységre jellemző kereset a legmagasabb.

(6) A társas vállalkozás a személyes közreműködői díj-kiegészítés összegéről az adóévet követő év január 31-éig köteles igazolást adni a személyes közreműködőnek, aki ennek alapján – a jövedelemszerzés időpontjának az adóév utolsó napját tekintve – a személyes közreműködői díj-kiegészítés adóalapja után az adót adóbevallásban állapítja meg azzal, hogy az osztalék után már levont (megfizetett) adónak a személyes közreműködői díj-kiegészítésre jutó részét levont (megfizetett) adóelőlegként veszi figyelembe. A kiadott

igazolásban feltüntetett adatokról a társas vállalkozás az adóévet követő év február 15-éig adatot szolgáltat az állami adóhatóságnak.

(7) Az adó utólagos megállapításához való jog elévüléséig tartó megőrzési kötelezettséggel

a) a társas vállalkozás a személyes közreműködő tevékenységére jellemző keresetének meghatározásánál figyelembe vett körülményekről, szempontokról;

b) több társas vállalkozásban személyes közreműködő, illetve személyes közreműködőként és egyéni vállalkozóként is tevékenységet folytató magánszemély valamennyi tevékenységére jellemző keresetéről

feljegyzést készít, amelyet az adózással összefüggő iratok részeként kezel.

(8) Az (5)–(7) bekezdések rendelkezéseit nem kell alkalmazni, ha a személyes közreműködő az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló törvény szerinti kötelezettséget teljesít.

26. § (1) Ha a munkaviszonyból származó, előző naptári évre vonatkozó bevételt, a munkáltató által kifizetett adóköteles társadalombiztosítási ellátást a következő év január 15-éig fizetik ki, azt az előző naptári év utolsó napján megszerzett jövedelemnek kell tekinteni.

(2) A munkaviszony megszűnésével összefüggő végkielégítést a (3) bekezdésben foglalt eltéréssel azon a napon kell megszerzettek tekinteni, amely napon azt kifizették.

(3) A törvényben meghatározott mértékű, továbbá az állami végkielégítésnek egy hónapra eső részét és a levont adóelőlegnek ehhez kapcsolódó részét legalább annyiszor kell figyelembe venni, ahány teljes hónap a munkaviszony megszűnésétől az adóév végéig eltelik, de legfeljebb ahány hónapra vonatkozik a kifizetés. A fennmaradó végkielégítést és a levont adóelőlegnek erre eső részét, de legfeljebb az egy hónapra jutó összeg tizenkétszeresét a következő adóévben megszerzett jövedelemnek és megfizetett adóelőlegnek kell tekinteni. Amennyiben a végkielégítés teljes összege meghaladja az így számított értéket, a fennmaradó összeget és az ehhez kapcsolódó levont adóelőleget a munkaviszony megszűnését követő második évben megszerzett jövedelemnek és megfizetett adóelőlegnek kell tekinteni.

(4) A magánszemély a (3) bekezdésben említett végkielégítés kifizetését megelőzően írásban nyilatkozhat, hogy a (3) bekezdés rendelkezését nem kívánja alkalmazni. Az a magánszemély, akinek az e § (3) bekezdése szerinti áthúzódó végkielégítés alapján az adóévben adókötelezettsége áll fenn, az adóhatósági adómegállapításra vonatkozó nyilatkozatot nem tehet.

27. § (1) A nem önálló tevékenységből származó bevételt az adóalap megállapítása előtt csökkenti

a) a munkavállalói érdekképviselőt ellátó szervezet részére az adóévben levont (befizetett) tagdíj összege, ideértve az önálló tevékenység hiányában költségként el nem számolható kamarai tagdíj címén befizetett összeget is;

b) figyelemmel a (2) bekezdés rendelkezésére, a munkáltató által az alkalmazottja számára, a társas vállalkozás által a tevékenységében személyesen közreműködő tagja számára – a munkaköre (tevékenysége) szerint a munkáltató, a társas vállalkozás által üzemeltetett gépjármű vezetőjeként teljesített kilométer-futásteljesítménye alapulvételével – üzemanyag-megtakarítás címén fizetett, annak mértékét meg nem haladó összeg, de legfeljebb havi 100 ezer forint.

(2) Üzemanyag-megtakarításnak minősül az az összeg, amely nem több, mint az (1) bekezdés *b*) pontjában említett, útnyilvántartással (menetlevéllel, fuvarlevéllel) igazolt kilométer-futásteljesítmény alapján a közúti gépjárművek, az egyes mezőgazdasági, erdészeti és halászati erőgépek üzemanyag- és kenőanyag-fogyasztásának igazolás nélkül elszámolható mértékéről szóló kormányrendelet szerinti – korrekciós tényezőkkel módosított – alapnorma, és az állami adóhatóság által közzétett üzemanyagár figyelembevételével kiszámított összegnek a munkáltató által, a társas vállalkozás által számla (számlák) alapján elszámolt üzemanyag-mennyiség és az állami adóhatóság által közzétett üzemanyagár figyelembevételével meghatározott összeget meghaladó része, ideértve azt az esetet is, amikor a munkáltató, a társas vállalkozás a saját kezelésében lévő töltőállomáson biztosítja az alkalmazottjának, a tagjának az üzemanyag felvételét és az üzemanyag felhasználása során megtakarítás mutatkozik az előzőek szerint meghatározott normához képest.

Egyéb jövedelem

28. § (1) Egyéb jövedelem minden olyan bevétel, amelynek adókötelezettségére e törvény eltérő rendelkezést nem tartalmaz, azzal, hogy – a költségelszámolásra vonatkozó rendelkezéseket is figyelembe véve – a bevételnek nem része a megszerzése érdekében a magánszemély által viselt szabályszerűen igazolt kiadás. Egyéb jövedelem különösen

a) az adóterhet nem viselő járandóság,

b)

c) a magánnyugdíjpénztár tagja egyéni számláján jóváírt tagdíj-kiegészítésnek a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe történő visszalépése miatt visszafizetett összege,

d) az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztár által a tag részére teljesített, e törvény szerint adómentesnek nem minősülő nyugdíjszolgáltatás,

e) a *d*) pontban nem említett önkéntes kölcsönös biztosítópénztár által nyújtott szolgáltatás (kifizetés, juttatás), kivéve, ha az törvényben meghatározott szolgáltatási körében és feltételekkel jogszerűen nyújtott, e törvény szerint adómentes szolgáltatás,

f) az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár által a magánszemély tag egyéni számláján jóváírt, igazolt összeg, kivéve

fa) a magánszemély saját befizetését,

fb) azt a jóváírást, amelynek forrásául szolgáló összeget más jövedelemként kell figyelembe venni, vagy a jövedelem megállapításánál bevételként nem kell figyelembe venni,

fc) a fedezeti alpból történő befektetések hozamát,

fd) az értékelési különbözetet,

g) a törvény eltérő rendelkezésének hiányában a társas vállalkozás tagja által az e jogviszonyára tekintettel megszerzett vagyoni érték, azzal, hogy a bevételnek nem része a megszerzése érdekében a magánszemély által viselt, szabályszerűen igazolt kiadás.

(2)

(3)

(4)

(5) Egyéb jövedelemnek minősül

a) a vásárolt (engedményezett) követelésből származó bevételnek a követelés vásárlási (engedményezési) ellenértékét meghaladó része, kivéve, ha adókötelezettségének e törvény szerinti jogcíme egyébként megállapítható;

b) az önálló orvosi tevékenységről szóló törvény szerinti működtetési jog átruházásából származó bevételnek a korábban értékcsökkenési leírás címén költségként el nem számolt szerzési értéket és a megfizetett illetéket meghaladó része.

(6)

(7) Egyéb jövedelem – ha e törvény másként nem rendelkezik –

a) a jog alapítása, átruházása (átengedése), megszüntetése, gyakorlásának átengedése vagy a jogról való lemondás ellenében kapott bevételnek a jog, illetőleg az említett jogosultságok megszerzésére fordított (ingyenes vagy kedvezményes szerzés esetében ideértve a megszerzéskor adóköteles bevételt is) a magánszemélyt terhelő igazolt kiadást meghaladó része;

b) vételi vagy más hasonló jog gyakorlása esetén a jogosultnál a joggyakorlás tárgyának a megszerzése időpontjára megállapított szokásos piaci értékéből a megszerzésért adott ellenértéket meghaladó rész (a vételi jog gyakorlásából származó bevételrész), csökkentve a jog megszerzésére fordított (ingyenes vagy kedvezményes jogszerzés esetében ideértve a jog megszerzésekor adóköteles bevételt is), a magánszemélyt terhelő, igazolt kiadással, azzal, hogy utóbb a joggyakorlás tárgyának átruházása esetén a megszerzésére fordított összegnek minősül

ba) az e pont szerint megállapított jövedelem is, valamint

bb) a jog megszerzésére fordított, a magánszemélyt terhelő kiadásnak az a része is, amely a vételi jog gyakorlásából származó bevételrészt meghaladja;

c) eladási vagy más hasonló jog gyakorlása révén a jogosult által megszerzett bevételből a joggyakorlás tárgyának az átruházás időpontjára megállapított szokásos piaci értékét meghaladó rész (az eladási jog gyakorlásából származó bevételrész), csökkentve a jog megszerzésére fordított (ingyenes vagy kedvezményes jogszerzés esetében ideértve a jog megszerzésekor adóköteles bevételt is), a magánszemélyt terhelő igazolt kiadással, azzal, hogy

ca) az említett bevétel fennmaradó részéből a jövedelmet a joggyakorlás tárgyának átruházására vonatkozó szabályok szerint a cb) alpont rendelkezésének figyelembevételével kell megállapítani;

cb) a ca) alpont rendelkezésének alkalmazása esetén az ott említett bevételből a jog megszerzésére fordított, a magánszemélyt terhelő kiadásnak az a része vonható le az átruházással kapcsolatos kiadásként, amely az eladási jog gyakorlásából származó bevételrészt meghaladja;

d) a jogutódlás révén megszerzett szerzői jog, találmányból és szabadalmi oltalomból eredő jog gyakorlása esetében a bevételnek a jog gyakorlása érdekében felmerült, a magánszemélyt terhelő igazolt kiadást meghaladó része.

Bármely esetben az e bekezdés szerint meghatározott jövedelem adókötelezettségére a szerzés jogcíme szerinti rendelkezéseket kell irányadónak tekinteni, és ennek megfelelően kell a kifizetőt, illetőleg a magánszemélyt terhelő adókötelezettségeket (ideértve különösen a jövedelem, az adó, az adóelőleg megállapítását, megfizetését, bevallását, az adatszolgáltatást) teljesíteni, ha a jövedelem megszerzésének e törvény szerinti jogcíme a felek (a bevételt szerző magánszemély és a vele az ügyletben szerződő személy, valamint az említett személyek és más személy) között egyébként fennálló jogviszony és a szerzés körülményei figyelembevételével megállapítható.

(8) Ha az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztár tagja részére a nyugdíjpénztár a kötelező várakozási idő leteltét követően nyugdíjszolgáltatásnak (kiegészítő nyugdíjnak) nem minősülő kifizetést teljesít (vagyoni értéket juttat), az adóköteles jövedelmet a következők szerint kell megállapítani: a kötelező várakozási időszak letelte évében és az azt követő első évben kifizetett (juttatott) bevételt, kivéve a fedezeti alaphól történő befektetések hozama vagy értékelési különbözet címén az egyéni számlán jóváírt összegből teljesített kifizetést, juttatást (e rendelkezés alkalmazásában a továbbiakban: bevétel) teljes egészében, míg a kötelező várakozási időszak letelte évét követő

- második évben kifizetett (juttatott) bevétel 90 százalékát,
- harmadik évben kifizetett (juttatott) bevétel 80 százalékát,
- negyedik évben kifizetett (juttatott) bevétel 70 százalékát,
- ötödik évben kifizetett (juttatott) bevétel 60 százalékát,
- hatodik évben kifizetett (juttatott) bevétel 50 százalékát,
- hetedik évben kifizetett (juttatott) bevétel 40 százalékát,
- nyolcadik évben kifizetett (juttatott) bevétel 30 százalékát,
- kilencedik évben kifizetett (juttatott) bevétel 20 százalékát,
- tizedik évben kifizetett (juttatott) bevétel 10 százalékát

kell jövedelemnek tekinteni. A kötelező várakozási időszak leteltét követő tizedik évet követően kifizetett (juttatott) bevételt a jövedelem megállapításánál nem kell figyelembe venni.

A nyugdíjpénztár tagja egyéni számláján a 2007. december 31-ét követően jóváírt tétel nyugdíjszolgáltatásnak (kiegészítő nyugdíjnak) nem minősülő kifizetése esetén

a) a bevétel teljes egészében egyéb jövedelem arra az összegre vonatkozóan, amelynél a jóváírás és a kifizetés (juttatás) időpontja között tíz év még nem telt el;

b) a jövedelem megállapításának e bekezdésben foglalt szabálya szempontjából a kötelező várakozási időszak letelte évének – a jóváírást követő évet első évnek tekintve – az adott összeg(ek) jóváírásának naptári évét követő tizedik évet kell tekinteni, azzal, hogy, elsőként a legrégebben jóváírt összegek kifizetését (juttatását) kell vélelmezni.

(9) Egyéb jövedelem a magánnyugdíjpénztár által a kedvezményezett részére teljesített, nyugdíjszolgáltatásnak nem minősülő kifizetés.

(10)

(11)

(12) **Egyéb jövedelem az alacsony adókulcsú államban székhellyel rendelkező jogi személy, egyéb szervezet, vagy egyébként az ellenőrzött külföldi társaság (e § alkalmazásában bármelyik: *ellenőrzött külföldi adózó*) által, vagy az ellenőrzött külföldi adózó megbízása alapján fizetett kamat és osztalék, valamint az ellenőrzött külföldi adózó által kibocsátott értékpapír elidegenítéséért kapott bevételnek az értékpapír megszerzésére fordított értéket meghaladó része. Az értékpapír megszerzésére fordított értéket az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések megfelelő alkalmazásával kell megállapítani. Ugyancsak egyéb jövedelem az olyan államban belföldi illetőséggel bíró személy által fizetett kamat, amely állammal a Magyar Köztársaságnak nincs hatályos egyezménye a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonadók területén.**

(13) **Egyéb jövedelem az ellenőrzött külföldi adózó jogutód nélküli megszűnése, jegyzett tőkéjének tőke kivonás útján történő leszállítása következtében a magánszemély által – tagi (részvényesi, üzletrész-tulajdonosi) jogviszonya alapján – az ellenőrzött külföldi adózó vagyonából megszerzett bevételnek az ellenőrzött külföldi adózó által kibocsátott részvény, üzletrész, más hasonló értékpapír vagy jog megszerzésére fordított értéket meghaladó része. Ugyancsak egyéb jövedelem az ellenőrzött külföldi adózó vagyonából a magánszemély által – tagi (részvényesi, üzletrész-tulajdonosi) jogviszonya megszűnése (ide nem értve a részvény, az üzletrész, más hasonló értékpapír vagy jog átruházását) következtében – megszerzett bevételnek az ellenőrzött külföldi adózó által kibocsátott részvény, üzletrész, más hasonló értékpapír vagy jog megszerzésére fordított értéket meghaladó része. Az értékpapír (a jog) megszerzésére fordított értéket az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vonatkozó, a jövedelemszerzés időpontját a vállalkozásból kivont jövedelemre vonatkozó rendelkezések megfelelő alkalmazásával kell megállapítani.**

(14) Értékpapír vagy más vagyoni érték átruházása esetén egyéb jövedelem az átruházás ellenében megszerzett bevételből az a rész, amely meghaladja az ellenértékre a szerződéskötés időpontjában ismert szokásos piaci értéket, kivéve, ha adókötelezettségének e törvény szerinti jogcíme egyébként megállapítható.

(15) Egyéb jövedelem a tőkepiacról szóló törvényben meghatározott bennfentes kereskedelem vagy tisztességtelen árfolyam-befolyásolás révén megszerzett bevételnek a vele összefüggésben felmerült, igazolt kiadásokat meghaladó része.

(16) Ha az ingatlan fekvése szerinti állammal a Magyar Köztársaságnak nincs hatályos egyezménye a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonadók területén, akkor az ingatlan vagy a vagyoni értékű jog átruházásának (59. §) ellenértékéből az a rész, amely meghaladja az ingatlan, illetve a vagyoni értékű jog megszerzésére fordított összeget [62. § (2)–(3) bek.], egyéb jövedelemnek minősül.

(17) A nyugdíj-előtakarékossági számlákról szóló törvény szerint nyugdíjszolgáltatásnak nem minősülő kifizetés (juttatás), átutalás, átvezetés (a továbbiakban együtt: nem-nyugdíj szolgáltatás) esetén **egyéb jövedelem (kivéve, ha külön rendelkezés szerint nem kell megállapítani) a nyugdíj-előtakarékossági számlán** lévő, e szolgáltatás értékének levonása nélkül, szokásos piaci értéken számított követelés (a továbbiakban: számított követelés) azon része, amely meghaladja a számlatulajdonos által (nyilvántartott adózott követelésállomány esetén annak nyilvántartásba vételét követően) teljesített befizetések, osztalékból származó jövedelemként jóváírt, nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozat alapján átutalt összegek, valamint a már nyilvántartott adózott követelésállomány együttes összegét, azzal, hogy

a) e jövedelem szerzési időpontjának azt az időpontot kell tekinteni, amikor a számlatulajdonos nem-nyugdíj szolgáltatásról rendelkezik;

b) e jövedelem után adóelőleget nem kell fizetni, az adót a számlatulajdonos magánszemély az önadózásra vonatkozó rendelkezések szerint állapítja meg, vallja be és fizeti meg;

c) e jövedelem megszerzéséről a nyugdíj-előtakarékossági számla vezetője az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint a magánszemélynek igazolást ad;

d) adózott követelésállomány alatt a számított követelésből a nem-nyugdíj szolgáltatással csökkentett érték részt kell érteni, amelyet a számlavezetőnek a továbbiakban ekként kell nyilvántartania és minden újabb nem-nyugdíj szolgáltatás alkalmával újra meg kell állapítania.

(18)

(19) A családi pótlék címén megszerzett bevételből nem kell jövedelmet megállapítani.

(20) Ha a magánszemély ellenőrzött külföldi társaság tagja, és/vagy abban más társaság(ok) révén közvetett részesedéssel/szavazattal rendelkezik annak adóéve (üzleti éve) utolsó napján, és abban a saját, valamint a Ptk. 685. §-ának *b*) pontja szerinti közeli hozzátartozói együtt számított részesedése/közvetett részesedése vagy szavazati aránya/közvetett szavazati aránya eléri a 25 százalékot, egyéb jövedelem az ellenőrzött külföldi társaság adóéve (üzleti éve) utolsó napján kimutatott, a felosztott osztalékkal csökkentett adózott eredményéből, a magánszemély közvetlen és/vagy közvetett részesedésének arányában megállapított rész. A magánszemély e bekezdés szerint megállapított jövedelmének halmozott összegéről – figyelemmel a (21) bekezdésben foglaltakra is – nyilvántartást vezet. E rendelkezés alkalmazásában

a) közvetett részesedés, közvetett szavazati arány: a *b*) pont szerint számított, két tizedesre kerekítve százalékban kifejezett részesedési arány;

b) részesedési/szavazati arány számítása: a magánszemély közvetett részesedést/szavazatot biztosító társaságban lévő részesedésének/szavazati arányának és a köztes társaságban, illetve társaságokban fennálló részesedés(ek)nek/szavazati arány(ok)nak a szorzata azzal, hogy ha a köztes társaságban fennálló részesedés/szavazati arány mértéke az ötven százalékot meghaladja, akkor azt egy egészsként kell figyelembe venni;

c) közvetett részesedést/szavazatot biztosító társaság: az a társaság, amelyben a magánszemély a közvetett részesedésre/szavazatra jogosító közvetlen részesedéssel/szavazattal rendelkezik;

d) köztes társaság: az a társaság, amelyben a magánszemély közvetett részesedést/szavazatot biztosító társasága közvetlen vagy más társaság(ok) révén közvetett részesedéssel/szavazattal rendelkezik;

e) a jövedelem megszerzésének időpontja: az a nap, amelyen az adózott eredményt a társaság arra jogosult szerve (taggyűlés, közgyűlés, más hasonló szerv) jóváhagyta.

(21) A (20) bekezdés rendelkezésében említett nyilvántartás alapján a nyilvántartott összeget csökkenti, és

a) nem kell jövedelemként figyelembe venni

aa) közvetlen részesedés esetén az ellenőrzött külföldi társaságtól

ab) közvetett részesedés esetén – a közvetett részesedés arányában – a közvetett részesedést biztosító társaságtól

a nyilvántartott (halmozott) adózott jövedelem összegét meg nem haladóan osztalék, felosztott nyereség vagy más hasonló címen megszerzett bevételt;

b) az ellenőrzött külföldi társaságban, illetve a közvetett részesedést biztosító társaságban, lévő részesedés ellenérték fejében történő átruházása, illetve a társaságból történő kivonása, valamint a társaság jogutód nélküli megszűnése esetén a részesedés megszerzésére fordított értéket növeli a nyilvántartott (halmozott) adózott jövedelemnek az átruházott, kivont, megszűnt részesedéssel arányos része azzal, hogy a jövedelem megállapítására az árfolyamnyereség, illetve a vállalkozásból kivont jövedelem megállapítására vonatkozó rendelkezések az irányadóak

(22) A (21) bekezdés rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell a (12)-(13) bekezdésben említett esetekben is.

Az összevont adóalap megállapítása

29. § (1) Az összevont adóalap az adóévben adókötelezettség alá eső valamennyi önálló, nem önálló tevékenységből származó, valamint egyéb bevételből megállapított jövedelem, továbbá átalányadózás esetén az egyéni vállalkozói, a mezőgazdasági kistermelői bevételből az átalányban megállapított jövedelem és a (3)–(4) bekezdés szerinti adóalap-növelő összeg. Az adóterhet nem viselő járandóságot a kifizetése (juttatása) időpontja szerint kell adóalapként figyelembe venni. Ha a jövedelem után a magánszemély kötelezett a társadalombiztosítási járulék, az egészségügyi hozzájárulás megfizetésére (kivéve, ha azt költségként számolja el, vagy azt számára megtérítették), a (3)–(4) bekezdés alkalmazásában jövedelemnek a megállapított jövedelem 78 százalékát kell figyelembe venni.

(2) Az összevont adóalap részét képezi a külföldről származó (1) bekezdésben említett jövedelem

- a) nemzetközi egyezmény hiányában, vagy
- b) ha annak figyelembevételét nemzetközi egyezmény lehetővé teszi.

(3) Az (1) bekezdésben említett adóalap-növelő összeg az (1) bekezdés szerinti jövedelem – kivéve, ha az adóterhet nem viselő járandóság – után a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény szerinti, a társadalombiztosítási járulék általános mértékével megállapított összeg, illetve biztosítási kötelezettség hiányában az egészségügyi hozzájárulásról szóló törvény szerinti, az összevont adóalapba tartozó jövedelmet terhelő egészségügyi hozzájárulás mértékével megállapított összeg (bármelyik a továbbiakban: *adóalap-kiegészítés*).

(4) Az adóalap-kiegészítés összegét a (3) bekezdés szerint az adóbevallásban/munkáltatói elszámolásban az adóelőleg megállapításánál figyelembe vett adóalap-kiegészítéstől függetlenül kell megállapítani.

VII. Fejezet

AZ ÖSSZEVONT ADÓALAP ADÓJÁNAK MEGHATÁROZÁSA

Az adó mértéke

30. § Az összevont adóalapot képező jövedelmek után fizetendő adó,

- a) ha az összevont adóalap nem haladja meg az 5 millió forintot, az összevont adóalap 17 százaléka;
- b) ha az összevont adóalap meghaladja az 5 millió forintot, 850 ezer forint és az 5 millió forintot meghaladó rész 32 százaléka
(a továbbiakban: *az adó mértékére vonatkozó rendelkezés*).

Az adó mértéke

(2011. január 1-jétől hatályos rendelkezés)

30. § Az összevont adóalapot képező jövedelmek után fizetendő adó,

a) ha az összevont adóalap nem haladja meg a 15 millió forintot, az összevont adóalap 17 százaléka;

b) ha az összevont adóalap meghaladja a 15 millió forintot, 2 550 ezer forint és a 15 millió forintot meghaladó rész 32 százaléka

(a továbbiakban: az adó mértékére vonatkozó rendelkezés).

Az összevont adóalap adója

31. § Az összevont adóalapot képező jövedelmek után fizetendő adót az összevont adóalap után az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerint megállapított számított adóból (a továbbiakban: *számított adó*) a 32–34. § rendelkezéseinek figyelembevételével kell meghatározni.

A külföldön megfizetett adó beszámítása

32. § (1) Ha az adóévi összevont adóalaphoz olyan – adóterhet nem viselő járandóságnak nem minősülő – jövedelem is részét képezi, amelyre vonatkozóan a magánszemély külföldön jövedelemadóként megfelelő adót fizetett, akkor – ha nemzetközi szerződésből vagy viszonyosságból más nem következik – a számított adót **csökkenti a jövedelem után külföldön megfizetett adó 90 százaléka**, de legfeljebb e jövedelemre az **átlagos adókulcs** szerint kiszámított adó. Az **átlagos adókulcsot a számított adónak az összevont adóalappal történő elosztásával százalékban kifejezve**, két tizedesre kerekítve kell meghatározni. Nem vehető figyelembe külföldön megfizetett adóként az az összeg, amely törvény, nemzetközi szerződés rendelkezése, viszonyosság vagy külföldi jog alapján a jövedelem után fizetett adó összegéből a magánszemély részére visszajár.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezését az átalányadózást választó magánszemélynek azon bevétele alapján átalányban megállapított, adóterhet nem viselő járandóságnak nem minősülő jövedelmére kell alkalmaznia, amelyre vonatkozóan külföldön a személyi jövedelemadóként megfelelő adót fizetett.

Az adójóváírás

33. § A számított adót adójóváírás csökkenti, amely

a) az adóévben megszerzett bér és az arra tekintettel megállapított adóalap-kiegészítés együttes összegének 17 százaléka, de legfeljebb jogosultsági hónaponként 15 100 forint, feltéve, hogy a magánszemély összes jövedelme az adóévben nem haladja meg a (3) bekezdésben meghatározott jogosultsági határt, vagy

b) az a) pont alapján meghatározott összegnek a jogosultsági határ feletti éves összes jövedelem 12 százalékát meghaladó része, ha a magánszemély éves összes jövedelme az adóévben meghaladja a jogosultsági határt, de nem éri el a jogosultsági határ 1 millió 510 ezer forinttal növelt összegét.

(2) Jogosultsági hónapnak az a hónap számít, amelyre a magánszemélyt az adóévben bér illette meg. Az a hónap, amelyben többször vagy több kifizetőtől illette meg bér a magánszemélyt, egy jogosultsági hónapnak számít. Egy adóévben legfeljebb 12 jogosultsági hónap vehető figyelembe.

(3) A jogosultsági határ az adóévre 3 millió 188 ezer forint.

33/A. §

Az adóterhet nem viselő járandóságok adójának levonása

34. § (1) A számított adót csökkenti az adóterhet nem viselő járandóságok együttes összege alapján az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerint kiszámított összeg.

(2) A számított adót – legfeljebb annak mértékéig – csökkenti a magánnyugdíjpénztár által a kedvezményezett részére teljesített, nyugdíjszolgáltatásnak nem minősülő kifizetés összegéből számított adóalap alapján az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerinti legalacsonyabb adókulccsal megállapított összeg.

VIII. Fejezet

**AZ ÖSSZEVONT ADÓALAP ADÓJÁT CSÖKKENTŐ KEDVEZMÉNYEK, RENDELKEZÉS
AZ ADÓRÓL**

35. §–38. §

Tevékenységi kedvezmények

39. § (1) Az összevont adóalap adóját csökkenti a tételes költségelszámolást, vagy a 10 százalékos költséghányadot alkalmazó mezőgazdasági őstermelő e tevékenységből származó éves jövedelme adójának, valamint, ha tételes költségelszámolást alkalmaz, a könyvelői díjkedvezménynek az együttes összege, de legfeljebb 100 ezer forint (őstermelői adókedvezmény). Könyvelői díjkedvezmény címén a könyvelőnek fizetett, számlával igazolt díj vehető figyelembe, de csak olyan arányban, amilyen arányt a mezőgazdasági őstermelői tevékenységből származó jövedelem az összevont adóalapon belül képvisel. Az őstermelői tevékenységből származó jövedelem adóját úgy kell kiszámítani, hogy meg kell határozni az összevont adóalap adóját e jövedelemmel együtt és nélküle is, és meg kell állapítani a két adóösszeg különbségét. Az adókedvezmény igénybevételének feltétele, hogy a magánszemély adóbevallásában feltüntesse a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv által vezetett ügyfél-nyilvántartási rendszerben nyilvántartott regisztrációs számát. Az e bekezdés alapján érvényesített kedvezmény az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában az adóévben igénybe vett agrár csekély összegű (*agrár de minimis*) támogatásnak minősül.

(2)

(3)–(4)

Személyi és családi kedvezmények

40. § (1) Az összevont adóalap adóját csökkenti a súlyosan fogyatékos magánszemélynél az erről szóló igazolás alapján a fogyatékos állapot kezdő napjának hónapjától ezen állapot

fennállása idején havonta az adóév első napján érvényes havi minimálbér 5 százalékának megfelelő összeg (személyi kedvezmény).

(2) Az összevont adóalap adójából a jogosult a kedvezményezett eltartott után családi kedvezményt érvényesíthet a (3)–(12) bekezdés, valamint a 42–43. §-ok rendelkezései szerint.

(3) A családi kedvezmény kedvezményezett eltartottakként és jogosultsági hónaponként 4000 forint, feltéve, hogy az adott hónap bármely napján az eltartottak létszáma a három főt eléri.

(4) E § alkalmazásában jogosultsági hónap az a hónap, amelyre tekintettel a családi pótlékot, illetőleg a rokkantsági járadékot folyósítják, magzat esetében a várandósság időszakában azon hónap, amelyben a várandósság orvosi igazolása alapján a jogosultság legalább egy napig fennáll, kivéve azt a hónapot, amikor a megszületett gyermek után a családi pótlékra való jogosultság megnyílik. Az adóhatóság az ellenőrzés során kérheti a várandósság tényéről kiadott orvosi igazolást.

(5) A (3) bekezdésben megállapított összeg meghatározása szempontjából az eltartottak létszámába be kell számítani a kedvezményezett eltartottakon kívül azokat is, akiket rajtuk kívül a családok támogatásáról szóló törvény szerint a családi pótlék összegének megállapítása szempontjából figyelembe vesznek (a továbbiakban együtt: *eltartottak*).

(6) A családi kedvezmény érvényesítésére jogosult az a magánszemély, aki a családok támogatásáról szóló törvény szerint családi pótlékra jogosult, továbbá a várandós nő és vele közös háztartásban élő házastársa. Nem jogosult azonban a családi kedvezmény érvényesítésére az a magánszemély, aki a családi pótlékot mint vagyionkezelői joggal felruházott gyám, illetőleg mint vagyionkezelő eseti gondnok a gyermekotthonban, a javítóintézetben nevelt vagy a büntetés-végrehajtási intézetben lévő, gyermekvédelmi gondoskodás alatt álló gyermekekre (személyre) tekintettel kapja, valamint a szociális intézmény vezetője, ha a családi pótlékot az intézményben elhelyezett gyermekekre (személyre) tekintettel kapja.

(7) Ha a kedvezményezett eltartott saját maga volna jogosult a (6) bekezdés rendelkezése szerint a családi kedvezmény érvényesítésére, illetőleg, ha a kedvezményezett eltartott rokkantsági járadékban részesülő magánszemély, akkor a vele közös háztartásban élő magánszemélyek közül – döntésük szerint – egy minősül jogosultnak.

(8) A családi kedvezmény érvényesítésének feltétele az eltartottak természetes személyazonosító adatainak, lakcímének vagy adóazonosító jelének feltüntetése az adóbevallásban, azzal, hogy magzat (ikermagzat) esetében az előzőeket a várandósság tényéről adott nyilatkozat helyettesíti.

(9) A családi kedvezmény ugyanazon kedvezményezett eltartott után egyszeresen érvényesíthető, azonban a jogosult a vele közös háztartásban élő házastársával, élettársával – amennyiben a gyermeket nevelő egyedülálló családi pótlékát az élettársak egyike sem veszi igénybe az adóév végén megoszthatja azt (ideértve azt az esetet is, ha a családi kedvezményt a jogosult egyáltalán nem tudja érvényesíteni), feltéve, hogy a megosztás tényéről az adóbevallásukban nyilatkozatot adnak és egymás adóazonosító jelét feltüntetik.

(10) Ha a magzat (ikermagzat) felismerése az adóbevallás benyújtását követően történik, akkor a várandósság alapján az adóévben fennálló jogosultsági hónapokra járó családi kedvezmény – figyelemmel e § rendelkezéseire is – önellenőrzéssel érvényesíthető.

(11) A családi kedvezmény e § szerint történő érvényesítése a (7) bekezdésben nem említett jogosultak esetében független attól, hogy az adóelőleg megállapításánál mely jogosultnál történt annak figyelembevétele.

(12) E § rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni bármely EGT-államban kedvezményezett eltartottak esetében is.

41. § (1) Az összevont adóalap adóját csökkenti

a) a kivét-kiegészítés összegére jutó átlagos vállalkozói személyi jövedelemadó;

b) a személyes közreműködői díj-kiegészítésre jutó átlagos társasági adó.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezésének alkalmazásában

a) a kivét-kiegészítés összegére jutó átlagos vállalkozói személyi jövedelemadót úgy kell meghatározni, hogy a kivét-kiegészítés összegét meg kell szorozni a 49/B. § (9)–(10) bekezdése szerint az adóévre megállapított vállalkozói személyi jövedelemadónak az adóalaphoz viszonyított – két tizedesre kerekített – hányadosával.

b) a személyes közreműködői díj-kiegészítésre jutó átlagos társasági adót úgy kell meghatározni, hogy a személyes közreműködői díj-kiegészítés összegét meg kell szorozni annak jövedelemszerzési időpontja szerinti adóévet megelőző adóévre vonatkozó, az adókedvezményekkel csökkentett társasági adónak az adóalaphoz viszonyított – két tizedesre kerekített – hányadosával.

(3) A társas vállalkozás a személyes közreműködői díj-kiegészítésről kiadott igazoláson a (2) bekezdés szerint meghatározott hányadost feltünteti.

Az adókedvezmények korlátozása

42. § (1) Ha a magánszemély összes jövedelme az adóévben a 7 millió 620 ezer forintot nem haladja meg, az érvényesíthető östermelői adókedvezmény a 39. §-ban meghatározottak szerint kiszámított összeg, míg az említett értékhatár túllépése esetén a 39. §-ban meghatározottak szerint kiszámított összegből az értékhatárt meghaladó rész 15 százalékát meghaladó rész lehet.

(2) Ha a magánszemély összes jövedelme az adóévben az e rendelkezés a)–e) pontjai szerinti értékhatárt meghaladja, a családi kedvezmény összegéből az értékhatárt **meghaladó rész 15 százalékát** meghaladó részt érvényesítheti. E rendelkezés alkalmazásában értékhatár:

a) 7 millió 620 ezer forint, ha az eltartottak száma az adóév bármely napján elérte, de egyetlen napján sem haladta meg a három főt,

b) 8 millió 255 ezer forint, ha az eltartottak száma az adóév bármely napján meghaladta a három főt, de egyetlen napján sem haladta meg a négy főt,

c) 8 millió 890 ezer forint, ha az eltartottak száma az adóév bármely napján meghaladta a négy főt, de egyetlen napján sem haladta meg az öt főt,

d) 9 millió 525 ezer forint, ha az eltartottak száma az adóév bármely napján meghaladta az öt főt, de egyetlen napján sem haladta meg a hat főt,

e) 10 millió 160 ezer forint, ha az eltartottak száma az adóév bármely napján meghaladta a hat főt.

43. § Az e törvény szerint figyelembe vett, az összevont adóalap adóját csökkentő kedvezmények együttes összege legfeljebb az összevont adóalap adójának összegéig terjedhet.

Az adókedvezmények sorrendje

44. § (1) Ha a magánszemély több adókedvezményre is jogosult, azokat az adóhatósági közreműködés nélkül benyújtott bevallásban vagy a munkáltatói adómegállapításban az általa megjelölt sorrendben, ennek hiányában, valamint adóhatósági közreműködéssel benyújtott egyszerűsített bevallásban a következő sorrendben, de legfeljebb a levonható adóra vonatkozó korlátozó rendelkezések által meghatározott mértékig kell érvényesítettnek tekinteni:

1. lakáscélú hiteltörlesztés áthúzódó kedvezménye,
 2. személyi kedvezmény,
 - 3.
 - 4.
 5. östermelői kedvezmény,
 6. családi kedvezmény,
 7. egyéb.
- (2)
- (3)

Rendelkezés az adóról

44/A. § (1) Az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár magánszemély tagja az adóbevallásában tett nyilatkozat, munkáltatói adómegállapítás esetén a munkáltatónak átadott nyilatkozat alapján rendelkezhet az összevont adóalapja adójának az adókedvezmények levonása után fennmaradó részből a következők szerint meghatározott összegek átutalásáról (önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozat):

a) az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztár(ak)ba az adóévben az általa a tagi jogviszonyára tekintettel befizetett összeg, valamint az egyéni számláján jóváírt, e törvény szerint az adóévben megszerzett egyéb jövedelmének minősülő összeg együttes értékének 30 százaléka, de legfeljebb az adóévben 100 ezer forint (annál a magánszemélynél, aki 2020. január 1. előtt tölti be a jogszabályok alapján reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt, 130 ezer forint),

b) az önkéntes kölcsönös egészségpénztár(ak)ba és önszegélyező pénztár(ak)ba az adóévben az általa tagi jogviszonyára tekintettel befizetett összeg, valamint az egyéni számláján jóváírt, e törvény szerint az adóévben megszerzett egyéb jövedelmének minősülő összeg együttes értékének 30 százaléka, de legfeljebb az adóévben 100 ezer forint (annál a magánszemélynél, aki 2020. január 1. előtt tölti be a jogszabályok alapján reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt, 130 ezer forint),

de együttesen legfeljebb az adóévben 120 ezer forint (annál a magánszemélynél, aki 2020. január 1. előtt tölti be a jogszabályok alapján reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt, 150 ezer forint),

c) az önkéntes kölcsönös egészségpénztár tagjaként – az *a)–b)* pontokban foglaltaktól függetlenül –

ca) az egyéni számláján fennálló számlaköveteléséből a rendelkezése alapján elkülönített és az adóévben a lekötéstől számítva legalább 24 hónapra lekötött – az adóév utolsó napján lekötött számlakövetésként kimutatott – összeg 10 százaléka a lekötés adóévében,

cb) az egyéni számláján fennálló számlaköveteléséből megbízása alapján a külön kormányrendeletben meghatározott prevenciós szolgáltatás ellenértékéeként az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár által az adóévben kifizetett összeg 10 százaléka,

azzal, hogy a *ca)–cb)* pont és a *b)* pont alapján az átutalás összege az adóévben nem haladhatja meg a 100 ezer forintot (annál a magánszemélynél, aki 2020. január 1. előtt tölti be a jogszabályok alapján reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt, a 130 ezer forintot), és az *a)* pont szerinti átutalási jogosultságot is figyelembe véve az összes átutalás nem lehet több az adóévben 120 ezer forintnál (annál a magánszemélynél, aki 2020. január 1. előtt tölti be a jogszabályok alapján reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt, 150 ezer forintnál).

(2) Az önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozatban a magánszemély által meghatározott összeg(ek) átutalását az adóhatóság – ha a magánszemélynek nincs az állami adóhatóságnál nyilvántartott adótartozása, és az adóbevallása alapján fizetendő adóját megfizette, az adózás rendjéről szóló törvénynek a visszatérítendő jövedelemadóra vonatkozó rendelkezései szerint, egyébként a magánszemély kérelmére az adótartozás, illetőleg az adóbevallás, adóhatósági adómegállapítás szerinti adó megfizetését követő 30 napon belül – a (6) bekezdésben említett esetet kivéve, a magánszemély által megjelölt olyan, önkéntes kölcsönös biztosító pénztár pénzforgalmi számlájára teljesíti, amelynél (jogelődjénél) a pénztár igazolása szerint történt az adóévben a rendelkezési jogosultságot megalapozó befizetés, jóváírás, lekötés, illetve rendelkezési jogosultságot megalapozó szolgáltatás igénybevétele. Több ilyen pénztár esetén is csak egy jelölhető meg. A pénztár végelszámolása, felszámolása, tevékenységének felfüggesztésének esetén, az előbbi rendelkezésektől eltérően, az adóhatóság értesítése alapján a magánszemély a teljesítést kérheti – nyilatkozata szerint – ha van más önkéntes kölcsönös pénztárban fennálló tagsága, ezen pénztár pénzforgalmi számlájára, ennek hiányában a saját pénzforgalmi számlájára (lakcímére). Amennyiben a megjelölt pénztárnak a magánszemély a teljesítéskor már nem tagja, a befolyt összeget a pénztár a magánszemély

a) más pénztárba történő átlépése esetén a befogadó pénztárhoz továbbutalja;

b) tagsági jogviszonyának nyugdíj szolgáltatás miatti megszűnése esetén minden további rendelkezés nélkül a magánszemélynek kiutalja;

c) halála esetén minden további rendelkezés nélkül a kedvezményezett(ek) részére kiutalja, illetőleg kedvezményezett vagy örökös hiányában – azzal, hogy az összeg a pénztárra száll – az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló törvény szabályai szerint a tagok egyéni számlái javára felosztja;

d) az *a)–c)* pontban nem említett esetben az adóhatóságnál erre a célra nyitott beszédési számlára visszautalja, azzal, hogy a visszautalt összegre a magánszemély az adóhatósághoz benyújtott kérelme alapján akkor tarthat igényt, ha igazolja, hogy tagsági jogviszonya neki fel nem róható okból szűnt meg.

(3) Az önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozatot a magánszemély az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár által – az adózás rendjéről szóló törvénynek az adókedvezményre jogosító igazolás kiállítására vonatkozó előírásai szerint – kiadott igazolás alapján teheti meg, amely – jogcímek szerint megbontva – tartalmazza a rendelkezési jogosultság **alapjául szolgáló összeget (ideértve az egyéb jövedelemnek minősülő adóköteles jóváírások összegét is)** és a

jogosultsági összeg meghatározásához alkalmazható százalékos mértéket, valamint a (2) bekezdésben említett megjelölt pénztár nevét és pénzforgalmi számlaszámát is. **Az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár** a kiadott igazolásról, az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár az (1) bekezdés *ca)* pontjában említett lekötött összegnek a lekötéstől számított 24 hónap eltelte előtti feltöréséről – az adózás rendjéről szóló törvényben az adókedvezményre jogosító igazolás adatszolgáltatására előírt határidőig – adatot szolgáltat az adóhatóságnak.

(4) Az (1) bekezdés *ca)* alpontjának rendelkezése alapján átutalt összeget húsz százalékkal növelten kell az adóévre vonatkozó adóbevallásban bevallani, valamint az adóbevallás benyújtására előírt határidőig megfizetni, ha a magánszemély az említett időtartamon belül a lekötést az adóévben akár csak részben megszüntette (feltörte);

(5) Az (1)–(4) bekezdés szerint jogosult – feltéve, hogy annak egyéb törvényi feltételei fennállnak – az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztár(ak) által kiadott igazolás alapján nyilatkozat megtételére az a magánszemély is, aki e jog gyakorlásának időpontjában önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztárnak a nyugdíjszolgáltatás igénylése miatt már nem tagja. Az e nyilatkozat szerinti összeget az adóhatóság – ha a magánszemélynek nincs az állami adóhatóságnál nyilvántartott adótartozása, és az adóbevallása alapján fizetendő adóját megfizette – az adózás rendjéről szóló törvénynek a visszatérítendő jövedelemadóra vonatkozó rendelkezései szerint, egyébként az adótartozás, illetőleg az adóbevallás szerinti adó megfizetését követő 30 napon belül – a magánszemély által megjelölt címre (számlára) utalja.

(6) Az (5) bekezdésben említett eset kivételével nem tehet önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozatot az a magánszemély, aki a nyilatkozattétel időpontjában önkéntes pénztárnak nem tagja.

44/B. § (1) A nyugdíj-előtakarékossági számla-tulajdonos magánszemély az adóbevallásában tett nyilatkozat alapján rendelkezhet – akkor is, ha a nyugdíj-előtakarékossági számlát a nyilatkozattétel időpontját megelőzően nyugdíjszolgáltatásra jogosultsága miatt megszüntette, de a rendelkezést megalapozó befizetés évének utolsó napján az adott nyugdíj-előtakarékossági számláját még nem mondta fel – az adóévben általa nyugdíj-előtakarékossági számlára a Magyar Köztársaság törvényes fizetőeszközében befizetett összeg 30 százaléka, de legfeljebb az adóévben 100 ezer forintnak (annál a magánszemélynél, aki 2020. január 1. előtt tölti be a jogszabályok alapján reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt, 130 ezer forintnak) az összevont adóalapja adójának az adókedvezmények levonása után fennmaradó részéből történő átutalásáról (nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozat).

(2) A nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozatban meghatározott összeg átutalását az adóhatóság – ha a magánszemélynek az állami adóhatóságnál nincs nyilvántartott adótartozása, és az adóbevallása alapján fizetendő adóját megfizette, az adózás rendjéről szóló törvénynek a visszatérítendő jövedelemadóra vonatkozó rendelkezései szerint, egyébként a magánszemély kérelmére az adótartozás, illetőleg az adóbevallás szerinti adó megfizetését követő 30 napon belül – a magánszemély nyugdíj-előtakarékossági számláját vezető számlavezetőhöz, vagy ha az adott nyugdíj-előtakarékossági számla nyugdíjszolgáltatás igénylése miatt a nyilatkozattétel időpontjára már megszűnt, a nyilatkozatban megjelölt címre (számlára), illetve ha a magánszemély nyilatkozattételének időpontja után a kiutalás teljesülésének időpontjáig szűnt meg, a számlavezető által az adóhatóságnál erre a célra nyitott beszédési számlára történt visszautalást követően, kérelemre az abban megjelölt címre (számlára) utalja azzal, hogy ez a kiutalás más (újjonnan nyitott) nyugdíj-előtakarékossági számlára nem teljesíthető.

(3) A nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozatot a magánszemély a nyugdíj-előtakarékossági számla vezetője által – az adózás rendjéről szóló törvénynek az adókedvezményre jogosító igazolás kiállítására vonatkozó előírásai szerint – kiadott igazolás alapján teheti meg, amely tartalmazza a rendelkezési jogosultság alapjául szolgáló összeget.

(4) Ha az adóévben a magánszemély nyugdíj-előtakarékossági számlája terhére nem-nyugdíj szolgáltatásról rendelkezett,

a) az erre az adóévre vonatkozó adóbevallásában nem teheti meg az (1) bekezdés szerinti nyilatkozatot, valamint

b) nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozat(ok) alapján már átutalt (nyilvántartott adózott követelésállomány esetén a nyilvántartásba vételt követően átutalt) összege(ke)t – a nyugdíj-előtakarékossági számla vezetője által kiadott igazolás alapján – köteles húsz százalékkal növelten az erre az adóévre vonatkozó adóbevallásában bevallani, valamint az adóbevallás benyújtására előírt határidőig megfizetni.

(5) A (4) bekezdés rendelkezéseit nem kell alkalmazni, továbbá nem kell a számított követelésből egyéb jövedelmet megállapítani, ha a magánszemély a nyugdíj-előtakarékossági számlán nyilvántartott (pénzeszközben, pénzügyi eszközben fennálló) követelését a nyugdíj-előtakarékossági számla megszüntetésével hiánytalanul a tartós befektetésből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések szerint, tartós befektetési szerződés alapján lekötött pénzösszeggé alakítja át (ha annak egyéb feltételei fennállnak), és lekötési nyilvántartásba helyezi, azonban – az e § rendelkezéseiben foglaltaktól függetlenül –

a) az átalakítás évében a számlára befizetett összeg alapján nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozatot nem tehet, és

b) rendelkező nyilatkozata(i) szerint az átalakítás évében, valamint a megelőző évben átutalt jóváírás(ok)nak megfelelő összeget 20 százalékkal növelten köteles az átalakítás évre vonatkozó adóbevallásában bevallani, valamint az adóbevallás benyújtására előírt határidőig megfizetni (kivéve, ha azt a (4) bekezdés b) pontja alapján korábban már megfizette),

azzal, hogy

1. a tartós befektetésből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések alkalmazásában lekötött pénzösszegnek minősül a követelés értéke az átalakítás napján irányadó szokásos piaci értéken, továbbá a befizetés naptári évének az átalakítás napjának éve minősül;

2. a pénzügyi eszköz szerzési értékeként az áthelyezés napján irányadó szokásos piaci érték, illetve a megszerzésre fordított érték közül a nagyobb vehető figyelembe;

3. ha a tartós befektetési szerződést megkötő befektetési szolgáltató vagy hitelintézet nem a nyugdíj-előtakarékossági számla vezetője, a (7) bekezdés a) pontjában foglaltak figyelembevételével kell eljárni.

(6) Nem kell a (4) bekezdés rendelkezését alkalmazni, továbbá nem kell a számított követelésből egyéb jövedelmet megállapítani, ha a magánszemély a nyugdíj-előtakarékossági számlán nyilvántartott (pénzeszközben, pénzügyi eszközben fennálló) követelését – a (7) bekezdésben foglaltakat is figyelembe véve –

a) a nyugdíj-előtakarékossági számla megszüntetésével hiánytalanul más számlavezetőnél vezetett nyugdíj-előtakarékossági számlájára,

b) a nyugdíj értékpapírszámlán lévő értékpapírja eladására adott megbízásának teljesítése céljából – ha a számlavezető nem jogosult az értékpapír forgalmazására – a forgalmazásra, az ügyletben való közreműködésre jogosult befektetési szolgáltatónál lévő értékpapír-számlájára,

c) a nyugdíj értékpapírszámlán lévő értékpapírt átalakítás vagy a kibocsátó átalakulása miatt az átalakításban, az átalakulásban közreműködő befektetési szolgáltatónál lévő értékpapír-számlájára

helyezi át.

(7) A (6) bekezdés alkalmazása során

a) a bekezdés a) pontja szerinti áthelyezés feltétele, hogy a megszüntetett számla vezetője a nyilvántartása alapján jogcím szerinti bontásban igazolja a másik számlavezető számára

aa) az adózott követelésállomány (amennyiben az a nyilvántartásában szerepel),

ab) a magánszemély által teljesített befizetések,

ac) az osztalék jóváírások,

ad) a nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozat alapján átutalt jóváírások

halmozott összegét, azzal, hogy adózott követelésállomány feltüntetése esetén csak annak nyilvántartásba vételét követően jóváírt tételeket kell szerepeltetni az ab)–ad) pont szerinti halmozott összegekben;

b) a bekezdés b) pontja szerinti áthelyezés esetén a (4) bekezdés rendelkezését csak akkor nem kell alkalmazni, ha az áthelyezést követő 30 napon belül, vagy az átruházásra vonatkozó ügyletben jogszabály alapján meghatározott időpontig a magánszemély nyugdíj-előtakarékossági pénzszámlájára az értékpapír eladására adott megbízás teljesítés-igazolása szerinti összeget az ügyletben közreműködő befektetési szolgáltató átutalta, vagy ennek hiányában a magánszemély az értékpapír áthelyezés napján irányadó szokásos piaci értékének megfelelő összeget befizette, azzal, hogy az átutalt/befizetett összeg nem minősül nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozat adására jogosító befizetésnek;

c) a bekezdés c) pontja szerinti áthelyezés esetén a (4) bekezdés rendelkezését csak akkor nem kell alkalmazni, ha az átalakításban, átalakulásban közreműködő befektetési szolgáltató a kicserélt értékpapírt az ügyletben meghatározott időpontig a magánszemély nyugdíj-előtakarékossági értékpapírszámlájára áthelyezte.

(8) A számlavezető az adóévet követő év **február 15-éig** adatot szolgáltat az állami adóhatóságnak

a) a magánszemély „NYESZ-R” megkülönböztető jelzésre vonatkozó nyilatkozatáról a nyilatkozat keltének feltüntetésével;

b) a nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozathoz a (3) bekezdés szerint kiadott igazolás tartalmáról;

c) nem-nyugdíj szolgáltatás esetén annak tényéről, a magánszemély számára igazolt megállapított egyéb jövedelemről és a (4) bekezdés b) pontja szerinti fizetési kötelezettségről;

d) az (5)–(6) bekezdés szerint megszüntetett számláról és a (7) bekezdés szerint kiadott igazolás tartalmáról.

(9) A számlavezetőnek a nyugdíj-előtakarékossági számlára vonatkozóan olyan nyilvántartási rendszert kell kialakítania és működtetnie, hogy abból az e §-ban foglalt rendelkezések végrehajtásához, valamint nem-nyugdíj szolgáltatás esetén az egyéb jövedelem megállapításához szükséges adatok rendelkezésre álljanak.

(10) Ha a magánszemély egyidejűleg több érvényes megállapodással is rendelkezik nyugdíj-előtakarékossági számlák vezetésére, e törvény alkalmazásában csak egy – az elsőként adott – nyilatkozat alapján jelzett nyugdíj-előtakarékossági számlák minősülnek nyugdíj-előtakarékossági számlának mindaddig, amíg az így jelzett számla vezetésére kötött megállapodás fennáll. Az azonos keltezéssel adott több nyilatkozat esetében egyik sem érvényes.

(11) Ha a „NYESZ-R” jelzéssel ellátott számláról az adóhatóság a (8) bekezdés *a*) pontja szerinti adatszolgáltatás, valamint a (9) bekezdés alapján megállapítja a jelzés jogtalan használatát, az emiatt mutatkozó adóhiányt és annak késedelmi pótlékát a magánszemélynek az adóhatóság határozata alapján kell megfizetnie.

44/C. § (1) Ha a magánszemély az adója meghatározott részének átutalásáról az önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozatban és a nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozatban is rendelkezik, azonban adóalapja adójának az adókedvezmények levonása után fennmaradó része a nyilatkozatokban megjelölt együttes összeg teljes átutalását nem teszi lehetővé, az adóhatóság az átutalásnál a nyilatkozatokban jogszerűen megjelölt összegek arányát veszi figyelembe azzal, hogy az egyes átutalások jogcím szerinti összege ebben az esetben sem haladhatja meg az adott rendelkezési jogcímre irányadó összeghatárt.

(2) Utólag nem befolyásolja az önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozat és a nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozat szerint utalandó összeg nagyságát, ha a magánszemély önellenőrzése, vagy az adóhatóság utólagos adómegállapítása a magánszemély összevont adóalapja adójának az adókedvezmények levonása után fennmaradó részét megváltoztatja. Ha azonban az önellenőrzés vagy az utólagos adómegállapítás a magánszemély összevont adóalapja adójának az adókedvezmények levonása után fennmaradó részét olyan mértékben lecsökkenti, hogy az már nem éri el az átutalt összeget, az így mutatkozó különbözetet az adóhatóság személyi jövedelemadó kötelezettségként írja elő.

(3) A (2) bekezdésben említett különbözetről az adóhatóság nem hoz határozatot, ha az ötezer forintot az nem haladja meg.

(4) Az önkéntes kölcsönös biztosítópénztárnak, valamint a nyugdíj-előtakarékossági számla vezetőjének a magánszemély számára kiadott igazoláson saját pénzforgalmi számlaszámát is fel kell tüntetnie.

45. § A magánszemély külön törvényben rögzített mértékben, megjelölt kedvezményezett(ek) javára és eljárás szerint nyilatkozatban rendelkezhet az összevont adóalapja adójának az adókedvezmények, továbbá az önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozat és a nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozat szerinti átutalás(ok) levonása (a külön törvény alkalmazásában kedvezmények levonása) után fennmaradó része (befizetett adó) meghatározott részéről, amelynek átutalásáról az állami adóhatóság a külön törvényben meghatározott szabályok szerint gondoskodik.

AZ ADÓELŐLEG MEGÁLLAPÍTÁSA, BEVALLÁSA ÉS MEGFIZETÉSE

Az adóelőleg-fizetési kötelezettség

46. § (1) Eltérő rendelkezés hiányában az összevont adóalap adóját, valamint a vállalkozói személyi jövedelemadót – az adóbevallásban/munkáltatói adómegállapításban történő utólagos elszámolással – adóelőlegként kell megfizetni.

(2) Nem terheli adóelőleg:

a) az adóterhet nem viselő járandóságot,

b) a magánnyugdíjpénztár által a kedvezményezett részére teljesített, nyugdíjszolgáltatásnak nem minősülő kifizetést, feltéve, hogy a magánszemély legkésőbb a kifizetéskor nyilatkozik arról, hogy e törvény rendelkezései szerint az adóévben a kifizetéssel összefüggésben adófizetési kötelezettsége nem keletkezik,

c) a nyugdíj-előtakarékossági számla terhére teljesített nem-nyugdíj szolgáltatás esetében megállapított adóalapot,

d) az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár által a magánszemély egyéni számláján jóváírt adóköteles összeget, ha az egyéb jövedelemnek minősül,

e) a jövedelemszerzés helye szerint olyan államból származó jövedelmet, amellyel nincs a Magyar Köztársaságnak a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezménye

azzal, hogy az a)–e) pontokban említett jövedelmek adóját a magánszemély az adóbevallásban állapítja meg és az adóbevallás benyújtására nyitva álló határidőig fizeti meg.

(3) Ha az a bevétel, amelyből az összevont adóalapba tartozó jövedelmet kell megállapítani, kifizetőtől származik – a (4) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – az adóelőleget a kifizető állapítja meg (a továbbiakban: *adóelőleg-megállapításra kötelezett kifizető*).

(4) A kifizetőnek nem kell adóelőleget megállapítania a nem egyéni vállalkozóként, nem mezőgazdasági őstermelőként számlaadásra kötelezett magánszemély által számlázott, valamint a felvásárlási jegy alapján kifizetett bevételből. Azonban ha a nem egyéni vállalkozóként, nem mezőgazdasági őstermelőként számlaadásra kötelezett magánszemély nyilatkozatot ad arról, hogy kéri az adóelőleg levonását, a kifizetőnek a (3) bekezdés szerint kell eljárnia.

(5) Az adóelőleg-megállapításra kötelezett kifizető a levont, megfizetett adóelőlegről igazolást ad a magánszemélynek, amelyen feltünteti az adóelőleg alapját és az abban figyelembe vett adóalap-kiegészítést.

(6) Az adóelőleg-megállapításra kötelezett kifizető

a) az általa kifizetett (juttatott) bevételt terhelő adóelőleget akkor is megállapítja, ha annak a bevételből történő levonására bármely okból nincs lehetőség;

b) az a) pontban említett esetben – ha

ba) a magánszemély vele munkaviszonyban áll –

bb) a magánszemély részére bért (is) fizet –

bc) társas vállalkozás, polgári jogi társaság, és a magánszemély a tevékenységében személyesen közreműködő tag –

(az adóelőleg-fizetési kötelezettségre vonatkozó rendelkezések alkalmazásában: *adóelőleget megállapító munkáltató*) a rendszeresen ismétlődő bevételszerzést (különösen havi/heti bért, munkadíjat, tiszteletdíjat, személyes közreműködés ellenértékét, egyéb juttatást) eredményező jogviszonyban álló magánszemély helyett a megállapított adóelőleget megfizeti, és a magánszeméllyel szembeni követelésként nyilvántartásba veszi;

c) a *b*) pont szerinti követelését beszámíthatja a magánszeméllyel szemben fennálló bármely kötelezettségébe azzal, hogy a magánszemélyt megillető munkaviszonyból származó rendszeres bevétel esetében a beszámítást követően kifizetendő összeg nem lehet kevesebb a minimálbér havi összegének 50 százalékánál;

d) a *b*) és *c*) pont rendelkezései helyett az ott említett magánszemély esetében is a (7) bekezdés szerint jár el, ha a magánszeméllyel szemben nincs – valamint az adóévben a körülményekből következően várhatóan nem is keletkezik – olyan pénzben teljesítendő kötelezettsége, amelyből a le nem vont, de befizetett adóelőleget levonhatná.

(7) A (6) bekezdés *b*) pontjában nem említett magánszemély esetében – amennyiben a bevételt terhelő adóelőleg levonására nincs lehetőség – valamint *d*) pontja rendelkezésének alkalmazása esetén az adóköteles bevételről kiállított igazoláson a kifizető feltünteti a le nem vont adóelőleg összegét is, és felhívja a magánszemély figyelmét arra, hogy az adóelőleg le nem vont részét köteles megfizetni. A kifizető az adóelőleg le nem vont részéről az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint adatot szolgáltat az állami adóhatóság részére.

(8) Az adóelőleg-megállapításra kötelezett kifizetőnek – kivéve, ha a (7) bekezdés szerint az adóelőleg megfizetésére a magánszemély köteles – a megállapított adóelőleget a kifizetés (a juttatás) hónapját követő hónap 12. napjáig kell megfizetnie, továbbá az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezése szerint kell bevallania azzal, hogy a rendelkezés alkalmazásában elszámolt adóelőlegként a magánszemély által a befizetésre nyitva álló határidőig megszerzett bevételt terhelő adóelőleg vehető figyelembe. Az államháztartásról szóló törvényben meghatározott kincstári körbe tartozó, adóelőleg-levonásra kötelezett kifizetőnek e kötelezettségeit az államháztartásról szóló törvény és annak felhatalmazása alapján kiadott jogszabály rendelkezéseinek figyelembevételével kell teljesítenie.

(9) Ha a bevétel nem kifizetőtől származik, vagy adóelőleg-levonásra nem kötelezett kifizetőtől származik, valamint a (4) bekezdésben említett bevétel esetében – ide értve a vállalkozói személyi jövedelemadó-előleget is – az adóelőleg megállapítására, megfizetésére, továbbá a (7) bekezdés rendelkezésének alkalmazása esetén megfizetésére a magánszemély köteles (a továbbiakban: adóelőleg-fizetésre kötelezett magánszemély) a negyedévet követő hónap 12. napjáig, azonban nem kell adóelőleget fizetnie, mindaddig, amíg az adóév elejétől összesítve, vagy egyébként amely negyedévben a fizetendő összeg nem haladta meg a 10 ezer forintot. A tételes költségelszámolást vagy 10 százalék költséghányadot alkalmazó mezőgazdasági őstermelőnek az őstermelői bevételeiből számított adóelőleg-alap után az adóév elejétől megállapított adóelőlegnek az őstermelői adókedvezménynek megfelelő részét nem kell megfizetnie.

(10) A magánszemély az adóhatósági közreműködés nélkül elkészített bevallásában negyedéves bontásban – a negyedév utolsó hónapjának kötelezettségeként – vallja be azt az

adóelőleget, amelynek megfizetésére a (9) bekezdés rendelkezése szerint a negyedévben maga köteles.

Az adóelőleg alapja

47. § (1) Az adóelőleg alapját az adóalap meghatározására irányadó rendelkezések szerint kell megállapítani, a (2)–(3) bekezdés szerinti eltérésekkel, figyelemmel a (3) bekezdés rendelkezésére is.

(2) Az adóelőleg alapja

a) feltéve, hogy nem a b)–c) pont rendelkezését kell alkalmazni,

aa) – ha a bevétel adóelőleg-megállapításra kötelezett kifizetőtől származik – a bevételből a magánszemély adóelőleg-nyilatkozata szerinti, de legfeljebb a költségelszámolásra vonatkozó rendelkezések szerint elismert igazolható vagy igazolás nélkül elszámolható költség levonásával meghatározott rész, az előbbiektől hiányában, valamint amely bevételből e törvény szerint költséget levonni nem lehet, a bevétel teljes összege;

ab) – ha a bevétel nem adóelőleg-megállapításra kötelezett kifizetőtől származik – a magánszemély döntése szerinti költség, de legfeljebb a költségelszámolásra vonatkozó rendelkezések szerint elismert igazolható vagy igazolás nélkül elszámolható költség, egyéni vállalkozó, mezőgazdasági kistermelő esetében – ha a külön rendelkezés alapján átalány-költség szerinti jövedelem-megállapítást alkalmaz – legfeljebb az átalány-költség levonásával meghatározott rész, valamint amely bevételből e törvény szerint költséget levonni nem lehet, a bevétel teljes összege;

b) nem önálló tevékenységből származó bevétel esetében a bevétel, csökkentve a kifizető által a munkavállalói érdekképviselői tagdíjfizetés önkéntességéről szóló törvény rendelkezései szerint levont, vagy – ha a kifizető a tagdíj levonásában nem működik közre – a magánszemély által megfizetett, a szakszervezet által kiállított bizonylattal igazolt szakszervezeti tagdíjjal;

c) költségtérítés esetében

ca) ha a költségtérítés adóelőleg-levonásra kötelezett kifizetőtől származik, a bevételből a magánszemély adóelőleg-nyilatkozata szerinti költség levonásával, erre vonatkozó nyilatkozat hiányában legfeljebb az e törvény rendelkezése szerint igazolás nélkül elszámolható költség levonásával megállapított rész, az említett nyilatkozat és rendelkezés hiányában a bevétel teljes összege,

cb) a ca) pontban nem említett költségtérítés esetében a költségelszámolásra vonatkozó rendelkezések szerint elszámolható igazolt vagy igazolás nélkül elszámolható költség, vagy a magánszemély a döntése szerinti költség, egyéni vállalkozó, mezőgazdasági kistermelő esetében – ha a külön rendelkezés alapján átalány-költség szerinti jövedelem-megállapítást alkalmaz – az átalány-költség levonásával meghatározott rész,

(az adóelőleg-alap számításnál figyelembe vett jövedelem) növelve az adott bevételre tekintettel megállapított adóalap-kiegészítés összegével.

(3) Ha a magánszemély adóévben megszerzett bármely költségtérítése és/vagy önálló tevékenységből származó bevétele esetében az adóelőleg megállapítása – adóelőleg-nyilatkozata/döntése szerint – tételes igazolással elszámolható költséglevonással történt,

akkor egyetlen, az adóévben megszerzett bevételéből sem határozhatja meg 10 százalékos költségnyad levonásával az adó/adóelőleg-alapot.

(4) Nem kell adóelőleg-alapot megállapítani az őstermelői tevékenységből származó bevétel esetén, amíg annak összege az adóév elejétől összesítve az adóévben nem haladja meg a nemleges bevallási nyilatkozat megtételére jogosító összeghatárt, ha azonban meghaladta, akkor az adóelőleg-alapot az adóévben megszerzett összes őstermelői tevékenységből származó bevétel és adóalapot növelő tétel alapján kell megállapítani.

(5) A (2) bekezdés alkalmazásában

a) az adóalap-kiegészítés összege az adóelőleg-alap számításnál figyelembe vett jövedelem – kivéve, ha az adóterhet nem viselő járandóság – után a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény szerinti, a társadalombiztosítási járulék általános mértékével megállapított összeg, illetve biztosítási kötelezettség hiányában az egészségügyi hozzájárulásról szóló törvény szerinti, az összevont adóalapba tartozó jövedelmet terhelő egészségügyi hozzájárulás mértékével megállapított összeg;

b) ha a jövedelem után a magánszemély kötelezett a társadalombiztosítási járulék, az egészségügyi hozzájárulás megfizetésére (kivéve, ha azt költségként számolja el, vagy azt számára megtérítették), az adóelőleg-alap számításnál figyelembe vett jövedelemnek a bevételből a bekezdés rendelkezése szerint megállapított rész 78 százaléka minősül.

Az adóelőleg-nyilatkozat

48. § (1) Az adóelőleg-megállapításra kötelezett kifizető a bevételt terhelő adóelőleget a magánszemély által írásban adott nyilatkozat (*adóelőleg-nyilatkozat*) figyelembevételével állapítja meg, ha a nyilatkozatot felszólítására vagy önként a magánszemély a kifizetést megelőzően rendelkezésére bocsátja. Nyilatkozat adható esetenként vagy az adóéven belül visszavonásig (újabb nyilatkozattételig) érvényesen. A nyilatkozat tartalmát érintő bármely változás esetén a magánszemély köteles haladéktalanul új nyilatkozatot tenni.

(2) Az adóelőleg-nyilatkozatban a magánszemély az adott esettől függően nyilatkozik

- a) a bevétel adóelőleg-alapjának megállapításához levonandó költségről,
- b) az adóelőleg-megállapítás módjáról,
- c) a magánszemély összevont adóalapjának, adóterhet nem viselő járandóságainak adóévi várható összegéről,
- d) bér esetén az adójóváírás figyelembevételéről,
- e) a családi kedvezmény érvényesítéséről és megosztásáról,
- f) az állami végkielégítés megosztásának mellőzéséről,
- g) a súlyosan fogyatékos magánszemélynél az erről szóló igazolás alapján a fogyatékos állapot kezdő napjának hónapjától ezen állapot fennállásának időtartamáról azzal, hogy a végleges fogyatékos állapotról ugyanazon kifizetőnek elegendő egyszer nyilatkoznia.

(3) A magánszemély adójóváírás, családi kedvezmény érvényesítésére, súlyosan fogyatékos állapotra vonatkozó nyilatkozatot rendszeres bevételeinek kifizetője számára adhat. Ha a családi kedvezményre több magánszemély jogosult, akkor a jogosultak a családi kedvezmény érvényesítésére vonatkozó nyilatkozatot – a változás bejelentésének

kötelezettsége mellett – közösen teszik meg. A jogosultak e nyilatkozatban meghatározhatják, hogy az őket jogosultsági hónaponként együttesen megillető családi kedvezményt az adóelőleget megállapító munkáltató milyen megosztásban vegye figyelembe. A családi kedvezményre vonatkozó nyilatkozat legalább a következő adatokat tartalmazza:

a) minden jogosult nevét és adóazonosító jelét (ennek hiányában természetes azonosító adatait);

b) minden eltartott nevét és adóazonosító jelét (ennek hiányában természetes azonosító adatait), magzat (ikermagzat) esetében a várandósság tényére vonatkozó kijelentést;

c) minden jogosult adóelőleget megállapító munkáltatójának nevét (elnevezését) és adószámát, valamint a nyilatkozatban foglaltak tudomásul vételét igazoló kijelentését, míg e munkáltató hiányában az erre vonatkozó kijelentést.

(4) Ha a magánszemély az adóévben megszerzett bármely bevételét terhelő adóelőleg megállapításához tett nyilatkozatában

a) tételes igazolással elszámolható költség levonását kérte, és a nyilatkozat alapján levont költség meghaladja az összevont adóalap megállapításánál e törvény rendelkezései szerint az adóbevallásban elszámolt igazolt költséget, akkor a különbözet 39 százalékat;

b) olyan adóelőleg-levonást kért (ideértve, ha az adóterhet nem viselő járandóságairól az adóelőleget megállapító munkáltatónak nem nyilatkozott), vagy oly módon fizette az adóelőleget, aminek következtében utóbb – neki felróható okból (ideértve az *a)* pontban említett esetet is) – befizetési különbözet mutatkozik, annak 12 százalékat

a magánszemély bírságként az adóévre vonatkozó bevallásában feltünteti, és a bírságot megfizeti. Nem kell e rendelkezést alkalmazni, ha az *a)* pont szerinti különbözet az adóelőleg megállapításánál figyelembe vett költség összegének 5 százalékat, a *b)* pont szerinti különbözet a 10 ezer forintot nem haladja meg.

(5) Az adóelőleg-levonásra kötelezett kifizető a kifizetést megelőzően tájékoztatja a magánszemélyt az adóelőleg-nyilatkozat lehetőségéről és az adott vagy nem adott nyilatkozat következményeiről.

A fizetendő adóelőleg

49. § (1) Az adóelőleg a 47. § szerint megállapított adóelőleg-alap összege alapján az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerinti legmagasabb adókulccsal számított összeg, kivéve, ha a (2)–(16) bekezdés rendelkezését kell/lehet alkalmazni.

(2) Ha a magánszemély az adóelőleg-megállapításra kötelezett kifizetőnek a kifizetést megelőzően nyilatkozik, hogy az adóévi összevont adóalapja várhatóan nem éri el az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerinti alsó adókulcs sávhatárát, a kifizető az adóévben az alsó adókulcs alkalmazásával állapítja meg az adóelőleget mindaddig, amíg a magánszemély e nyilatkozatát vissza nem vonja, de utolsóként legfeljebb addig, amíg az általa megállapított adóévi adóelőleg-alapok együttvéve meg nem haladják az említett sávhatárt.

(3) Az (1)–(2) bekezdés rendelkezéseitől eltérően adóelőleget megállapító munkáltatónak és a magánszemélynek a köztük fennálló jogviszonyra tekintettel keletkezett adóelőleg-

alap(ok) adóelőlegének megállapítására a (4)–(9) bekezdés rendelkezései szerint kell eljárnia.

(4) Adóterhet nem viselő járandóságnak (ideértve különösen a nyugdíjat, a családi pótlék jövedelemnek minősülő megosztott részét) az adóévben más kifizető által történt első kifizetését követően a magánszemély haladéktalanul nyilatkozatot ad az adóelőleget megállapító munkáltatónak, hogy a kifizetés (juttatás) időpontja szerint milyen összegben van, illetve várható az adóév során nem tőle származó ilyen rendszeres vagy nem rendszeres bevétele. A nyilatkozatot az adóelőleget megállapító munkáltató a tőle származó adóelőleg-alapok még nem számfejtett adóelőlegének megállapításánál figyelembe veszi az adóévben mindaddig, amíg azt a magánszemély nem módosítja, vagy vissza nem vonja.

(5) Rendszeres bevétel esetén az adóelőleg megállapításához az adott havi rendszeres bevétel alapján meghatározott adóelőleg-alap tizenkétszeresére (a várható adóelőleg-alapra) ki kell számítani az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerint várható számított adó egy tizenketted részét. A (4) bekezdésben említett nyilatkozat szerinti összeget figyelembe véve, vagy egyébként, ha a magánszemély adóterhet nem viselő járandósága is az adóelőleget megállapító munkáltatótól származik,

a) a várható adóelőleg-alaphoz hozzá kell adni az adóterhet nem viselő járandóság(ok) éves várható összegét is, és ezek együttes összege alapján kell az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerinti várható számított adót kiszámítani;

b) az *a)* pont szerinti várható számított adóból le kell vonni az adott havi adóterhet nem viselő járandóság(ok) tizenkétszeres összege alapján az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerint kiszámított összeget, és

c) *a)* és *b)* pont szerinti különbséget kell elosztani tizenkettővel.

(6) Ha a rendszeres bevétel kifizetése (juttatása)

a) egy hónapon belül több részletben történik, a havi tényleges bevétel megállapítása után kell az (5)-(6) bekezdés rendelkezései szerint eljárni, azonban a hőközi kifizetés (juttatás) során az ezen kifizetéssel (juttatással) arányos adóelőlegnek megfelelő összeg a hóvégi elszámolásig visszatartható;

b) több hónapra egyszerre történik, úgy kell eljárni, mintha a bevételt a magánszemély havonként szerezte volna meg, azzal, hogy ugyanezt kell alkalmazni akkor is, ha az adóéven belül visszamenőleg több hónapra kap a magánszemély a rendszeres bevételre vonatkozó emelést.

(7) Rendszeres bevételnek minősül a magánszemélyt az adóelőleget megállapító munkáltatóval fennálló jogviszonyára tekintettel vagy azzal összefüggésben a kifizetés (juttatás) időpontjában hatályos jogszabály vagy szerződés alapján havonta megillető kifizetés, juttatás.

(8) Nem rendszeres (rendszeresnek nem minősülő) bevétel (pl. a tizenharmadik havi illetmény, a nem havonta elszámolt jutalom, prémium, a szabadságmegváltás) esetén

a) a megelőző egész havi rendszeres bevétel alapján meghatározott adóelőleg-alap tizenkétszereséhez hozzá kell adni

aa) a (4) bekezdésben említett nyilatkozat alapján, vagy egyébként, ha a magánszemély adóterhet nem viselő járandósága is az adóelőleget megállapító munkáltatótól származik, az adóterhet nem viselő járandóság(ok) várható összegét,

ab) a nem rendszeres bevétel alapján meghatározott adóelőleg-alapot,
és ezen összegre ki kell számítani az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerint várható számított adót, és

b) az *a)* pont szerinti várható számított adóból le kell vonni a megelőző egész havi rendszeres bevétel adóelőleg-alapjának tizenkétszeresére és az adóterhet nem viselő járandóság(ok) várható összegére együttvéve az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerint számított összeget.

(9) Az (5)–(8) bekezdés rendelkezéseitől eltérően, a számítást az adott kifizetés (juttatás) adóelőleg-alapjára az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerinti első adókulccsal kell elvégezni, ha

a) a várható adóelőleg-alap az adóterhet nem viselő járandóság(ok) várható összegével és az adott adóelőleg-alappal együtt nem éri el az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerinti első adókulcs sávhatárát;

b) a törvényben meghatározott mértékű végkielégítés, továbbá az állami végkielégítés megosztásának szabályát kell alkalmazni, mert a magánszemély a kifizetést megelőzően nem tett írásban nyilatkozatot a megosztás mellőzéséről.

(10) Az adóelőleg-levonásra kötelezett kifizető (ideértve az adóelőleget megállapító munkáltatót is) az állami adóhatósághoz bejelentett módszerrel állapítja meg az adóelőleget, ha ez által az adóévi adó megállapításánál jelentkező adókülönbözlet mérsékelhető. Nem kell bejelentést tenni olyan módszer választása esetén, amelyet a számítástechnikai program kidolgozója az állami adóhatósághoz bejelentett.

(11) A társadalombiztosítási igazgatási szerv által kifizetett adóköteles társadalombiztosítási ellátást és a tartalékos katonai szolgálatot teljesítő magánszemélyt e jogviszonyára tekintettel megillető illetményt terhelő adóelőleg megállapítása érdekében a kifizető az adóelőleg-alapot elosztja annyival, ahány napra a kifizetés vonatkozik, és e hányadost megszorozza 365-tel. Ha ez a szorzat nem éri el az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerinti első adókulcs sávhatárát, az adóelőleg-alapjára az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerinti első adókulccsal számított összeget állapít meg, ha meghaladja, akkor

a) a szorzatra kiszámítja az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerinti várható számított adót, amelyet eloszt 365-tel, és

b) a *a)* pont szerinti hányadost megszorozza annyival, ahány napra a kifizetés vonatkozik.

(12) A bevételt terhelő adóelőleg a (4)–(10) bekezdés rendelkezései szerint kiszámított összeg – legfeljebb annak mértékéig – rendszeres bevétel esetén csökkentve a magánszemély adóelőleg-nyilatkozata alapján

a) a havi adójóváírással, amely – figyelemmel az adójóváírásra irányadó rendelkezésekre is – az adott havi bér adóelőleg-alapjának 17 százaléka, de jogosultsági hónaponként legfeljebb 15 100 forint azzal, hogy az adóelőleg megállapításánál a havi adójóváírás nem érvényesíthető, ha a bér kifizetője által az adóévben kifizetett (juttatott) bevételek alapján meghatározott adóelőleg-alapok összege – az adott kifizetést (juttatást) is figyelembe véve – meghaladja a 3 millió 188 ezer forintot;

b) a családi kedvezményre jogosult magánszemélyt az adott jogosultsági hónapra megillető családi kedvezménnyel;

c) a súlyosan fogyatékos magánszemélynél az erről szóló igazolás alapján a fogyatékos állapot kezdő napjának hónapjától ezen állapot fennállása idején havonta a személyi kedvezménnyel.

(13) A (3)-(12) bekezdés rendelkezései helyett a magánszemély az adóelőleg-nyilatkozatban a várható adóalapjának/adóterhet nem viselő járandóságainak közlése helyett kérheti az adóelőlegnek az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerinti legmagasabb adókulccsal történő megállapítását.

(14) A magánnyugdíjpénztár által a kedvezményezett részére teljesített, nyugdíjszolgáltatásnak nem minősülő kifizetést terhelő adóelőleg egyenlő az adóelőleg-alap és az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerinti legalacsonyabb adókulcs felének szorzatával.

(15) Az adóelőleg-fizetésre kötelezett magánszemély az adóév elejétől összesíti az adóévben ily módon megszerzett bevételek alapján vagy egyébként megállapított adóelőleg-alapokat. Az adóelőleg az adóelőleg-alapok így meghatározott összegére megállapított, az adó mértékére vonatkozó rendelkezés szerinti várható számított adó, csökkentve

a) a családi kedvezményre jogosult magánszemélyt az adott jogosultsági hónapra megillető családi kedvezménnyel;

b) a súlyosan fogyatékos magánszemélynél az erről szóló igazolás alapján a fogyatékos állapot kezdő napjának hónapjától ezen állapot fennállása idején havonta a személyi kedvezménnyel.

c) az adóévben korábban már megállapított adóelőleg(ek) összegével.

(16) Vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó vállalkozói bevétele esetében az adóelőleg alapja az adóévben a negyedév végéig megszerzett összes vállalkozói bevétel alapján az erre egyébként irányadó rendelkezések szerint – így különösen az adóévben a negyedév végéig felmerült vállalkozói költségeket (a vállalkozói kivétet is ideértve), az értékcsökkenési leírás időarányos részét és az egyéni vállalkozói tevékenység révén keletkezett elhatárolt veszteséget figyelembe véve – meghatározott vállalkozói adóalap. A bevételt terhelő adóelőleg az így meghatározott adóelőleg-alap után számított vállalkozói személyi jövedelemadónak az a része, amely meghaladja

a) a vállalkozói bevétel alapján az egyéni vállalkozó által az adóévre már megállapított adóelőleg(ek), valamint

b) az egyéni vállalkozót – az adóévben már megfizetett, igazolt kamat alapján – a negyedév végéig megillető kisvállalkozások adókedvezménye

összegét azzal, hogy – ha az egyéni vállalkozó a *b)* pont rendelkezését nem alkalmazza – a vállalkozói személyi jövedelemadó-előleget az adóelőleg-alap 50 millió forintot meg nem haladó összegére 10 százalékkal fizetheti meg, feltéve, hogy a 10 százalékos adókulcsra való jogosultságának egyéb feltételei az év elejétől az adott negyedév végéig számítva fennállnak.

HARMADIK RÉSZ

EGYES KÜLÖN ADÓZÓ JÖVEDELMEK

X. Fejezet

A VÁLLALKOZÓI SZEMÉLYI JÖVEDELEMADÓ, AZ ÁTALÁNYADÓZÁS ÉS A TÉTELES ÁTALÁNYADÓZÁS

Az egyéni vállalkozó adózása

49/A. § (1) Az egyéni vállalkozó a 49/B. § rendelkezései szerint megállapított vállalkozói adóalapja után vállalkozói személyi jövedelemadót, vállalkozói osztalékalapja után az e törvény szerint előírt adót fizet (a továbbiakban: vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó), vagy az e törvényben és az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározott feltételekkel átalányadózást választhat.

(2) Egyéni cég alapítása esetén, tevékenysége megszűnésére tekintettel az egyéni vállalkozó a cégbejegyző határozat jogerőre emelkedésének napját megelőző napra vonatkozóan

a) leltárt készít, valamint nyilvántartásai alapján tételes kimutatást állít össze a követelésekről, nettó értéken a tárgyi eszközökről, nem anyagi javakról – megjelölve az egyéni cég tulajdonába nem pénzbeli hozzájárulásként kerülőket azon az értéken is, amely értéket az egyéni cég alapító okiratában rögzít;

b) – a (3)–(4) bekezdésben foglaltakat figyelembe véve – megállapítja az adókötelezettségét.

(3) Az egyéni vállalkozói tevékenység egyéni cég alapítása miatt történő megszűnése esetén

a) a fejlesztési tartalékra, a foglalkoztatási kedvezményre, a nyilvántartott adókülönbözetre vonatkozó szabályok szempontjából, az előírt nyilvántartási kötelezettség betartása mellett – az egyéni vállalkozó döntése szerint –,

b) az egyéni cég tulajdonába adott eszköz esetében érvényesített kisvállalkozói kedvezményre, a kisvállalkozások adókedvezményére vonatkozó szabályok szempontjából

nem kell a magánszemély egyéni vállalkozói jogállását megszüntnek tekinteni.

(4) Az egyéni vállalkozói tevékenység egyéni cég alapítása miatt történő megszűnése esetén a vállalkozói bevételek és költségek megszűnéssel összefüggő elszámolására irányadó rendelkezést azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy

a) a leltárban, illetve a tételes kimutatásban feltüntetett, nem pénzbeli hozzájárulásként az egyéni cég tulajdonába adott eszköz

aa) alapító okiratban meghatározott értéke vállalkozói bevételnek,

ab) értékcsökkenési leírásként a tulajdonba adásig még el nem számolt, a tárgyi eszközök, nem anyagi javak nyilvántartása szerinti nettó értéke vállalkozói költségnek

minősül;

b) a megszűnés adóévről szóló adóbevallásában a magánszemélynek az egyéni vállalkozói jogállás megszűnését követően a megszűnés adóévről szóló adóbevallás

benyújtásáig az egyéni cég tulajdonába nem adott követelésre tekintettel befolyt ellenértéket (bevételt) a megszűnés adóévében megszerzett vállalkozói bevételként kell figyelembe vennie.

(5) A magánszemély az adóévről szóló adóbevallásában

a) a (2)–(4) bekezdés szerint megállapított jövedelmet, valamint az annak megfelelő vállalkozói személyi jövedelemadó- és vállalkozói osztalékalap utáni adó-kötelezettségét bevallja,

vagy választhatja, hogy

b) a (3)–(4) bekezdés rendelkezéseinek és a megszűnés szabályainak figyelmen kívül hagyásával is megállapítja a jövedelmét, valamint az annak megfelelő adókötelezettséget, és

c) az a) pont szerinti adókötelezettségnek a b) pont szerinti adókötelezettséget meghaladó részét – ha az a 10 ezer forintot meghaladja – három egyenlő részletben,

ca) az elsőt a b) pont szerinti adókötelezettséggel együtt az adóévi,

cb) a további két részletet a következő két adóévi

kötelezettségként vallja be,

a megszűnés adóévről szóló személyi jövedelemadó bevallásában, és az adót e bevallás, illetve a kötelezettség évére vonatkozó személyi jövedelemadó bevallás benyújtására nyitva álló határidőig fizeti meg.

(6) A (2)–(5) bekezdésben foglaltak értelemszerűen irányadóak akkor is, ha az egyéni vállalkozó a tevékenységét ügyvédi iroda, közjegyzői iroda, végrehajtói iroda tagjaként folytatja azzal, hogy **a rendelkezéseket** a tagi jogviszony keletkezését megelőző napra vonatkozóan kell **alkalmazni.**

(7) Nem kell a tevékenység megszűnésére irányadó rendelkezéseket alkalmazni, ha az egyéni vállalkozó e tevékenységét cselekvőképességének elvesztését követően a nevében és javára törvényes képviselője folytatja. Ha az egyéni vállalkozó e tevékenységét halála után özvegye vagy örököse folytatja, akkor – az egyéni vállalkozó tevékenységét folyamatosnak tekintve – úgy kell eljárni, hogy az adóévben az elhunyt egyéni vállalkozó által megszerzett vállalkozói bevétel, elszámolt vállalkozói költség, igénybe vett kedvezmény, elhatárolt veszteség kizárólag az özvegyet, az örökösöt illeti, feltéve, hogy az özvegy, illetve az örökös a tevékenység folytatásának szándékát 90 napon belül bejelenti az állami adóhatóságnak. Az elhunyt egyéni vállalkozó által az adóévben költségként elszámolt vállalkozói kivétet azonban ilyenkor is kizárólag az elhunyt által megszerzett önálló tevékenységből származó jövedelemnek kell tekinteni, de annak összegét – e törvény rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával – az özvegy, illetve az örökös figyelembe veszi a vállalkozói adóalap és vállalkozói osztalékalap, valamint az e jövedelmeket terhelő adó összegének megállapításánál.

(8) A (7) bekezdés rendelkezésétől eltérően, ha az özvegy vagy az örökös egyébként már egyéni vállalkozó, és az elhunyt tőle eltérő adózási mód szerint adózott, az előbbi – amennyiben a törvényi feltételeknek megfelel – a (7) bekezdésben említett határidőn belül választhat, hogy melyik módszer szerint folytatja az egyesített tevékenységet. Ebben az esetben a nem választott adózási móddal folytatott tevékenységre az egyéni vállalkozó az elhalálozás napjára vonatkozóan e törvény rendelkezései szerint, de a tevékenység megszüntetésére irányadó előírások figyelmen kívül hagyásával megállapítja a vállalkozói adóalapot, a vállalkozói osztalékalapot, a vállalkozói személyi jövedelemadót, a vállalkozói osztalékalap utáni adót, vagy az átalányadó alapját, annak

adóját és azokat az adóévre vonatkozó adóbevallásban bevallja, az adót a bevallásra nyitva álló határidőig megfizeti. Az egyesített tevékenységre értelemszerűen irányadóak az alkalmazott adózási módról a választott adózási módra történő áttérés esetére és az adózási mód alkalmazási feltételeire vonatkozó rendelkezések.

(9) Az egyéni vállalkozói tevékenység (7)–(8) bekezdés szerinti folytatását a cselekvőképességét elvesztett, illetve elhunyt magánszemély kifizetői, munkáltatói minőségében keletkezett adókötelezettségének teljesítésére is érteni kell.

A vállalkozói személyi jövedelemadó

49/B. § (1) A vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó az e tevékenységéből származó vállalkozói bevételét a 4. és a 10. számú melléklet rendelkezései szerint, a vállalkozói jövedelmét a vállalkozói bevételből – legfeljebb annak mértékéig, figyelembe véve a (2)–(7) bekezdés rendelkezéseit is – a vállalkozói költség levonásával határozza meg. Vállalkozói költségként a vállalkozói kivét és a vállalkozói bevétel elérése érdekében felmerült kiadás a 4. és 11. számú melléklet rendelkezései szerint számolható el.

(2) Többféle vállalkozói tevékenység esetén azok bevételeit együttesen kell egyéni vállalkozói bevételnek tekinteni, valamint az elérésük érdekében felmerült, e törvényben elismert összes költséget is együttesen kell elszámolni. Az egyéni vállalkozói jogállás megszűnését (ide nem értve az egyéni cég alapítása miatti megszűnést) követően a megszűnés adóévről szóló adóbevallás benyújtásáig

a) az egyéni vállalkozói tevékenységre tekintettel befolyt ellenérték (bevétel) a megszűnés adóévében megszerzett vállalkozói bevételnek,

b) az egyéni vállalkozói tevékenységgel összefüggő igazoltan felmerült kiadás a megszűnés adóévében elszámolható vállalkozói költségnek

minősül, amelyet a magánszemély a megszűnés adóévről szóló adóbevallásában vesz figyelembe. A megszűnés adóévről szóló adóbevallás benyújtását követően az előzőekben nem említett befolyó bevételre, illetve felmerült kiadásra az önálló tevékenységből származó jövedelem megállapítására vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

(3) Jogszabály vagy államközi megállapodás alapján a tevékenységhez nyújtott vissza nem térítendő támogatás elszámolására és nyilvántartására az önálló tevékenységet folytató magánszemélyre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

(4) Az átalányadózást követően a vállalkozói jövedelem szerinti adózásra áttérő egyéni vállalkozónál az áttérés adóévében a vállalkozói bevétel része az az összeg, amelyet az átalányadózás megkezdésekor a meglévő készletekkel összefüggésben az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésére vonatkozó szabályok szerint megállapított.

(5) Vállalkozói bevételnek minősül – figyelemmel a (19) bekezdés rendelkezésére – az egyéni vállalkozó által foglalkoztatottak adóévet megelőző adóévi átlagos állományi létszámának az adóévben foglalkoztatottak átlagos állományi létszámát meghaladó érték és a megelőző adóév első napján érvényes havi minimálbér évesített összegének szorzataként meghatározott összeg 1,2-szerese, de legfeljebb a korábban érvényesített összes foglalkoztatási kedvezmény összegének 1,2-szerese, azzal, hogy

a) a bevételnek minősülő összeget csökkenti a foglalkoztatottak átlagos állományi létszámának csökkentését megelőző negyedik adóévben vagy azt megelőzően foglalkoztatási kedvezmény címén érvényesített összeg;

b) szülési szabadság, gyermekgondozási ellátás miatti szabadság, betegség miatti keresőképtelenség, katonai szolgálat teljesítése, büntetés-végrehajtás vagy a foglalkoztatott halála esetén az esemény bekövetkezésének évében és az azt követő évben az előzőek szerint kiszámított összeg nem minősül bevételnek, ha az nem haladja meg az adóév első napján érvényes havi minimálbér összegét;

c) – ha a magánszemély egyéni vállalkozói jogállása bármely okból megszűnt (ide nem értve, ha annak oka cselekvőképességének elvesztése vagy a halála) – a foglalkoztatási kedvezmény címén érvényesített összeg 1,2-szeresének azon része, amelyet – az a)–b) pontban említettek kivételével – az átlagos állományi létszámcsökkenés miatt bevételként még nem vett figyelembe.

(6) A (4) és (5) bekezdés rendelkezéseiben említett tételekkel növelt vállalkozói bevétel – legfeljebb annak mértékéig – csökkenthető:

a) a legalább 50 százalékban megváltozott munkaképességű alkalmazott foglalkoztatása esetén személyenként havonta az alkalmazottnak fizetett bérrel, de legfeljebb a hónap első napján érvényes havi minimálbérrel, a szakképző iskolai tanulóval kötött – jogszabályban meghatározott – tanulószerveződés alapján folytatott gyakorlati képzés esetén minden megkezdett hónap után havonta a minimálbér 24 százalékával, ha a szakképző iskolával kötött együttműködési megállapodás alapján végzi a gyakorlati képzést, minden megkezdett hónap után havonta a minimálbér 12 százalékával;

b) a sikeres szakmai vizsgát tett, az a) pontban említett - folyamatosan továbbfoglalkoztatott - szakképző iskolai tanuló, valamint a korábban munkanélküli személy, továbbá a szabadulást követő 6 hónapon belül alkalmazott szabadságvesztésből szabaduló személy, illetve a pártfogó felügyelet hatálya alatt álló személy után, alkalmazottkénti foglalkoztatása ideje alatt, de legfeljebb 12 hónapon át befizetett társadalombiztosítási járulék összegével; az egyéni vállalkozó a korábban munkanélküli személy esetében akkor járhat el az e pontban foglalt rendelkezés szerint, ha a korábban munkanélküli személy alkalmazása óta, illetőleg azt megelőző hat hónapon belül, azonos munkakörben foglalkoztatott más alkalmazott munkaviszonyát rendes felmondással nem szüntette meg, és a korábban munkanélküli személy az alkalmazását megelőző hat hónapon belül vele nem állt munkaviszonyban;

c) **az egyéni vállalkozó saját tevékenységi körében végzett alap kutatás, alkalmazott kutatás vagy kísérleti fejlesztés** folytatása érdekében felmerült kiadásból – ide nem értve a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti belföldi illetőségű adózótól, külföldi vállalkozó belföldi telephelyétől vagy más egyéni vállalkozótól közvetve vagy közvetlenül igénybe vett kutatási és kísérleti fejlesztési szolgáltatás ellenértéke alapján felmerült kiadást – az adóévben költségként elszámolt összeggel, vagy – az egyéni vállalkozó választása szerint, ha a kiadást az adóévben beruházási költségként számolta el – a kísérleti fejlesztésre fordított – alapnyilvántartásában, valamint egyedi beruházási és felújítási költség-nyilvántartásában rögzített – beruházási költség alapján állományba vett nem anyagi jószágra az adóévben elszámolt értékcsökkenési leírás összegével, bármely esetben, feltéve, hogy

ca) a szolgáltatást nyújtó nyilatkozik arról, hogy a szolgáltatást nem belföldi illetőségű adózótól, külföldi vállalkozó belföldi telephelyétől vagy a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti egyéni vállalkozótól megrendelt kutatási és kísérleti fejlesztési szolgáltatás igénybevételével teljesítette,

cb) az elszámolás nem támogatásból származó bevétellel szemben történt;

a felsőoktatási intézmény, a Magyar Tudományos Akadémia, továbbá bármelyikük által vagy közösen alapított kutatóintézet, kutatóhely (ideértve az Európai Unió tagállamának vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes államnak a megfelelő szervezetét is) és az egyéni vállalkozó által írásban kötött szerződés alapján **az egyéni vállalkozó tevékenységi körében közösen végzett alapkutatás, alkalmazott kutatás vagy kísérleti fejlesztés** esetén az egyéni vállalkozó az előző rendelkezés alkalmazásakor az ott meghatározott összeg háromszorosát veheti (de legfeljebb 50 millió forintot vehet) figyelembe, amelynek a (9)–(10) bekezdés szerinti adókulccsal számított értéke az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában az adóévben igénybe vett csekély összegű (*de minimis*) támogatásnak minősül;

d) a 250 főnél kevesebb alkalmazottat foglalkoztató egyéni vállalkozónál évi 30 millió forinttal, de legfeljebb a (12) bekezdés rendelkezésében meghatározott összeggel (kisvállalkozói kedvezmény); az egyéni vállalkozó által az adóévben érvényesített kisvállalkozói kedvezmény és a (9)–(10) bekezdésben meghatározott adókulcs szorzata az állami támogatásokra irányadó rendelkezések alkalmazásában, ha a beruházás elsődleges mezőgazdasági termelést szolgál, az EK-szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek előállításával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra történő alkalmazásáról szóló 1857/2006/EK rendeletben foglalt támogatásként vehető igénybe, minden más esetben az egyéni vállalkozó választása szerint

da) az adóévben igénybe vett csekély összegű (*de minimis*) támogatásnak, vagy

db) a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra vonatkozó bizottsági rendeletben foglaltak szerinti támogatásnak

minősül;

e)

f) az adóbevallásban tájékoztató adatként feltüntetett, fejlesztési célra – a (16) bekezdés alapján történő elszámolási kötelezettség mellett, a bevallás benyújtásának évét kezdő évnek tekintve nyilvántartásba vett – legfeljebb az adóévben megszerzett vállalkozói bevétel(ek) összegéből az adóévben elszámolt vállalkozói költségek összegét meghaladó rész 50 százaléka, de legfeljebb adóévenként 500 millió forint (fejlesztési tartalék);

g) az adóév első napján, illetőleg a tevékenysége megkezdésének napján 5 főnél kevesebb alkalmazottat foglalkoztató egyéni vállalkozónál a (19) bekezdés rendelkezését is figyelembe véve az adóévben foglalkoztatottak átlagos állományi létszámának az előző adóévben foglalkoztatottak átlagos állományi létszámát meghaladó érték (tevékenységét megkezdő vállalkozó esetében az adóévi átlagos állományi létszám) és az adóév első napján (a tevékenységét megkezdő egyéni vállalkozó esetében a tevékenység megkezdésének napján) érvényes havi minimálbér évesített összegének szorzataként meghatározott összeggel (foglalkoztatási kedvezmény), feltéve, hogy az adózónak az adóév végén nincs az állami vagy az önkormányzati adóhatóságnál nyilvántartott adó tartozása; az e rendelkezés szerint érvényesített csökkentés (9)-(10) bekezdés szerinti adókulccsal számított értéke az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában az adóévben igénybe vett csekély összegű (*de minimis*) támogatásnak minősül;

h)

(7) Az egyéni vállalkozó elhatárolhatja a (6) bekezdés rendelkezéseiben említett tételekkel csökkentett vállalkozói bevételt meghaladó vállalkozói költséget (a továbbiakban: elhatárolt

veszteség). Az elhatárolt veszteség – figyelemmel az (1) bekezdés rendelkezésére is – a következők szerint számolható el:

a) Az elhatárolt veszteséget az egyéni vállalkozó bármely későbbi adóév (de legkésőbb az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésének adóéve) vállalkozói jövedelmével (ideértve az önellenőrzés, adóellenőrzés során feltárt jövedelmet is) szemben – döntése szerinti megosztásban – elszámolhatja. Az egyéni vállalkozó tevékenységének időszaka alatt elhatárolt veszteséget özvegye vagy örököse az egyéni vállalkozóra irányadó rendelkezések szerint számolhatja el, ha az elhunyt magánszemély tevékenységét folytatja, feltéve, hogy a tevékenység folytatásának szándékát három hónapon belül bejelentette az adóhatóságnak.

b)

c) Az adóév elhatárolt veszteségét a más adóév(ek)ről áthozott elhatárolt veszteség figyelembevétele nélkül kell megállapítani. Az elhatárolt veszteségek elszámolásánál a keletkezésük sorrendjét kell követni.

d) E bekezdés rendelkezései akkor alkalmazhatóak, ha az elhatárolt veszteség a rendeltetésszerű joggyakorlás elvének betartásával keletkezett.

e) A mezőgazdasági tevékenységet végző egyéni vállalkozó az adóévben elhatárolt veszteségét – az a) pontban foglaltaktól függetlenül – az adóévet megelőző két évre visszamenőlegesen is rendezheti adóbevallásának önellenőrzésével oly módon, hogy a megelőző két év egyikében vagy mindkettőben megszerzett, mezőgazdasági tevékenységből származó jövedelmét (ideértve az önellenőrzés során feltárt jövedelmet is) csökkenti választása szerinti mértékben, de a két évre együttesen is legfeljebb az elhatárolt veszteség összegével. Ha ezzel nem él, vagy ha veszteségének csak egy részét rendezzi a megelőző két év terhére, a fennmaradó részre az a)–d) pont rendelkezései alkalmazhatók.

f) Ha az egyéni vállalkozónak mezőgazdasági tevékenységből származó jövedelmén kívül más tevékenységből is van egyéni vállalkozói jövedelme, akkor az összes egyéni vállalkozói jövedelméből csak a mezőgazdasági tevékenység arányában megállapított részre alkalmazhatja az e) pont rendelkezéseit. A mezőgazdasági tevékenység arányát az ebből származó vállalkozói bevételnek az összes vállalkozói bevétellel való elosztásával kell megállapítani.

g) E bekezdés alkalmazásában mezőgazdasági tevékenység a 6. számú mellékletben felsorolt tevékenység, továbbá más növénytermesztés akkor, ha ezeket a tevékenységeket **egyéni vállalkozóként** végzi a magánszemély.

h) A 2003. december 31-éig keletkezett, a vállalkozói jövedelemmel szemben még nem érvényesített elhatárolt veszteség a keletkezése időpontjában érvényes feltételek szerint számolható el.

i) Az e)–h) pont rendelkezéseit az egyéni vállalkozó döntése szerint az adóellenőrzés során is figyelembe kell venni.

(8) A vállalkozói adóalap

a) az (1)–(7) bekezdés szerint megállapított jövedelem, azzal, hogy

b) ha az (1)–(5) bekezdés rendelkezései szerint megállapított bevételnek a 4. és 11. számú melléklet szerint elszámolt költséget nem haladja meg, vagy a meghaladó része nem éri el az adóévben a jövedelem-(nyereség-)minimumot, az egyéni vállalkozó választása szerint

ba) adóbevallásában az adózás rendjéről szóló törvény 91/A. §-ának (1) bekezdése szerinti nyilatkozatot tesz, vagy

bb) a (23) bekezdésben foglaltak alkalmazásával a jövedelem-(nyereség-)minimumot tekinti vállalkozói adóalapnak.

Ha az egyéni vállalkozó külföldön is rendelkezik telephellyel (állandó bázissal), akkor az *a)* pont és a *bb)* alpont szerinti vállalkozói adóalapot – figyelemmel a (15) bekezdés rendelkezésére – úgy módosítja, hogy az ne tartalmazza a külföldi telephelynek betudható vállalkozói adóalapot, ha nemzetközi szerződés így rendelkezik.

(9) A vállalkozói személyi jövedelemadó a (8) bekezdés rendelkezése szerint megállapított vállalkozói adóalap – ha nemzetközi szerződés rendelkezéséből következik, a módosított vállalkozói adóalap – **19 százalékka**. Ezt az adót legfeljebb annak összegéig csökkenti

a) nemzetközi szerződés vagy viszonyosság hiányában külföldi telephelynek betudható vállalkozói adóalap után az adóévben külföldön igazoltan megfizetett adó 90 százaléka, de legfeljebb erre az adóalapra az átlagos vállalkozói személyi jövedelemadó szerint kiszámított adó; az átlagos vállalkozói személyi jövedelemadó az e rendelkezés alkalmazása nélkül, a *b)* pontban foglaltak figyelembevételével megállapított vállalkozói személyi jövedelemadó osztva a vállalkozói adóalappal; e hányadost két tizedesre kerekítve kell meghatározni; nem vehető figyelembe külföldön megfizetett adóként az az összeg, amely törvény, nemzetközi szerződés rendelkezése, viszonyosság vagy külföldi jog alapján a jövedelem után fizetett adó összegéből a magánszemély részére visszajár;

b) továbbá – azzal a korlátozással, hogy a csökkentés mértéke nem lehet több az *a)* pont alkalmazása nélkül megállapított vállalkozói személyi jövedelemadó 70 százalékánál – a *13. számú melléklet* rendelkezései szerint megadott módon és feltételekkel, valamint az átmeneti rendelkezések szerint a vállalkozói adókedvezmény, azzal, hogy az ugyanazon beruházáshoz kapcsolódó több kedvezmény – ideértve a kisvállalkozói kedvezményt is – esetén az egyéni vállalkozó választása szerint egyet érvényesíthet; a kisvállalkozói kedvezmény és a *13. számú melléklet* szerinti kisvállalkozások adókedvezménye ugyanazon beruházásra egymás mellett is érvényesíthető.

(10) A (9) bekezdés rendelkezésétől eltérően a vállalkozói személyi jövedelemadó a (8) bekezdés rendelkezése szerint megállapított vállalkozói adóalap – ha nemzetközi szerződés rendelkezéséből következik, a módosított vállalkozói adóalap – 50 millió forintot meg nem haladó összege után 10 százalék, feltéve, hogy az egyéni vállalkozó e bekezdés rendelkezésének alkalmazását választja, és

a) a (9) bekezdés *b)* pontjának rendelkezését nem alkalmazza, és

b) foglalkoztatottainak átlagos állományi létszáma az adóévben legalább egy fő, és

c) a (8) bekezdés rendelkezése szerint megállapított vállalkozói adóalapja az adóévben és az azt megelőző adóévben (a tevékenység adóévi kezdése esetén ebben az évben) legalább a jövedelem- (nyereség-) minimum összegével egyezik meg [kivéve, ha a (20) bekezdés hatálya alá tartozik], és

d) vele szemben az államháztartásról szóló törvényben meghatározott rendezett munkaügyi kapcsolatok követelményének megsértése miatt az adóévben és a megelőző adóévben a munkaügyi hatóság, az adóhatóság vagy az egyenlő bánásmód követelményének ellenőrzésére jogosult hatóság jogerős és végrehajtható közigazgatási határozata, illetőleg – a határozat bírósági felülvizsgálata esetén – jogerős bírósági határozat nem szabott ki munkaügyi, vagy az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló törvényben meghatározott bírságot vagy az adózás rendjéről szóló törvény szerinti mulasztási bírságot,

és

e) az adóévben

ea) legalább az adóévi átlagos állományi létszám és a minimálbér évesített összegének szorzataként meghatározott járulékalap kétszeresére,

vagy

eb) – ha székhelye jogszabályban megnevezett leghátrányosabb térségek, települések valamelyikében van – legalább az adóévi átlagos állományi létszám és a minimálbér évesített összegének szorzataként meghatározott járulékalapra

vallott be nyugdíj- és egészségbiztosítási járulékot.

Az e rendelkezés szerint megállapított adót csökkenti a (9) bekezdés a) pontjának rendelkezése szerint számított adó. Az adóévi átlagos állományi létszám, valamint a minimálbér évesített összegének meghatározására – e bekezdés rendelkezésének alkalmazásában a nem kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozót is munkavállalónak tekintve (esetében értelemszerűen) – a (19) bekezdés rendelkezését a rendelkezés aa) alpontjában foglaltak kivételével kell alkalmazni. A (10) bekezdés rendelkezése szerint megállapított és e rendelkezés nélkül számított vállalkozói személyi jövedelemadó különbözete az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában

1. az adóévben igénybe vett csekély összegű (*de minimis*) támogatásnak,

2. vagy, ha az egyéni vállalkozó a (21) bekezdésben foglaltaknak megfelelő nyilvántartott összeget kizárólag beruházásra, felújításra vagy az előbbiek céljára felvett hitel törlesztésére fordítja, – választása szerint – a Szerződés 87. és 88. cikke alkalmazásában a támogatások bizonyos fajtáinak a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról (általános csoportmentességi rendelet) szóló 2008. augusztus 6-ai 800/2008/EK bizottsági rendelet (HL 2008. 08. 06.) 13. vagy 15. cikkében foglaltak szerinti támogatásnak,

3. az elsődleges mezőgazdasági termelést is végző egyéni vállalkozónál – ha a (21) bekezdésben foglaltaknak megfelelő nyilvántartott összeget kizárólag beruházásra, felújításra vagy az előbbiek céljára felvett hitel törlesztésére használja fel – az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek előállításával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra történő alkalmazásáról szóló 1857/2006/EK bizottsági rendelet 4. cikkében foglalt támogatásnak

minősül.

E bekezdés rendelkezésének alkalmazása esetén a vállalkozói bevételt csökkentő kedvezmények alapján a csekély összegű (*de minimis*) támogatás adóévi összegét az adóévben érvényesített összes kedvezmény értékéből az 50 millió forintot meg nem haladó rész után 10 százalék, az azt meghaladó rész után **19 százalék** adómértékkel kell kiszámítani.

(11) Amennyiben a kisvállalkozói kedvezmény érvényesítésének évét követő negyedik adóév utolsó napjáig a (14) bekezdés rendelkezéseiben említett esetek bármelyike bekövetkezik (kivéve, ha annak oka a hibás teljesítés miatt a jótállási időn belüli visszaadás), az ott meghatározott összeg kétszeresének **a kisvállalkozói kedvezmény érvényesítésének évében hatályos (9) bekezdésben meghatározott adókulcs szerinti százalékát adóként kell megfizetni.**

(12) A kisvállalkozói kedvezmény nem lehet több a vállalkozói bevételnek a vállalkozói költséget meghaladó részénél. A kisvállalkozói kedvezmény legfeljebb a vállalkozási tevékenységet közvetlenül szolgáló, korábban üzembe nem helyezett, kizárólag üzemi célú egyes

tárgyi eszközök, nem anyagi javak adóévi együttes beruházási költsége (ideértve az ilyen eszköz beszerzésére, előállítására fordított, az adóévben költségként elszámolt kiadást is), továbbá a vállalkozói tevékenységet közvetlenül szolgáló ingatlan adóévben felmerült, az értékcsökkenési leírás alapját növelő kiadásként elszámolt felújítási költsége. E rendelkezés alkalmazásakor a tárgyi eszközök közül az ingatlan, valamint a leírási kulcsok jegyzéke és alkalmazásuk szabályai szerinti gép, berendezés, felszerelés, jármű, míg a nem anyagi javak közül a szellemi termék vehető figyelembe. E rendelkezés alkalmazásakor a hibás teljesítés miatt a jótállási időn belül cserébe kapott tárgyi eszköz, szellemi termék – ha a cserére visszaadott tárgyi eszközre, szellemi termékre az egyéni vállalkozó a kisvállalkozási kedvezményt érvényesítette –, valamint az üzemkörön kívüli ingatlan és az ültetvény alapján beruházási költség nem vehető figyelembe.

(13) A kisvállalkozói kedvezményre vonatkozó rendelkezések alkalmazásában a (12) bekezdésben említett

a) üzemkörön kívüli ingatlannak minősül az az ingatlan, amely nincs az adózó vállalkozási tevékenységével közvetlen összefüggésben; ilyennek minősül különösen az üzemben belüli lakóépület, valamint az elsődlegesen jóléti célt szolgáló épület, építmény;

b) a vállalkozási tevékenységet közvetlenül szolgáló, kizárólag üzemi célú tárgyi eszköznek minősül a korábban még használatba nem vett személygépkocsi is,

1. feltéve, hogy a kisvállalkozói kedvezmény érvényesítése esetén az egyéni vállalkozó az adott személygépkocsi után az érvényesítést követő négy adóévben – legfeljebb azonban a (14) bekezdés *a)*, *d)* és *e)* pontjában szabályozott esetek bármelyikének bekövetkeztéig –, cégautó adót fizet,

2. ha a személygépkocsi-bérbeadó vagy személyszállító tevékenységet folytató egyéni vállalkozó tevékenységének tárgyát, illetve eszközét képezi, azt más célra részben sem használja, és ezt üzleti nyilvántartásai egyértelműen alátámasztják.

(14) A (11) bekezdés rendelkezését a tárgyi eszköz, a szellemi termék beruházási költségéből (ideértve az értékcsökkenési leírás alapját növelő kiadást, valamint az eszköz beszerzésére, előállítására fordított, a kisvállalkozói kedvezmény érvényesítésének évében költségként elszámolt kiadást is) a kisvállalkozói kedvezmény megállapításánál figyelembe vett részre kell alkalmazni, a következők szerint:

a) ha az eszköz üzembe helyezése, használatbavétele nem történt meg (kivéve, ha az elháríthatatlan külső ok miatti megrongálódás miatt maradt el), a kisvállalkozói kedvezményből az eszökhöz kapcsolódó részt a kedvezmény érvényesítését követő negyedik adóévre vonatkozó,

b) ha az eszköz az üzembe helyezéskor, használatbavételkor nem felelt meg a (12) bekezdés rendelkezéseiben foglalt feltételeknek, a kisvállalkozói kedvezményből az eszökhöz kapcsolódó részt az üzembe helyezés, használatbavétel évére vonatkozó,

c) ha az üzembe helyezett, használatba vett eszközt az egyéni vállalkozó a (12) bekezdésben nem említett eszközként használja (átsorolja), a kisvállalkozói kedvezményből az eszökhöz kapcsolódó részt – kivéve, ha az eszköz átsorolása elháríthatatlan külső ok miatti megrongálódás következménye – az átsorolás évére vonatkozó,

d) ha az eszközt az egyéni vállalkozó - akár üzembe helyezése, használatbavétele előtt, akár utána - elidegenítette (ideértve a természetbeni juttatás formájában történő átadást, az ellenszolgáltatás nélküli átadást, valamint a pénzügyi lízing keretében, részletfizetéssel, halasztott fizetéssel átvett eszköznek a szerződés szerinti feltételek teljesülésének megghiúsulása miatti

visszaadását), a kisvállalkozói kedvezményből az eszközhez kapcsolódó részt az elidegenítés évére vonatkozó,

e) ha a magánszemély egyéni vállalkozói jogállása bármely okból megszűnt (ide nem értve, ha annak oka cselekvőképességének elvesztése vagy a halála), a kisvállalkozói kedvezmény egészét, illetőleg – az *a)–d)* pont rendelkezéseit is figyelembe véve – a fennmaradó részt a jogállás megszűnésének napjára előírt

adókötelezettség megállapításakor kell figyelembe venni. A (13) bekezdés *b)* 1. pontjában említett személygépkocsi esetében *a)* és *c)* pontok rendelkezését nem kell alkalmazni.

(15) Ha az adóévi vállalkozói bevétel valamely része külföldi telephelynek tudható be, akkor – ha nemzetközi szerződésből vagy viszonyosságból más nem következik – a külföldi telephelynek betudható vállalkozói adóalapot ezen bevételből

a) a telephely bevételének megszerzése érdekében bárhol felmerült költségek levonásával és/vagy a (2)–(7) bekezdésben említett bárhol felmerült, növelő, csökkentő tételek figyelembevételével,

b) a más telephely(ek)nek betudható bevételrész(ek) megszerzése érdekében is (bárhol) felmerült költségeknek (ideértve a vállalkozói kivétet is) és/vagy a (2)–(7) bekezdésben említett bárhol felmerült növelő, csökkentő tételek külföldi telephelynek betudható bevétellel arányos része levonásával, illetőleg figyelembevételével kell megállapítani.

(16) A fejlesztési tartalékként nyilvántartott összeg annyiban és akkor vezethető ki a nyilvántartásból, ha és amennyiben az egyéni vállalkozó a nyilvántartásba vétel évében és az azt követő három adóév során általa kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköz nem ingyenes megszerzése vagy előállítása érdekében – alapnyilvántartásában, valamint egyedi beruházási és felújítási költségnyilvántartásában rögzített – beruházási, felújítási kiadás(oka)t [ide nem értve az olyan beruházási, felújítási kiadást, amelyre a (22) bekezdés rendelkezéseit alkalmazza] teljesít, kivéve, ha megállapítja

a) a kivezetett rész után a (9) bekezdésnek a nyilvántartásba vétel adóévében hatályos rendelkezései szerinti mértékkel a vállalkozói személyi jövedelemadót, valamint

b) a kivezetett résznek az *a)* pont szerinti vállalkozói személyi jövedelemadót meghaladó része után 25 százalékos mértékkel a vállalkozói osztalékalap utáni adót, továbbá

az *a)–b)* pontban említett adókat késedelmi pótlékkal növelten a kivezetést követő 30 napon belül megfizeti. Az egyéni vállalkozó a fejlesztési tartalék nyilvántartásba vétele évét követő harmadik adóév végéig nyilvántartásban maradt része után az *a)–b)* pont szerinti adókat a negyedik adóév első hónapja utolsó napjáig megállapítja, és azokat késedelmi pótlékkal növelten megfizeti. A késedelmi pótlékot a nyilvántartásba vett fejlesztési tartalékot tájékoztató adatként tartalmazó adóbevallás benyújtása esedékességének napját követő naptól a nem beruházási célra történő kivezetés napjáig, illetve a nyilvántartásba vétel évét követő negyedik adóév első napjáig kell felszámítani és az említett napot követő első adóbevallásban kell bevallani. Az előző rendelkezéseket kell értelemszerűen alkalmazni akkor is, ha a magánszemély egyéni vállalkozói jogállása az említett időszak alatt bármely okból megszűnt (ide nem értve, ha annak oka cselekvőképességének elvesztése vagy a halála) azzal, hogy ilyenkor az említett adókat a jogállás megszűnésének napját követő 30 napon belül kell megfizetni. Az egyéni vállalkozó a fejlesztésitartalék-nyilvántartást úgy vezeti, hogy abból megállapítható(ak) legyen(ek) a kivezetett összeg(ek), valamint a kivezetés(ek) alapjául szolgáló kiadás(ok) teljesítésének időpontja(i) és összege(i), illetve a kivezetés(ek) miatt fizetendő adó és késedelmi pótlék összege.

(17) A kisvállalkozói kedvezmény és a kis- és középvállalkozások adókedvezménye szempontjából a foglalkoztatottak létszámát az egyes foglalkoztatottak munkaviszonyának kezdetétől annak megszűnéséig eltelt naptári napok összegzésével, majd ezen összeg 365-tel történő elosztásával, tört hányados esetén lefelé kerekítve kell meghatározni.

(18) Az egyéni vállalkozó adózás utáni jövedelme egyenlő a (8) bekezdés a) pontjában említett (1)–(7) bekezdés szerint – a bekezdés további rendelkezése alapján a külföldi telephelynek betudható rész nélkül – megállapított vállalkozói adóalap és a kisvállalkozói kedvezmény együttes összegével, csökkentve

a) a (9)-(11) bekezdés rendelkezései szerint megállapított adóval,

b) nemzetközi szerződés vagy viszonyosság hiányában külföldi telephelynek betudható vállalkozói adóalap után az adóévben külföldön igazoltan megfizetett adóval, azzal, hogy nem vehető figyelembe külföldön megfizetett adóként az az összeg, amely törvény, nemzetközi szerződés rendelkezése, viszonyosság vagy külföldi jog alapján a jövedelem után fizetett adó összegéből a magánszemély részére visszajár.

(19) Az (5)–(6) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazásában

a) az adóévi átlagos állományi létszámot a munkavállalók által az adóévben munkaviszonyban töltött naptári napok összegével, majd ezen összegnek az adóév napjainak (a tevékenységet megkezdő, illetőleg megszüntető egyéni vállalkozó esetében az adóévben fennálló tevékenység naptári napjainak számával történő elosztásával két tizedesre kerekítve kell meghatározni azzal, hogy a számításnál figyelmen kívül kell hagyni

aa) azt a munkavállalót, aki az egyéni vállalkozónál történő alkalmazását megelőzően az egyéni vállalkozóval a társasági adóról és osztalékadóról szóló törvény szerint kapcsolt vállalkozásnak minősülő más személynél munkaviszonyban, munkaviszony jellegű jogviszonyban, továbbá személyesen közreműködő tagsági jogviszonyban végzett munkát,

ab) a szülési szabadság, a gyermekgondozási ellátás miatti szabadság, a betegség miatti 30 napon túli keresőképtelenség, a büntetés-végrehajtás naptári napjainak számát;

b) a havi minimálbér évesített összege:

ba) a havi minimálbér tizenkétszerese,

bb) a tevékenységét megkezdő, illetőleg megszüntető egyéni vállalkozó esetében a ba) szerinti összeg 365-öd része és az adóévben fennálló tevékenység naptári napjainak szorzata.

(20) Nem kell a (8) bekezdés b) pontját alkalmazni a vállalkozói adóalap megállapítására

a) a tevékenység megkezdése (újrakezdése) évében és az azt követő évben, ha az azt megelőző 36 hónapban a magánszemély egyéni vállalkozói tevékenységet nem folytatott (ideértve azt az esetet is, ha ebben az időszakban nem volt bevétele) vagy

b) ha az egyéni vállalkozót az adóévben vagy a megelőző adóévben elemi kár sújtotta.

(21) A (10) bekezdés rendelkezése szerint megállapított és e rendelkezés nélkül számított vállalkozói személyi jövedelemadó különbözetének **megfelelő összeget (e törvény alkalmazásában: nyilvántartott adókülönbözet)** az egyéni vállalkozó köteles a bevallásában tájékoztató adatként feltüntetni, és – a (22) bekezdés alapján történő elszámolási kötelezettség mellett, a bevallás benyújtásának évét kezdő évnek tekintve – nyilvántartásba venni.

(22) A **nyilvántartott adókülönbözet** annyiban és akkor vezethető ki a nyilvántartásból, ha és amennyiben az egyéni vállalkozó

a) a (10) bekezdés 1. pontja szerinti esetben a nyilvántartásba vétel évében és az azt követő három adóév során

aa) általa kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköz nem ingyenes megszerzése vagy előállítása érdekében – alapnyilvántartásában, valamint egyedi beruházási és felújítási költségnyilvántartásában rögzített – beruházási, felújítási kiadás(oka)t [ide nem értve az olyan beruházási, felújítási kiadást, amelyre a (16) bekezdés rendelkezéseit alkalmazza], és/vagy

ab) a (6) bekezdés a) pontjában említett legalább 50 százalékbán megváltozott munkaképességű alkalmazott és/vagy b) pontjában említett korábban munkanélküli és/vagy pályakezdő személy foglalkoztatására tekintettel költségként elszámolt kiadást, feltéve, hogy az említettek foglalkoztatása 2007. december 31-ét követően kezdődött, és/vagy

ac) pénzügyi intézménnyel kötött hitelszerződés alapján (ideértve a pénzügyi lízinget is) fennálló kötelezettség-csökkentést,

b) a (10) bekezdés 2. és 3. pontja szerinti esetben a nyilvántartásba vétel évében és az azt követő három adóév során

ba) általa kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköz nem ingyenes megszerzése vagy előállítása érdekében – alapnyilvántartásában, valamint egyedi beruházási és felújítási költségnyilvántartásában rögzített – beruházási, felújítási kiadás(oka)t [ide nem értve az olyan beruházási, felújítási kiadást, amelyre a (16) bekezdés rendelkezéseit alkalmazza], és/vagy

bb) pénzügyi intézménnyel kötött hitelszerződés alapján (ideértve a pénzügyi lízinget is) a ba) pontban említett beruházási, felújítási kiadás(ok) miatt fennálló kötelezettség-csökkentést

teljesít, kivéve, ha a kivezetést – ideértve, ha a kivezetett összeg nem felel meg a (10) bekezdés 1–3. pontjában foglalt rendelkezéseknek – követő 30 napon belül megfizeti a kivezetett résszel azonos összegű adót. Az egyéni vállalkozó a nyilvántartásba vétel évét követő harmadik adóév végéig a nyilvántartásban maradt résszel azonos összegű adót a negyedik adóév első hónapja utolsó napjáig megállapítja, megfizeti, és az említett napot követő első adóbevallásban bevallja. Ha a magánszemély egyéni vállalkozói jogállása az említett időszak alatt bármely okból megszűnik (ide nem értve, ha annak oka cselekvőképességének elvesztése vagy a halála), a nyilvántartásban maradt résszel azonos összegű adót a jogállás megszűnésének napját követő 30 napon belül kell megfizetni. Bármely esetben a fizetendő adót a (16) bekezdés késedelmi pótléokra vonatkozó rendelkezéseinek értelemszerű alkalmazásával, késedelmi pótlékkal növelten kell megfizetni. Az egyéni vállalkozó a nyilvántartást úgy vezeti, hogy abból megállapítható(ak) legyen(ek) a kivezetett összeg(ek), valamint a kivezetés(ek) alapjául szolgáló kiadás(ok) teljesítésének időpontja(i) és összege(i), illetve a kivezetés(ek) miatt fizetendő adó és késedelmi pótlék összege.

(23) A (8) bekezdés alkalmazásában jövedelem-(nyereség-)minimum az eladásra beszerzett áruk és az eladott közvetített szolgáltatás értékét nem tartalmazó vállalkozói bevétel 2 százaléka.

(24) A (20) bekezdés b) pontjában említett kár az elemi csapás okozta olyan elemi kár (több ilyen kár esetén azok együttes összege), amely a bekövetkezése évét megelőző adóévi vállalkozói bevételnek (a tevékenységét az elemi kár bekövetkezését megelőző adóévben kezdő egyéni vállalkozó esetében a kezdő év egy napjára eső átlagos napi bevétel 365 napra számított összegének) legalább a 15 százaléka. Ennek megállapítása – ha az egyéni vállalkozó nem rendelkezik tőle független szervezet által kiadott okmánnyal – az elemi kár (károk) tényét és mértékét tartalmazó, általa kiállított olyan jegyzőkönyv(ek) alapján történhet, amelye(ke)t a

káreseményt követő 15 napon belül megküldött az illetékes állami adóhatóság részére. A határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem nem terjeszthető elő.

A vállalkozói osztalékalap

49/C. § (1) A vállalkozói osztalékalapot az adózás utáni vállalkozói jövedelemből a **(2)–(6)** bekezdés rendelkezése szerint – figyelemmel az átmeneti rendelkezésekre is – kell megállapítani.

(2) Az adózás utáni vállalkozói jövedelmet növeli:

a) a tárgyi eszköz ellenszolgáltatás nélküli átruházása esetén – kivéve, ha azt az egyéni vállalkozó természetbeni juttatásként nyújtja –, az említett tárgyi eszköz beszerzésével összefüggő adózás utáni vállalkozói jövedelem csökkentésének évétől számítva a (6) bekezdés *a)* pontjában említett összegnek

aa) a tárgyi eszköz egy éven belüli átruházásakor a 100 százaléká,

ab) a tárgyi eszköz egy éven túli, de két éven belüli átruházásakor a 66 százaléká,

ac) a tárgyi eszköz két éven túli, de három éven belüli átruházásakor a 33 százaléká,

ad) a tárgyi eszköz három éven túli átruházásakor nulla;

b) az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésekor az *aa)–ad)* pont szerint előírt összeg, ha a megszüntetés az ott előírt időhatáron belül történt;

c) a tárgyi eszköz, a nem anyagi javak értékcsökkenési leírása megkezdésének évében a vonatkozó beruházási költséget képező kiadások azon része, amellyel az egyéni vállalkozó ezt az évet megelőző években a vállalkozói osztalékalapját csökkentette;

d) a *c)* pontban nem említett esetben: a vállalkozói osztalékalapnak a beruházási költséget képező kiadással első ízben történő csökkentése évét követő negyedik évben (ültetvény esetében annak elidegenítésekor, de legkésőbb a termőre fordulás évében) a vonatkozó beruházási költséget képező kiadások azon része, amellyel az egyéni vállalkozó ezt az évet megelőző években a vállalkozói osztalékalapját csökkentette, illetve ennél előbb az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésekor.

(3)–(5)

(6) Az adózás utáni vállalkozói jövedelem és a (2) bekezdésben említett tételek együttes összege, legfeljebb annak mértékéig csökkenthető

a) a tárgyi eszköz, a nem anyagi dolog értékéből az adóévben elszámolt értékcsökkenési leírást meghaladó összeggel, ha az értékcsökkenési leírást az egyéni vállalkozó az adóévben kezdte el;

b) az olyan, adórövidítéssel, egyéb jogszabály megsértésével összefüggő bírság, késedelmi pótlék stb. összegével, amelyet az egyéni vállalkozói tevékenység gazdasági, pénzügyi ellenőrzése során feltárt szabálytalanságok következményeként kellett megfizetni;

c)

d) az erre vonatkozó nyilvántartás szerint, az adóévben felmerült beruházási költséget képező kiadás összegével, feltéve, hogy az azzal összefüggő tárgyi eszköz, nem anyagi javak értékcsökkenési leírása megkezdése nem történt meg.

(7) A vállalkozói osztalékalap után – kivéve abból a kivét-kiegészítést – az adó 25 százalék. Az adót a magánszemély bevallásában megállapítja, bevallja, valamint a bevallás benyújtására előírt határidőig megfizeti.

(8) A (6) bekezdés *a*) és *d*) pontjában foglaltak a kizárólag üzemi célú tárgyi eszköz (ideértve azt a személygépkocsit is, amely után a magánszemély kisvállalkozói kedvezményt vett igénybe) és nem anyagi javak esetében alkalmazhatók.

Az egyéni vállalkozó és a mezőgazdasági kistermelő átalányadóztatása

50. § (1) Az egyéni vállalkozó a vállalkozói jövedelem szerinti adózás helyett adóévenként az adóév egészére az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint átalányadóztatást választhat a (4)–(7) bekezdésben foglalt rendelkezéseket is figyelembe véve akkor, ha

a) az átalányadóztatás megkezdését közvetlenül megelőző adóévben az egyéni vállalkozói bevétele a 15 millió forintot nem haladta meg, és

b) nem áll munkaviszonyban, és

c) az egyéni vállalkozói bevétele az adóévben nem haladja meg a 15 millió forintot.

(2) A mezőgazdasági kistermelő a Második rész rendelkezéseinek alkalmazása helyett adóévenként az adóév egészére átalányadóztatást választhat.

(3) Az átalányadóztatás kizárólag az egyéni vállalkozói, illetőleg mezőgazdasági kistermelői tevékenység egészére választható.

(4) Az (1) bekezdés rendelkezésétől eltérően az az egyéni vállalkozó, akinek **az egyéni vállalkozói tevékenysége** az adóév egészében kizárólag az üzletek működésének rendjéről, valamint az egyes üzlet nélkül folytatható kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló kormányrendelet szerinti kiskereskedelmi tevékenység, átalányadóztatást választhat, ha az átalányadóztatást közvetlenül megelőző adóévben vállalkozói bevétele a 100 millió forintot nem haladta meg és nem áll munkaviszonyban.

(5) Az a magánszemély, aki egyéni vállalkozóként is és mezőgazdasági kistermelőként is jogosult az átalányadóztatás választására, külön-külön és egyidejűleg is alkalmazhatja a kétféle tevékenységre elkülönülten az átalányadóztatást.

(6) A tevékenységét az adóévben kezdő egyéni vállalkozó, illetőleg mezőgazdasági kistermelő az átalányadóztatást a tevékenységének megkezdésétől választhatja az (1)–(5) bekezdések rendelkezései szerint.

(7) Az az egyéni vállalkozó, aki az átalányadóztatását megszünteti vagy arra való jogosultsága megszűnik, ismételten átalányadóztatást – feltéve, hogy annak egyéb feltételei fennállnak – csak akkor választhat, ha a megszűnés (megszüntetés) évét követően legalább 4 adóév eltelt. Ha a jogosultsága a bevételi értékhatár túllépése miatt szűnt meg, az előbbi rendelkezéstől eltérően az átalányadóztatás – ha annak egyéb feltételei fennállnak – attól az adóévtől kezdődően újra választható, amely adóévben az e törvényben előírt bevételi értékhatár növekedett.

(8) A tevékenységét év közben kezdő vagy megszüntető egyéni vállalkozó az (1) bekezdésben meghatározott bevételi értékhatárt a tevékenység folytatásának napjaival időarányosan veheti figyelembe.

51. § (1) Az átalányadóztatás szerint adózó egyéni vállalkozó a bevételeit a *10. számú melléklet* szerint – figyelemmel a *4. számú melléklet* rendelkezéseire is – veszi figyelembe. Az átalányadóztatás szerint adózó egyéni vállalkozónál nem minősül vállalkozói bevételnek a vállalkozási (gazdasági) tevékenységéhez költségei fedezetére vagy fejlesztési célra jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján folyósított vissza nem térítendő támogatás. A

magánszemély az e bevételével összefüggő adókötelezettségeit az önálló tevékenységből származó jövedelemre irányadó rendelkezések szerint teljesíti.

(2) Ha az átalányadózást alkalmazó egyéni vállalkozó a tevékenységét megszüntette, akkor

a) az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésére vonatkozó szabályokat kell értelemszerűen alkalmaznia, valamint az **átalányban megállapított jövedelmét** növeli az az összeg, amelyet az átalányadózás megkezdésekor a meglévő készletekkel összefüggésben az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésére vonatkozó szabályok szerint megállapított;

b) a megszüntetést követően ezen tevékenységére tekintettel érkező bevételre, felmerülő költségre az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, ideértve azt is, hogy az adóévben felmerült költség csak az adóévben megszerzett bevétel mértékéig számolható el.

(3) Az átalányadót választó egyéni vállalkozó, amennyiben az áfa-levonási jogát nem érvényesíti, a pénztárkönyv (naplófőkönyv) bevételi adatait vezeti, továbbá a vállalkozásával kapcsolatban felmerült összes költségének bizonylatait és egyéb dokumentumait az e törvényben foglalt általános szabályok szerint köteles megőrizni. Az átalányadózás nem mentesíti az egyéni vállalkozót a kifizetői minőségében, illetőleg más jogszabály előírása szerint reá vonatkozó nyilvántartási, bizonylat-kiállítási, valamint adatszolgáltatási, továbbá a számla-, illetőleg nyugtaadási kötelezettség alól.

(4) Átalányadózás választása esetén az egyéni vállalkozónak az áttérést megelőző év december 31-ét alapul véve, meg kell állapítania az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésére vonatkozó szabályok szerint a meglévő készletekkel kapcsolatos bevételét, amelyet a továbbiakban mindaddig adóalapot nem érintő bevételként kell nyilvántartania, amíg átalányadózást alkalmaz.

(5) Az (1)–(3) bekezdés rendelkezései szerint kell eljárnia az átalányadózás szerint adózó mezőgazdasági kistermelőnek is, azzal, hogy a bevételeit a 2. számú melléklet szerint kell figyelembe vennie.

52. § (1) Az átalányadózás szabályai addig alkalmazhatók, amíg az adóévben

a) az egyéni vállalkozó egyéni vállalkozói bevétele a 15 millió forintot, az 50. § (4) bekezdésében említett egyéni vállalkozó esetében a 100 millió forintot nem haladja meg és az egyéni vállalkozó munkaviszonyt nem létesít.

b)

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában említett bármelyik feltétel hiányában az átalányadózásra való jogosultság megszűnik. Ekkor, valamint ha az átalányadózás szerint adózó egyéni vállalkozó a tevékenységének megszüntetését követően az adóévben azt újakezdi, az egyéni vállalkozónak az adóév egészére nézve át kell térnie a vállalkozói jövedelem szerinti adózás alkalmazására. Ekkor át kell térnie a pénztárkönyv teljes és az egyébként szükséges részletező nyilvántartások vezetésére, azzal, hogy a jogosultság megszűnésének időpontját megelőző időszakra vonatkozó költségadatokat elégséges a pénztárkönyvben az abban foglalt részletezettség szerint, de tételenként egyösszegben feltüntetnie.

(3) Ha az átalányadózást alkalmazó mezőgazdasági kistermelő átalányadózásra való jogosultsága megszűnik, akkor a Második rész rendelkezései szerint kell eljárnia, azzal, hogy nyilvántartásaiban a jogosultság megszűnésének időpontját megelőző időszakra vonatkozó költségadatokat elégséges egyösszegben feltüntetnie.

53. § (1) A jövedelmet a bevételből a (2) bekezdésben foglalt eltérésekkel

a) az egyéni vállalkozó 40 százalék,

b) az adóév egészében kizárólag a (3) bekezdésben, vagy kizárólag a (3) és (4) bekezdésben felsorolt tevékenységet folytató egyéni vállalkozó 80 százalék,

c) az adóév egészében kizárólag az üzletek működésének rendjéről, valamint az egyes üzlet nélkül folytatható kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló kormányrendelet alapján kiskereskedelmi tevékenységet folytató egyéni vállalkozó 87 százalék,

d) a *c)* pontban említett egyéni vállalkozó – feltéve, hogy a tevékenysége külön-külön vagy együttesen az adóév egészében kizárólag a (4) bekezdésben felsorolt üzlet(ek) működtetésére terjed ki – 93 százalék,

e) a mezőgazdasági kistermelő 85 százalék, illetőleg a bevételének azon részéből, amely állattenyésztésből vagy állati termék előállításából származik, 94 százalék

költséghányad levonásával **állapítja meg (átalányban megállapított jövedelem).**

(2) Az (1) bekezdésben említett százalékos mérték

a) az *a)* pontban meghatározott helyett 25,

b) a *b)* pontban meghatározott helyett 75,

c) a *c)* pontban meghatározott helyett 83,

d) a *d)* pontban meghatározott helyett 91,

akkor, ha az egyéni vállalkozó a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény szerint kiegészítő tevékenységet folytónak minősül.

(3) Az (1) bekezdés *b)* pontjában említett tevékenységek a következők:

a) ipari és mezőgazdasági termék-előállítás, építőipari kivitelezés;

b) növénytermelési, állattenyésztési, vadgazdálkodási és erdőgazdálkodási szolgáltatás (SZJ 01.4, 01.5, 02.02),

kivéve:

– valamennyi bér munkában végzett szolgáltatás;

c) halászati szolgáltatás (SZJ 05.01.1), haltenyésztési szolgáltatás (SZJ 05.02.1),

kivéve:

– halászati bér munka (SZJ 05.01.10.1),

– haltenyésztési bér munka (SZJ 05.02.10.1);

d) feldolgozóipari szolgáltatás (SZJ 15-37),

kivéve:

– valamennyi bér munkában végzett szolgáltatás, termék-előállítás,

– kiadói tevékenység (SZJ 22.1),

– egyéb sokszorosítás (SZJ 22.3);

e) építőipari szolgáltatás (SZJ 45);

f) gépjárműjavítás (SZJ 50.20), fogyasztási cikk javítása (SZJ 52.7), bútorjavítás és restaurálás (SZJ 36.1-ből), hangszer javítása, karbantartása (SZJ 36.30.92), háztartási

forróvíztároló javítása (SZJ 45.33.11-ből), professzionális sportberendezés javítása (SZJ 36.40.92-ből);

g) a taxiszolgáltatás (SZJ 60.22.11), közúti teherszállítás (SZJ 60.24);

h) irodagép-, számítógép-javítás (SZJ 72.50);

i) fényképészet (SZJ 74.81);

j) mosás, tisztítás (SZJ 93.01.1), fodrászat, szépségápolás (SZJ 93.02), állatkozmetika (SZJ 93.05.11);

k) az üzletek működésének rendjéről, valamint az egyes üzlet nélkül folytatható kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló kormányrendelet alapján folytatott vendéglátó tevékenység, kiskereskedelmi tevékenység.

(4) Az (1) bekezdés *d)* pontjában említett üzletek a következők:

	üzletkörü jelzőszám
<i>a) élelmiszer jellegű vegyes kiskereskedelem</i>	1111-1112.
<i>b) zöldség- és gyümölcsüzlet</i>	1210.
<i>c) hús, húсаруüzlet</i>	1220.
<i>d) halüzlet</i>	1230.
<i>e) kenyér- és pékáruüzlet</i>	1240.
<i>f) közérzetjavító és étrend-kiegészítő termékek szakszervelete</i>	1290.
<i>g) festékek, lakkok, vasáru, barkács és építési anyagok üzlete</i>	1363.
<i>h) egyéb iparcikk-üzlet</i>	1750.

(5) Abban az esetben, ha az egyéni vállalkozó tevékenysége év közben oly módon változik, hogy a korábban alkalmazott költséghányad már nem illeti meg, a változás időpontjában az év első napjára visszamenőlegesen át kell térnie a tevékenységének megfelelő alacsonyabb költséghányad alkalmazására. Amely adóévben az egyéni vállalkozó az adóév egy részében kiegészítő tevékenységet folytatónak is minősül, **az adóévi összes bevételére az (1) bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni.**

53/A. §

54. § (1) Az átalányadózás évében felmerült összes költséget elszámoltnak kell tekinteni, beleértve a korábban és az átalányadózás időszakában beszerzett tárgyi eszközök beszerzési és előállítási értékének az átalányadózás időszaka juttató értékcsökkenési leírását is a *11. számú melléklet* II. fejezete szerint. Az átalányadózást megelőző időszakból fennmaradt összes elhatárolt veszteségből az átalányadózás időszakának minden évében 20–20 százalékot elszámoltnak kell tekinteni.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezését nem kell alkalmazni azon költségekre, fejlesztési kiadásokra, amelyek fedezetére jogszabály vagy nemzetközi szerződés alapján vissza nem térítendő támogatás folyósítása történt.

(3) Az átalányadózás választását megelőzően érvényesített kisvállalkozói kedvezményre, nyilvántartásba vett fejlesztési tartalékra, foglalkoztatási kedvezményre, nyilvántartott adókülönbözetre, valamint a kisvállalkozások adókedvezményére a 49/B. §, illetve a 13. számú melléklet rendelkezéseit az átalányadózás időszakában is alkalmazni kell.

55. § Az átalányadózásra való jogosultság megszűnik, ha a magánszemély nem teljesíti a számlaadási (nyugtaadási) kötelezettségét.

56. § (1) Az átalányadózás szerint adózó egyéni vállalkozó, mezőgazdasági őstermelő a bevétel megszerzése érdekében felmerült kiadásairól szóló számlákat és más bizonylatokat az adó utólagos megállapításához való jog elévüléséig megőrzi.

(2) Amennyiben az átalányadózást választó egyéni vállalkozó, mezőgazdasági kistermelő az 53. § szerint számított jövedelem és/vagy átalányadó számítására vonatkozó rendelkezéseket nem az 50–55. § rendelkezései szerint alkalmazta, illetőleg nem a tényleges bevételét vette számításba, de az átalányadózás alkalmazására egyébként jogosult, a fizetendő adót az említett §-ok rendelkezései szerint kell megállapítani. Az átalányadózásra való jogosultság hiánya, vagy a jogosultság elvesztése miatt a vállalkozói jövedelem szerinti adózásról szóló rendelkezések, illetőleg a Második rész rendelkezései szerint kell az adót megállapítani.

Az egyéni vállalkozó tevékenységének szünetelése

57. § (1) Az egyéni vállalkozónak a (2)–(4) bekezdésben foglaltak figyelembevételével kell az adókötelezettségeit teljesítenie, ha a jogállását szabályozó külön törvény szerint az egyéni vállalkozói tevékenységét szünetelteti.

(2) Az egyéni vállalkozó magánszemély – a tevékenysége szünetelésének bejelentése alapján – egyéni vállalkozói tevékenységre vonatkozó adóbevallásra nem kötelezett, ha e tevékenységét az adóév minden napján szüneteltette (ideértve azt is, hogy a szünetelés bejelentését megelőzően vállalt kötelezettség alapján sem folytat egyéni vállalkozói tevékenységet), azonban e rendelkezéstől függetlenül a szünetelés időszakában is be kell vallania az adóévben

- a) kisvállalkozói kedvezménnyel,
- b) fejlesztési tartalékként nyilvántartott összeggel,
- c) foglalkoztatási kedvezménnyel,
- d) nyilvántartott adókülönbözettel,
- e) kisvállalkozások adókedvezményével kapcsolatban keletkezett adófizetési kötelezettségét.

(3) Az egyéni vállalkozó, ha az adóév utolsó napján a tevékenységét szünetelteti, bevallásában kisvállalkozói kedvezmény, fejlesztési tartalék, foglalkoztatási kedvezmény címen jövedelmét nem csökkentheti, nem tüntethet fel nyilvántartott adókülönbözete, nem érvényesítheti a kisvállalkozások adókedvezményét.

(4) Az egyéni vállalkozó

a) szünetelés időszakában költséget (ideértve az értékcsökkenési leírást is) – az (5) bekezdésben említett kivétellel – nem számolhat el;

b) a szünetelést – a jogállását szabályozó külön törvény szerint történő bejelentéssel egyidejűleg – az egyéni vállalkozói tevékenységére tekintettel pénzforgalmi bankszámlát

vezető hitelintézet(ek)nek is bejelenti, azzal, hogy a bejelentés elmulasztásának minden adójogi következménye a magánszemélyt terheli.

(5) A szünetelés kezdő napjától az addig végzett egyéni vállalkozói tevékenységre tekintettel a szünetelés megkezdésének adóévről szóló adóbevallás benyújtásáig

a) befolyt ellenérték (bevétel) a szünetelés megkezdése adóévében megszerzett vállalkozói bevételnek,

b) igazoltan felmerült kiadás a szünetelés megkezdése adóévében elszámolható vállalkozói költségnek

minősül, amelyet az egyéni vállalkozó a szünetelés megkezdése évről szóló adóbevallásában vesz figyelembe. A szünetelés megkezdése adóévről szóló adóbevallás benyújtását követően az előzőekben nem említett befolyó bevételre, illetve felmerült kiadásra minden olyan adóévben, amelyben a tevékenység az adóév minden napján szünetelt, az önálló tevékenységből származó jövedelem megállapítására vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

A fizetővendéglátó tevékenységet folytató magánszemély tételes átalányadózása

57/A. § (1) Fizetővendéglátó tevékenységet folytató magánszemély az, aki – nem egyéni vállalkozói tevékenység keretében – üdülés, pihenés céljából közvetlenül magánszemély(ek)nek szálláshelyet nyújt ugyanazon magánszemélynek adóévenként 90 napot meg nem haladó időtartamra.

(2) A fizetővendéglátó tevékenységet folytató magánszemély adóévenként az adóév egészére – az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint – az e tevékenységből származó bevételére tételes átalányadózást választhat, feltéve, hogy e tevékenységét a tulajdonában, hasznélvezetében lévő egy – nem szálláshely-szolgáltatás rendeltetésű – lakásban vagy üdülőben folytatja.

(3) Tételes átalányadás esetén a tevékenységgel kapcsolatos valamennyi bizonylatot az e törvényben foglalt szabályok szerint kell megőrizni. A tételes átalányadás választása a magánszemélyt nem mentesíti az őt más jogszabály előírása szerint terhelő kötelezettségek (így különösen a számlaadási és a nyugtaadási kötelezettség) teljesítése alól.

(4) A tételes átalányadó évi összege szobánként 32 ezer forint. A tételes átalányadót egyenlő részletekben, az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint – a tevékenység megszüntetése esetén a megszüntetés napját követő 15 napon belül – kell megfizetni.

(5) Ha a magánszemély a tételes átalányadózást jogszerűen választotta, de a választást követően bekövetkezett változás miatt már nem felel meg a választás bármely feltételének, akkor a fizetővendéglátó tevékenysége révén a változás bekövetkezésének negyedévének első napjától kezdődően megszerzett bevételének adókötelezettségére az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni. Ilyenkor a magánszemély a (4) bekezdés szerinti összegnek az adóév megelőző negyedévére (negyedéveire) jutó arányos részét fizeti meg tételes átalányadóként.

(6) Ha a magánszemély a tételes átalányadózást nem választhatta volna jogszerűen, akkor a fizetővendéglátó tevékenysége révén az adóévben megszerzett bevételének adókötelezettségére az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

(7) Ha a magánszemély fizetővendéglátó tevékenységét megszüntette, a megszüntetést követően e tevékenységre tekintettel érkező bevételét és felmerülő költségét a megszüntetés időpontját megelőzően megszerzett bevételnek, illetve felmerült költségnek kell tekinteni.

(8)

57/B. §

57/C. §

XI. Fejezet

A VAGYONÁTRUHÁZÁS

Ingó vagyontárgy átruházásából származó jövedelem

58. § (1) Az ingó vagyontárgy átruházásából származó jövedelmet azon a napon kell megszerzettnek tekinteni, amikor az erről szóló szerződés kelt. Szerződés hiányában a jövedelem megszerzésének időpontjára az általános szabályokat kell alkalmazni.

(2) Ingó vagyontárgy átruházásából származó bevétel minden olyan bevétel, amelyet a magánszemély az átruházásra tekintettel megszerez. Ilyennek minősül különösen az eladási ár, a cserében kapott dolognak a jövedelemszerzés időpontjára megállapított szokásos piaci értéke, valamint az ingó vagyontárgy gazdasági társaság vagy más cég részére nem pénzbeli hozzájárulásként (nem pénzbeli betétként) történő szolgáltatása esetén a vagyontárgynak a társasági szerződésben, más hasonló okiratban meghatározott értéke.

(3) Az ingó vagyontárgy átruházásából származó jövedelmet úgy kell megállapítani, hogy a bevételből le kell vonni az átruházó magánszemélyt terhelő következő igazolt költségeket (kivéve azokat, amelyeket valamely tevékenységből származó bevételével szemben költségként már elszámolt):

- a) a megszerzésre fordított összeget, és az ezzel összefüggő más kiadásokat;
- b) az értéknövelő beruházásokat;
- c) az átruházással kapcsolatos kiadásokat.

(4) Megszerzésre fordított összeg a vásárlásról szóló szerződés, számla, nyugta, elismervény stb. szerinti érték, cserében kapott ingó vagyontárgy esetében a csereszerződésben rögzített érték. Külföldről behozott ingó vagyontárgy esetében megszerzésre fordított összegnek a vámkiszabás alapjául szolgáló értéket, vagy ha nem történt vámkiszabás, akkor a forintra átszámított számla szerinti értéket kell figyelembe venni. Öröklés esetén az ingó vagyontárgy megszerzésre fordított összege a hagyatéki eljárásban megállapított érték, ingyenes szerzés esetén az illeték kiszabás alapjául szolgáló érték, ez utóbbi hiányában az ingó vagyontárgy megszerzés kori szokásos piaci értéke, és – vagy egyébként – ha az ingó vagyontárgy megszerzésekor adóköteles jövedelemre tekintettel adófizetés történt, ez a jövedelem is a szerzési érték része.

(5) Ha a megszerzésre fordított összeg a (4) bekezdés rendelkezései szerint nem állapítható meg, akkor a bevétel 25 százaléka számít jövedelemnek.

(6) Az ingó vagyontárgy átruházásából származó jövedelem után az adó mértéke 25 százalék. Az adót a magánszemélynek adóbevallásában kell megállapítania és az adóbevallás benyújtására előírt határidőig kell megfizetnie.

(7) Nem kell megfizetni az ingó vagyontárgyak átruházásából az év során együttesen származó jövedelem adójának az 50 ezer forintot meg nem haladó részét.

(8) Nem alkalmazhatók az (1)–(7) bekezdés rendelkezései akkor, ha az ingó vagyontárgy átruházása üzletszerűen történik. Ekkor – kivéve, ha a magánszemély a bevételt egyéni vállalkozói tevékenysége keretében szerzi meg – az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni. E rendelkezés alkalmazásában üzletszerű az átruházás, ha ellenérték fejében történik, és az ügylettel kapcsolatban a magánszemélynek az általános forgalmi adó szabályszerűen bejelentkezett alanyaként adólevonási joga megnyílik.

(9) Nem alkalmazhatók az (1)–(7) bekezdés rendelkezései az ingó vagyontárgy átruházásából származó bevételnek arra a részére, amely meghaladja az ingó vagyontárgynak a szerződéskötés időpontjában ismert szokásos piaci értékét.

Ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából származó jövedelem

59. § Az ingatlan átruházásából, a vagyoni értékű jog visszerthes alapításából, átruházásából (végleges átengedéséből), megszüntetéséből, ilyen jogról való végleges lemondásból (a továbbiakban: a vagyoni értékű jog átruházása) származó jövedelmet azon a napon kell megszerzettnek tekinteni, amikor az erről szóló érvényes szerződést (okiratot, bírósági, hatósági határozatot) az ingatlanügyi hatósághoz benyújtották. Az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre nem kötelezett vagyoni értékű jog átruházása esetén a jövedelemszerzés időpontja az a nap, amikor az erre vonatkozó szerződés kelt.

60. § (1) Az ingatlan, továbbá az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre kötelezett vagyoni értékű jog megszerzése időpontjának azt a napot kell tekinteni, amikor az erről szóló érvényes szerződést (okiratot, bírósági, hatósági határozatot) az ingatlanügyi hatósághoz – illetve 1986. július 1. napja előtt az illetékhivatalhoz – benyújtották. Az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre nem kötelezett vagyoni értékű jog szerzési időpontjának az erről szóló szerződés szerinti időpontot kell tekinteni. Öröklés esetén az örökség megnyíltának napját kell a szerzés időpontjának tekinteni. Ha jogi személy 1989. január 1. napja előtt értékesített ingatlant a magánszemély részére, az ingatlan megszerzésének időpontja a szerződéskötés napja.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezésétől eltérően a földrendezés vagy kisajátítás során kapott csereingatlan szerzési időpontjának az eredeti ingatlan szerzési időpontját kell tekinteni.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezésétől eltérően, az ingatlan tulajdonban (birtokban) tartásának időszakában a 2007. december 31-ét követően az ingatlanon létesített épített-ingatlan (épület, épületrész, építmény, építményrész) esetében – ideértve a megszerzéskor, illetőleg az említett időpont előtt meglévő épített-ingatlan helyett létesített (újjáépített) épített-ingatlan esetét is –, valamint a megszerzéskor, illetőleg az említett időpont előtt meglévő épített-ingatlan helyiségei hasznos alapterületének hat négyzetmétert meghaladó növelése esetében a szerzést

a) az utolsó használatbavételi (fennmaradási) engedélyről szóló határozat jogerőre emelkedésének időpontjával,

vagy a 62. § (1) bekezdésének b)–c) pontjában említett költségekkel csökkentett bevételnek a ráépítés, újjáépítés, alapterület-növelés megszerzésére fordított összegével arányos megosztásával választható, hogy

b) a földterület (telek), valamint az ingatlan tulajdonjogának megszerzéskor, illetőleg az említett időpont előtt meglévő épített-ingatlan bevétel-része tekintetében az (1)–(2) bekezdés

szerinti szerzési időponttal és az épített-ingatlan, illetőleg az alapterület-bővítés bevétel-része tekintetében az *a*) pont szerinti időponttal

kell azonosnak tekinteni.

(4) Az olyan, használatbavételi (fennmaradási) engedéllyel még nem rendelkező épített-ingatlan, illetőleg alapterület-bővítés esetében, amelynek létesítése az ingatlanra kiadott legutolsó használatbavételi (fennmaradási) engedélyről szóló határozat jogerőre emelkedésének keltét követően, illetőleg ettől függetlenül is a tulajdonban (birtokban) tartás időszakában történt, a (3) bekezdés rendelkezését az említett épített-ingatlan, alapterület-bővítés tekintetében azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a hitelt érdemlően bizonyított tényleges használatbavétel évét vagy, ha a tényleges használatbavétel éve hitelt érdemlően nem állapítható meg, az átruházás évét kell a megszerzés évének tekinteni.

61. § (1) Ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából származó bevétel minden olyan bevétel, amelyet a magánszemély az átruházásra tekintettel megszerz. Ilyennek minősül különösen az eladási ár, a cserében kapott dolognak a jövedelemszerzés időpontjára megállapított szokásos piaci értéke, valamint az ingatlan, a vagyoni értékű jog gazdasági társaság vagy más cég részére nem pénzbeli hozzájárulásként (nem pénzbeli betétként) történő szolgáltatása esetén annak a társasági szerződésben, más hasonló okiratban meghatározott értéke.

(2) A bevételnek nem része a kapott ellenértékből az egyéb jövedelemnek minősülő, az ingatlannak, a vagyoni értékű jognak a szerződéskötés időpontjában ismert szokásos piaci értékét meghaladó összeg.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezését kell alkalmazni a külföldi illetőségű magánszemélynek a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti ingatlannal rendelkező társaságban lévő részesedése ellenérték fejében történő átruházása, kölcsönbe adása vagy ilyen társaságból történő kivonása révén megszerzett bevételre azzal, hogy a jövedelem megállapítására a 62. § rendelkezései helyett az értékpapír-kölcsönzésből, az árfolyamnyereségből származó jövedelemre, illetve a vállalkozásból kivont jövedelemre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

(4) A termőföldről szóló törvényben meghatározott birtokösszevonási célú önkéntes földcsere e törvény alkalmazásában nem minősül átruházásnak (értékesítésnek). Amennyiben a cseréhez kapcsolódóan értékkiegyenlítés is történik, az e címen kapott pénzösszeg vagy más vagyoni érték az azt szerző magánszemély egyéb jövedelmének számít.

62. § (1) Az ingatlan, a vagyoni értékű jog átruházásából származó bevételből le kell vonni az átruházó magánszemélyt terhelő következő igazolt költségeket, kivéve azokat, amelyeket valamely tevékenységből származó bevételével szemben költségként elszámolt:

a) a megszerzésre fordított összeget, és az ezzel összefüggő más kiadásokat;

b) az értéknövelő beruházásokat;

c) az átruházással kapcsolatos kiadásokat, ideértve az adott ingatlannal kapcsolatban az állammal szemben vállalt kötelezettség alapján igazoltan megfizetett összeget is.

(2) A megszerzésre fordított összeg az átruházásról szóló szerződés (okirat, bírósági, hatósági határozat) szerinti érték, a cserébe kapott ingatlan, illetve vagyoni értékű jog esetében a csereszerződésben rögzített érték, ezek hiányában az az érték, amelyet az illeték megállapításához figyelembe vettek. Öröklés esetén, vagy ha az átruházott ingatlant, illetve vagyoni értékű jogot a

magánszemély ajándékba kapta, a megszerzésre fordított összeg az, amelyet az illeték megállapításához figyelembe vettek. A kárpótlásról szóló törvényekben szabályozott vételi jog gyakorlása során szerzett termőföld, erdő művelési ágú föld esetében a megszerzésre fordított összegnek - ha a jövedelmet nem a 64. § (1) bekezdés rendelkezése szerint kell megállapítani - a vételi jog gyakorlása során vételárként szereplő összeget kell tekinteni. Ha a helyi önkormányzat tulajdonában lévő lakást a magánszemély megvásárolja, akkor megszerzésre fordított értéknek a szerződésben szereplő tényleges vételárat kell érteni. A 60. § (3) bekezdése szerinti ráépítés, újjáépítés, alapterület-növelés megszerzésére fordított összeg a használatbavételi (fennmaradási) engedély jogerőre emelkedésének napjáig, illetve a használatbavételi (fennmaradási) engedélyben megjelölt feltételek teljesítésének határidejéig, a 60. § (4) bekezdése szerinti esetben a tényleges használatbavételig, ennek megállapíthatósága hiányában az átruházásig kibocsátott, az építő (építtető) magánszemély nevére kiállított számla szerinti érték.

(3) Ha a megszerzésre fordított összeg a (2) bekezdés rendelkezései szerint nem állapítható meg, akkor a bevételt annak 75 százalékaival kell csökkenteni.

(4) Az ingatlan átruházásából származó jövedelem, ha az átruházás a megszerzés évében vagy az azt követő öt évben történik, az (1)–(2) bekezdés rendelkezései szerint kiszámított összeg (e § alkalmazásában: számított összeg). Ezt követően a jövedelmet úgy kell megállapítani, hogy a számított összeget csökkenteni kell, ha az átruházás – a megszerzés évét követő évet első évnek tekintve –,

- a) a hatodik évben történik, a számított összeg 10 százalékaival,
- b) a hetedik évben történik, a számított összeg 20 százalékaival,
- c) a nyolcadik évben történik, a számított összeg 30 százalékaival,
- d) a kilencedik évben történik, a számított összeg 40 százalékaival,
- e) a tizedik évben történik, a számított összeg 50 százalékaival,
- f) a tizenegyedik évben történik, a számított összeg 60 százalékaival,
- g) a tizenkettedik évben történik, a számított összeg 70 százalékaival,
- h) a tizenharmadik évben történik, a számított összeg 80 százalékaival,
- i) a tizennegyedik évben történik, a számított összeg 90 százalékaival,
- j) a tizenötödik évben vagy később történik, a számított összeg 100 százalékaival.

(5) A vagyoni értékű jog átruházásából származó jövedelem az (1)–(3) bekezdés rendelkezései szerint kiszámított összeg, azzal, hogy nem számít bevételnek az 1982. január 1-je előtt szerzett vagyoni értékű jog átruházásából származó vagyoni ellenérték.

(6) A (4)–(5) bekezdés rendelkezéseitől eltérően, az ingatlanügyi hatóság nyilvántartása szerint

a) lakóház vagy lakás megnevezéssel nyilvántartott vagy ilyenként feltüntetésre váró építmény és a hozzá tartozó földrészlet (ideértve azt is, amelyet a lakáshoz tartozó földhasználati jog terhel),

b) lakásra vonatkozó vagyoni értékű jog

átruházása esetén a jövedelem a számított összeg

1. 100 százaléka a megszerzés évében és az azt követő évben,

2. 90 százaléka a megszerzés évét követő második évben,

3. 60 százaléka a megszerzés évét követő harmadik évben,
4. 30 százaléka a megszerzés évét követő negyedik évben,
5. 0 százaléka a megszerzés évét követő ötödik és további évben.

(7) Az Sza tv. 2008. január 1-je előtt hatályos rendelkezései szerint lakásszerzési kedvezménnyel szerzett lakás átruházása esetén a (6) bekezdés alkalmazásában számított összegbe be kell számítani a lakásszerzési kedvezmény alapjaként érvényesített összeget, ha az ilyen lakás átruházása a lakásszerzési kedvezmény érvényesítésének évében vagy azt követő negyedik naptári év utolsó napját megelőzően történt.

(8)

63. § (1) Az ingatlan és vagyoni értékű jog átruházásából származó jövedelem után az adó mértéke 25 százalék. Az adót a magánszemélynek adóbevallásában kell megállapítani és az adóbevallás benyújtására előírt határidőig kell megfizetnie.

(2) Ha a jövedelem bevallására nyitva álló határidőt megelőzően az ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából származó jövedelmet (vagy annak egy részét) a magánszemély saját maga, közeli hozzátartozója, élettársa részére idősek otthonában, fogyatékos személyek lakóotthonában vagy más hasonló (pl. ápolási) intézményben (bármely EGT-államban) biztosított férőhely – visszavásárlási és továbbértékesítési jog nélküli – megszerzésére használja fel (ideértve azt az esetet is, ha a férőhely biztosítása egyösszegű térítési díj előre történő megfizetésével történik), és ezt a tényt adóbevallásában feltünteti, az (1) bekezdés rendelkezése szerint megállapított és bevallott adót (vagy annak a felhasznált jövedelemmel arányos részét) nem kell megfizetnie.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezései szerint megállapított, bevallott és megfizetett adó mértékéig az ingatlan átruházását követő első és második adóévről szóló adóbevallásában a magánszemély adókiegyenlítésre jogosult, amelyet a felhasználás évről szóló adóbevallásában megfizetett adóként érvényesíthet a (4)–(5) bekezdés rendelkezései szerint.

(4) A (3) bekezdésben említett adókiegyenlítés az e § szerint megállapított jövedelemből az adó megfizetése után, az adóévben a (2) bekezdés szerinti célra felhasznált résznek és a megfizetett adó megállapítása tekintetében hatályos (1) bekezdés szerinti adókulcsnak a szorzata.

(5) A (4) bekezdésben említett összeg nem lehet több, mint az ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából származó jövedelem bevallott és megfizetett adója, az ingatlan átruházását követő második évben csökkentve a (3)–(4) bekezdés alapján a megelőző évi adóbevallásban már érvényesített adókiegyenlítéssel.

(6) A (2) bekezdés szerinti célra történő felhasználás igazolására a férőhely megszerzése alapjául szolgáló okirat, az összeg felhasználását igazoló okirat, a rokonsági fokot bizonyító közokirat, valamint az élettársi kapcsolatra vonatkozó teljes bizonyító erejű magánokirat szolgál, amelyre az adózás rendjéről szóló törvénynek az elévülésre, illetőleg a bizonylatmegőrzésre vonatkozó szabályait alkalmazni kell.

(7) Az állami adóhatóság az adó fizetésére kötelezett magánszemély kérelmére jövedelmi, vagyoni és szociális körülményeire, valamint az ingatlan vagyoni értékű jog átruházásából származó jövedelem felhasználási körülményeire figyelemmel (különös tekintettel, ha a felhasználás saját maga, közeli hozzátartozója, a vele egy háztartásban élő élettársa, volt házastársa lakhatását biztosító célra történik), az (1) bekezdés szerinti adót mérsékelheti, vagy elengedheti.

(8) E § rendelkezése irányadó a nem egyéni vállalkozó magánszemély ingatlanlízing-ügylet megíiusulásából származó jövedelmére is.

(9) A (8) bekezdésben említett jövedelmet az ügyleti szerződésben foglaltak alapján a magánszemélyt a megíiusulás miatt megíillető (kifizetett, jóváíirt) bevételből a 62. § (4), íilletőleg (6) bekezdésének rendelkezései szerint kell értelemszerűen megállapítani azzal, hogy az említett rendelkezések alkalmazásában számított összegnek a bevétel, megszerzés évének az ügyleti szerződés megkötésének éve minősül.

63/A. §

64. § (1)

(2) Ha a kárpótlásról szóló törvények alapján eredeti jogosult (a kárpótlási jegyet kárpótoltként megszerző) magánszemély a vételi jogának gyakorlása során szerzett termőföldjének, erdő művelési águ földjének – ideértve, ha azt mezőgazdasági vállalkozási támogatás címén kapott utalvány felhasználásával (is) vásárolta – átruházásából származó, az e cím alatti rendelkezések szerint megállapított jövedelme egészét az átruházás napjától számított egy éven belül belföldön – a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napjától az Európai Unió tagállamában – fekvő mezőgazdasági művelésű külterületi termőföld tulajdonának megszerzésére fordítja, akkor az ezen jövedelemre jutó adó visszajár (vagy nem kell azt megfizetni). Ezt a kedvezményt a magánszemély az igazolt tulajdonjogszerzés adóhatóságának történő bejelentésével egyidejűleg adóvisszaigényléssel, vagy ha a tulajdonjogszerzés az adó megfizetése előtt történt, akkor annak előzetes igazolása alapján az adóbevallásában érvényesíti.

(3) A (2) bekezdés rendelkezése alkalmazható a szövetkezetekről szóló 1992. évi I. törvény hatálybalépéséről és az átmeneti szabályokról szóló törvény szerint részarány-földtulajdonosnak minősülő magánszemély azon termőföldjének, erdő művelési águ földjének átruházása esetén, amelyet a hivatkozott törvény rendelkezései szerint tulajdonjogának bejegyzése mellett önálló ingatlanként részére kiadtak.

(4) A (2) és a (3) bekezdésben említett tulajdonjog megszerzésének igazolására az ingatlanügyi hatósághoz benyújtott iktatott szerződés szolgál.

Tartási, életjáradéki vagy öröklési szerződésből származó jövedelem

64/A. § (1) Ingó vagyontárgynak, ingatlannak, vagyoni értékű jognak tartási, életjáradéki vagy öröklési szerződés keretében történő átruházásából származó jövedelem – ha az nem adómentes – után az adó mértéke 25 százalék, egyebekben pedig az 58–62. § rendelkezéseit a (2)–(5) bekezdésben szabályozott eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) Az öröklési szerződésből származó jövedelem megszerzési időpontjának ingatlan és vagyoni értékű jog átruházása esetén az elidegenítési és terhelési tilalom ingatlan-nyilvántartási bejegyzése iránti kérelem benyújtásának időpontját, ingó dolog átruházása esetén a szerződés megkötésének időpontját kell tekinteni.

(3) A jövedelem megállapítása a következők szerint történik:

- a) bevételnek a szerződésben foglalt átruházási értéket kell tekinteni, ennek hiányában
 - b) az állami adóhatóság értékelése szerint megállapított forgalmi érték számít bevételnek
- vagy

c) jövedelemként az ingó vagyontárgy, az ingatlan, a vagyoni értékű jog átruházására vonatkozó rendelkezések szerinti igazolt költségek egyharmad részét kell figyelembe venni.

(4) Az (1) bekezdésben említett adót a szerződő felek közül a tartást, a járadékfolyósítást vállaló fél fizeti meg az adózás rendjéről szóló törvénynek a kifizető által levont jövedelemadó befizetésére vonatkozó rendelkezései szerint, a jövedelem keletkezési időpontját követően.

(5) Az adó fizetésére kötelezett a vonatkozó szerződésben megállapodhat a magánszeméllyel, hogy ezt az adót a magánszemély fizeti meg oly módon, hogy az adó összegét az adó fizetésére kötelezett rendelkezésére bocsátja, amelyet az továbbít az adóhatóságnak. Amennyiben a magánszemély a vállalt kötelezettségének az adóbevallás benyújtására nyitva álló határidőig nem tesz eleget, az ebből eredő jogvitától függetlenül a kifizetőnek kell az adót megfizetnie.

(6) Az (1)–(5) bekezdésben foglalt rendelkezések alkalmazása helyett pénzben folyósított életjáradékról szóló szerződés esetében – a szerződéskötés időpontjában – választható, hogy

a) az életjáradékból származó bevétel egésze jövedelem,

b) az a) pontban említett jövedelem megszerzésének időpontját az általános szabályok szerint kell figyelembe venni,

c) az adó mértéke 25 százalék,

d) az adót a jövedelemből a járadékfolyósítást vállaló fél vonja le és fizeti be az adóhatóságnak azzal, hogy ekkor a magánszemélynek ezt a jövedelmet és annak adóját nem kell bevallania.

(7) Ellenszolgáltatás (ellenérték) nélkül vállalt

a) tartási szerződés esetében a természetbeni juttatásokra,

b) életjáradék folyósítása esetén az adó 35 százalék, amelynek megfizetésére (bevallására) az osztalékból származó jövedelem után e törvény szerint fizetendő adóra

vonatkozó szabályokat kell alkalmazni azzal, hogy a természetbeni juttatást havonta kell nyújtottnak tekinteni.

XII. Fejezet

TŐKEJÖVEDELMEK

Kamatjövedelem

65. § (1) Kamatjövedelemnek minősülnek – figyelemmel az (5) bekezdés rendelkezéseire is – a következők:

a) bármely hitelintézeti betét (takarékbetét), fizetési számla követelés-egyenlege esetében a magánszemély és a pénzforgalmi szolgáltató között fennálló szerződés (ideértve az üzletszabályzatot, kamatfeltételeket is) alapján jóváírt és/vagy tőkésített kamat összegéből a szokásos piaci értéket meg nem haladó rész;

b) a nyilvánosan forgalomba hozott és forgalmazott, a tőkepiacról szóló törvényben ilyenként meghatározott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, kollektív befektetési értékpapír esetében – figyelemmel a (6) bekezdés rendelkezéseire is –

ba) a kamatra és/vagy hozamra való jogosultság megszerzése szempontjából meghatározott időpontban történő tulajdonban tartás alapján a magánszemélynek kamat és/vagy hozam címén kifizetett (jóváírt) bevétel,

bb) a beváltáskor, a visszaváltáskor, valamint az átruházáskor [ide nem értve a kollektív befektetési értékpapírnak a tőkepiacról szóló törvény szerinti tőzsdén, valamint bármely EGT-államban, továbbá a Gazdasági Együtműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) tagállamában működő tőzsdén történő átruházását] a magánszemélyt megillető bevételből – függetlenül attól, hogy az miként oszlik meg nettó árfolyamérték és felhalmozott kamat vagy hozam címén elszámolt tételekre – az árfolyamnyereségre irányadó rendelkezések szerint megállapított rész;

c) az *a)–b)* pont rendelkezéseitől eltérően, ha az *a)–b)* pont szerint megállapított kamatjövedelem olyan vagyoni érték (pl. a nyereséget kisorsolt tárgynyeresemény, az értékpapír), amelyből az adó levonása nem lehetséges, az az összeg, amelyből a (2) bekezdés szerinti adó levonása utáni rész a vagyoni érték szokásos piaci értékével (a nyereségyalappal) egyezik meg;

d) a magánszemély

da) biztosítási szerződéshez fűződő maradékjogból,

db) életbiztosítási szerződés alapján, nyugdíjbiztosítási szerződés alapján a biztosító szolgáltatása címén

megszerzett – egyébként nem adómentes – bevételének az a része, amely meghaladja

1. a magánszemély vagy javára más magánszemély által fizetett díj(ak) – kivéve, ha azt a magánszemély, vagy a más magánszemély költségként elszámolta –,

2. az adóköteles (adózott) biztosítási díj(ak)

összegéből a kivont díjtartaléknak a kivonás előtti díjtartalékhoz viszonyított arányos részét azzal, hogy nem alkalmazható e rendelkezés azon bevételre, amelyre jogosító biztosítási szerződés díját vagy díjának egy részét a magánszemély költségként elszámolta, valamint azon bevételre, amelyre jogosító életbiztosítási szerződés más – nem magánszemély – által fizetett díja vagy díjának egy része adómentesnek minősült, és a magánszemély – a szerződés átalakításával lehetővé vált díjtartalék-kivonásig – a díj, mint egyéb jövedelem után az adót nem fizette meg, továbbá azzal, hogy a díjtartalék ismétlődő kivonása esetén nem vehető figyelembe az arányosított díjrészek az a része, amely a korábban már arányosított díjrészekkel együtt a befizetett díj(ak) együttes összegét meghaladja (figyelembe vehető rész hiányában a viszonyítási alap nulla);

e) a szövetkezetekről szóló 1992. évi I. törvény hatálybalépéséről és az átmeneti szabályokról szóló 1992. évi II. törvény alapján átalakult szövetkezet, illetőleg az ilyen szövetkezet csoportos kiválása útján létrejött szövetkezet, valamint az 1993. december 31-éig az 1992. évi I. törvény hatálya alatt megalakult szövetkezet, továbbá az előzőekben felsorolt szövetkezetek közül a szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény 106. §-a alapján az alapszabálya módosításával tovább működő szövetkezet tagja által a szövetkezetének nyújtott tagi kölcsön kamatának (ideértve a szövetkezeti célrészjegy után a szövetkezet által fizetett kamatot is) azon része, amely a felszámítás időszakában érvényes jegybanki alapkamatot legfeljebb 5 százalékponttal haladja meg, feltéve, hogy a szövetkezet tagjainak a jogszabályban előírt célokra kívül és mértékeket meghaladóan hitelt nem nyújt, a tagjainak hitelfelvételéhez pénzügyintézetnél fedezetet nem képez, kezességet nem vállal, pénzt elszámolásra – a szokásos üzletvitelhez (pl. anyagbeszerzés, üzemanyag-elszámolás) szükséges mértéken felül – nem ad, azzal, hogy az ebben a pontban foglaltakat az itt felsorolt szövetkezetekből átalakulás, részleges átalakulás útján létrejött jogutód

korlátolt felelősségű társaságok magánszemély tagjai által szövetkezeti tagként nyújtott kölcsönre is alkalmazni kell;

f) a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmény tagját (kedvezményezettjét, örökösét) a tag munkaviszonyának a feltételes jogszerzési időtartam lejárta előtti megszűnése miatt megillető összegből a tag által befizetett hozzájárulás-kiegészítés összegét meghaladó rész,

azzal, hogy az *e)* pontban említett esetben az ott meghatározott kamatmértéket meghaladóan, vagy az ott előírt feltételektől eltérően juttatott, kamatként megszerzett bevétel a magánszemély egyéb jövedelme; egyebekben az *a)–d)* és *f)* pontban nem említett, vagy az abban foglalt feltételektől eltérően kamatként megszerzett bevétel adókötelezettségének jogcímét a felek (a magánszemély és a kamatjövedelmet juttató személy, valamint az említett személyek és más személy) között egyébként fennálló jogviszony és a szerzés körülményei figyelembevételével kell megállapítani, és ennek megfelelően kell a kifizetőt, illetőleg a magánszemélyt terhelő adókötelezettségeket (ideértve különösen a jövedelem, az adó, az adóelőleg megállapítását, megfizetését, bevallását, az adatszolgáltatást) teljesíteni.

(2) A kamatjövedelem után az adó mértéke 20 százalék, ennek megfelelően az (1) bekezdés *c)* pontjában említett esetben az adó a vagyoni érték szokásos piaci értékének (nyereménybetét esetében a nyereményalap) egynegyede. Az adót – amennyiben a kamatjövedelem

a) kifizetőtől [e § alkalmazásában az (1) bekezdés *a)–c)* pontja szerinti esetben ideértve a kifizető helyett a kamatjövedelmet kifizető/juttató hitelintézetet, befektetési szolgáltatót is] származik – a megszerzés időpontjára a kifizető állapítja meg, vonja le, fizeti meg és vallja be, azzal, hogy az (1) bekezdés *bb)* pontjában említett esetben a magánszemély az adóhatósági közreműködés nélkül elkészített bevallásában vagy önellenőrzéssel érvényesítheti az értékpapír megszerzésére fordított értéknek és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségnek azt a részét, amelyet a kifizető a jövedelem megállapításánál nem vett figyelembe

aa) a kifizető által kiadott olyan igazolás alapján, amelyen a kifizető a magánszemély kérelmére feltünteti, hogy azt az említett célból adta ki,

ab) feltéve, hogy a magánszemély a kamatjövedelmet és a levont adót az *aa)* pont szerinti igazolás alapján bevallja (bevallotta),

b) nem kifizetőtől származik – a magánszemély az adóhatósági közreműködés nélkül elkészített bevallásában állapítja meg, és a bevallás benyújtására előírt határidőig fizeti meg,

a (3)–(9) bekezdések rendelkezéseit, valamint az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezéseit – különös tekintettel a külföldi személyek egyes jövedelmei adózásának különös szabályaira is – figyelembe véve, azzal az eltéréssel, hogy a kifizető az *aa)* pontban említett igazolás tartalmáról adatot szolgáltat az adóhatóság részére.

(3) Nem kell figyelembe venni

***a)* jövedelemként**

***aa)* azt – a nyereményalapot meg nem haladó – összeget, amelyet a kifizető a nyereménybetét-számlán jóváírt nyeremény megváltásaként a magánszemélynek jóváír, kifizet;**

***ab)* azt a bevételt, amellyel összefüggésben az adózás rendjéről szóló törvény 7. számú melléklete adatszolgáltatási kötelezettséget ír elő[.];**

***ac)* az olyan, egyébként az (1) bekezdés *d)* pontja szerint kamatjövedelemnek minősülő bevételrész 50 százalékát, amelynek megszerzése a biztosítási szerződés megkötésének**

ötödik – ha a szerződés a megszerzéskor nem szűnik meg, a negyedik – fordulónapját követően történt;

ad) az olyan, egyébként a (1) bekezdés *d*) pontja szerint kamatjövedelemnek minősülő bevételrész 100 százalékát, amelynek megszerzése a biztosítási szerződés megkötésének tizedik – ha a szerződés a megszerzéskor nem szűnik meg, a hatodik – fordulónapját követően történt

azzal, hogy a biztosítási szerződés megszűnését nem eredményező esetben akkor alkalmazható az *ac*) pont rendelkezése, ha a díjtartalék-kivonás a kivonást megelőző négy évnél régebben felhalmozott, továbbá az *ad*) pont rendelkezése, ha a díjtartalék-kivonás a kivonást megelőző hat évnél régebben felhalmozott díjtartalék terhére történt;

b) kamatjövedelemként

ba) a tevékenységét nem szüneteltető egyéni vállalkozó ilyenként bejelentett pénzforgalmi bankszámláján jóváírt és/vagy tőkésített, egyébként az (1) bekezdés *a*) pontjában említett, egyéni vállalkozói bevételként elszámolt kamatot;

bb) az (1) bekezdés szerinti jövedelmet, ha e törvény külön rendelkezései szerint tartós befektetésből származó jövedelmet kell megállapítani.

(4) A kamatjövedelem megszerzésének időpontja:

a) az (1) bekezdés *a*) pontjában említett kamat esetében az a nap, amikor a magánszemély és a hitelintézet között fennálló szerződés szerint vállalt feltételek teljesülése alapján a jóváírás és/vagy a tőkésítés megtörtént,

b) nyereséget esetében a nyereséget-számlán történő jóváírás napja,

c) az *a*)–*b*) pont alá nem tartozó esetben az átutalás vagy a postára adás vagy a magánszemély számára, javára történő birtokba adás napja.

(5) Az (1) bekezdés *bb*) alpontjának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközre vonatkozó – egyébként az ellenőrzött tőkepiaci ügylet fogalmának megfelelő – ügylet esetén a magánszemély választhatja, hogy az adóbevallásában az ellenőrzött tőkepiaci ügyletre vonatkozó rendelkezések szerint (ideértve az adókiegyenlítésre vonatkozó rendelkezéseket is) vallja be az ügyleti nyereséget/vesztést, ha annak az említett rendelkezésekben meghatározott egyéb feltételei fennállnak, azzal, hogy kifizetőnek minősülő befektetési szolgáltatóval kötött ügylet esetében

a) a magánszemély e rendelkezést akkor alkalmazhatja, ha az adóév utolsó napjáig – adóazonosító jelének megadásával együtt – nyilatkozatot tesz ezen választásáról;

b) a befektetési szolgáltató az *a*) pont szerinti nyilatkozat alapján az ügylet(ek)ről a magánszemélynek igazolást ad, valamint az ellenőrzött tőkepiaci ügyletre vonatkozó rendelkezések szerinti adatszolgáltatást teljesíti az állami adóhatósághoz;

c) a magánszemély a befektetési szolgáltató által a kamatjövedelemre vonatkozó rendelkezések szerint levont adót adóelőlegként veszi figyelembe.

(6) Az (1) bekezdés *ba*) alpontjában említett bevételből - ha az az értékpapír megszerzését követően elsőként megszerzett kamat és/vagy hozam - levonható az értékpapír megszerzésére fordított kiadás részeként az értékpapír vételárában az értékpapír szerzéséig megfizetett, az értékpapír feltételei szerint meghatározott, kiszámított felhalmozódott kamat és/vagy hozam azzal, hogy az így levont összeg az (1) bekezdés *bb*) alpontjában említett esetben az értékpapír átruházásakor, beváltásakor, visszaváltásakor az értékpapír megszerzésére fordított értéként

nem vehető figyelembe. A kollektív befektetési értékpapír esetében beváltásnak minősül a befektetési alap átalakulása/beolvadása révén a jogutód alap befektetési jegyére (jegyeire) történő átváltás is, amely esetben az utóbbi(ak) megszerzésre fordított értékének az átváltásnál figyelembe vett értéket kell tekinteni azzal, hogy az ilyen beváltáskor megállapított adót a későbbiekben az (1) bekezdés bb) pontjának rendelkezése szerint a beváltást követően keletkező kamatjövedelem adójához hozzáadva, azzal együtt, vagy az említett szerzési értéknek a rendelkezés alkalmazásával a bevételt meghaladó részére az adó (2) bekezdés szerinti mértékével számított összeggel csökkentve kell megfizetni.

(7) Az értékpapír-átruházás, -beváltás, -visszaváltás, valamint a kamat és/vagy hozamfizetés, -jóváírás, -tőkésítés nyilvántartási rendszerét úgy kell kialakítani és működtetni, hogy abból a (6) bekezdés rendelkezésének végrehajtásához szükséges minden adat – a dematerializált értékpapír kifizetők közötti áthelyezése esetében kötelezően közzéadandó adatként – rendelkezésre álljon.

(8) Ha a (7) bekezdés szerint kialakított és működtetett rendszerbe nem tartozó kifizetőnél rendelkezésre álló adatokból nem állapítható meg és a magánszemély sem igazolja, hogy az értékpapír megszerzését követően

a) kamat és/vagy hozam címén bevételt nem szerzett, vagy

b) az elsőként megszerzett kamat és/vagy hozam címén szerzett bevételéből a (6) bekezdés szerint milyen összegű levonás történt,

a kifizető a kamatjövedelem megállapításához az értékpapír megszerzésre fordított értékeként annak névértékét veszi figyelembe.

(9) A belföldi illetőségű magánszemély által megszerzett, külföldön is adóztatható kamatjövedelem esetében az adót csökkenti a kamatjövedelem külföldön megfizetett adója. Nemzetközi szerződés hiányában a külföldön megfizetett adó beszámítása következtében a kamatjövedelem után fizetendő adó nem lehet kevesebb a jövedelem 5 százalékánál, és nem vehető figyelembe külföldön megfizetett adóként az az összeg, amely nemzetközi szerződés rendelkezése, viszonyosság vagy külföldi jog alapján a jövedelem után fizetett adó összegéből a magánszemély részére visszajár.

Értékpapír-kölcsönzésből származó jövedelem

65/A. § (1) A tőkepiacról szóló törvényben meghatározott értékpapír-kölcsönzés díjaként a magánszemély által megszerzett összeg egésze a magánszemély jövedelmének minősül.

(2) Az értékpapír-kölcsönzésből származó jövedelem után az adó mértéke 25 százalék.

(3) A kifizető az adót a kifizetés időpontjában megállapítja, valamint az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint bevallja és megfizeti.

Csereügyletből származó jövedelem

65/B. § (1) Csereügyletből származó jövedelemnek minősül a számvitelről szóló törvény szerinti deviza-, tőke- és kamatcsere (swap) ügylet alapján a magánszemély által az adóévben megszerzett bevételnek (csereügyleti bevétel) – a kizárólag az adott ügylettel közvetlenül összefüggő – a magánszemélyt az adóévben terhelő igazolt kiadás(oka)t (csereügyleti kiadás) meghaladó része (a továbbiakban: csereügyleti jövedelem). A csereügyleti kiadásnak a csereügyleti bevételt meghaladó összege csereügyleti veszteségnek minősül.

(2) A csereügyleti jövedelem után az adó mértéke 25 százalék.

(3) A csereügyleti jövedelmet és/vagy a csereügyleti veszteséget

a) a kifizető az adóév végén ügyletenként állapítja meg, a magánszemélynek az adóévet követő év január 31-éig ügyletenként részletezett igazolást állít ki, és arról az adózás rendjéről szóló törvény előírásai szerint a rá vonatkozó rendben adatot szolgáltat az állami adóhatósághoz;

b) kifizető hiányában a magánszemély ügyletenként nyilvántartja.

(4)

(5) A (2) bekezdés rendelkezésétől eltérően az (1)–(2) bekezdés szerint megállapított jövedelem jogcímét és az adófizetési kötelezettség mértékét a felek (a bevételt szerző magánszemély és a vele az ügyletben szerződő személy, valamint az említett személyek és más személy) között egyébként fennálló jogviszony és a szerzés körülményei figyelembevételével kell meghatározni, ha megállapítható, hogy az ügylet célja a magánszemély olyan jövedelemszerzése, amelyet – valós kockázat nélkül – a felek által a piaci ár, árfolyam, kamatláb, díj és egyéb tényezők alakulásától eltérő feltételek kikötésével ért el.

(6) Az e § szerinti jövedelemmel összefüggésben a kifizetőt adó(adóelőleg)-levonási kötelezettség nem terheli. A csereügyleti jövedelmet és annak adóját a jövedelmet szerző magánszemély az adóév végét követően ügyletenként állapítja meg, az adóévről benyújtandó bevallásában vallja be, valamint az adót a bevallás benyújtására előírt határidőig fizeti meg.

(7) Ha a csereügylet időtartama túlnyúlik az adóéven, és annak időtartamára (is) eső valamely adóévben a magánszemély az adott csereügylet alapján csereügyleti veszteséget ér el – az (5) bekezdés alkalmazásának esetében is –, és azt a veszteség évről szóló adóbevallásában ügyletenként feltünteti, adókiegyenlítésre jogosult, amelyet az adóbevallásában megfizetett adóként érvényesíthet a (8)–(9) bekezdés rendelkezései szerint.

(8) Az adókiegyenlítést ügyletenként, az adott ügylet időtartama alatt évente göngyöltve, folyamatosan vezetett elszámolási nyilvántartás alapján kell megállapítani. A nyilvántartás olyan bizonylatnak minősül, amelyre az ügylet lezárultát követően az adózás rendjéről szóló törvénynek az elévülésre, illetőleg a bizonylatmegőrzésre vonatkozó szabályait alkalmazni kell.

(9) Az adókiegyenlítés elszámolási nyilvántartását a következők szerint kell vezetni:

a) az ügylet keletkezésének évéhez fel kell tüntetni a keletkezés évről szóló bevallásban bevallott

aa) csereügyleti jövedelem bevallott adóját (a továbbiakban: adókiegyenlítési keret), vagy

ab) csereügyleti veszteségnek a (2) bekezdés szerinti, akkor hatályos adókulccsal számított szorzatát (a továbbiakban: adókiegyenlítésre jogosító összeg);

b) minden további évben

ba) az adókiegyenlítési keretet növeli az ügylet adott évi csereügyleti jövedelmének bevallott adója,

bb) az adókiegyenlítésre jogosító összeget növeli az ügylet adott évre bevallott csereügyleti veszteségének a (2) bekezdés szerinti, akkor hatályos adókulccsal számított szorzata;

c) az adókiegyenlítési keretet és az adókiegyenlítésre jogosító összeget csökkenti az adott évben csereügyleti veszteség miatt már érvényesített adókiegyenlítés, amely egyenlő az *ab)* és a *bb)* pont szerint megállapított (göngyöltett) adókiegyenlítésre jogosító összegnek az *aa)* és a *ba)* pont szerint megállapított (göngyöltett) adókiegyenlítési keretet meg nem haladó részével.

(10)

Az osztalékból származó jövedelem

66. § (1) A magánszemély osztalékból, osztalékelőlegből származó bevételének egésze jövedelem. E **törvény alkalmazásában (azzal, hogy nem minősül osztaléknak az a)–b) pontban említett jogcímen szerzett bevétel, ha azt a törvény előírásai szerint más jövedelem megállapításánál – pl. osztalékból megállapított személyes közreműködői díj-kiegészítésként – kell figyelembe venni)**

a) osztalék

aa) a társas vállalkozás magánszemély tagja számára a társas vállalkozás által felosztani rendelt, a számviteli törvény szerint meghatározott adóévi adózott eredmény, illetve a szabad eredménytartálékkal kiegészített adóévi adózott eredmény terhére jóváhagyott részesedés;

ab) a kamatozó részvény kamata;

ac) a külföldi állam joga szerint osztaléknak minősülő jövedelem;

ad) a kockázatitőkealap-jegy hozama;

b) osztalékelőleg az adóévi várható osztaléokra tekintettel az adóévben kapott bevétel.

(2) Az adó mértéke

a) bármely EGT-államban működő, a tőkepiacról szóló törvény szerint elismert (szabályozott) piacnak minősülő tőzsdére bevezetett értékpapírnak az adott tagállam joga szerint osztaléknak (osztalékelőlegnek) minősülő hozama után 10 százalék;

b) az a) pontban nem említett osztalék (osztalékelőleg) esetében 25 százalék.

(3) Az adót a kifizető –

a) e § alkalmazásában ideértve a belföldi illetőségű hitelintézetet, befektetési szolgáltatót is, ha a magánszemély nála vezetett értékpapír (értékpapír-letéti) számláján elhelyezett értékpapírra tekintettel külföldről származó osztalékot (osztalékelőleget) fizet ki (ír jóvá),

b) figyelemmel a 15. § (4) bekezdésének rendelkezésére, valamint az adózás rendjéről szóló törvénynek a külföldi személyek egyes jövedelmei adózásának különös szabályairól szóló rendelkezésekre is

– a kifizetés időpontjában állapítja meg és az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározottak szerint vallja be és fizeti meg. Kifizető hiányában az adót a magánszemély állapítja meg, és azt a kifizetést követő negyedév első hónapjának 12. napjáig fizeti meg. Az osztalékelőleget és annak adóját a kifizetés évéről szóló adóbevallásban tájékoztató adatként kell feltüntetni, a jóváhagyott kifizetett osztalékot, a levont, megfizetett adót az osztalékot megállapító beszámoló elfogadásának évéről szóló adóbevallásban – az osztalékelőlegből levont, megfizetett adót levont adóként figyelembe véve – kell bevallani.

(4)

(5) A belföldi illetőségű magánszemély által megszerzett, külföldön is adóztatható osztalékból származó jövedelem esetében az adót csökkenti az osztalék külföldön megfizetett adója. Nemzetközi szerződés hiányában a külföldön megfizetett adó beszámítása következtében az osztalék után fizetendő adó nem lehet kevesebb a jövedelem 5 százalékánál, és nem vehető figyelembe külföldön megfizetett adóként az az összeg, amely nemzetközi szerződés

rendelkezése, viszonyosság vagy külföldi jog alapján a jövedelem után fizetett adó összegéből a magánszemély részére visszajár.

Árfolyamnyereségből származó jövedelem

67. § (1) Árfolyamnyereségből származó jövedelem az értékpapír átruházása (ide nem értve a kölcsönbe adást) ellenében megszerzett bevételnek az a része, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek együttes összegét. Nem minősül árfolyamnyereségből származó jövedelemnek az említett különbözetből az a rész, amelyet e törvény előírásai szerint más jövedelem megállapításánál kell figyelembe venni.

(2) Az árfolyamnyereségből származó jövedelem után az adó mértéke 25 százalék.

(3) A bevételből a jövedelmet az értékpapír átruházásáról szóló szerződés keltének napjára kell megállapítani. Ha a magánszemély az átruházott értékpapír tulajdonjogát értékpapír kölcsönbe vétele útján szerezte meg, akkor a jövedelmet

a) az értékpapír visszaadásának (visszaszolgáltatásának),

b) ha a szerződés az értékpapír visszaadása (visszaszolgáltatása) nélkül szűnt meg (ideértve az elévülést is), a szerződés megszűnésének

a napjára kell megállapítani.

(4) Az (1) és (3) bekezdés rendelkezése szerint megállapított jövedelem után az adókötelezettség a bevétel megszerzésének napján keletkezik. Ha a bevétel megszerzése több részletben történik, azt kell feltételezni, hogy a magánszemély a jövedelmet a részletnek a teljes várható bevételhez viszonyított arányában szerzi meg.

(5) A kifizető az (1)–(4) bekezdés alapján a bevételből a jövedelmet, a jövedelem jogcíme szerinti adót, adóelőleget a kifizetés időpontjában a rendelkezésére álló vagy általa megállapítható, illetőleg a magánszemély által igazolt szerzési érték- és járulékos költség-adatok figyelembevételével állapítja meg, és az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározottak szerint vallja be és fizeti meg. Ha a jövedelem nem kifizetőtől származik, a magánszemély az (1)–(4) bekezdés előírásai szerint az adót az adóhatósági közreműködés nélkül elkészített bevallásában állapítja meg, és a bevallás benyújtására előírt határidőig fizeti meg.

(6) A magánszemély az adóbevallásában az összes adóévi árfolyamnyereségből származó jövedelme megállapításánál, vagy adóbevallása önellenőrzésével érvényesítheti az értékpapír megszerzésére fordított értéknek és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségnek azt a részét, amelyet a kifizető a jövedelem megállapításánál nem vett figyelembe.

(7)

(8) Ha az értékpapír átruházása ellenében megszerzett bevétel a szerződés keltének napjára nem határozható meg, mert az később teljesülő feltétel(ek)től függő tétel(ek) figyelembevételével változó összeg, az (1)–(4) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazása során a feltétel(ek) bekövetkezése teljesülésének tényállását kell vélelmezni. Amennyiben utóbb emiatt adókülönbözet mutatkozik a magánszemély javára, az önellenőrzéssel igényelhető vissza, míg egyéb esetben az adókötelezettség teljesítésére az (5)–(6) bekezdés rendelkezése szerint kell eljárni. Ha a később teljesülő feltétel(ek) bekövetkeztével a bevételt módosító összeg(ek)et a felek tételesen nem határozzák meg, az (1) bekezdés szerinti jövedelmet a feltétel(ek)hez nem

kötött bevételből kell megállapítani, azzal, hogy amennyiben emiatt utóbb adókülönbözöt mutatkozna a magánszemély javára, az önellenőrzéssel igényelhető vissza, míg egyéb esetben a bevételt növelő tétel teljes egészében a magánszemély egyéb jövedelme, és az adókötelezettség teljesítésére az (5)–(6) bekezdés rendelkezése szerint kell eljárni.

(9) Az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések alkalmazásában:

a) az értékpapír megszerzésére fordított érték:

aa) ellenőrzött tőkepiaci ügylet révén megszerzett értékpapír esetén az ügylet szerinti, igazolt ellenérték,

ab) ellenőrzött tőkepiaci ügyletnek nem minősülő visszterhes szerződés révén megszerzett értékpapír esetében az ellenértékből az értékpapír átruházásáig a magánszemély által teljesített, igazolt rész,

ac) társas vállalkozás alapítása révén megszerzett értékpapír esetében az értékpapír alapján a társas vállalkozás részére az értékpapír átruházásáig igazoltan szolgáltatott vagyoni hozzájárulásnak a létesítő okiratban meghatározott értéke (e rendelkezést kell megfelelően alkalmazni a társas vállalkozás jegyzett tőkéjének új értékpapír kibocsátásával történő felemelése révén megszerzett értékpapírra is), feltéve, hogy a vagyoni hozzájárulás létesítő okiratban meghatározott értékét az értékpapír megszerzésekor e törvény előírásai szerint a bevétel meghatározásánál figyelembe kell venni,

ad) olyan értékpapír esetében, amelyet a magánszemély társas vállalkozásból kivont jövedelmének megállapításánál e törvény előírása szerint a bevétel meghatározásakor figyelembe kell venni, a bevétel meghatározásánál e törvény alapján irányadó érték (e rendelkezést kell különösen alkalmazni a társas vállalkozás jogutód nélküli megszűnése, jegyzett tőkéjének tőke kivonás útján történő leszállítása révén megszerzett értékpapírra),

ae) csődeljárás, felszámolás vagy helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárása keretében kötött egyezség révén a hitelező által megszerzett értékpapír esetében az egyezség szerinti érték,

af) olyan értékpapír esetében, amelynek alapján megállapított összeg az értékpapír megszerzésekor e törvény szerint jövedelemnek minősül, a jövedelem összege, növelve a magánszemély által az értékpapír átruházásáig teljesített, igazolt ellenértékkel,

ag) az MRP szervezet analitikájában a számvitelről szóló törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendelet szerint elkülönítetten, a megszerzett részvények, üzletrészek között kimutatott, a résztvevő tulajdonába adott értékpapír esetében az átadásig a résztvevő által saját erő címén befizetett összegből az értékpapírra arányosan jutó rész,

ah) a szövetkezetekről szóló 1992. évi I. törvény hatálybalépéséről és az átmeneti szabályokról szóló törvény szerinti átalakulás során a magánszemélynek ellenérték nélkül juttatott szövetkezeti üzletrész, részjegy esetében az eredeti szerzőnél vagy – ha az értékpapír a hagyaték tárgyát képezte – örökösénél az értékpapírnak az átalakulás befejezésekor lezárt névértéke,

ai) az 1992. december 31-e előtt kihirdetett jogszabály alapján a szövetkezet által ellenérték nélkül juttatott értékpapír esetében az eredeti szerzőnél vagy - ha az értékpapír a hagyaték tárgyát képezte - örökösénél az értékpapírnak a juttatáskori névértéke,

aj) kárpótlási jegy esetében az eredeti jogosult magánszemélynél vagy – ha a kárpótlási jegy a hagyaték tárgyát képezte – örökösénél a kárpótlási jegy kamattal növelt névértéke,

ak) olyan értékpapír esetében, amelynek megszerzését az illetékügyi hatóságnál be kell jelenteni – akkor is, ha az illeték kiszabása az átruházásig még nem történt meg vagy az

illetékügyi hatóság nem szab ki illetéket –, az illetékekről szóló törvényben meghatározott forgalmi érték, növelve a magánszemély által az értékpapír átruházásáig teljesített, igazolt ellenértékkel,

al) az aa)–ak) alpontban nem említett jogcímen vagy módon megszerzett értékpapír esetében a megszerzés érdekében, az értékpapír átruházásáig a magánszemély által teljesített, igazolt rész;

b) az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költség:

ba) az értékpapír megszerzésekor fizetett illeték,

bb) az értékpapír megszerzésével, tartásával vagy átruházásával összefüggő, a magánszemélyt terhelő igazolt kiadás (ideértve különösen az értékpapír megszerzésével, tartásával vagy átruházásával összefüggésben nyújtott, a külön törvény szerinti befektetési szolgáltatási tevékenység, a befektetési szolgáltatási tevékenységet kiegészítő szolgáltatás vagy árutőzsdei szolgáltatási tevékenység ellenértékét is),

bc) az értékpapír megszerzésének alapjául szolgáló vételi (jegyzési) jog és az értékpapír átruházásának alapjául szolgáló eladási jog ellenértékeként a magánszemélyt terhelő, igazolt (ingyenes vagy kedvezményes megszerzés esetében ideértve a jog megszerzésekor adóköteles bevételt is) összeg,

bd) kölcsönbe vett értékpapír esetében a visszaadott (visszaszolgáltatott) értékpapír megszerzésére fordított érték, vagy – ha a kölcsönbe vevő az értékpapírt visszaszolgáltatni nem tudja – a fizetett kártérítésnek a tőkepiacról szóló törvény szerinti legkisebb összege,

c) a nyugdíj-előtakarékossági számla nyugdíjszolgáltatás miatt történő megszűnése esetén a nyugdíj értékpapír/letéti számlán lévő pénzügyi eszköz szerzési értékeként a megszűnés napján irányadó szokásos piaci érték, illetve az a) pont szerint megszerzésre fordított érték közül a nagyobb vehető figyelembe.

(10) A belföldi illetőségű magánszemély által megszerzett, külföldön is adóztatható árfolyamnyereségből származó jövedelem esetében az adót csökkenti az árfolyamnyereség külföldön megfizetett adója. Nemzetközi szerződés hiányában a külföldön megfizetett adó beszámítása következtében az árfolyamnyereség után fizetendő adó nem lehet kevesebb a jövedelem 5 százalékánál, és nem vehető figyelembe külföldön megfizetett adóként az az összeg, amely nemzetközi szerződés rendelkezése, viszonyosság vagy külföldi jog alapján a jövedelem után fizetett adó összegéből a magánszemély részére visszajár.

Ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó jövedelem

67/A. § (1) Ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó jövedelemnek minősül a magánszemély által kötött ellenőrzött tőkepiaci ügylet(ek) alapján – ideértve a magánszemélyt megillető választás szerint e § rendelkezéseinek hatálya alá vont tőkepiaci ügyletet is – az adóévben elért pénzben elszámolt ügyleti nyereségek (ide nem értve, ha az kamatjövedelem, vagy ha az ügylet alapján tartós befektetésből származó jövedelmet kell megállapítani) együttes összegének (összes ügyleti nyereség) a magánszemélyt terhelő, az adóévben pénzben elszámolt ügyleti veszteségek és az ügyletkötésekhez kapcsolódó, a befektetési szolgáltató által felszámított díjak együttes összegét (összes ügyleti veszteség) meghaladó része. Ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó veszteségnek minősül az összes ügyleti veszteségnek az összes ügyleti nyereséget meghaladó összege.

(2) Az ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó jövedelem után az adó mértéke 20 százalék.

(3) E törvény alkalmazásában *ellenőrzött tőkepiaci ügyletnek* minősül a befektetési szolgáltatóval a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló törvény szerint meghatározott – csereügyletnek nem minősülő – pénzügyi eszközre, árura kötött ügylet, valamint a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény szerinti pénzügyi szolgáltatás keretében, illetve a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló törvény szerinti szolgáltatás keretében devizára/valutára kötött, pénzügyi elszámolással lezáródó azonnali ügylet, ha az megfelel az említett törvények ügyletre vonatkozó rendelkezéseinek, és

a) amely a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (PSZÁF) által felügyelt tevékenység tárgyát képezi,

b) amelyet bármely EGT-államban vagy egyébként olyan államban működő pénzpiacra tevékenységet folytató befektetési szolgáltatóval kötöttek, amely állammal a Magyar Köztársaságnak van a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezménye, és

ba) az adott állam hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatósága által felügyelt tevékenység tárgyát képezi, és

bb) ha az adott állam nem EGT-állam, biztosított az említett felügyeleti hatóság és a PSZÁF közötti információcsere, és

bc) amelyre vonatkozóan a magánszemély rendelkezik az adókötelezettség megállapításához szükséges, az adóévben megkötött valamennyi ügylet minden adatát tartalmazó, a befektetési szolgáltató által a nevére kiállított igazolással.

(4) Az e törvény és az adózás rendjéről szóló törvény szerint kifizetőnek minősülő befektetési szolgáltató az általa kiállított bizonylatok (teljesítés-igazolások) alapján az adóévet követő év február 15-éig – a magánszemély nevének, adóazonosító számának feltüntetésével – adatot szolgáltat az állami adóhatósághoz a magánszemély adóévben megvalósult ügyleteiben megszerzett bevételekről. Az ellenőrzött tőkepiaci ügylettel összefüggésben a befektetési szolgáltatót adó(adóelőleg)-levonási kötelezettség nem terheli.

(5) A jövedelmet és az adót a jövedelmet szerző magánszemély az ellenőrzött tőkepiaci ügylet(ek)ről a befektetési szolgáltató által kiállított bizonylatok (teljesítés-igazolások), illetőleg saját nyilvántartása alapján – az árfolyamnyereségre irányadó szabályokat is értelemszerűen figyelembe véve – állapítja meg, az adóévről benyújtandó bevallásában vallja be, valamint az adót a bevallás benyújtására előírt határidőig fizeti meg.

(6) Ha a magánszemély az adóévben és/vagy az adóévet megelőző évben, és/vagy az adóévet megelőző két évben ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó veszteséget ér(t) el és azt a veszteség keletkezésének évéről szóló adóbevallásában feltünteti, adókiegyenlítésre jogosult, amelyet az adóbevallásában megfizetett adóként érvényesíthet a (7)–(8) bekezdés rendelkezései szerint.

(7) A (6) bekezdésben említett adókiegyenlítés az adóévben és/vagy az azt megelőző két évben bevallott, ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó veszteségnek és a (2) bekezdés szerinti, a bevalláskor hatályos adókulcsnak a szorzata, csökkentve az adóévet megelőző két év bármelyikéről szóló adóbevallásban ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó veszteség

miatt már érvényesített adókiegyenlítéssel, de legfeljebb a (8) bekezdés szerint meghatározott összeg.

(8) A (7) bekezdésben említett összeg az adóévben és/vagy az azt megelőző két évben bevallott, ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó jövedelem adója, csökkentve az adóévet megelőző két év bármelyikéről szóló adóbevallásban ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó veszteség miatt már érvényesített adókiegyenlítéssel.

(9) Az (1) bekezdés rendelkezésétől eltérően árfolyamnyereségnek minősül – az értékpapírnak ellenőrzött tőkepiaci ügyletben történő átruházása esetén – az értékpapír névértékéből, legfeljebb azonban az elért bevételből az a vagyoni érték, amely az átruházó magánszemélynél a 77/A. § (2) bekezdésének *b)* pontja, valamint – az (5) bekezdésében említett esetek kivételével – *c)* pontja, továbbá *d)–e)* pontja alapján nem minősült bevételnek, csökkentve az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek összegével.

(10) E § rendelkezései helyett a kereskedelmi árut átruházó magánszemély által az ellenőrzött tőkepiaci ügylet révén pénzben megszerzett bevétel adókötelezettségére az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni, ha az ügylet a kereskedelmi áru tényleges átadásával szűnik meg.

Tartós befektetésből származó jövedelem

67/B. § (1) E törvény külön rendelkezéseitől eltérően tartós befektetésből származó jövedelemnek minősül a (2)–(9) bekezdés rendelkezéseiben foglalt feltételek és adókötelezettség mellett pénzösszeg befektetési szolgáltatóval, illetőleg hitelintézettel megkötött tartós befektetési szerződéssel történő lekötése révén, a magánszemélyt a lekötés megszűnésekor, megszakításakor megillető bevételnek – ideértve a befektetésben lévő pénzügyi eszköznek a lekötés megszűnésekor, megszakításakor irányadó szokásos piaci értékét is – az említett rendelkezések szerint lekötött pénzösszeget meghaladó része (e § (4)–(5) bekezdésének alkalmazásában: *lekötési hozam*). A tartós befektetési szerződés arra vonatkozó külön megállapodás, hogy a felek az említett jövedelem tekintetében az e § szerinti adózási szabályokat alkalmazzák.

(2) Lekötött pénzösszegnek minősül az (1) bekezdésben említett tartós befektetési szerződés alapján az adóévben egy összegben vagy részletekben történő, első alkalommal legalább 25 ezer forint befizetés, amelyet a (3) bekezdés szerint történő befektetések hozamaival (kamat, árfolyamnyereség, ügyleti nyereség, osztalék stb.) együtt a magánszemély a befizetés naptári évét követő legalább három naptári évben (a továbbiakban: *hároméves lekötési időszak*), valamint a lekötés folytatólagos meghosszabbítása esetén, további két naptári évben (a továbbiakban: *kétéves lekötési időszak*, a három- és kétéves időszak együtt a továbbiakban: *ötéves lekötési időszak*), a vállalt lekötési időszak utolsó napján is még a befektetési szolgáltató, illetőleg a hitelintézet által szerződésenként vezetett lekötési nyilvántartásban tart. A lekötött pénzösszeg az elhelyezés naptári évét követően a hároméves, illetve ötéves lekötési időszakban az említett hozamok jóváírásán kívül további befizetéssel nem növelhető és az egyes tartós befektetési szerződések alapján fennálló állományok között átcsoportosítás nem lehetséges. Egy naptári éven belül ugyanazon befektetési szolgáltatóval, hitelintézettel (3) bekezdés *a)*, illetve *b)*

pontjában említett célra egyaránt egy-egy tartós befektetési szerződés köthető. Más tekintetben a magánszemély ilyen szerződéseinek száma nem korlátozott.

(3) A lekötött pénzösszeg és a (4) bekezdésben meghatározott időpontig elért befektetési hozamok állománya terhére a magánszemély az általa külön-külön megkötött tartós befektetési szerződés alapján

a) ellenőrzött tőkepiaci ügyletben forintban denominált pénzügyi eszközre és olyan forintban denominált pénzügyi eszközre (pl. állampapír, befektetési jegy), amelynek a befektetési hozama egyébként kamatjövedelemnek minősülne,

vagy

b) kamatozó bankbetétben (ideértve a fizetési számlán történő elkülönítést is), takarékbetétben forintban történő elhelyezésre

vonatkozó korlátlan számú (vételi, eladási, betétlekötési, ismételt lekötési stb.) megbízást adhat. A befektetési szolgáltató, illetőleg hitelintézet a megbízást, a teljesítést, a magánszemély tulajdonába került, vagy általa átruházott *a)* pont szerinti pénzügyi eszközt, pénzeszközt, illetve a *b)* pont szerinti befektetést rögzíti az adott szerződéshez tartozó lekötési nyilvántartásban.

(4) Lekötési hozamot

a) a lekötési időszak megszűnésekor (az ötéves lekötési időszak utolsó napján, illetve – ha a magánszemély a lekötési időszakot nem hosszabbítja meg – a hároméves lekötési időszak utolsó napján);

b) a lekötés megszakításakor (ha a magánszemély a lekötött pénzösszeget, és/vagy a befektetési hozamo(ka)t akár részben felveszi vagy a befektetésben lévő pénzügyi eszközt (eszközök bármelyikét) a lekötési nyilvántartásból kivonja)

kell megállapítani. Ha a magánszemély a hároméves lekötési időszak utolsó napján a lekötési időszakot a lekötött pénzösszegnek csak egy részére – de legalább 25 ezer forintnak megfelelő összegben – hosszabbítja meg, ezen rész tekintetében a lekötési időszak nem szakad meg. Nem kell a bevételből jövedelmet megállapítani a tartós befektetési szerződéssel rendelkező magánszemély halála esetén, ha az a lekötési időszak megszűnése előtt következett be.

(5) Az adó mértéke

a) nulla százalék az ötéves lekötési időszak utolsó napján,

b) 10 százalék, ha a magánszemély

ba) a lekötést nem hosszabbítja meg, a hároméves lekötési időszak utolsó napján,

bb) a lekötést a lekötött pénzösszegnek egy részére nem hosszabbítja meg, az e résszel arányos, a hároméves lekötési időszak utolsó napján,

bc) a lekötést a kétéves lekötési időszakban szakítja meg, a megszakítás napján,

c) 20 százalék, ha a magánszemély a lekötést az elhelyezést követően a hároméves lekötési időszak vége előtt szakítja meg, a megszakítás napján

megállapított lekötési hozam után.

(6) Az e törvény és az adózás rendjéről szóló törvény szerint kifizetőnek minősülő hitelintézet, befektetési szolgáltató

a) a tartós befektetésből származó jövedelemről, a tartós lekötés napjáról, valamint a lekötési időszak megszűnésének vagy megszakításának napjáról a jövedelem keletkezésének adóévét követő év február 15-éig igazolást ad a magánszemélynek,

b) az igazolás tartalmáról – a magánszemély nevének, adóazonosító számának feltüntetésével – adatot szolgáltat az adóhatóságnak,

c) a lekötési nyilvántartásban rögzített osztalékra jogosító értékpapír esetében az osztalékfizetést megelőzően értesíti a kibocsátót, hogy e jövedelemből adót nem kell levonnia.

(7) A tartós befektetésből származó jövedelmet a magánszemélynek nem kell bevallania, ha az adójának mértéke nulla százalék. Egyéb esetben az adót a magánszemély az adóbevallásában állapítja meg, és a bevallás benyújtására nyitva álló határidőig fizeti meg.

(8) Amennyiben a befektetési szolgáltató, illetőleg a hitelintézet adatszolgáltatásra nem kötelezett, e § rendelkezései akkor alkalmazhatóak, ha a magánszemély a befektetési szolgáltatóval, illetőleg a hitelintézettel megkötött tartós befektetési szerződéssel igazolhatóan – neve, adóazonosító jele, a lekötött pénzösszeg feltüntetésével – az első befizetést követő 30 napon belül bejelenti az adóhatóságnak, és rendelkezik a befektetési szolgáltató, illetőleg a hitelintézet által a (6) bekezdés szerinti tartalommal kiállított olyan igazolással, amelyből a tartós befektetésből származó jövedelem megállapítható.

(9) A lekötési időszak megszűnését, a lekötés megszakítását követő időszakra tartós befektetésből származó jövedelem az adott szerződés alapján nem állapítható meg, a megszűnés, a megszakítás napját követően keletkező tőkejövedelemre – jogcíme szerint – a rávonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni azzal, hogy

a) ha a jövedelmet szerzési érték figyelembevételével kell megállapítani, a megszűnés, megszakítás napján irányadó szokásos piaci érték, illetve a megszerzésre fordított összeg közül a nagyobb vehető figyelembe,

b) adókiegyenlítés ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó veszteség esetén akkor érvényesíthető, ha az a megszűnés, a megszakítás napját követően kötött ügyletekből keletkezett.

(10) A (2) bekezdés rendelkezésének alkalmazásában befizetésnek minősül továbbá

a) ha a magánszemély tartós befektetési szerződés alapján a nyugdíj-előtakarékossági számláját megszünteti, és a nyugdíj-előtakarékossági értékpapírszámlán nyilvántartott pénzügyi eszköznek a befektetési szolgáltató által vezetett lekötési nyilvántartásba helyezésével a követelését lekötött pénzösszeggé alakítja át (azzal, hogy az átalakítás napjának a nyilvántartásba vétel napját kell tekinteni);

b) az ötéves lekötési időszak utolsó napján lekötési nyilvántartásban lévő pénzeszköznek, pénzügyi eszköznek az ötéves lekötési időszak megszűnésének napjáig újra megkötött tartós befektetési szerződés alapján a befektetési szolgáltató által vezetett lekötési nyilvántartásban tartása, azzal, hogy

ba) a pénzügyi eszköz tekintetében befizetett pénzösszegként a pénzügyi eszköznek az ötéves lekötési időszak megszűnésének utolsó napján irányadó szokásos piaci értéke, illetve a megszerzésre fordított összeg közül a nagyobbat;

bb) a befizetés naptári éveként az ötéves lekötési időszak utolsó évét kell figyelembe venni.

A vállalkozásból kivont jövedelem

68. § (1) A társas vállalkozás (kivéve az MRP szervezetet) jogutód nélküli megszűnése következtében a magánszemély tag (részvényes, üzletrész-tulajdonos) által e jogviszonyára tekintettel a társas vállalkozás vagyonából megszerzett bevételből az a rész, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított érték és a társas vállalkozás kötelezettségeiből a magánszemélyre jutó kötelezettségek együttes összegét, a magánszemély jövedelmének minősül. A bevételt és a magánszemélyre jutó kötelezettségek értékét a vagyonfelosztási javaslat (ennek hiányában az annak megfelelő megállapodás) szerint kell megállapítani. A kötelezettségek alapján teljesített kiadást a későbbiekben a jövedelem megállapításánál költségként nem lehet elszámolni. E rendelkezések irányadók a társas vállalkozás cégbejegyzése iránti kérelem elutasítása, valamint a társas vállalkozás cégbejegyzése iránti eljárás megszüntetése következtében a magánszemély tag (részvényes, üzletrész-tulajdonos) által e jogviszonyára tekintettel megszerzett jövedelemre is.

(2) A társas vállalkozás (kivéve az MRP szervezetet) jegyzett tőkéjének tőke kivonás útján történő leszállítása következtében a magánszemély tag (részvényes, üzletrész-tulajdonos) által e jogviszonyára tekintettel a társas vállalkozás vagyonából megszerzett bevételből az a rész, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított értéknek a jegyzett tőke leszállításával arányos részét, a magánszemély jövedelmének minősül. A bevételt a társas vállalkozásnak a számvitelről szóló törvény előírásai szerint vezetett nyilvántartásainak megfelelően kell megállapítani. Az értékpapír megszerzésére fordított értékből azt a részt, amelyet e jövedelem megállapításakor bevételt csökkentő tételként vettek figyelembe, a későbbiekben nem lehet elszámolni a magánszemély jövedelmének megállapításakor.

(3) A társas vállalkozás (kivéve az MRP szervezetet) vagyonából a magánszemély által tagi (részvényesi, üzletrész-tulajdonosi) jogviszonyának megszűnése – ide nem értve a társas vállalkozás jogutód nélküli megszűnését, az értékpapír átruházását – következtében, arra tekintettel megszerzett bevételből az a rész, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított érték és a társas vállalkozás kötelezettségeiből a magánszemély által - a jogviszony megszűnésével összefüggő elszámolás keretében - átvállalt kötelezettségek együttes összegét, a magánszemély jövedelmének minősül. A bevételt és a magánszemély által átvállalt kötelezettségek értékét a társas vállalkozásnak a számvitelről szóló törvény előírásai szerint vezetett nyilvántartásainak megfelelően kell megállapítani. Az átvállalt kötelezettségek alapján teljesített kiadást a későbbiekben a jövedelem megállapításánál költségként nem lehet elszámolni. E rendelkezések irányadók különösen a tagsági jogviszony kizárás, rendes felmondás vagy azonnali hatályú felmondás révén történő megszűnésére, valamint a társas vállalkozás átalakulása esetén a jogutódban részt venni nem kívánó tag vonatkozásában.

(4) Az (1)–(3) bekezdésben foglaltak alkalmazásakor az értékpapír megszerzésére fordított értéket az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések szerint kell meghatározni.

(5) Az MRP szervezet megszűnése esetén a részt vevő magánszemély által a szervezet vagyonából megszerzett bevételnek az a része, amely meghaladja a magánszemély részére még járó, de a tulajdonába korábban nem került, a szervezet analitikájában a számvitelről szóló törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendelet szerint elkülönítetten, a megszerzett részvények, üzletrészek között kimutatott értékpapírok (ide nem értve a visszavásárolt vagyonrésznek minősülő értékpapírokat) együttes könyv szerinti értékét, a magánszemély

jövedelmének minősül. A bevételt és az értékpapírok könyv szerinti értékét a szervezet utolsó üzleti évről elkészített beszámolót alátámasztó nyilvántartások szerint kell megállapítani. Az MRP szervezet az adózás rendjéről szóló törvényben az adóbevallás benyújtására előírt határidőig résztvevőnként adatot szolgáltat az adóhatóság részére a jövedelem megállapításakor a bevétel csökkentéseként elszámolt értékpapírok együttes könyv szerinti értékéről.

(6) A vállalkozásból kivont jövedelem után az adó mértéke 25 százalék. Belföldi illetőségű magánszemély által megszerzett jövedelem esetében az így megállapított adót csökkenti a jövedelem után külföldön megfizetett adó. A fizetendő adó - nemzetközi szerződés hiányában - a külföldön megfizetett adó beszámítása következtében nem lehet kevesebb a jövedelem 5 százalékánál, és nem vehető figyelembe külföldön megfizetett adóként az az összeg, amely nemzetközi szerződés rendelkezése, viszonyosság vagy külföldi jog alapján a jövedelem után fizetett adó összegéből a magánszemély részére visszajár.

(7) Ha az (1)–(3) és (5) bekezdés rendelkezései szerint a bevétel megállapításánál irányadó érték nem éri el az alapjául szolgáló eszköznek a jövedelemszerzés időpontjára vonatkozó szokásos piaci értékét, a jövedelem meghatározásakor a szokásos piaci értéket kell bevételnek tekinteni.

(8) A vállalkozásból kivont jövedelem tekintetében a jövedelemszerzés időpontja:

a) a társas vállalkozás jogutód nélküli megszűnése esetén az utolsó üzleti évről készített mérleg, zárómérleg mérlegfordulónapja;

b) a cégbejegyzési kérelem elutasítása, valamint a cégeljárás megszüntetése esetén az előtársasági működés időszakáról készített beszámoló mérlegfordulónapja;

c) az a)–b) pontban nem említett esetben a kifizetés, a juttatás napja; ha a kifizetés, illetve a juttatás ugyanazon magánszemély részére több részletben történik, azt kell feltételezni, hogy a kifizető mindig a jövedelmet fizeti ki először a magánszemély számára.

(9) A vállalkozásból kivont jövedelemre vonatkozó rendelkezések alkalmazásában társas vállalkozás az a külföldi székhelyű jogi személy és egyéb szervezet is, amely a székhelye szerinti államban – kivéve az alacsony adókulcsú államot – a társasági adónak megfelelő adó alanya.

(10) A belföldi székhelyű társas vállalkozás jogutód nélküli megszűnése, cégbejegyzése iránti kérelem elutasítása és cégbejegyzése iránti eljárás megszüntetése esetén az adót a társas vállalkozás a jövedelemszerzés időpontjára megállapítja, valamint az adózás rendjéről szóló törvény előírásai szerint bevallja és – akkor is, ha a levonásra bármely okból nem kerülhet sor – megfizeti; a kifizető a magánszemély helyett megfizetett, bevallott adót beszámíthatja a magánszeméllyel szembeni kötelezettségébe. Egyébként az adót a kifizető a kifizetés időpontjában megállapítja, valamint az adózás rendjéről szóló törvény előírásai szerint bevallja és megfizeti.

XIII. Fejezet

TERMÉSZETBENI ÉS EGYÉB JUTTATÁSOK, ENGEDMÉNYEK

A természetbeni juttatások

69. § (1) Természetbeni juttatás:

a) a kifizető által magánszemélynek adott reprezentáció és üzleti ajándék;

b) a kifizető által egyidejűleg több magánszemélynek ingyenesen vagy kedvezményesen átadott termék, nyújtott szolgáltatás révén juttatott adóköteles bevétel, ha a juttatás körülményei alapján a kifizető – jóhiszemű eljárása ellenére – nem képes megállapítani az egyes magánszemélyek által megszerzett bevételt; e rendelkezést kell különösen alkalmazni a kifizető által több magánszemély számára szervezett rendezvény, esemény keretében nyújtott vendéglátás (étel, ital), a rendezvényhez, eseményhez kapcsolódó szolgáltatás (pl. utazás, szállás, szabadidőprogram) esetében, ha az nem minősül reprezentációnak; a kifizető rosszhiszemű eljárása esetén az adómegállapítási (adóelőleg-megállapítási) kötelezettség elmulasztása miatt kiszabható mulasztási bírság a természetbeni juttatás formájában juttatott jövedelem 50 százaléka;

c) a kifizető által törvény vagy törvény felhatalmazása alapján más jogszabály rendelkezése következtében a magánszemélynek ingyenesen vagy kedvezményesen átadott termék, nyújtott szolgáltatás révén juttatott adóköteles bevétel;

d) a munkáltató által – a *c)* pontban foglaltaktól függetlenül is –

da) valamennyi munkavállaló (ideértve a Munka Törvénykönyvéről szóló törvény előírásai szerint a munkáltatóhoz kirendelt munkavállalót is), vagy

db) az előbbiek és/vagy elhunyt munkavállaló közeli hozzátartozója, szakképző iskolai tanuló, kötelező szakmai gyakorlaton lévő hallgató, nyugdíjban részesülő magánszemély – ha nyugdíjazását megelőzően a munkáltatónál vagy annak jogelődjénél volt munkavállaló –, vagy

dc) az előbbiek és/vagy közeli hozzátartozóik

részére azonos feltételekkel és módon ingyenesen vagy kedvezményesen átadott termék, nyújtott szolgáltatás révén juttatott adóköteles bevétel (ideértve azt az esetet is, ha a termék, a szolgáltatás azonos értékben meghatározott keret terhére valamennyi, az előzőekben említett, juttatásban részesülő magánszemély számára ugyanazon termék vagy szolgáltatáskörből azonos feltételekkel választható), feltéve, hogy a termék megszerzése (választása), illetve a szolgáltatás igénybevétele (választása) bármelyikük számára ténylegesen is elérhető;

e) a munkáltató által valamennyi munkavállaló (e rendelkezés alkalmazásában ideértve a munkáltatóhoz a Munka Törvénykönyvéről szóló törvény előírásai szerint kirendelt munkavállalót is) által megismerhető belső szabályzat (pl. kollektív szerződés, szervezeti és működési szabályzat, közszolgálati szabályzat stb.) alapján – a *c)*–*d)* pontban foglaltaktól függetlenül is –

ea) több munkavállaló, vagy

eb) az előbbiek és/vagy elhunyt munkavállaló közeli hozzátartozója, szakképző iskolai tanuló, kötelező szakmai gyakorlaton lévő hallgató, nyugdíjban részesülő magánszemély – ha nyugdíjazását megelőzően a munkáltatónál vagy annak jogelődjénél volt munkavállaló –, vagy

ec) az előbbiek és/vagy közeli hozzátartozóik

részére, azonos feltételekkel és módon ingyenesen vagy kedvezményesen átadott termék, nyújtott szolgáltatás révén juttatott adóköteles bevétel (ideértve azt az esetet is, ha a termék, a szolgáltatás azonos módszerrel meghatározott keret terhére választható), feltéve, hogy a juttatásra jogosultak körét a belső szabályzat nem egyénileg, hanem a munkakör, a beosztás, a munkaviszonyban eltöltött idő, az életkor vagy más - munkaköri feladattal kapcsolatos teljesítménytől nem függő - közös ismérv alapján határozza meg;

f) a kifizető által – a *c)*–*e)* pontban foglaltaktól függetlenül is – a hivatali, üzleti utazáshoz kapcsolódó étkezés vagy más szolgáltatás révén a magánszemélynek juttatott adóköteles bevétel;

g) a kifizető által – a c)–e) pontban foglaltaktól függetlenül is –

ga) a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány által kibocsátott névre szóló üdülési csekk értékéből adott engedmény formájában,

gb) üdülési szolgáltatás révén

a magánszemélynek juttatott adóköteles bevétel;

h) a kifizető által – a c)–e) pontban foglaltaktól függetlenül is – sporttevékenység végzéséhez nyújtott ingyenes vagy kedvezményes szolgáltatás (ideértve a kizárólag ilyen szolgáltatás igénybevételére jogosító utalványt is) révén a magánszemélynek juttatott adóköteles bevétel;

i) a kifizető által – a c)–e) pontban foglaltaktól függetlenül is – személyszállítási szolgáltatás ingyenes vagy kedvezményes biztosítása révén a magánszemélynek juttatott adóköteles bevétel;

j) ingyenesen vagy kedvezményesen átadott termék, nyújtott szolgáltatás révén juttatott adóköteles bevétel,

ja) ha az a kifizető által nyilvánosan, bárki számára azonos feltételekkel meghirdetett vetélkedő, verseny díja, és nem tartozik a nyereményből származó jövedelemre irányadó rendelkezések hatálya alá,

jb)

k) több magánszemély, mint biztosítottak javára kötött biztosítási szerződés alapján fizetett adóköteles biztosítási díj, ha a biztosítási szerződés nem egyénileg, hanem kizárólag a munkakör, a beosztás, a munkaviszonyban eltöltött idő, az életkor vagy más közös ismérv alapján határozza meg a biztosítottak körét;

l) a kifizető által ingyenesen vagy kedvezményesen átadott termék, nyújtott szolgáltatás révén juttatott adóköteles bevétel e törvény külön rendelkezésének hiányában is akkor, ha a kifizető a juttatásban részesülő magánszemélynek a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény szerint nem foglalkoztatója;

m) kifizető által a tevékenységének ellátása érdekében biztosított

ma)

mb) helyi és távolsági távbeszélő-szolgáltatás (SZJ 64.20.11 és 64.20.12), mobiltelefon-szolgáltatás (SZJ 64.20.13), továbbá az Internet-protokollt alkalmazó beszédcélú adatátvitel (SZJ 64.20.16-ból) szolgáltatás (az előbbi szolgáltatások együtt: telefonszolgáltatás)

magáncélú használata miatt – figyelemmel a (12) bekezdés rendelkezésére is – keletkező adóköteles bevétel;

n) a kifizető által – a d)–e) pontban foglaltaktól függetlenül is – ingyenesen vagy kedvezményesen átadott termék, nyújtott szolgáltatás révén juttatott azon adóköteles bevétel, amely az e törvény 2009. december 31. napján hatályos rendelkezéseiben foglalt feltételekkel és mértékig adómentesnek minősült és nem tartozik a 70–71. § hatálya alá;

o) az e törvény külön rendelkezése szerint adóköteles vagy adómentes természetbeni juttatás;

azzal, hogy a természetes vagy tenyésztett gyöngy, a drágakő, a féldrágakő, a nemesfém, a nemesfémmel plattírozott fém és az ezekből készült áru, az ékszerutánzat, az érme – az előző rendelkezésekben foglaltaktól függetlenül – nem minősül természetbeni juttatásnak, ha a körülmények alapján megállapítható, hogy a juttatás nem felel meg a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményének.

(2) Természetbeni juttatás révén a magánszemély által megszerzett bevételnek (jövedelemnek) a törvény eltérő rendelkezése hiányában azon összeg minősül, amely megegyezik az ingyenesen vagy kedvezményesen juttatott termék, szolgáltatás szokásos piaci értékével, illetőleg abból a részzel, amelyet a magánszemély nem köteles megfizetni (adóalap).

(3) Ha a magánszemély a természetbeni juttatásként megszerzett terméket, szolgáltatást elidegeníti, szerzési értéként a szerzésekori szokásos piaci értéket kell figyelembe venni.

(4) Az adóköteles természetbeni juttatás adója a (2) bekezdés szerint számított adóalap 54 százaléka.

(5) A természetbeni juttatás után az adót a kifizető a juttatás időpontjában állapítja meg és az adózás rendjéről szóló törvénynek a kifizetőre irányadó rendelkezései szerint fizeti meg és vallja be.

(6)

(7) A kifizető – az (5) bekezdésben foglaltaktól eltérően – nem köteles megállapítani, bevallani és megfizetni:

a) a b) pontban nem említett kifizető esetében

aa) a reprezentáció alapján meghatározott bevétel után a (4) bekezdés szerinti mértékkel számított adóból azon összeget, amely nem több, mint az adóévre elszámolt éves összes bevétele 1 százalékanak, de legfeljebb 25 millió forintnak az 54 százaléka,

ab) az adóévben adott, a 10 ezer forint egyedi értéket meg nem haladó üzleti ajándékok alapján meghatározott bevétel után a (4) bekezdés szerinti mértékkel számított adóból a (9) bekezdésben meghatározott létszámmal számolva 5000 forint/fő érték 54 százalékat;

b) a társadalmi szervezet, köztestület, egyházi jogi személy, alapítvány (ideértve a közalapítványt is) kifizető esetén a reprezentáció és 10 ezer forint egyedi értéket meg nem haladó üzleti ajándékok alapján meghatározott bevétel után a (4) bekezdés szerinti mértékkel számított adóból a közhasznú, illetve cél szerinti tevékenysége érdekében felmerült, az adóévre vonatkozó beszámolóban kimutatott összes ráfordítás 10 százalékanak 54 százalékat, de legfeljebb az adóévre elszámolt éves összes bevétele 10 százalékanak 54 százalékat.

(8) A (7) bekezdés alkalmazásában a számításnál figyelmen kívül kell hagyni az e törvény előírásai szerint adómentes természetbeni juttatások értékét. Az adókötelezettség alá eső érték után az adót

a) a b) pontban nem említett kifizetőnek az adóévre elszámolt éves összes bevétel megállapítására előírt időpontot követően kell megállapítania, és az elszámolt éves összes bevétel megállapításának hónapját követő hónap 12-éig megfizetnie, továbbá az adót az elszámolt éves összes bevétel megállapítása hónapjának kötelezettségeként a havi, a negyedéves, illetőleg az éves bevallásában kell bevallania;

b) az egyéni vállalkozónak és a beszámoló készítésére nem kötelezett kifizetőnek az adóév utolsó hónapjának kötelezettségeként kell megállapítania, és a havi, a negyedéves, illetőleg az éves adóbevallásában kell bevallania és a bevallás benyújtására előírt határidőre kell megfizetnie;

c) a naptári évtől eltérő üzleti év esetén e bekezdésben, valamint a (7) és a (9) bekezdésben foglaltakat az üzleti év kezdő napján hatályos rendelkezések szerint kell alkalmazni.

(9) A (7) bekezdés *ab)* pontjában meghatározott létszám alatt az adóévi statisztikai átlagos állományi létszám és az adóév során a kifizető tevékenységében személyesen közreműködő tagok

(egyéni vállalkozó kifizető esetében ideértve az egyéni vállalkozót is) számának együttes összegét kell érteni.

(10) E § alkalmazásában

a) adóév: a számvitelről szóló törvény szerinti gazdálkodónál az üzleti év, egyébként az adózás rendjéről szóló törvény szerinti adóév;

b) elszámolt éves összes bevétel: a kifizető által az adóévre vonatkozó beszámolóban - ide nem értve az összevont (konszolidált) beszámolót - kimutatott (ennek hiányában az adóév utolsó napjára vonatkozó könyvviteli zárlat alapján megállapított) összes bevétel, egyéni vállalkozónál az adóévi vállalkozói bevétel;

c) juttató: a kifizető, továbbá a külföldi illetőségű jogi személy és jogi személyiség nélküli szervezet;

d) reprezentáció: a juttató tevékenységével összefüggő üzleti, hivatali, szakmai, diplomáciai vagy hitéleti rendezvény, esemény keretében, továbbá az állami, egyházi ünnepek alkalmával nyújtott vendéglátás (étel, ital) és az ahhoz kapcsolódó szolgáltatás (utazás, szállás, szabadidőprogram stb.);

e) üzleti ajándék: a juttató tevékenységével összefüggő üzleti, hivatali, szakmai, diplomáciai vagy hitéleti kapcsolatok keretében adott ajándék (ingyenesen vagy kedvezményesen adott termék, nyújtott szolgáltatás, valamint a kizárólag erre szóló utalvány), ide nem értve az értékpapírt.

(11) Ha a juttatás utalvány, készpénz-helyettesítő fizetési eszköz, e törvény külön rendelkezése alapján vagy annak hiányában is akkor minősül természetbeni juttatásnak, ha a juttatási feltételek alapján megállapítható, hogy az mely termékre, szolgáltatásra, vagy milyen termék- vagy szolgáltatáskörben használható fel, és egyebekben a juttatás körülményei megfelelnek az e törvényben a természetbeni juttatásokra vonatkozó rendelkezésekben foglaltaknak. Nem minősül természetbeni juttatásnak a bármire korlátozás nélkül felhasználható utalvány, készpénz-helyettesítő fizetési eszköz.

(12) Az (1) bekezdés *m)* pontjában említett adóköteles bevétel a kifizetőt a juttatás, szolgáltatás miatt terhelő kiadásból a magáncélú használat értékének a magánszemély által meg nem térített része, azzal, hogy a magáncélú használat értéke a kifizetőt az említett juttatás, szolgáltatás miatt terhelő kiadásból a forgalomarányos kiadás(ok)nak a tételes elkülönítésével és a nem forgalomarányos kiadásoknak a forgalomarányos kiadások magáncélú hányada értékével határozható meg. A magáncélú telefonhasználat értékének tételes elkülönítése helyett választható, hogy a kifizetőt terhelő kiadás 20 százaléka a magáncélú használat értéke. Ha magáncélú telefonhasználat elkülönítése nem lehetséges, a kifizetőt terhelő kiadás 20 százalékát, ha a kifizető a szolgáltatás nyújtója, a magáncélú használat szokásos piaci értékét vagy az összes használat szokásos piaci értékének 20 százalékát kell magáncélú használat értékének tekinteni.

Egyes természetbeni és egyéb béren kívüli juttatások kedvezményes adózása

70. § (1) Egyes természetbeni és egyéb béren kívüli juttatások bevétele után az adókötelezettséget a 71. § rendelkezései szerint kell teljesíteni.

(2) Az (1) bekezdésben említett bevételnek minősül – ha a juttató a munkáltató, a társas vállalkozás (e rendelkezés alkalmazásában bármelyikük a továbbiakban: *munkáltató*) – az a)–e) pontban felsorolt, a munkavállalónak (ideértve a Munka Törvénykönyvéről szóló

törvény előírásai szerint a munkáltatóhoz kirendelt munkavállalót is), a társas vállalkozás személyesen közreműködő tagjának (e rendelkezés alkalmazásában a juttatásban részesülő, említett magánszemély a továbbiakban: *munkavállaló*)

a) személyére és közeli hozzátartozói személyére tekintettel

aa) üdülési csekk/csekkek formájában juttatott bevételből – több juttatótól származóan együttréve –

vagy

ab) a munkáltató tulajdonában, vagyonkezelésében lévő üdülőben nyújtott üdülési szolgáltatás révén juttatott bevételből

az adóévben személyenként a minimálbér összegét meg nem haladó rész;

b) meleg étkeztetés formájában juttatott bevételből a juttatás alapjául szolgáló jogviszony minden megkezdett hónapjára (utólag is) havi 18 000 forintot meg nem haladó rész;

c) az iskolarendszerű képzés átvállalt (viselt) költsége révén juttatott bevételből a minimálbér két és félszeresét meg nem haladó rész;

d) iskolakezdési támogatás címén juttatott bevételből a minimálbér 30 százalékát meg nem haladó rész;

e) a munkáltató nevére szóló számlával megvásárolt, kizárólag a munkavállaló helyi utazására szolgáló bérlet formájában juttatott bevétel.

(3) Az (1) bekezdésben említett bevételnek minősül

a) a szakképző iskolai tanulónak, kötelező szakmai gyakorlatának ideje alatt a hallgatónak, valamint – ha a juttató a volt munkáltató (annak jogutódja) – a nyugdíjban részesülő magánszemélynek és közeli hozzátartozójának, továbbá az elhunyt munkavállaló közeli hozzátartozójának

aa) üdülési csekk/csekkek formájában juttatott bevételből – több juttatótól származóan együttréve –

vagy

ab) a juttató tulajdonában, vagyonkezelésében lévő üdülőben nyújtott üdülési szolgáltatás révén juttatott bevételből

az adóévben személyenként a minimálbér összegét meg nem haladó rész;

b) a szakképző iskolai tanulónak, kötelező szakmai gyakorlatának ideje alatt a hallgatónak a juttatás alapjául szolgáló jogviszony minden megkezdett hónapjára (utólag is), valamint – ha a juttató a volt munkáltató (annak jogutódja) – a nyugdíjban részesülő magánszemélynek meleg étkeztetés formájában juttatott bevételből a havi 18 ezer forintot meg nem haladó rész;

c) a szakszervezet által a tagjának, a nyugdíjas tagjának, az említett magánszemélyek közeli hozzátartozójának, az elhunyt tag (nyugdíjas tag) közeli hozzátartozójának

ca) üdülési csekk/csekkek formájában juttatott bevételből – több juttatótól származóan együttréve –

vagy

cb) üdülőben nyújtott üdülési szolgáltatás révén juttatott bevételből

az adóévben személyenként a minimálbér összegét meg nem haladó rész.

(4) A (2)-(3) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazásában

a) üdülőnek minősül a nem üzleti célú közösségi szabadidős szálláshely szolgáltatásról szóló kormányrendelet szerint üdülőként nyilvántartásba vett szálláshely;

b) a munkáltató tulajdonában, vagyonkezelésében lévő üdülőnek kell tekinteni a munkáltató cégnek a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti kapcsolt vállalkozásának, költségvetési szerv esetében a felügyeleti szervnek és a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter irányítása alatt álló szerv tulajdonában, vagyonkezelésében lévő üdülőt is;

c) a Magyar Tudományos Akadémia által fenntartott üdülőkben nyújtott szolgáltatás esetében a Magyar Tudományos Akadémia munkáltatónak, a Magyar Tudományos Akadémia tagja, a tudományos fokozattal rendelkező személy is munkavállalónak minősül;

d) meleg étkeztetés formájában juttatott bevételnek minősül az étkezőhelyi vendéglátás, a munkahelyi étkeztetés, vagy közétkeztetés nyújtása révén juttatott bevétel (ideértve a kizárólag e szolgáltatások igénybevételére jogosító utalványt is);

e) a (2) *c)* pontjában említett bevételnek minősül az átvállalt (viselt) költség, ha az iskolarendszerű képzés

ea) – akkor is, ha a költséget nem a munkáltató viseli – munkáltatói elrendelés alapján a munkakör betöltéséhez szükséges ismeret megszerzését, bővítését,

eb) a juttatóval munkaviszonyban álló magánszemély, a társas vállalkozás tevékenységében személyesen közreműködő tagja számára szükséges, a kifizető, a társas vállalkozás tevékenységével összefüggő szakmai ismeretek megszerzését, bővítését szolgálja;

f) iskolakezdési támogatásnak minősül az juttatás, amelyet a (2) bekezdésben említett munkáltató a közoktatásban (vagy bármely EGT-államban ennek megfelelő oktatásban) részt vevő gyermekre, tanulóra tekintettel a tanév első napját megelőző és követő 60 napon belül tankönyv, taneszköz, ruházat (ideértve a munkáltató, illetve a bér kifizetője nevére szóló, az előzőekben felsorolt javak beszerzéséről szóló számla ellenértékének az említett időszakban történő megtérítését is) vagy kizárólag az említett javak vásárlására jogosító utalvány formájában juttat, feltéve, hogy a juttatásban részesülő magánszemély a juttató olyan munkavállalója, aki az említett gyermeknek, tanulónak a családok támogatásáról szóló törvény, vagy bármely EGT-állam hasonló jogszabálya alapján családi pótlék juttatásra, vagy hasonló ellátásra jogosult szülője vagy e szülőnek vele közös háztartásban élő házastársa.

(5) Az (1) bekezdésben említett bevételnek minősül

a) a magánszemély javára átutalt munkáltatói/foglalkoztatói havi hozzájárulásból

aa) az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztár(ak)ba a minimálbér 50 százalékát,

ab) az önkéntes kölcsönös egészségpénztár(ak)ba/önsegélyező pénztár(ak)ba együttevő a minimálbér 30 százalékát,

ac) foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézménybe a minimálbér 50 százalékát,

meg nem haladó rész;

b) a munkáltató által a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezései szerint a magánszemély tagdíjának kiegészítéseként egyoldalú kötelezettségvállalás alapján a magánnyugdíjpénztárba fizetett összeg;

c) a szövetkezet közösségi alapjából a szövetkezet magánszemély tagja részére a szövetkezetről szóló törvényben foglaltaknak megfelelően az adóévben természetben adott – egyébként adóköteles – juttatás együttes értékéből személyenként a minimálbér havi összegének 50 százalékát meg nem haladó rész

az a) pont szerinti esetben akkor, ha a magánszemély nyilatkozik, hogy az adott jogcímen az a) pont szerinti bevétele az adóévben más juttatótól nem volt, továbbá akkor, ha a juttató a hozzájárulást havonta vagy – az adott hónapokra vonatkozó összegek közlésével – több hónapra előre, vagy utólagosan legfeljebb három hónapra utalja át egy összegben, azzal, hogy

- 1. a juttatás a magánszemélynél a közölt összegeknek megfelelő hónap(ok) szerinti bevétel;**
- 2. a juttató az 1. pont figyelembevételével megállapított adót a közölt összegeknek megfelelő hónapokra vonatkozó szabályok szerint és mértékkel, előre történő utalás esetén a juttatás közölt hónapjának, utólagos utalás esetén az utalás hónapjának kötelezettségeként vállalja be és fizeti meg.**

71. § (1) A magánszemély a 70. § rendelkezéseiben foglalt feltételek szerinti és értékhatáron belüli juttatás révén megszerzett bevétele után az őt juttatásban részesítő kifizető (a továbbiakban: juttató) 25 százalék adó fizetésére köteles.

(2) A juttató az (1) bekezdés szerinti adókötelezettségének megállapításához figyelembe veszi a magánszemélynek az adott juttatásra vonatkozó rendelkezésben foglalt feltételek fennállásáról szóló nyilatkozatát. Ha az adott juttatás megfelel a vonatkozó rendelkezésben foglalt feltételeknek, de az ott meghatározott értékhatár meghaladja, a meghaladó rész olyan adóköteles természetbeni juttatásnak minősül, amelyre vonatkozóan a 69. § (1) bekezdésének d) és e) pontját nem kell alkalmazni, egyéb esetben bármely feltétel hiányában a 69. § rendelkezései az irányadók.

(3) A juttatónak az adót a juttatás hónapja kötelezettségeként, a kifizetésekkel, juttatásokkal összefüggő adó és járulékok bevallására, megfizetésére az adózás rendjéről szóló törvényben előírt módon és határidőre kell bevallania, illetőleg megfizetnie. A juttató a kedvezményes adózású juttatásokról nyilvántartást vezet.

(4) Ha az adóhatóság a (2) bekezdés rendelkezésével összefüggésben adóhiányt állapít meg, akkor azt annak a juttatónak kell megfizetnie, amely nem rendelkezik a magánszemély említett nyilatkozatával, vagy egyébként nem fizette meg az adót. Ha az adóhiány a magánszemély valótlan nyilatkozatának a következménye, illetőleg a magánszemély a nyilatkozat átadását nem tudja igazolni, akkor az adóhiányt és jogkövetkezményeit a magánszemélynek az adóhatóság határozata alapján kell viselnie.

Kamatkedvezményből származó jövedelem

72. § (1) Kamatkedvezményből származó jövedelem a kifizető magánszeméllyel szemben fennálló követelésére a jegybanki alapkamat 5 százalékponttal növelt összegével – ha a kifizető bizonyítja, hogy a szokásos piaci kamat ennél alacsonyabb, akkor a szokásos piaci kamattal –

kiszámított kamatnak az a része, amely meghaladja az e követelés révén a kifizetőt megillető kamatot (kamatkedvezmény). A kamatkedvezményt a kifizető követelése révén a magánszemélyt terhelő kötelezettség összegére – ha a követelés értékpapír-kölcsönzésből származik, akkor az értékpapírnak a szerződés megkötésének napjára megállapított szokásos piaci értékére – vetítve kell kiszámítani.

(2) A kamatkedvezményből származó jövedelem utáni adó mértéke a kamatkedvezmény **54 százalék**a. Az adót a kifizető adóévenként, az adóév utolsó napjára – ha a követelés az adóévben megszűnt, akkor a megszűnés napjára – megállapítja, valamint a kifizető által levont jövedelemadó megfizetésére és bevallására irányadó rendelkezések szerint megfizeti, illetve bevallja. Az osztalékkelőleg kifizetésének adóévére az osztalékadó-előleg alapján keletkező kamatkedvezményből származó jövedelmet a kifizető a beszámoló elfogadásának napján állapítja meg, egyebekben az előző rendelkezések szerint jár el.

(3)

(4) A jövedelem megállapításánál – az (1)–(3) bekezdésben foglaltaktól függetlenül – nem kell figyelembe venni a következő jogcímenek és a következő feltételekkel fennálló követelések utáni kamatkedvezményt:

a) követelések áruszállításból és szolgáltatásból (vevők), valamint az e követelésekkel összefüggésben szerződés vagy jogszabály alapján fizetendő kártérítés, kötbér és más hasonló kötelezettség;

b) jegyzett, de még be nem fizetett tőke;

c) kizárólag a kifizető tevékenységével összefüggésben, a tevékenységet szolgáló eszköz megszerzése, szolgáltatás igénybevétele érdekében – 30 napot meg nem haladó időtartamra – adott előleg, elszámolásra kiadott összeg;

d) az osztalékkelőlegnek az a része, amely a kifizetését követő első beszámoló elfogadásával osztalékká vált;

e) az adó, az adóelőleg, a járulék, társadalombiztosítási és családtámogatási ellátás megállapításával (elszámolásával) összefüggésben, valamint a munkaviszonyból származó jövedelem elszámolása (számfejtése) során az elszámolás szokásszerű rendjéből adódóan keletkezett követelés; e rendelkezés nem alkalmazható a munkáltató, a bér kifizetője, a társas vállalkozás, a polgári jogi társaság által megfizetett, de le nem vont adóelőleg miatt keletkezett követelésnek arra a részére, amelynek beszámítására az adóelőleg megfizetésének hónapját követő hatodik hónap elteltével nem került sor;

f) lakás célú hitel, ha azt a munkáltató munkavállalójának vagy helyi önkormányzat a magánszemélynek hitelintézet útján, annak igazolása alapján olyan lakása építéséhez, vásárlásához, bővítéséhez, korszerűsítéséhez, vagy bármely, az említett célra hitelintézettől, vagy bármely, az említett célra korábbi munkáltatótól felvett hitel visszafizetéséhez, törlesztéséhez nyújtotta, amely lakás nem haladja meg a lakás célú támogatásokról szóló jogszabályban meghatározott, méltányolható lakásigény mértékét; lakáskorszerűsítés a lakás célú állami támogatásokról szóló kormányrendeletben meghatározott korszerűsítés;

g) olyan munkabérelőleg, amelynek folyósítása legfeljebb hat havi visszafizetési kötelezettség mellett, legfeljebb a folyósítás napján érvényes minimálbér havi összegének ötszörösét meg nem haladó értékben történik, azzal, hogy ha a munkáltató az általa az előzőek szerint folyósított munkabérelőleg visszafizetése előtt újabb munkabérelőleget folyósít, arra ez a rendelkezés nem alkalmazható;

h) a Magyar Honvédség és a rendvédelmi szervezetek hivatásos állományú tagja részére jogszabály alapján folyósított családalapítási támogatás, valamint a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogszabály alapján folyósított toborzópenz és családalapítási támogatás;

i) az állami tulajdon megvásárlásához hitelintézet útján nyújtott hitel;

j) olyan, a jogszabályban meghatározott feltételek mellett nyújtott hitel, kölcsön esetén, amelynél a felszámítható kamat mértékét jogszabály határozza meg (ideértve különösen a Diákhitel Központ által nyújtott hallgatói hitelt);

k) üzletpolitikai célból, nyilvánosan meghirdetett, mindenki által azonos feltételek mellett igénybe vehető áruvásárlási kölcsön;

l) pénzügyi szolgáltatás, kiegészítő pénzügyi szolgáltatás üzletszerű nyújtására jogosult kifizető e tevékenysége keretében nyilvánosan meghirdetett feltételek mellett nyújtott hitel (ide nem értve a belső hitelt) esetében;

m) a Munka Törvénykönyve szerint a munkavállaló kártérítési felelőssége körébe tartozó hiánnyal összefüggésben fennálló követelés;

n) a külföldi kiküldetésre, külszolgálatra tekintettel adott előleg, elszámolásra kiadott összeg, feltéve, hogy annak a kifizetővel való elszámolása a visszaérkezést követő 30 napon belül megtörténik.

Adómentes kifizetések korlátozása

72/A. § (1) Az önszegélyező feladatot is vállaló társadalmi szervezet, önszegélyező egyesület (e § alkalmazásában: érdekképviselő), ha érdek-képviselői tagdíj, hozzájárulás címén bevételt szed és arról közvetlenül vagy közvetve magánszemély vagy társaság a jövedelme csökkentésére vagy költségelszámolásra jogosító igazolást, bizonylatot kapott, akkor az érdekképviselőnek **54 százalék** adót kell fizetnie a magánszemély(ek)nek az adóévben adómentes jogcímen kifizetett összeg azon része után, amely meghaladja az adóévi tagdíj-, hozzájárulás-bevétel és alapítványtól, más érdekképviselőtől az adóévben kapott bevétel 40 százalékának és az adóévben keletkezett bármely más bevételének együttes összegét.

(2) A kifizetőnek **54 százalék** adót kell fizetnie a magánszemély(ek)nek adómentes jogcímen az adóévben kifizetett (juttatott) összeg (nem pénzbeli vagyoni érték) azon része után, amely meghaladja érdekképviselőtől, más alapítványtól kapott bevétele 40 százalékának és az adóévben keletkezett bármely más bevételének együttes összegét.

(3) Az e § szerinti adót az adóévet követő év február hónapban kell a kifizetőnek az általa levont jövedelemadó befizetésének szabályai szerint megfizetnie.

(4) E § alkalmazásában nem kell figyelembe venni a munkavállalói érdek-képviselői tagdíjat akkor, ha az nem haladja meg a bér kettő százalékát. Ha meghaladja, akkor teljes egészében figyelembe kell venni.

(5) Nem kell e § rendelkezéseit alkalmazni az olyan adómentesen kifizetett (juttatott) összegre (nem pénzbeli vagyoni értékre), amely a kifizető elszámolási kötelezettsége mellett – akár közvetlenül is – az államháztartás valamely alrendszeréből, egyházi forrásból, nemzetközi szerződés alapján folyósított támogatásból, segélyből származik.

XIV. Fejezet

VEGYES JÖVEDELMEK

Kisösszegű és egyéb kifizetések, egyösszegű járadékmegváltások

73. § (1) Az önálló tevékenységből származó, egy szerződés alapján 15 000 forintot meg nem haladó összeg kifizetése esetén a magánszemély választhat, hogy

- a) a jövedelem utáni adót a kifizető állapítja meg, vonja le, fizeti be, vagy
- b) írásban nyilatkozik arról, hogy összevont adóalapjának részeként adózik utána.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában említett esetben a bevétel egésze jövedelem, és az adó mértéke **az adó mértékére vonatkozó rendelkezés** szerinti legmagasabb adókulcs (százalékos adómérték).

(3) Az (1) bekezdés b) pontjában említett esetben a magánszemélynek és a kifizetőnek a Második rész önálló tevékenységből származó jövedelem megállapítására vonatkozó rendelkezései szerint kell az adókötelezettséget teljesítenie.

(4) A magánszemélyt csőd, felszámolás, végelszámolás keretében megillető tartásdíj, életjáradék, kártérítési járadék és más hasonló járadékjellegű követelés, valamint a magánszemélyt megillető, a jövedelmet helyettesítő felelősségbiztosítási kártérítés egy összegben való megváltása esetén a kifizetett összeg teljes egészében jövedelem, és az adó mértéke 25 százalék, azzal, hogy a jövedelem utáni adót a kifizető állapítja meg, vonja le, és fizeti be.

(5) Az (1)-(2) bekezdésben foglaltak nem alkalmazhatók az egyéni vállalkozói, a mezőgazdasági őstermelői tevékenység ellenértékeként kifizetett összeg esetében.

(6)

(7) A külföldi illetőségű magánszemély részére – ha a magánszemély illetősége szerinti állam és a Magyar Köztársaság között nincs hatályos egyezmény a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és vagyoadók területén – kamat, jogdíj, szolgáltatási díj címen fizetett (juttatott) bevétel egésze jövedelem, amely után az adó mértéke 30 százalék. Az adót – ha a bevétel kifizetőtől származik – a kifizető állapítja meg, vonja le, fizeti meg és vallja be azzal, hogy nem pénzben történő juttatás esetén a juttatást terhelő adó megfizetésére a kifizető köteles. E rendelkezést nem kell alkalmazni a Magyar Állam, az államháztartás alrendszere, a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zártkörűen működő Részvénytársaság, a Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen működő Részvénytársaság, a Magyar Export-Import Bank Zártkörűen működő Részvénytársaság, a Magyar Exporthitel Biztosító Zártkörűen működő Részvénytársaság vagy a Magyar Nemzeti Bank által fizetett, jóváírt kamatjövedelemre, a hitelintézet által fizetett, jóváírt kamatjövedelemre, továbbá a késedelmi kamatra. E rendelkezés alkalmazásában szolgáltatási díjnak minősül az Európai Parlament és a Tanács gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása NACE Rev. 2. rendszerének létrehozásáról szóló 1893/2006/EK rendelet besorolása szerinti üzletvezetés, üzletviteli tanácsadás, reklám, piac-, közvélemény-kutatás, valamint máshová nem sorolt egyéb szakmai, tudományos, műszaki tevékenységből az üzleti ügynöki tevékenység díja.

Az ingatlan bérbeadásából származó jövedelem

74. § (1) Ha e törvény másként nem rendelkezik, a magánszemély termőföld-bérbeadásból származó bevételének (ideértve a földjárdékot is) és más ingatlan bérbeadásából származó bevételnek az egésze jövedelem, amely után az adó mértéke 25 százalék.

(2) Mentés az adó alól a termőföld-bérbeadásból származó bevétel, ha a termőföld haszonbérbe adása alapjául szolgáló, határozott időre kötött megállapodás (szerződés) alapján a haszonbérlet időtartama az 5 évet (az adómentesség feltételül szabott időtartam) eléri.

(3) A magánszemély köteles a (2) bekezdés szerinti mentesség alapján korábban meg nem fizetett adót késedelmi pótlékkal növelt összegben a szerződés megszűnése éve kötelezettségeként megállapítani, bevallani és megfizetni, ha a mentesség alapjául szolgáló szerződés az adómentesség feltételül szabott időtartamon belül bármely okból (ide nem értve a szerződő feleken kívül álló okot, valamint a haszonbérleti szerződés azonnali hatályú felmondását) megszűnik.

(4) Az (1) bekezdés rendelkezése nem alkalmazható, ha a magánszemély e tevékenységét egyéni vállalkozóként **végzi**.

(5) A termőföld-bérbeadásból származó jövedelem adókötelezettségére vonatkozó szabályokat az adózás rendjéről szóló törvény határozza meg.

(6) Más ingatlan bérbeadása esetén az adót a kifizető állapítja meg, vonja le, fizeti be. Nem kell az adót levonnia a kifizetőnek akkor, ha a magánszemély igazolja, hogy ingatlan bérbeadási tevékenységét egyéni vállalkozóként végzi, valamint - a társasház kivételével - közös tulajdonban lévő ingatlanok tulajdonársak közössége által történő bérbeadása esetén. Ha a jövedelem nem kifizetőtől származik, illetőleg a kifizető bármely ok miatt az adót nem vonta le, az adót a magánszemélynek kell megállapítania, és negyedévenként az adózás rendjéről szóló törvénynek az adóelőlegre vonatkozó rendelkezései szerint kell megfizetnie.

(7) Más ingatlan bérbeadása esetén a magánszemély az adóévi összes ilyen bevételre vonatkozóan az (1) bekezdés rendelkezése helyett választhat, hogy a bérleti díjból származó bevételére az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezéseket (ideértve az adóelőleg megállapítására vonatkozó szabályokat is) alkalmazza. Ha a bevétel kifizetőtől származik, és a magánszemély választásáról a kifizetést megelőzően nyilatkozik, a kifizető e § rendelkezései helyett az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó adóelőleg-levonási szabályokat alkalmazza. Ilyen nyilatkozat hiányában a kifizető által levont adó, vagy egyéb esetben a magánszemély által e § szerint megfizetett adó adóelőlegnek minősül, ha a magánszemély a választását az adóbevallásában érvényesíti.

(8) Ha az ingatlan fekvése szerinti állammal a Magyar Köztársaságnak nincs hatályos egyezménye a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonadók területén, akkor az ingatlan bérbeadásából, haszonbérbeadásából származó jövedelem – a (7) bekezdésben foglaltaktól függetlenül – a magánszemély önálló tevékenységből származó jövedelmének minősül.

(9) Az ingatlan bérbeadásából származó bevételből levonható az ugyanazon ingatlan után a vagyonadóról szóló törvény szerint az adóévben az előírt határidőig megfizetett adó.

Lakás önkormányzatnak történő bérbeadásából származó jövedelem

74/A. § (1) Lakás önkormányzatnak történő bérbeadásából származó bevételnek minősül az olyan lakás bérbeadásából származó bevétel, amely lakásra érvényes lakhatási engedély van és

a) a bérbevevő a lakás fekvése szerinti települési önkormányzat gazdálkodását végrehajtó szerv (önkormányzati hivatal),

b) a lakásbérbeadás alapjául szolgáló szerződés határozott időtartamú és az időtartama a **36 hónapot** (feltételül szabott időtartam) eléri vagy meghaladja (ideértve a feltételül szabott időtartam teljesülését közvetlenül követő időszakot is, ha a szerződés időtartamát meghosszabbítják),

c) az önkormányzat a lakást magánszemély(ek) lakhatásának biztosítására hasznosítja,

d) a lakásbérbeadás alapjául szolgáló szerződés tartalmazza a bérlőkijelölésére a rászorultságra tekintettel meghatározott feltételeket (a feltételül szabott cél) megállapító önkormányzati rendelkezés számát.

(2) A lakás önkormányzatnak történő bérbeadásából származó bevétel egésze jövedelem, amely után az adó mértéke 0 százalék.

(3) A lakás önkormányzatnak történő bérbeadása esetén

a) az ezen lakás bérbeadásából származó bevétel önálló tevékenységből származó bevételként vagy egyéni vállalkozói bevételként nem vehető figyelembe és az ezen lakás bérbeadásával összefüggő költség nem számolható el;

b) ha a lakásbérbeadás alapjául szolgáló szerződés a feltételül szabott időtartamon belül a bérbeadó érdekkörében felmerült okból megszűnik, a magánszemélyt a (4) bekezdés szerint meghatározott összegű adófizetési kötelezettség terheli arról az adóévről benyújtandó adóbevallásában, amely adóévben a megszűnés bekövetkezett;

c) a *b)* pont szerinti esetben az önkormányzati hivatal – az adóévet követő január 31-éig – a bérbeadó személy adóazonosító számának feltüntetésével adatot szolgáltat az adóhatóságnak a szerződés megszűnéséről.

(4) A (3) bekezdés *b)* pontjában említett adófizetési kötelezettséget a következők szerint kell meghatározni:

a) A magánszemély évenkénti bontásban meghatározza a (2) bekezdésben meghatározott jövedelem után az e törvény kifizetéskor hatályos 74. §-ának (1) bekezdése szerinti adót, majd az egyes adóévekre vonatkozóan megállapított összeg után meghatározza az adózás rendjéről szóló törvény szabályainak megfelelő alkalmazásával az adott adóévet követő év május 21. napjától a szerződés megszűnése napjáig felszámított késedelmi pótlékot.

b) Az adó és a késedelmi pótlék együttes összegét meg kell szorozni a szerződésből nem teljesült időtartam egész hónapjainak száma és a **36 hónap** két tizedesjegyre kiszámított hányadosával.

(5) Ha a települési önkormányzat a szerződés tárgya szerinti lakást a bérleti szerződés időtartamán belül nem a feltételül szabott célra hasznosítja vagy nem hasznosítja

a) 33 százalék adó fizetésére köteles, ha a bérleti szerződést magánszeméllyel kötötte, illetve

b) 8 százalék adó fizetésére köteles, ha a bérleti szerződést a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti társasági adóalannyal kötötte.

Az a)–b) pont szerinti adót minden olyan hónap bérleti díja után az adózás rendjéről szóló törvénynek a kifizetőre vonatkozó szabályai szerint kell megfizetni, amely hónapban nem valósult meg a hasznosítás. Nem kell ezt a rendelkezést alkalmazni mindaddig, amíg a hasznosításon kívüli időszak az adóév elejétől számítva a 30 napot nem haladja meg.

A társasház, a társasüdülő jövedelme

75. § (1) A társasház, a társasüdülő (a továbbiakban együtt: társasház) tulajdonostársainak közössége által a közös név alatt megszerzett jövedelem után – függetlenül attól, hogy a tulajdonostársak nem kizárólag magánszemélyek – a társasházat a (2)–(8) bekezdések szerint terheli adókötelezettség.

(2) A társasház e törvény XI-XIV. fejezetében – e § rendelkezésein kívül – említett bevételéből (kivéve a közös tulajdon tárgyát képező ingatlanrész bérbeadásából származó bevételt) a jövedelmet és az adót – figyelemmel a (3) és a (4) bekezdés rendelkezéseire is – úgy kell megállapítani és megfizetni, mintha azt magánszemély szerezte volna meg, azzal, hogy magánszemélynek a társasházat kell tekinteni. A fennmaradó összegből a magánszemély tulajdonostársak között felosztott jövedelmet további adókötelezettség nem terheli.

(3) A közös tulajdon tárgyát képező ingatlanrész átruházása esetén a bevétel 25 százaléka minősül jövedelemnek, azzal, hogy a 62. § (4) bekezdés rendelkezései nem alkalmazhatók.

(4) A (2) bekezdés rendelkezéseit nem kell alkalmazni a közös tulajdon tárgyát képező ingatlanrész átruházásából származó jövedelem után a magánszemély tulajdonostársakat tulajdoni hányaduk arányában megillető bevételre akkor, ha a társasház közgyűlésének határozata alapján egyénileg tesznek eleget az adókötelezettségüknek.

(5) A (2) bekezdésben nem említett, a társasház által az adóévben megszerzett összes más bevételből (ideértve a közös tulajdon tárgyát képező ingatlanrész bérbeadásából származó bevételt is) le kell vonni a tulajdonostársak közös költségre, illetőleg felújításra történt adóévi befizetéseit, a társasház által közvetített szolgáltatás tovább számlázott ellenértékét, valamint azokat az összegeket, amelyeket e törvény szerint a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni (pl. jogszabály alapján kapott támogatás, felvett hitel). Az így fennmaradó bevételt teljes egészében jövedelemnek kell tekinteni, amely után az adó mértéke 25 százalék.

(6) A társasháznak kifizetett adóköteles összegből az adót a kifizető állapítja meg, azt levonja, befizeti és arról igazolást állít ki a társasház részére, valamint a kifizetőnek az adózás rendjéről szóló törvénynek az adókötelezettséget eredményező, a magánszemélynek teljesített kifizetésekkel, juttatásokkal összefüggő bevallási kötelezettség szabályai szerint bevallást tesz. Az olyan adóköteles bevétel után, amely nem kifizetőtől származik, az adót a társasháznak kell megállapítania és negyedévenként az adózás rendjéről szóló törvénynek az adóelőleg-fizetésre vonatkozó rendelkezései szerint kell megfizetnie, valamint az e törvény 49. §-a (17) bekezdésének a magánszemélyre vonatkozó rendelkezése szerint kell bevallania.

(7) A társasház a magánszemélyre vonatkozó rendelkezések szerint teljesíti e §-ban előírt adókötelezettségeit, azzal az eltéréssel, hogy csak azt a bevételt kell bevallania, amelyre vonatkozóan adómegállapításra kötelezett. A társasház a kifizetéseit illetően kifizetőnek minősül, és e minőségére tekintettel is teljesíti adókötelezettségeit.

(8) Ha a társasház a (6) bekezdés rendelkezése szerint levont, illetve megfizetett adó után fennmaradó jövedelmet, vagy annak egy részét a tulajdonostársak között a tulajdoni hányadok

arányában osztja fel, akkor az a magánszemély tulajdonostárs olyan bevétele, amelynek egésze jövedelem és az adó mértéke 35 százalék.

Nyereményből származó jövedelem

76. § (1) A nyeremény esetében – ha az nem tartozik a kamatjövedelemre vonatkozó rendelkezések hatálya alá – a szerencsejátékok szervezéséről szóló törvényben meghatározott engedélyhez kötött sorsolós játékból, az ajándéksorsolásból, valamint a fogadásból származó nyeremény (a továbbiakban: adóköteles nyeremény) címén kapott bevétel egészét jövedelemnek kell tekinteni.

(2) Pénzbeli nyeremény esetén az adó összege 25 százalék, amelyet a magánszemélyeknek kiosztandó teljes nyereményösszegeből egy tételben kell a kifizetőnek levonnia, és befizetnie.

(3) Ha a nyeremény nem pénz, hanem más vagyoni érték, akkor annak általános forgalmi adó nélkül számított szokásos piaci értékét alapul véve, annak 33 százalékát kell adó címén a kifizetőnek megfizetnie.

(4) Nem számít jövedelemnek a szerencsejáték szervezéséről szóló törvény 16. §-a alapján engedélyhez nem kötött sorsolós játékból, a sorsjátékból, a pénznyerő automatából, a játékkaszinóból, a bukmékeri rendszerű fogadásból, továbbá a lóversenyfogadásból, bingójátékból származó nyeremény.

(5)

A privatizációs lízingből származó jövedelem

77. § (1) Az állam tulajdonában lévő vállalkozói vagyon értékesítéséről szóló törvényben meghatározott privatizációs lízingszerződés alapján szerzett tulajdonrészből származó bevétel egésze jövedelem, amely után az adó mértéke 25 százalék.

(2) Az e § szerinti adókötelezettség részletes szabályait a 9. számú melléklet tartalmazza.

XV. Fejezet

AZ ÉRTÉKPAPÍR, AZ ÉRTÉKPAPÍRRA VONATKOZÓ JOG RÉVÉN MEGSZERZETT VAGYONI ÉRTÉK

Értékpapír formájában megszerzett vagyoni érték

77/A. § (1) A magánszemély által értékpapír formájában megszerzett vagyoni érték esetében jövedelemnek minősül az értékpapírnak a megszerzése időpontjára megállapított szokásos piaci értékéből az a rész, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított igazolt kiadás (érték) és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek együttes összegét. A bevétel adókötelezettségének jogcímét a felek (a magánszemély és az értékpapírt juttató személy, valamint az említett személyek és más személy) között egyébként fennálló jogviszony és a szerzés körülményei figyelembevételével kell megállapítani, és ennek megfelelően kell a kifizetőt, illetőleg a magánszemélyt terhelő adókötelezettségeket (ideértve különösen a jövedelem, az adó, az adóelőleg megállapítását, megfizetését, bevallását, az adatszolgáltatást)

teljesíteni. Az értékpapír formájában megszerzett vagyoni értékre a természetbeni juttatásokra vonatkozó rendelkezéseket nem lehet alkalmazni.

(2) Nem minősül bevételnek a magánszemély által értékpapír formájában megszerzett vagyoni érték, ha a magánszemély

a) az értékpapírt olyan jog gyakorlásával szerezte, amelyet bárki számára azonos feltételek mellett megvalósuló ügyletben szerzett;

b) az értékpapírt társas vállalkozás tagjaként, részvényeseként, üzletrész-tulajdonosaként

ba) legfeljebb névértéken történő – az (5) bekezdésben nem említett – átalakítása (kicserélése),

bb) a társas vállalkozás jegyzett tőkéjének a saját tőke terhére történő felemelése révén szerezte;

c) az értékpapírt átalakuló társas vállalkozás tagjaként, részvényeseként, üzletrész-tulajdonosaként a társas vállalkozás jogutódjában szerezte;

d) az értékpapírt dolgozói részvényként a társas vállalkozás jegyzett tőkéjének a saját tőke terhére történő felemelése révén szerezte;

e) a névre szóló részvényt átváltoztatható kötvény átalakításával szerezte;

f) a kárpótlási jegyet az állami tulajdon privatizációja során értékesítésre kerülő vagyontárgy, részvény, üzletrész megvásárlására használja fel; ilyenkor a kárpótlási jegy felhasználásával megszerzett eszköz megszerzésére fordított érték meghatározásánál az eredeti jogosult magánszemélynél vagy – ha a kárpótlási jegy a hagyaték tárgyát képezte – örökösénél a kárpótlási jegy kamattal növelt értékét, míg más magánszemélynél a kárpótlási jegy megszerzésére fordított értéket is figyelembe kell venni;

g) részvényét, üzletrészét házastársi közös vagyon (vagyonközösség) megosztása révén, adásvételi szerződésen kívüli jogcímen szerezte; az így megszerzett részvény, üzletrész megszerzésre fordított értékeként azt az értéket lehet figyelembe venni, amelyet a házastárs megszerzésre fordított értéként figyelembe vehetett volna (üzletrész esetében a megszerzett üzletrész névértékének a megosztást megelőző üzletrész névértékéhez viszonyított arányával számított részt).

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában társas vállalkozás az a külföldi székhelyű jogi személy és egyéb szervezet is, amely a székhelye szerinti államban (kivéve az alacsony adókulcsú államot) a társasági adónak megfelelő adó alanya.

(4) A belföldi székhelyű társas vállalkozás (átalakulása esetén jogutódja) – az adóévet követő január 31-éig – jegyzett tőkéjének a saját tőke terhére történő felemelését, átalakulását vagy az általa kibocsátott átváltoztatható kötvény átalakítását követően magánszemélyenként adatot szolgáltat az adóhatóság részére az említett jogügylet révén kibocsátott (megemelt névértékű) összes értékpapírról, továbbá az így kibocsátott (megemelt névértékű) értékpapír átruházásáról, bevonásáról, átalakításáról és kicseréléséről. A magánszemély az említett jogügylet révén megszerzett (megemelt névértékű) összes értékpapírról elkülönített nyilvántartást vezet; az értékpapír megszerzésére fordított értéket az eredeti értékpapír(ok) megszerzésére fordított érték – és az esetleg teljesített vagyoni hozzájárulás – alapulvételével, annak megfelelően határozza meg.

(5) A 2006. július 1-je előtt dolgozói üzletrészként megszerzett üzletrész (a továbbiakban: dolgozói üzletrész), valamint a dolgozói részvény bevonása, átalakítása, visszavásárlása esetén –

akkor is, ha erre átalakulás, jogutód nélküli megszűnés keretében kerül sor – munkaviszonyból származó jövedelemnek (a munkavállaló örökösénél egyéb jövedelemnek) minősül a magánszemély által az említett jogügylet révén megszerzett bevételnek az a része, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek együttes összegét. Az állam tulajdonában lévő vállalkozói vagyoni értékesítéséről szóló törvény rendelkezései szerint a munkavállaló részére nyújtott kedvezmény révén megszerzett dolgozói üzletrész, dolgozói részvény esetében az említett különbözet a munkavállalónál és – ha az értékpapír a hagyaték tárgyát képezte – örökösénél árfolyamnyereségből származó jövedelemnek minősül. Nem minősül bevételnek azonban az említett különbözet, amennyiben a bevont dolgozói üzletrész, dolgozói részvény helyett a magánszemély a társas vállalkozás átalakulása révén újonnan kibocsátott azonos jogokat biztosító üzletrészt, dolgozói részvényt szerez; ilyenkor az új értékpapír megszerzésére fordított értéket az eredeti értékpapír(ok) megszerzésére fordított érték – és az esetleg teljesített vagyoni hozzájárulás – alapulvételével, annak megfelelően kell meghatározni.

(6) Az (1) és (5) bekezdés alkalmazásakor az értékpapír megszerzésére fordított értéket és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költséget az árfolyamnyereségből származó jövedelemre irányadó rendelkezések szerint kell megállapítani azzal az eltéréssel, hogy ha a dolgozói üzletrész, dolgozói részvény hagyaték tárgyát képezte, az eredeti szerző örökösénél a szerzési érték azonos az eredeti szerzőnél alkalmazható szerzési értékkel. Dolgozói üzletrész, dolgozói részvény bevonása, átalakítása esetén az eredeti szerzőnél és – amennyiben az értékpapír a hagyaték tárgyát képezte – örökösénél az értékpapír megszerzésére fordított érték részét képezi a névérték azon részének 50 százaléka is, amely rész a jegyzett tőkének a saját tőke terhére történő felemeléséből származik, azzal, hogy ez a rendelkezés nem alkalmazható, ha az említett rész

a) az értékpapír megszerzésekor jövedelemnek minősült,

b) az állam tulajdonában lévő vállalkozói vagyoni értékesítéséről szóló törvény rendelkezései szerint a munkavállaló részére nyújtott kedvezményként illette meg a magánszemélyt,

és ezért egyébként e törvény szerint a szerzési érték része.

(7) Kedvezményezett részesedéscsere esetében a megszerzett társaság magánszemély tagjánál, részvényesénél a jogügylet alapján keletkező bevételből a jövedelmet az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések szerint kell megállapítani. A jövedelemnek

a) az a része, amely nem haladja meg a jogügylet alapján megszerzett pénzüsszeget, árfolyamnyereségből származó jövedelemnek minősül; a külföldi pénznemben megszerzett pénzüsszeget a bevétel forintra történő átszámítására vonatkozó rendelkezések alkalmazásával kell forintra átszámítani;

b) az a) pont alá nem tartozó része – a magánszemély választása alapján – az ügylet időpontjában adómentes, vagy szintén árfolyamnyereségből származó jövedelemnek minősül.

(8) A magánszemély a (7) bekezdés b) pontja szerinti választásáról legkésőbb az átruházás időpontjában nyilatkozik a kifizetőnek, valamint e választását adóbevallásában bejelenti az adóhatóságnak. Ha a (7) bekezdés b) pontja szerinti összeg a magánszemély választása alapján adómentes, akkor

a) a kifizető – az adóévet követő január 31-éig – magánszemélyenként adatot szolgáltat az adóhatóság részére a kedvezményezett részesedéscsere révén a magánszemélynek juttatott összes értékpapírról;

b) a magánszemély a kedvezményezett részesedéscsere révén megszerzett összes értékpapírról elkülönített nyilvántartást vezet; ekkor az értékpapír megszerzésére fordított érték a kedvezményezett részesedéscsere keretében átruházott értékpapír(ok) megszerzésére fordított érték és a (7) bekezdés a) pont szerinti összeg együttesen.

(9) Az értékpapír formájában megszerzett vagyoni értékre vonatkozó rendelkezések alkalmazásában:

a) *kedvezményezett részesedéscsere*: az a jogügylet, amelynek alapján egy társaság (a megszerző társaság) részesedést szerez egy másik társaság (a megszerzett társaság) jegyzett tőkéjében annak ellenében, hogy a jegyzett tőkéjét képviselő értékpapír(oka)t bocsát ki, és az(oka)t, valamint – szükség esetén – legfeljebb az átadott összes értékpapír együttes névértékének (névérték hiányában arányos könyv szerinti értékének) a 10 százalékát meg nem haladó pénzeszközt ad a megszerzett társaság tagja(i)nak, részvényese(i)nek, feltéve, hogy a megszerző társaság a jogügylet révén megszerzi a szavazati jogok többségét vagy, ha a jogügylet előtt a szavazati jogok többségével már rendelkezett, azt tovább növeli a megszerzett társaságban;

b) *társaság*: a gazdasági társaság, az egyesülés, a szövetség, továbbá a Magyar Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napjától az Európai Unió tagállamának adóra vonatkozó jogszabályai szerint ott belföldi illetőséggel bíró olyan társaság, amely

ba) az Európai Unión kívüli állammal a jövedelem- és vagyonadók tárgyában kötött nemzetközi szerződés szerint nem bír belföldi illetőséggel az Európai Unión kívüli államban, valamint

bb) a különböző tagállamok társaságait érintő egyesületekre, szétválásokra, eszközátruházásokra és részesedéscserékre alkalmazandó közös adózási rendszerről szóló tanácsi irányelvben felsorolt jogi formában működik, és az említett irányelvekben meghatározott adó alanya anélkül, hogy ezzel kapcsolatban választási lehetőség vagy mentesség illetné meg.

Az értékpapírra vonatkozó jog révén megszerzett vagyoni érték

77/B. § (1) Értékpapírra vonatkozó vételi jegyzési, eladási vagy más hasonló jog (kivéve a más értékpapírban megtestesülő jogot) átruházása (átengedése), megszüntetése, gyakorlásának átengedése vagy az ilyen jogról való lemondás címén a magánszemély által megszerzett bevételből az az összeg minősül jövedelemnek, amely meghaladja a jog megszerzésére fordított (ingyenes vagy kedvezményes jogszerzés esetében ideértve a jog megszerzésekor adóköteles bevételt is), a magánszemélyt terhelő igazolt kiadást (értéket), valamint az ügylettel összefüggő igazolt járulékos költséget. A jövedelmet a bevétel megszerzésének időpontjára kell megállapítani.

(2) Értékpapírra vonatkozó vételi jog (vételi opció) engedésére, illetőleg vételi kötelezettség vállalására (eladási opció) kötött ügylet esetén a kötelezett magánszemélynél az (1) bekezdés szerint megállapított összegből

a) – ha az ügylet pénzbeli elszámolással szűnik meg – az elszámolás miatt a jogot engedő, illetőleg kötelezett magánszemélyt terhelő igazolt kiadást (értéket), vagy

b) – ha az ügylet a tárgyat képező értékpapír tényleges átadásával szűnik meg -

1. vételi jog engedése esetén az adott értékpapír megszerzésére fordított igazolt összegnek (értéknek), de legfeljebb az adott értékpapír teljesítéskori szokásos piaci értékének az ügyleti szerződés szerinti árat meghaladó részét;

2. vételi kötelezettség vállalása esetén az adott értékpapír ügyleti szerződés szerinti árának a teljesítéskori szokásos piaci értékét meghaladó részét

meghaladó rész a jövedelem, azzal, hogy a 2. alpont szerinti tétel az értékpapír megszerzésére fordított kiadás részeként nem vehető figyelembe.

(3) A jövedelem megállapításának időpontja

a) a (2) bekezdés a) pontjában említett esetben az elszámolás napja (értéknapja);

b) a (2) bekezdés b) pontjában említett esetben a jogosult joggyakorlásának napja;

c) ha a jogosult a joggal nem élt, a jog gyakorlásának határnapja, illetve a jog gyakorlására nyitva álló időtartam utolsó napja,

de legkésőbb a kötelezettség vételi jog engedése, illetve a vételi kötelezettség vállalása kezdő időpontjának évét követő ötödik év utolsó napja.

(4) Értékpapírra vonatkozó vételi, jegyzési vagy más hasonló jog gyakorlása révén megszerzett értékpapír esetében a jogosult magánszemélynél az értékpapír formájában megszerzett vagyoni értékre irányadó rendelkezéseket kell alkalmazni. Ilyenkor a jövedelmet az értékpapír feletti rendelkezési jog megszerzésének napjára, vagy – ha ez a korábbi időpont – arra az időpontra kell megállapítani, amikor az értékpapírt a magánszemély (a magánszemély javára más személy) birtokba vette (ideértve különösen az értékpapírszámlán történő jóváírást).

(5) Értékpapírra vonatkozó eladási vagy más hasonló jog gyakorlása révén megszerzett jövedelemnek minősül a jogosult magánszemélynél az értékpapír átruházására tekintettel megszerzett bevételből az a rész, amely meghaladja az értékpapírnak az átruházás időpontjára megállapított szokásos piaci értékét (az említett jog gyakorlásából származó bevételrész), csökkentve a jog megszerzésére fordított (ingyenes vagy kedvezményes jogszerzés esetében ideértve a jog megszerzésekor adóköteles bevételt is), a magánszemélyt terhelő igazolt kiadással, azzal, hogy

a) az értékpapír átruházására tekintettel megszerzett bevétel fennmaradó részéből a jövedelmet az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vonatkozó szabályok szerint a b) pont rendelkezésének figyelembevételével kell megállapítani;

b) az a) pont rendelkezésének alkalmazása esetén az ott említett bevételből a jog megszerzésére fordított, a magánszemélyt terhelő kiadásnak az a része vonható le az átruházással kapcsolatos kiadásként, amely a jog gyakorlásából származó bevételrész meghaladja. A jövedelmet az értékpapír átruházásának időpontjában kell megállapítani.

(6) Az (1)–(4), valamint az (5) bekezdés szerint meghatározott – a bekezdés a) pontjában nem említett – jövedelem adókötelezettségének jogcímét a felek (a magánszemély és a jogot alapító személy, valamint az említett személyek és más személy) között egyébként fennálló jogviszony és a szerzés körülményei figyelembevételével kell megállapítani, és ennek megfelelően kell a kifizetőt, illetőleg a magánszemélyt terhelő adókötelezettségeket (ideértve különösen a jövedelem, az adó, az adóelőleg megállapítását, megfizetését, bevallását, az adatszolgáltatást) teljesíteni. A nem pénzben megszerzett bevételre a természetbeni juttatásokra vonatkozó rendelkezéseket nem lehet alkalmazni.

(7) Az e § szerinti jövedelmet, adót (adóelőleget) a kifizető állapítja meg és az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározottak szerint vallja be és fizeti meg, továbbá a magánszemélynek az adóévet követő év január 31-ig igazolást ad ki és arról adatot szolgáltat az állami adóhatóságnak. Kifizető hiányában a magánszemély a jövedelmet és az adót az általa vezetett nyilvántartás alapján állapítja meg. Az igazolásnak, az adatszolgáltatásnak, illetőleg a nyilvántartásnak - figyelemmel e törvénynek az értékpapírokra, értékpapírra vonatkozó jogokra, járulékos költségekre előírt rendelkezéseire is, azok értelemszerű alkalmazásával - tartalmaznia kell különösen a megszerzett bevételeket, az igazolt járulékos költségeket, a jog, illetőleg az értékpapír megszerzésére fordított kiadást.

(8) A jövedelmet és az adót a jövedelmet szerző magánszemély a kifizető által kiállított bizonylatok, igazolások, illetőleg az általa vezetett nyilvántartás alapján az adóévről benyújtandó bevallásában bevallja, valamint a kifizető által levont adó (adóelőleg) figyelembevételével az adót a bevallás benyújtására előírt határidőig megfizeti.

(9) A kifizető a jog alapítását követően – az adóévet követő január 31-éig – magánszemélyenként adatot szolgáltat az állami adóhatóság részére az általa alapított, értékpapírra vonatkozó vételi, jegyzési, eladási vagy más hasonló jogról, továbbá a jog gyakorlásáról, megszüntetéséről és a jogról való lemondásról (az utóbbi esetben az adatszolgáltatás mind az eredeti jogosultat, mind a jogot gyakorló, megszüntető, illetve a jogról lemondó személyt tartalmazza).

(10) Ha a jog alapítása, megszerzése, valamint gyakorlása bárki számára azonos feltételek mellett megvalósuló ügyletben történt,

a) a (6) bekezdés rendelkezésétől eltérően az (1)–(3) bekezdésben meghatározott jövedelem után az adó mértéke 25 százalék;

b) a (4) bekezdés rendelkezésétől eltérően a bekezdésben említett vagyoni értéket jövedelemként nem kell figyelembe venni;

c) az (5) bekezdés rendelkezésétől eltérően a bekezdésben említett jog gyakorlásából származó bevételrész megállapítása nélkül az értékpapír átruházására tekintettel megszerzett bevétel egészére az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

(11) A jog, illetőleg az értékpapír megszerzésére fordított kiadást az árfolyamnyereségre irányadó rendelkezések megfelelő alkalmazásával kell meghatározni.

(12)

(13) E § rendelkezései helyett az **ellenőrzött tőkepiaci** ügyletből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni, ha a jövedelem megszerzése **ellenőrzött tőkepiaci ügyletben** történt.

Az elismert munkavállalói értékpapír-juttatási program keretében szerzett jövedelem

77/C. § (1) Nem minősül bevételnek a magánszemély által értékpapír formájában megszerzett vagyoni érték, ha

a) a magánszemély az értékpapírt elismert program keretében, az elismert programban meghatározott feltételekkel szerezte, valamint

b) a program szervezője vagy a kibocsátó az értékpapírt a közvetlen átadás (birtokba adás) helyett az elismert program nyilvántartásáról rendelkező határozatban megjelölt, befektetési szolgáltatónál, vagy – ha a kibocsátó külföldi székhelyű jogi személy, egyéb szervezet – bármely EGT-államban, illetve a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) tagországában működő, a külföldi jog szerinti befektetési szolgáltatónál (a továbbiakban: külföldi befektetési szolgáltató) a magánszemély javára egyedi letétbe helyezte (dematerializált értékpapír esetében ideértve a program keretében a magánszemély javára juttatott értékpapírok külön, kizárólag ezen értékpapírok nyilvántartására szolgáló értékpapírszámlára helyezését is), vagy

c) a magánszemély a program keretében kizárólag értékpapírra vonatkozó vételi, jegyzési vagy más hasonló jogot szerez és e jog gyakorlására csak a jog alapításának évét követő második év letelte után jogosult.

(2) Az értékpapírletét alapja a program szervezője és a letétkezelő közötti keretszerződés, valamint a program szervezője, a letétkezelő és a magánszemély közötti egyedi szerződés. A különböző napokon átvett értékpapír(ok)ról a felek külön-külön egyedi szerződést kötnek, ha az értékpapírok letétbe helyezése nem egy napon történik. A keretszerződés az elismert program nyilvántartási számát, valamint a program szervezőjének és a letétkezelőnek a cégnevét, adószámát és levelezési címét, míg az egyedi szerződés – az említett adatok mellett – a kedvezményezett magánszemély nevét, adóazonosító számát és levelezési címét, továbbá a letétbe helyezett értékpapír(ok) azonosításához szükséges adatokat, valamint a kötelező tartási időszak kezdő napját is tartalmazza. Az érintett köteles az említett adataiban bekövetkezett bármely változásról (ideértve a program szervezője, vagy a letétkezelő jogutódlásának esetét is) a változástól számított 15 napon belül tájékoztatni a többi szerződőt. A letétbe helyezett értékpapírral a program szervezője csak a magánszeméllyel együttesen, míg a magánszemély – a keretszerződés eltérő, minden részt vevő magánszemélyre azonos feltételek mellett megállapított rendelkezése hiányában – önállóan rendelkezhet.

(3) A letétkezelő a magánszemély javára egyedi letétként történő őrzés megszűnését követő 15 napon belül – az elismert program nyilvántartási száma, továbbá a program szervezője cégneve és adószáma, valamint a magánszemély neve és adóazonosító száma feltüntetésével – adatot szolgáltat az adóhatóságnak az átadott összes értékpapírról. A letétkezelő az adatszolgáltatással egyidejűleg az adóhatóságnak bejelenti az új letétkezelő cégnevét és adószámát is, ha az értékpapírt a kedvezményezett magánszemély javára történő egyedi letétbe helyezés céljából más, a tőkepiacról szóló törvény szerinti befektetési szolgáltatónak adja át.

(4) A letétkezelő az átvevőt az átadással egyidejűleg tájékoztatja az elismert program nyilvántartási számáról, a program szervezője és saját cégnevéről, adószámáról és levelezési címéről, továbbá a kedvezményezett magánszemély nevéről, adóazonosító számáról és levelezési címéről, valamint a kötelező tartási időszak kezdő napjáról, ha az értékpapírt a kötelező tartási időszakban más, a tőkepiacról szóló törvény szerinti befektetési szolgáltatónak a kedvezményezett magánszemély javára egyedi letétbe történő elhelyezés céljából adja át.

(5) Az új letétkezelő a letéti őrzés kezdetét követő 15 napon belül – az elismert program nyilvántartási száma, továbbá a program szervezője cégneve és adószáma, valamint a magánszemély neve és adóazonosító száma feltüntetésével – adatot szolgáltat az adóhatóságnak az átvett összes értékpapírról, ha az értékpapírt a (4) bekezdésben meghatározottak szerint vette át. Az új letétkezelő az adatszolgáltatással egyidejűleg az adóhatóságnak bejelenti a korábbi letétkezelő cégnevét és adószámát is. Az új letétkezelőre egyebekben a letétkezelőre vonatkozó rendelkezések az irányadók.

(6) A letétkezelő haladéktalanul tájékoztatja a program szervezőjét, ha a nála letétbe helyezett értékpapírnak a magánszemély javára történő egyedi letéti őrzése a kötelező tartási időszakban bármely okból (kivéve az elismert program szervezője rendelkezését) megszűnik.

(7) Nem kell a (2)–(6) bekezdésben foglaltakat alkalmazni, ha a letétkezelő külföldi befektetési szolgáltató. Ilyenkor a program szervezője a magánszemély javára egyedi letétként történő őrzés megszűnését követő 15 napon belül – az elismert program nyilvántartási száma, valamint a magánszemély neve és adóazonosító száma feltüntetése mellett – adatot szolgáltat az adóhatóságnak az összes olyan értékpapírról, amelynek letéti őrzése megszűnt. A program szervezője az adatszolgáltatással egyidejűleg az adóhatóságnak bejelenti az új letétkezelő cégnevét és adószámát (ennek hiányában székhelyét) is, ha a külföldi befektetési szolgáltató az értékpapírt a kedvezményezett magánszemély javára történő egyedi letétbe helyezés céljából más külföldi befektetési szolgáltatónak, vagy belföldi illetőségű befektetési szolgáltatónak adta át; az utóbbi esetben az átadástól kezdődően a (2)–(6) bekezdésben foglaltakat kell alkalmazni. A program szervezője köteles úgy eljárni, hogy az e bekezdésben foglalt adatszolgáltatási és bejelentési kötelezettséget teljesíteni tudja.

(8) A magánszemély által megszerzett munkaviszonyból származó jövedelemnek (a kötelező tartási időszak kezdő napján a program szervezője vezető tisztségviselőjének minősülő magánszemély esetében munkaviszonyból származó jövedelemnek nem minősülő nem önálló tevékenységből származó jövedelemnek), a magánszemély halála esetén az örököse által megszerzett egyéb jövedelemnek minősül:

a) a magánszemély és a program szervezője, vagy kapcsolt vállalkozása közötti munkaviszony megszűnése esetén az értékpapírnak a munkaviszony megszűnésének időpontjára megállapított szokásos piaci értékéből az a rész, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek együttes összegét, kivéve, ha ezzel egyidejűleg a program szervezője, vagy kapcsolt vállalkozása (jogutódja) és a magánszemély között vezető tisztségviselői jogviszony vagy új munkaviszony jön létre, vagy az egyébként fennálló vezető tisztségviselői jogviszony fennmarad, valamint kivéve, ha a jogviszony megszűnésének oka a magánszemély halála, nyugdíjba vonulása vagy csoportos létszámleépítés,

b) a magánszemély és a program szervezője, vagy kapcsolt vállalkozása közötti vezető tisztségviselői jogviszony megszűnése esetén az értékpapírnak a jogviszony megszűnésének időpontjára megállapított szokásos piaci értékéből az a rész, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek együttes összegét, kivéve, ha ezzel egyidejűleg a program szervezője, vagy kapcsolt vállalkozása (jogutódja) és a magánszemély között munkaviszony vagy új vezető tisztségviselői jogviszony jön létre, vagy az egyébként fennálló munkaviszony fennmarad, valamint kivéve, ha a jogviszony megszűnésének oka a magánszemély halála,

c) az értékpapír bevonása, átalakítása, kicserélése ellenében a magánszemély által megszerzett bevételnek az a része, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek együttes összegét,

d) az értékpapír kölcsönbe adása esetén az értékpapírnak az átruházás időpontjára megállapított szokásos piaci értékéből az a rész, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek együttes összegét,

e) az értékpapír c)–d) pontban nem említett visszterhes átruházása ellenében a magánszemély által megszerzett bevételnek – de (kivéve, ha a magánszemély a program szervezője tulajdonába

adja az értékpapírt) legalább az átruházás időpontjára megállapított szokásos piaci értékének – az a része, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek együttes összegét,

f) az értékpapír ingyenes átruházása esetén az értékpapírnak az átruházás időpontjára megállapított szokásos piaci értékéből az a rész, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek együttes összegét, kivéve, ha a magánszemély a program szervezője tulajdonába adja az értékpapírt,

g) a kibocsátó megszűnése következtében a magánszemély által tagi (részvényesi) jogviszonyára tekintettel a kibocsátó (jogutódja) vagyonából megszerzett bevételből az a rész, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított érték és a kibocsátó kötelezettségeiből a magánszemélyre jutó kötelezettségek együttes összegét,

h) az értékpapír kibocsátója jegyzett tőkéjének tőke kivonás útján történő leszállítása következtében tagi (részvényesi) jogviszonyára tekintettel a kibocsátó vagyonából megszerzett bevételből az a rész, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított értéknek a jegyzett tőke leszállításával arányos részét,

i) az értékpapírnak a magánszemély – halála esetén az örököse – javára egyedi letétként történő őrzése megszűnésének időpontjára megállapított szokásos piaci értékéből az a rész, amely meghaladja az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek együttes összegét, ha az őrzés a *c)–h)* pontban nem említett okból szűnt meg, kivéve, ha a letétkezelő az értékpapírt a jogosult rendelkezése alapján más, befektetési szolgáltatónak vagy – ha a kibocsátó külföldi székhelyű jogi személy, egyéb szervezet és a letétkezelő külföldi befektetési szolgáltató – külföldi befektetési szolgáltatónak a kedvezményezett magánszemély javára egyedi letétbe történő elhelyezés céljából adja át,

ha a jogviszony megszűnése, az átruházás, a kibocsátó megszűnése, jegyzett tőkéjének leszállítása, illetve a letéti őrzés más okból történő megszűnése a kötelező tartási időszakban történik.

(9) A magánszemély tájékoztatja a program szervezőjét a (8) bekezdés szerinti jövedelem megállapításához szükséges valamennyi rendelkezésére álló adatról:

a) a (8) bekezdés *a)–b)* pontja szerinti esetben a jogviszony megszűnésének időpontjáig,

b) a (8) bekezdés *c)* pontja szerinti esetben az értékpapír bevonásának, átalakításának, illetve kicserélésének a napjáig, ha az értékpapírt a program szervezője bocsátotta ki, egyébként a bevonás, az átalakítás, illetve a kicserélés napját követő 15 napon belül,

c) a (8) bekezdés *d)–f)* pontja szerinti esetben az átadás napjáig (de legkésőbb az értékpapír felvételét követő 15 napon belül), ha az értékpapírt a program szervezőjének adja át, egyébként az értékpapír felvételét követő 15 napon belül,

d) a (8) bekezdés *g)* pontja szerinti esetben a kibocsátó megszűnéséig, ha az értékpapírt a program szervezője bocsátotta ki, egyébként a kibocsátó megszűnésének a napját követő 15 napon belül,

e) a (8) bekezdés *h)* pontja szerinti esetben a jegyzett tőke leszállításának a napjáig, ha az értékpapírt a program szervezője bocsátotta ki, egyébként a jegyzett tőke leszállításának a napját követő 15 napon belül,

f) a (8) bekezdés *i)* pontja szerinti esetben az egyedi letétként történő őrzés megszűnésének napját követő 15 napon belül,

e tájékoztatási kötelezettség elmulasztása vagy nem megfelelő teljesítése esetén az adóhatóság minden ebből eredő jogkövetkezményt a magánszemély terhére állapít meg.

(10) A magánszemély által megszerzett, a (8)–(9) bekezdés szerint meghatározott jövedelemmel összefüggő adókötelezettségeket a program szervezője a munkáltatóra irányadó rendelkezések szerint teljesíti, ha a jövedelem megszerzését követő napon a magánszeméllyel munkaviszonyban áll, egyéb esetben a kifizetőre (ide nem értve a bér kifizetőjét) irányadó rendelkezések szerint jár el.

(11) A (8) bekezdésben meghatározott jövedelem megszerzésének időpontja:

a) a (8) bekezdés *a)–b)* pontja szerinti esetben a jogviszony megszűnésének a napja;

b) a (8) bekezdés *c)* pontja szerinti esetben a bevonás, az átalakítás, illetve a kicserélés napja, ha az értékpapírt a program szervezője bocsátotta ki, egyébként a magánszemély tájékoztatási kötelezettsége teljesítésére nyitva álló határidő utolsó napja;

c) a (8) bekezdés *d)–e)* pontja szerinti esetben az átvétel napja (de legkésőbb az értékpapír felvételét követő 15. nap), ha az értékpapírt a program szervezője szerzi meg, egyébként a magánszemély tájékoztatási kötelezettsége teljesítésére nyitva álló határidő utolsó napja;

d) a (8) bekezdés *f)* és *i)* pontja szerinti esetben a magánszemély tájékoztatási kötelezettsége teljesítésére nyitva álló határidő utolsó napja;

e) a (8) bekezdés *g)* pontja szerinti esetben a kibocsátó jogutód nélküli megszűnésének napja, ha az értékpapírt a program szervezője bocsátotta ki, egyébként a magánszemély tájékoztatási kötelezettsége teljesítésére nyitva álló határidő utolsó napja;

f) a (8) bekezdés *h)* pontja szerinti esetben a jegyzett tőke leszállításának a napja, ha az értékpapírt a program szervezője bocsátotta ki, egyébként a magánszemély tájékoztatási kötelezettsége teljesítésére nyitva álló határidő utolsó napja.

(12) A magánszemély – a (8) és (11) bekezdésben foglaltaktól eltérően – nem szerez jövedelmet, ha az értékpapírt felülbélyegzése, kicserélése, vagy kedvezményezett részesedéscsere keretében történő átruházása céljából, vagy a kibocsátó átalakulása miatt veszi fel, feltéve, hogy

a) az említett jogügylet révén kizárólag értékpapírt szerez,

b) a letétkezelőt a felvétel időpontjában – ha a letétkezelő külföldi befektetési szolgáltató, a program szervezőjét a felvétel időpontjáig – tájékoztatja a felvétel céljáról (okáról), valamint arról, hogy a jogügylet révén kizárólag értékpapírt szerez, valamint

c) a jogügylet révén megszerzett értékpapírt rendelkezése alapján a kibocsátó (megbízottja) a felvételt követő 15 napon belül a javára egyedi letétbe helyezi az eredeti letétkezelőnél.

A letétkezelő (kivéve a külföldi befektetési szolgáltatót) haladéktalanul tájékoztatja a program szervezőjét, amennyiben az új értékpapír (a felülbélyegzett értékpapír) letétbe helyezése az említett határidőn belül nem történt meg.

(13) A (12) bekezdés *c)* pontja szerint letétbe helyezett értékpapír esetében a kötelező tartási idő kezdő napját az eredeti (a felvett) értékpapírnak megfelelően, az értékpapír megszerzésére fordított értéket az eredeti értékpapír megszerzésére fordított érték – és az esetleg teljesített vagyoni hozzájárulás – alapulvételével, annak megfelelően kell meghatározni. Az új értékpapírra egyebekben az eredeti értékpapírra vonatkozó rendelkezések irányadók.

(14) Az adóhatóság a (9) és a (12) bekezdésben meghatározott 15 napos határidőt bármely érdekelt fél által a határidőn belül benyújtott kérelemre meghosszabbítja, ha a magánszemély a

határidőt rajta kívül álló ok miatt nem tudja teljesíteni. Ugyanazon határidő meghosszabbítására legfeljebb két alkalommal, és összesen legfeljebb 120 nap időtartamra van lehetőség. Az adóhatóság a kérelem ügyében soron kívül jár el, határozata ellen fellebbezésnek nincs helye. Ha az adóhatóság a kérelmet a benyújtásától számított 15 napon belül nem utasítja el, a kérelemnek helyt adó határozathoz fűződő jogkövetkezményeket kell alkalmazni. A kérelem benyújtásától a határozat jogerőre emelkedéséig (a határozat bírói felülvizsgálata esetén az ítélet jogerőre emelkedéséig) terjedő időszak, valamint a meghosszabbítás időtartama a határidőbe nem számít be.

(15) A kötelező tartási időszak leteltét követően, illetőleg az (1) bekezdés *c)* pontja szerint megszerzett értékpapír esetében az elismert program keretében megszerzett értékpapír

a)

b) ingyenes átruházása esetén (kivéve, ha az átruházás a kibocsátó részére történt) az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezéseket azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy az átruházásból származó bevételnek az értékpapírnak az átruházás időpontjára megállapított szokásos piaci értéke minősül;

c) átalakítása, kicserélése révén megszerzett bevétel adókötelezettségére az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

(16) Az adóhatóság a program szervezőjét és a letétkezelőt 500 ezer forintig terjedő mulasztási bírsággal sújthatja, ha az e §-ban meghatározott adatszolgáltatási vagy tájékoztatási kötelezettségét megszegi.

(17) A magánszemély és befektetési szolgáltató elkülönített nyilvántartást köteles vezetni az elismert program keretében megszerzett, illetve nála letétbe helyezett összes értékpapírról. A magánszemélyt e kötelezettség a kötelező tartási időszak letelte után is terheli.

(18) Ha a magánszemély által az elismert program keretében összesen megszerzett

a) az adóévben letétbe helyezett összes értékpapírnak a letétbe helyezés időpontjára és/vagy

b) az (1) bekezdés *c)* pontja szerint vételi, jegyzési vagy más hasonló jog gyakorlása révén megszerzett értékpapír(ok) esetében a jog gyakorlásának napjára

megállapított – ha a magánszemély az értékpapírt nem ingyenesen szerezte, akkor az értékpapír megszerzésére fordított értékkel csökkentett – együttes szokásos piaci értéke meghaladja az 1 millió forintot, az adózó az (1)–(17) bekezdésben foglaltakat csak azokra az értékpapírokra alkalmazza, amelyeknek – a letétbe helyezés, illetőleg a joggyakorlás sorrendjében – összesített együttes (csökkentett) szokásos piaci értéke nem haladja meg az említett összeget. A magánszemély által elismert program keretében megszerzett többi értékpapírra a 77/A. § rendelkezései az irányadók. Ha a magánszemély az adóévben több elismert program keretében szerez értékpapírt, az említett összeghatár eléréséről haladéktalanul köteles tájékoztatni valamennyi program szervezőjét.

(19) Az adópolitikáért felelős miniszter – a gazdasági társaság (ideértve a program nyilvántartásba vétele iránti kérelmet magyarországi fióktelepe, kereskedelmi képviselője útján benyújtó külföldi vállalkozást is) kérelmére – a következő feltételek együttes fennállása esetén elismert programként veszi nyilvántartásba a kérelemben bemutatott programot:

a) a program keretében kizárólag a gazdasági társaság vagy kapcsolt vállalkozása által kibocsátott értékpapírt lehet szerezni;

b) az írásban meghirdetett programban a program szervezője feltétlen és visszavonhatatlan kötelezettséget vállal az abban foglaltak teljesítésére; nem zárja ki a nyilvántartásba vételt, ha a kiíró a kötelezettségvállalás hatályát az elismert programként történő nyilvántartásba vételtől teszi függővé;

c) a program keretében kizárólag a gazdasági társaság és a kérelemben megnevezett kapcsolt vállalkozása munkavállalója vagy vezető tisztségviselője szerezhethet értékpapírt;

d) a program keretében legalább a gazdasági társaságnál – ha a kérelem benyújtása a gazdasági társaság kapcsolt vállalkozásai munkavállalói, vezető tisztségviselői javára is történik, akkor legalább a gazdasági társaságnál és a kérelemben megnevezett valamennyi kapcsolt vállalkozásánál – a kérelem benyújtásának évét megelőző üzleti évben foglalkoztatottak éves átlagos állományi létszáma 10 százalékának megfelelő magánszemély kíván részt venni, és a részt venni kívánó magánszemélyek legfeljebb 25 százaléka vezető tisztségviselő;

e) a program keretében a vezető tisztségviselők legfeljebb a megszereshető összes értékpapír együttes névértékének 50 százalékát kitevő együttes névértékű értékpapírt szerezhethetnek;

f) a gazdasági társaság, a kérelemben megnevezett kapcsolt vállalkozása és a kibocsátó választott könyvvizsgálójának (a könyvvizsgáló gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőjének és a könyvvizsgálatért személyesen is felelős tagjának, munkavállalójának), felügyelő bizottsága tagjának közeli hozzátartozója a program keretében nem szerezhethet értékpapírt;

g) a gazdasági társaság, a kérelemben megnevezett kapcsolt vállalkozása és a kibocsátó számviteli vezetője és közeli hozzátartozója a program keretében nem szerezhethet értékpapírt;

h) a gazdasági társaság és a kibocsátó (jogelődjük) a kérelem benyújtását megelőző legalább három üzleti évre vonatkozóan könyvvizsgálói záradékot is tartalmazó, a székhelye szerinti állam joga szerinti beszámolót hozott nyilvánosságra;

i) a gazdasági társaság, a kérelemben megnevezett kapcsolt vállalkozása és a kibocsátó (jogelődjük) a kérelem benyújtását megelőző három naptári éven belül és a kérelem benyújtásának évében a kérelem benyújtásáig nem állt csődeljárás vagy felszámolás (annak megfelelő, külföldi jog szerinti eljárás) hatálya alatt.

(20) Az adópolitikáért felelős miniszter a nyilvántartásba vételt megtagadja, ha

a) a kérelemben bemutatott program nem felel meg az e törvényben meghatározott összes feltételnek;

b) a kérelem nem felel meg az e törvényben vagy e törvény felhatalmazása alapján kiadott miniszteri rendeletben meghatározott összes feltételnek, vagy a kérelemből nem állapítható meg minden, az elbírálás szempontjából jelentős tény, és az adózó a hiányt felhívás ellenére sem pótolta;

c) a gazdasági társaság, a kérelemben megnevezett kapcsolt vállalkozása vagy a kibocsátó a kérelem jogerős elbírálását megelőzően csődeljárás vagy felszámolás (annak megfelelő, külföldi jog szerinti eljárás) hatálya alá kerül; ezt a tényt a gazdasági társaság, a kérelemben megnevezett kapcsolt vállalkozása köteles haladéktalanul bejelenteni az adópolitikáért felelős miniszter részére;

d) a program alapján már történt értékpapír-juttatás;

e) a közölt tényállás alapján megállapítható, hogy a program megvalósítása sérti vagy sértheti a rendeltetésszerű joggyakorlás elvét.

(21) A nyilvántartásba vétel iránti kérelmet az e törvény felhatalmazása alapján kiadott miniszteri rendeletben meghatározott formában és tartalommal, ügyvéd vagy adótanácsadó ellenjegyzésével kell benyújtani. A kérelemben a kérelmező nyilatkozik arról, hogy a kérelemben megjelölt tényállás megfelel a valóságnak. A kérelemhez csatolni kell a miniszteri rendeletben meghatározott valamennyi okiratot.

(22) Az adópolitikáért felelős miniszter a programot törli a nyilvántartásból:

a) a program keretében elsőként letétbe helyezett értékpapír letétbe helyezését követő ötödik év, az (1) bekezdés c) pontja szerinti esetben a joggyakorlásra nyitva álló időszak utolsó napjával; a program szervezője a letétbe helyezést 15 napon belül köteles bejelenteni az adópolitikáért felelős miniszter részére;

b) a végelszámolás, a csődeljárás, a felszámolás kezdő napjával, ha a nyilvántartásba vételt követően az a) pontban meghatározott időpontig a program szervezője, a kérelemben megnevezett kapcsolt vállalkozása vagy a kibocsátó (jogutódjuk) végelszámolás, csődeljárás, illetve felszámolás hatálya alá kerül; ezt a tényt a program szervezője köteles haladéktalanul bejelenteni az adópolitikáért felelős miniszter részére;

c) a kérelemben megjelölt, a kérelem benyújtását követő nappal, ha a program szervezője az a) pontban meghatározott időpontig kéri a nyilvántartásból való törlést.

(23) Ha az adópolitikáért felelős miniszter a kérelmet az ügyintézési határidőn belül nem utasítja el, a kérelemnek helyt adó határozathoz fűződő jogkövetkezményeket kell alkalmazni. Az adópolitikáért felelős miniszter a program nyilvántartásba vételéről és a nyilvántartásból való törléséről rendelkező jogerős határozatát, valamint a kérelem egy eredeti példányát megküldi az állami adóhatóságnak.

(24) Az elismert munkavállalói értékpapír-juttatási program keretében szerzett jövedelemre vonatkozó rendelkezések alkalmazásában:

a) *elismert program*: az adópolitikáért felelős miniszter által ilyenként nyilvántartott munkavállalói értékpapír-juttatási program;

b) *értékpapír*: bármely EGT-államban, illetve a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) tagállamában az elismert program szervezője, vagy kapcsolt vállalkozása – ha a program szervezője külföldi vállalkozás magyarországi fióktelepe, kereskedelmi képviselője, akkor a külföldi vállalkozás, vagy kapcsolt vállalkozása – által forgalomba hozott (kibocsátott), tagsági jogokat megtestesítő, névre szóló értékpapír;

c) *kötelező tartási időszak*: a kötelező tartási időszak kezdő napjától a kötelező tartási időszak kezdő napjának évét követő második naptári év utolsó napjáig, vagy – ha ez korábbra esik – addig a napig terjedő időszak, amelyen az értékpapír magánszemély javára történő letétben tartása – a tőkepiacról szóló törvény 76/D. §-ában szabályozott, az ajánlattevőt megillető vételi jog gyakorlása következtében – ellehetetlenül;

d) *a kötelező tartási időszak kezdő napja*: az elismert program keretében megszerzett értékpapír letétbe helyezésének napja, vételi, jegyzési vagy más hasonló jog gyakorlása révén, az (1) bekezdés c) pontjában nem említett esetben megszerzett értékpapír esetében az a nap, amelytől kezdődően a magánszemély a jog gyakorlására jogosult;

e) *a program szervezője*: a program nyilvántartásba vétele iránti kérelmet benyújtó gazdasági társaság, illetve a program nyilvántartásba vétele iránti kérelmet magyarországi fióktelepe, kereskedelmi képviselője útján benyújtó külföldi vállalkozás, a program nyilvántartásba vételét követően ideértve az előbbieket jogutódját is;

f) *többségi irányítást gyakorló tag*: az a jogi személy, egyéb szervezet, amely a program szervezőjénél közvetve vagy közvetlenül a szavazatok több mint 50 százalékával rendelkezik;

g) *számviteli vezető*: a könyvviteli szolgáltatás körébe tartozó feladatok irányításával, vezetésével, a beszámoló elkészítésével megbízott vagy erre alkalmazott magánszemély;

h) *vezető tisztségviselő*: a jogi személy, az egyéb szervezet törvényes képviselőjére jogosult magánszemély.

NEGYPEDIK RÉSZ

VEGYES, ZÁRÓ ÉS ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

Statisztikai besorolási rend

78. §

Nyilatkozatok

78/A. § (1) A magánszemély az őstermelői igazolvány kiváltásához és érvényesítéséhez kormányrendeletben meghatározott előírások szerint nyilatkozatot ad az igazolvány kiállítójának a következőkről:

a) a termelésre és a saját termelésű termékek értékesítésére vonatkozó adatairól;

b) arról, hogy rendelkezik olyan saját gazdasággal, amely alkalmas a nyilatkozat szerinti termelés és értékesítés elérésére, ideértve azt is, hogy erdei melléktermékek gyűjtése esetén van a terület feletti rendelkezési jogot gyakorlótól erre vonatkozó hozzájárulása;

c) arról, hogy rendelkezési jogosultsága van a termelési eszközök (ideértve a bérelt eszközöket is), a termelés szervezése és a termelés eredményének felhasználása felett;

d) arról is, hogy folyamatosan részt vesz a gazdaság, a termelési eszközök működtetésében, ha és amennyiben más őstermelővel (őstermelőkkel) együtt olyan őstermelői tevékenységet folytat – ideértve a (2) bekezdésben említett közös tevékenységet is –, amellyel kapcsolatban mindannyian ugyanazon gazdaságra, termelési eszközökre vonatkozóan nyilatkoztak a b) és c) pont szerint;

e) a nyilatkozatnak tartalmaznia kell a saját termeléshez rendelkezésre álló (saját vagy bérelt) használt földterület helyét, nagyságát művelési áganként, vetésszerkezetét, valamint az állattartását és az állattartásra alkalmas épületek adatait.

(2) A magánszemély az (1) bekezdésben említett nyilatkozat kiegészítéseként, a vele közös háztartásban élő családtagjával (családtagjaival) együttes nyilatkozatot tehet arról, hogy a 6. számú melléklet 2. pontjában meghatározott módon és feltételekkel közös őstermelői igazolvány (a továbbiakban: közös igazolvány) kiváltásával kívánja folytatni az őstermelői tevékenységét (a továbbiakban: közös őstermelői tevékenység), azzal, hogy ilyen családtagnak minősül a mezőgazdasági őstermelő házastársa, egyeneságbeli rokona (ideértve örökbe fogadott, mostoha és nevelt gyermekét, vagy örökbefogadó, mostoha- és nevelőszülőjét is). Ebben az esetben minden egyes családtagnak az őstermelői jövedelmére ugyanazon adózási módot kell választania, továbbá a közös őstermelői tevékenység időszakában egymással munkaviszonyban, munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban nem állhatnak, a segítő családtagra vonatkozó rendelkezéseket egymásra vonatkozóan nem alkalmazhatják. Az együttes nyilatkozat feltétele,

hogy az azt tevők az általános forgalmi adózás tekintetében is ugyanazon adózási módot alkalmazzák.

(3) A 46. § (3) bekezdésének alkalmazásában a kifizetőnek kérnie kell az őstermelői igazolvány felmutatását, azonban nem kell a kifizetett összeget bejegyeznie akkor, ha a mezőgazdasági őstermelő a kifizető által kiállított bizonylat kifizetőnél maradó másolatán aláírásával jelzi azt a szándékát, hogy a kifizetett összeget saját maga írja be az őstermelői igazolványba a kormányrendelet előírása szerint. A kifizető ebben az esetben is az őstermelő adóazonosító jelének és az őstermelői igazolványa számának vagy a regisztrációs számának feltüntetésével az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározott formában és előírt határidőre a kötelezettséget eredményező kifizetésekről, juttatásokról teljesítendő bevallásában szolgáltat adatot a kifizetésről az adóhatóságnak.

(4) A tételes költségelszámolást alkalmazó mezőgazdasági kistermelő – az adómentesség értékhatárát (23. §) meghaladó, de 4 millió forintnál nem több éves bevétel esetén az adóévben elért bevételének feltüntetése mellett – nyilatkozhat, hogy az adóévben nem volt a mezőgazdasági kistermelésből jövedelme (nemleges nyilatkozat), feltéve, hogy rendelkezik legalább a bevétel 20 százalékát kitevő összegben a tevékenységével összefüggésben felmerült, a *3. számú mellékletben* költségként elismert kiadás igazolására a nevére kiállított számlával (számlákkal), és ezt a tényt a nyilatkozatban is megerősíti. A gépjárműhasználattal kapcsolatos számla csak akkor vehető figyelembe, ha a költségelszámolást a törvény rendelkezései szerint vezetett útnyilvántartás támasztja alá. Azokban az években, amikor a mezőgazdasági őstermelő e bekezdés rendelkezését alkalmazza, a tárgyi eszköz és nem anyagi javak értékcsökkenését, valamint az elhatárolt veszteség 20 százalékát évente elszámoltnak kell tekinteni.

(5) A tevékenységüket közös igazolvány alapján folytató családtagok mindegyikét külön-külön megilleti a (4) bekezdés rendelkezése szerinti nyilatkozattétel, de csak akkor, ha azt mindannyian azonosan választják.

(6) A mezőgazdasági kistermelő a nemleges nyilatkozatot a (4) és (5) bekezdésben szabályozott feltételek fennállása esetén adóbevallásban, illetve a munkáltatói adómegállapítás keretében teheti meg.

(7) A (4)–(6) bekezdés rendelkezései szerint adott nemleges nyilatkozat az adóbevallással egyenértékű, arra egyebekben is az adóbevallásra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

(8)

Üzemanyagár

78/B. §

Felhatalmazások

79. § A Kormány – az ár- és jövedelmi viszonyok változására tekintettel – az adó következő évi mértékeire a központi költségvetésről szóló törvényjavaslattal együtt tesz javaslatot.

80. § Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben meghatározza

a) a közműfejlesztés támogatásának rendjét;

b) egyes költségterítések formáit és a jövedelemadó szempontjából igazolás nélkül elszámolható költségek mértékeit;

c) a közlekedési kedvezmények azon körét, amely adómentes természetbeni juttatásnak minősül;

d)

e) a mezőgazdasági őstermelői igazolvány kiadásával összefüggő előírásokat;

f)

g) azon betegségek körét, amelyekben szenvedő személyek a személyi kedvezmény érvényesítése szempontjából súlyosan fogyatékosnak minősülnek.

81. § (1) Az adópolitikáért felelős miniszter felhatalmazást kap arra, hogy rendeletben meghatározza:

a) az e törvény végrehajtásához szükséges nyomtatvány kötelező alkalmazását;

b) az elismert munkavállalói értékpapír-juttatási program nyilvántartásba vételére irányuló eljárás rendjét, valamint az eljárás kezdeményezéséért fizetendő igazgatási-szolgáltatási díjat.

(2) Felhatalmazást kap az egészségügyért felelős miniszter, hogy rendeletben meghatározza a súlyos fogyatékoság minősítésének és igazolásának rendjét.

(3) Felhatalmazást kap a kultúráért felelős miniszter és az adópolitikáért felelős miniszter, hogy rendeletben határozzák meg a *3. számú melléklet* 1.22. pontjában, továbbá a *11. számú melléklet* 1.26. pontjában foglalt alkalmazásának feltételeivel összefüggő részletes szabályokat.

(4)

(5) Felhatalmazást kap a vendéglátásért felelős miniszter, hogy rendeletben meghatározza a felszolgálati díj alkalmazásának, kifizetésének és felhasználásának részletes szabályait.

81/A. § A mezőgazdasági őstermelői igazolvány kiadásával, érvényesítésével kapcsolatos feladatokat, valamint a mezőgazdasági őstermelői igazolványnak és a mezőgazdasági őstermelő e törvény szerinti adatainak a nyilvántartását a mezőgazdasági igazgatási szerv látja el. A mezőgazdasági igazgatási szerv a mezőgazdasági őstermelői igazolvány kiadásáról, bevonásáról, adatairól negyedévenként a negyedévet követő hó 20-áig adatot szolgáltat az adóhatóságnak. A mezőgazdasági őstermelői igazolvány kiállításához és a nyilvántartáshoz a magánszemély az e törvény által meghatározott adatokat, valamint az adóazonosító jelét megadja és igazolja, amelyeket a mezőgazdasági igazgatási szerv az igazolvány kiállításához, továbbá törvényben meghatározott adatszolgáltatási kötelezettsége teljesítéséhez felhasznál. A mezőgazdasági igazgatási szerv a mezőgazdasági őstermelői igazolvánnyal összefüggő, előzőekben meghatározott feladatait – törvény eltérő rendelkezése hiányában – az adózás rendjéről szóló törvénynek az adóhatóságra vonatkozó rendelkezése szerint látja el.

82. § (1) Az MNB a Magyar Közlönyben közzéteszi a hivatalos devizaárfolyam-lapján nem szereplő külföldi pénznemek euróban megadott árfolyamát.

(2) Az állami adóhatóság havonta, a tárgy hónapot megelőző hónap huszonötödik napjáig a Magyar Közlönyben közzéteszi a tárgy hónapban a fogyasztási norma szerinti üzemanyagköltség-elszámolóval kapcsolatosan alkalmazható üzemanyagárat. Az üzemanyagárat három – az előző évben nagy forgalmat bonyolító – belföldi üzemanyag-forgalmazó cég által alkalmazott, a tárgy hónapot megelőző hónap első napján érvényes fogyasztói üzemanyagár számtani átlagának literenként egy forinttal növelt összegében, forintra kerekítve kell megállapítani. Ha a fogyasztói üzemanyagárat törvényben vagy kormányrendeletben előírt szabályok változásának következményeként növelik, az adott hónapra közzétett üzemanyagárat az említett szabályok

változásával összefüggő fogyasztói áremelés időpontjától az adott hónap végéig a bejelentett áremelés mértékével növelten lehet alkalmazni.

(3) Az adópolitikáért felelős miniszter a Magyar Közlönyben közzéteszi az alacsony adókulcsú államok listáját.

Hatályba léptető és átmeneti rendelkezések

83. § (1) Ez a törvény 1996. január 1. napján lép hatályba, rendelkezéseit – a (2)–(8) bekezdés rendelkezéseire is figyelemmel – az 1996. január 1-jétől megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

(2)

(3)

(4)

(5)–(7)

(8) E törvény hatálybalépését követően kamat címén jóváírt, kifizetett jövedelmekre e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni, függetlenül attól, hogy a kamat mely időszakra vonatkozik.

(9) Az egyéni vállalkozó által igénybe vehető pénztartalék kezelése céljából az állami adóhatóság kincstári számlát nyit és ezzel összefüggésben olyan nyilvántartást vezet, amely alkalmas az egyéni vállalkozó által pénztartalék címén befizetett összegek és a számláról kivett pénzfelhasználások egyenlegezett éves átlagos állományának megállapítására, továbbá alkalmas a kamat meghatározására és jóváírására. Az állami adóhatóság által megnyitott kincstári számlánál a pénztalékkal összefüggő nyilvántartás vezetése nem tartozik a pénzügyintézetekről és a pénzügyintézeti tevékenységekről szóló törvény hatálya alá.

(10) Ahol jogszabály – jelöléssel vagy anélkül – a magánszemélyek jövedelemadójáról szóló törvényt említi, ott a személyi jövedelemadóról szóló törvényt kell érteni.

(11) E törvénynek az ügyvédi irodára, az egyéni ügyvédre és az ügyvédi iroda tagjára vonatkozó rendelkezéseit a végrehajtói irodára, az önálló bírósági végrehajtóra, illetve a végrehajtói iroda tagjára, a szabadalmi ügyvivői irodára, a szabadalmi ügyvivőre, valamint a közjegyzői irodára, a közjegyzőre, illetve a közjegyző iroda tagjára is alkalmazni kell.

(12) A magánszemély a tárgyi eszköz értékcsökkenési leírását – választása szerint – az üzembe helyezése időpontjában irányadó statisztikai besorolási rend vagy vámtarifaszám alapján is megállapíthatja.

(13) A 2007. december 31-éig megvalósított értéknövelő beruházás esetén a magánszemély az e törvény 3. §-ának 2006. december 31-én hatályos 32. pontjának előírását is alkalmazhatja.

83/A. § (1) A magánszemély befektetési adóhitelét 2007. április 20-ig visszafizeti. Az állami adóhatóság a magánszemély visszafizetendő adóhitelét – a (4) bekezdés előírásai szerint – 2004. május 31-ig megállapítja, és 2004. március 20-i határidővel a magánszemély e célra nyitott adószámláján kötelezettségként előírja azzal, hogy a kötelezettséggel összefüggésben 2007. április 20-ig késedelmi pótlék nem számítható fel. Az állami adóhatóság a magánszemélyt az előírt kötelezettségről 2004. június 30-ig határozatban értesíti.

(2) Az (1) bekezdésben előírt határidőt megelőzően történő visszafizetés esetén – ha a magánszemélynek a befizetés időpontjában nincs az állami adóhatóságnál nyilvántartott, végrehajtható köztartozása – a magánszemélyt az *a)–c)* pontokban meghatározott kedvezmények (visszafizetési kedvezmény) illetik meg:

a) amennyiben a magánszemély a 2003-as adóévre befektetési adóhitelt nem vesz (nem vehet) igénybe, az általa 2004. október 31-ig a külön beszedési-számlára megfizetett összeg 81,82 százalékát, de legfeljebb a befizetést megelőzően fennálló visszafizetési kötelezettség 45 százalékát az állami adóhatóság a visszafizetési kötelezettséget csökkentő tételként írja jóvá;

b) a magánszemély által 2004. március 20.-2005. június 30. közötti időszakban – ide nem értve az *a)* pontnak megfelelő esetet – a külön beszedési-számlára megfizetett összeg 25 százalékát, de legfeljebb a befizetést megelőzően fennálló visszafizetési kötelezettség 20 százalékát az állami adóhatóság a visszafizetési kötelezettséget csökkentő tételként írja jóvá;

c) a magánszemély által 2005. július 1.-2006. június 30. közötti időszakban a külön beszedési-számlára megfizetett összeg 5,26 százalékát, de legfeljebb a befizetést megelőzően fennálló visszafizetési kötelezettség 5 százalékát az állami adóhatóság a visszafizetési kötelezettséget csökkentő tételként írja jóvá.

(3) Amennyiben az állami adóhatóság a (2) bekezdés *a)–c)* pontjai alapján csökkenti a magánszemély visszafizetési kötelezettségét, az egyes időszakok záró napját követő 30 napon belül határozatban értesíti a magánszemélyt a még fennálló visszafizetési kötelezettségről, illetve az esetleges túlfizetésről.

(4) A befektetési adóhitel-állomány megállapítása során először meg kell határozni a befektetési adóhitel 2002-ben fennálló alapját, majd 2003-ra nulla összegű befektetésállomány figyelembevételével ki kell számítani a visszafizetendő adóhitelt, amely összeget növel a befektetésállomány 2003. évi növekménye után érvényesített adóhitel, illetve csökkent a befektetésállomány 2003. évi tényleges csökkenése miatt visszafizetendő adóhitel.

(5) Magánszemély halála esetén – annak halálakor együtt élt házastársa, vagy örököse bejelentése, vagy bíróság, államigazgatási szerv jelzése (adatszolgáltatása) alapján – az állami adóhatóság a még meg nem fizetett visszafizetendő adóhitelt határozattal törli.

(6) Ha az ország területét külföldi letelepedés céljából elhagyni kívánó magánszemély kéri az adóhatóságtól adójának megállapítását, a még vissza nem fizetett adóhitelt az adót megállapító határozat jogerőre emelkedését követő 15 napon belül kell megfizetni. Az adóhatóság a külön adószámlán nyilvántartott visszafizetési kötelezettség határidejét megfelelően módosítja, és az adót megállapító határozatában felhívja a magánszemély figyelmét a még vissza nem fizetett adóhitel összegére és a megfizetési határidő módosulására.

(7) Az (1)–(4) bekezdésben foglaltak értelmezésénél a 43. § és a 8. számú melléklet 2003. december 31-én hatályos rendelkezéseit kell figyelembe venni. A téves számlára befizetett összeg visszafizetési kedvezményre jogosító befizetesként történő figyelembevételére, vagy egyéb módon az e §-ban meghatározott szabályoktól eltérés engedélyezésére nincs lehetőség.

84. § (1) Ez a törvény a Magyar Köztársaság és az Európai Közösségek és azok tagállamai között társulás létesítéséről szóló, Brüsszelben, 1991. december 16-án aláírt, az 1994. évi I. törvénnyel kihirdetett Európai Megállapodással összhangban az Európai Közösség következő jogszabályaihoz való közelítést célozza:

a) a Tanács 90/434/EGK irányelve a különböző tagállamok társaságait érintő egyesületekre, szétválásokra, eszközátruházásokra és részesedéscserékre alkalmazandó közös adózási rendszerről;

b) a Tanács 2003/48/EK irányelve a kamatozó megtakarítási formákból eredő jövedelmek adóztatásáról;

c) az Európai Közösségek Bizottsága 94/79/EGK ajánlása a magánszemély által nem az illetősége szerinti tagállamban szerzett egyes jövedelmek adóztatásáról.

(2) Ez a törvény – az 1998. évi XV. törvénnyel kihirdetett, a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) Konvenciójának, az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyveknek és a csatlakozási nyilatkozatoknak megfelelően – a jövedelem- és vagyonadókra vonatkozó **modellegyezmény, valamint a Frascati Kézikönyv – Javaslat a kutatás és kísérleti fejlesztés felmérésének egységes gyakorlatára** figyelembevételével készült szabályozást tartalmaz.

(3) Ez a törvény az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek előállításával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról és a 70/2001/EK rendelet módosításáról szóló 2006. december 15-i 1857/2006/EK bizottsági rendelet (HL L 358., 2006. 12. 16., 3. o.) hatálya alá tartozó támogatási programot tartalmaz.

(4) Ha e törvény valamely rendelkezése a (3) bekezdésben említett 1857/2006/EK bizottsági rendeletben foglalt támogatást nevesít, azon - külön említés hiányában is - a rendelet 4. cikkében foglalt támogatást kell érteni.

A közteljesítés rendszerének átalakítását célzó törvénymódosításokról szóló 2009. évi LXXVII. törvény átmeneti rendelkezései

206. § (1) E törvénynek az Szja tv.-t módosító rendelkezéseit – a (2)–(16) bekezdésekben foglaltak figyelembevételével – a hatálybalépésük napjától megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

(2) A 2009. január 31-ét követően, de 2010. január 1. előtt megkezdett iskolai rendszerű képzések esetében az Szja tv. 7. §-a (1) bekezdésének 2009. december 31-én hatályos p) pontját kell alkalmazni.

(3) A 2009. február 1-jét megelőzően megkezdett iskolai rendszerű képzések esetében az egyes adó- és járuléktörvények módosításáról szóló 2008. évi LXXXI. törvény 257. §-ának (14) bekezdésében foglalt rendelkezést kell alkalmazni.

(4) A 2010. január 1. előtt megkezdett nem iskolai rendszerű képzések esetében az Szja tv. 7. §-a (1) bekezdésének 2009. december 31-én hatályos p) pontjában foglalt rendelkezést kell alkalmazni.

(5) Ha a magánszemély munkaviszonya a feltételes jogszerzési időtartam lejárta előtt megszűnik és ezért a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézménytől szolgáltatásra nem válik jogosulttá, és az Szja tv. 2010. január 1-je előtt hatályos rendelkezései alapján a foglalkoztatói hozzájárulás egy részét jövedelemként kellett figyelembe venni, a magánszemély a jövedelemként figyelembe vett foglalkoztatói hozzájárulásra az Szja tv. 7. §-a (2) bekezdésének 2009. december 31-én hatályos d) pontját alkalmazhatja.

(6) Az Szja tv. e törvénnyel módosított 12. §-át és 13. §-a (1) bekezdésének e törvénnyel módosított *m*) pontját a 2009. évi adókötelezettség teljesítésénél is alkalmazni kell.

(7) Az Szja tv. 2009. december 31-én hatályos rendelkezései alapján az összevont kedvezmény részeként tandíj, felnőttképzés díja címen halasztott kedvezmény-alapra jogosult magánszemély esetében az Szja tv. 2009. december 31-én hatályos 35. §-át és 37. §-a (2)–(3) bekezdéseinek rendelkezéseit 2009. december 31-ét követően is alkalmazni kell a képzési költségek azon része tekintetében, amelyre vonatkozóan halasztott adókedvezményt még nem érvényesített, azzal, hogy e rendelkezés nem érinti a 2008. évi LXXXI. törvény 257. §-ának (5) bekezdésében foglaltakat.

(8) Az Szja tv. 2009. december 31-én hatályos 35. § (3) bekezdés *h*) pontja alapján az összevont kedvezmény részeként érvényesített biztosítási kedvezmény esetén az Szja tv. 2009. december 31-én hatályos 38. §-ának (2)–(3) bekezdéseit és az Szja tv. 2009. december 31-én hatályos 7. számú mellékletének rendelkezéseit 2009. december 31-ét követően is alkalmazni kell, azzal, hogy e rendelkezés nem érinti a 2008. évi LXXXI. törvény 257. §-ának (7) bekezdésében foglaltakat.

(9) Az Szja tv. 2009. december 31-én hatályos 35. §-a (3) bekezdésének *a*) pontja alapján az összevont kedvezmény részeként érvényesített háztartási kedvezmény esetén – az alapjául szolgáló számláknak az Art. elévülésre vonatkozó szabályai szerinti megőrzési kötelezettsége mellett – a 2009. évről készítendő bevallásban nem kell alkalmazni az Szja tv. 2009. december 31-én hatályos 36. §-a (2) bekezdésének *a*) pontját.

(10) Tartós adományozás címen az Szja tv. 2009. január 1-jét megelőzően hatályos 41. §-a alapján érvényesített külön kedvezmény, illetve az összevont kedvezmény részeként tartós adományozás címen az Szja tv. 2009. december 31-én hatályos 35. §-a és 37. §-a alapján érvényesített kedvezmény esetén, ha 2009. december 31-ét követően a tartós adományozásról szóló szerződésből eredő bármely kötelezettségét a magánszemély nem teljesíti, akkor az e szerződés alapján érvényesített kedvezményt nem kell visszafizetni.

(11) Az Szja tv. 44/A. §-ának e törvénnyel módosított (2) bekezdésének rendelkezését a hatálybalépéskor folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell azzal, hogy ha az önkéntes kölcsönös pénzári nyilatkozat teljesítése a rendelkezés hatálybalépését megelőzően megtörtént, az a rendelkezés szerinti teljesítésnek minősül.

(12) A 2008-as és azt megelőző adóévek vállalkozói bevételét csökkentő nyilvántartott fejlesztési tartalék a nyilvántartásból – ha annak egyéb törvényi feltételei fennállnak – a nyilvántartásba vétel évét követő ötödik adóév végéig vezethető ki, azzal, hogy ahol az Szja tv. 49/B. §-a (16) bekezdésének rendelkezése három, illetve harmadik adóévet említ, ott öt, illetve ötödik adóévet, továbbá ahol negyedik adóévet említ, ott hatodik adóévet kell érteni.

(13) Az Szja tv. 67. §-a (9) bekezdése *a*) pontja 2009. január 1-jétől hatályos *ak*) alpontjának rendelkezése alkalmazható a 2008. december 31-ét követően átruházott értékpapír megszerzésére fordított érték meghatározására, továbbá abban az esetben is, ha az egyes adó és járuléktörvények módosításáról szóló 2008. évi LXXXI. tv. 204. §-a (1) bekezdése második mondatának rendelkezését kell alkalmazni.”

(14) Az Szja tv. 28. §-ának 2009. szeptember 1-jétől hatályos (18) bekezdése szerint egyéb jövedelemnek minősülő összeget első ízben a 2009. szeptember hónapra elszámolt kifizetések (bér, gazdasági társaság, polgári jogi társaság által a személyesen közreműködő

tag részére nem önálló tevékenységből származó bevételként kifizetett összeg) adóelőleg-alapjának meghatározásánál kell figyelembe venni.

(15)

(16) Az Szja tv. 1. számú mellékletének 2009. december 31-én hatályos 8.12. és 8.28. pontjai szerinti adómentes juttatásra az említett időpontban hatályos szabályok szerint jogosultságot szerzett magánszemélyek esetében a juttatás a jogosultságot megalapozó jogviszony fennállásáig adómentes.

(17) Az Szja tv. 77/C. §-a (22) bekezdésének e törvénnyel módosított a) pontját a hatálybalépésekor már nyilvántartásban szereplő programok esetében is alkalmazni lehet.

Az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi ... törvénnyel és a megtakarítások ösztönzésével összefüggő törvénymódosításokról szóló 2009. november 9-én elfogadott törvény átmeneti rendelkezései

143. § (1) E törvénynek az Szja tv.-t módosító rendelkezéseit – a (2)–(17) bekezdésekben foglaltak figyelembevételével – a hatálybalépésük napjától megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

(2) Az Szja tv. 2. §-ának e törvénnyel megállapított (8) bekezdését a hatálybalépését megelőzően megszerzett – ott említett – jövedelemre is alkalmazni lehet, ha az a magánszemély számára összességében előnyösebb.

(3) Az Szja tv. 3. §-ának e törvénnyel módosított 33. pontjában említett egyéni cégen az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló törvény rendelkezései szerint alapított egyéni céget kell érteni.

(4) Az Szja tv. 3. §-a 72. pontjának e törvénnyel módosított e) alpontját a hatályba lépést megelőzően, de 2009. július 1-jét követően megszerzett jövedelem adókötelezettségének megállapítására is alkalmazni lehet.

(5) Az Szja tv. 3. §-a 72. pontjának a Krtv.-vel, illetve e törvénnyel megállapított t) alpontjában, valamint a 3/A. §-ának (1)–(4) bekezdésében foglalt rendelkezéseket a 2010. január 1-jétől folyósított munkáltatói lakáscélú támogatásra (elengedett kölcsönre) kell alkalmazni azzal, hogy a legfeljebb 5 millió forint juttatási keret számításánál a 2010. január 1-jét megelőzően

a) folyósított munkáltatói lakáscélú támogatás,

b) elengedett kölcsön

összegét nem kell figyelembe venni.

(6) Az Szja tv. 13. §-a (1) bekezdése e törvénnyel megállapított m) és n) pontjának rendelkezését a 2009. évi adókötelezettség megállapításánál is alkalmazni kell.

(7) Az Szja tv. 28. §-a (19) bekezdése e törvénnyel módosított d) pontjának rendelkezését 2009. szeptember 1-jétől lehet alkalmazni.

(8) Az Szja tv. 44/B. §-ának e törvénnyel megállapított (6) bekezdése c–d) pontjának és (7) bekezdése c)–d) pontjának rendelkezéseit 2009. január 1-jétől kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a rendelkezésekben előírt határidőt csak akkor kell figyelembe venni, ha a

magánszemély nyugdíj-előtakarékossági számlájára a feltételként szabott befizetés, illetve értékpapír áthelyezés 2010. január 1-jéig nem történt meg.

(9) Az Szja tv. 49/A. §-a e törvénnyel módosított (2)–(5) bekezdéseinek megfelelően kell eljárni abban az esetben is, ha az egyéni vállalkozásról szóló törvény rendelkezései szerint egyéni cégment a cégjegyzékbe már bejegyzett egyéni vállalkozó a létesítő okiratnak az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló törvény előírásainak megfelelő módosításával az egyéni cégment történő nyilvántartásba vételt kéri.

(10) Az Szja tv. 22. §-ának e törvénnyel megállapított (4) bekezdésében és 49/B. §-a (7) bekezdésének e törvénnyel megállapított d) pontjában foglalt rendelkezést a mezőgazdasági őstermelő és az egyéni vállalkozó a 2009. évi elhatárolt veszteségére is alkalmazhatja.

(11) Az Szja tv. e törvénnyel megállapított 67/A. §-a (6) bekezdésének rendelkezése

a) az Szja tv. 2009. december 31. napján hatályos 67/A. §-ának rendelkezései szerint tőzsdei ügyletnek nem minősülő ellenőrzött tőkepiaci ügylet esetében – első ízben a megelőző év tekintetében a 2010. évben, a megelőző két év tekintetében a 2010-2011. évben ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó veszteségre – akkor alkalmazható, ha az ügyletkötés 2009. december 31. napját követően történt;

b) alkalmazásában ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó veszteségnek minősül az Szja tv. 2009. december 31. napján hatályos 67/A. §-ának (1) bekezdése szerint tőzsdei ügyletből származó veszteség is.

(12) Amennyiben a munkáltató 2009. évben 2010-re vonatkozóan (előre) utal át önkéntes kölcsönös biztosító pénztári munkáltatói hozzájárulást, a 2010-re vonatkozó juttatás adókötelezettségére az Szja tv. 2010. január 1-től hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni.

(13) A magánszemély által nem önálló tevékenységére tekintettel, vagy egyébként a nem önálló tevékenység alapjául szolgáló jogviszonyával összefüggésben 2009. november 30-áig megkötött szerződés alapján megszerzett, kamatkedvezményből származó jövedelem adókötelezettségét a kifizető választása szerint a hitel (kölcsön) futamideje alatt az Szja tv. 72. §-ának 2009. december 31-én hatályos rendelkezései szerint is teljesítheti. A kifizető ezen választásáról 2009. december 31-éig értesíti a magánszemélyt.

(14) Az egyéni vállalkozó az Szja tv. *11. számú mellékletének* 2009. január 31-én hatályos III./2. pontja alapján megkezdett értékcsökkenési leírást – ha annak a rendelkezésben foglalt egyéb feltételei fennállnak – a teljes leírásig folytathatja azzal, hogy cégautó adón a gépjárműadóról szóló törvényben szabályozott cégautóadót kell érteni. Amennyiben az egyéni vállalkozó az értékcsökkenés leírását e rendelkezés alapján a 2009. január 31-ét követő időszak vonatkozásában – e rendelkezés alapján – folytatja és kizárólag emiatt a 2009. január 31-ét követő időszakra cégautóadó-fizetési kötelezettsége keletkezik, akkor a 2009. február 1. és 2009. december 31. közötti időszakra eső cégautóadó-bevallási és cégautóadó-fizetési kötelezettségét a 2010. első negyedévi bevallásával egyidejűleg – az Art.-ban szabályozott jogkövetkezményektől mentesen – teljesítheti.

(15) A 2006. szeptember 1-jét megelőzően megszerzett befektetési jegy 2009. december 31-ét követő visszaváltásakor, átruházásakor az Szja tv. 2006. augusztus 31-én hatályos 65. §-ának rendelkezéseit kell alkalmazni.

(16) Az Szja tv. 1. számú mellékletének e törvénnyel módosított 7.7. pontját a donornak 2009-ben kifizetett díj, költségtérítés, e törvénnyel megállapított 8.39. pontját a kifizető által 2009-ben biztosított védőoltások adókötelezettségének megállapítására is alkalmazni lehet.

(17) A 2006. szeptember 1-jétől 2009. december 31-éig megkötött élet és nyugdíjbiztosítási szerződés alapján nyújtott biztosítási szolgáltatás címén megszerzett bevételből a 2010. január 1-jét megelőzően felhalmozott díjtartalék terhére kivont bevételre a magánszemély választhatja az Szja tv. 2009. december 31-én hatályos rendelkezéseinek alkalmazását.

1. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez

Az adómentes bevételekről

1. A szociális és más ellátások közül adómentes:

1.1 az állami szociális vagy társadalombiztosítási rendszer keretében nyújtott jövedelempótlék (kivéve az ösztöndíjhoz kapcsolódó jövedelemkiegészítő pótlékot), árvaellátás, házastársi pótlék, házastárs után járó jövedelempótlék, a kárpótlási jegyek életjáradékra váltásáról szóló törvény alapján folyósított életjáradék, az özvegyi nyugdíjra való jogosultság megszűnésére tekintettel kapott végkielégítés, szociális támogatás, lakbér-hozzájárulás, az árvaellátásra jogosult gyermekekre tekintettel kapott özvegyi nyugdíj;

1.2.

1.3. az állami szociális rendszer keretében, illetőleg a helyi önkormányzat, továbbá az egyház és az egyházi karitatív szervezetek által nyújtott szociális segély, a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvényben meghatározott pénzbeli ellátások, a nevelési díj és a nevelőszülőt a nevelési díj mellett megillető külön ellátmány, valamint az utógondozói ellátás, a helyi önkormányzat által a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló törvény alapján nyújtott átmeneti segély, temetési segély, lakásfenntartási támogatás, adósságkezelési szolgáltatás, időskorúak járadéka, rendszeres szociális segély és rendelkezésre állási támogatás, a vakok személyi járadéka, a rokkantsági járadék, a súlyosan mozgáskorlátozott magánszemély részére jogszabály alapján nyújtott közlekedési támogatás, a fogyatékosági támogatás, a hadigondozási pénzellátások, a nemzeti gondozásról szóló törvény alapján folyósított nemzeti gondozási díj, valamint a munkáltatótól, az érdekvédelmi szervezettől az elhunyt házastársa vagy egyeneságbeli rokona részére folyósított temetési segély, továbbá az önszegélyező feladatot is vállaló társadalmi szervezet, önszegélyező egyesület által nyújtott szociális segély azzal, hogy e rendelkezés alkalmazásában önszegélyező feladat ellátásának minősül a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvényben felsorolt ellátásokat kiegészítő juttatások nyújtása;

1.4. az intézeti vagy állami nevelésbe vett kiskorú családban való gondozásáért, neveléséért, valamint a gyógyintézet által ápolásra kihelyezett beteg gondozásáért a gyógyintézettől kapott díj, illetve térítés;

1.5. az intézeti, állami nevelést követően kapott, jogszabályban meghatározott önálló életkezdési támogatás;

1.6. a fogvatartottnak a fogvatartás ideje alatt a büntetés-végrehajtási szervezetről szóló törvény szerint a büntetés-végrehajtási szerv által biztosított foglalkoztatásából származó bevétele, továbbá a büntetés-végrehajtási szerv által – szakfeladatai körében – a fogvatartott részére adott juttatás, valamint a szociálisan rászoruló szabadult részére nyújtott szociális segély;

1.7.

2. A lakáshoz kapcsolódóan adómentes:

2.1. a lakáscélú támogatás, ha az

2.1.1 a lakáscélú állami támogatásokról szóló kormányrendelet alapján nyújtott támogatás, ideértve a 2006. december 31-éig kihirdetett, az említett kormányrendelet szerint megalkotott helyi önkormányzati rendelet alapján nyújtott lakáscélú támogatást is,

2.1.2. a lakáscélra nyújtott hitel törvény vagy törvény felhatalmazása alapján kiadott más jogszabály alapján elengedett része,

2.1.3. a települési önkormányzat által nyújtott lakáscélú támogatás, feltéve, hogy az önkormányzat a támogatást

a) – a rászorultság feltételeinek rendeletben történő megállapítása mellett – rászoruló családok részére, és

b) a települési önkormányzatokat az állampolgárok lakáshoz jutásának támogatásához biztosított központi költségvetési hozzájárulásként megillető összeg – a Magyar Köztársaság költségvetéséről szóló törvényben – jogszerű felhasználására meghatározott cél(ok)ra nyújtja.

2.2. a helyi önkormányzat, illetőleg az állam tulajdonában lévő lakás bérleti jogáról való lemondásért kapott térítés (ideértve a bérlakásból távozó bérlőtárs részére bírói határozat alapján a lakáshasználati jog ellenértékeként fizetett összeget is), továbbá a lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló törvény szerinti kényszerbérlet megszüntetése esetén a más lakás biztosítása helyett a helyi önkormányzat által a bérlőnek fizetett térítés;

2.3. az állami és a helyi önkormányzati bérlakáson végzett, bérbeadót terhelő munkák házilagos kivitelezése ellenében megállapított visszatérítés;

2.4. a házassági vagyonközösség megszüntetése következtében ingatlanak, ingóknak vagy vagyoni értékű jognak a házastárs által történő megváltásából származó jövedelem;

2.5. – eltérő rendelkezés hiányában – törvényben vagy kormányrendeletben meghatározott, a lakosság széles körét érintő, az államháztartás valamely alrendszerének költségvetése terhére juttatott támogatás (ideértve különösen a közműfejlesztési támogatást, valamint a gázár- és távhőtámogatást is);

2.6. a lakás-takarékpénztárakról szóló törvény szerint nyújtott állami támogatás és a támogatásra, valamint a lakástakarék-betételre fizetett (jóváírt) kamat;

2.7.

3. A közcélú juttatások körében adómentes:

3.1. a közhasznú, kiemelkedően közhasznú alapítványból, közalapítványból annak alapszabályban rögzített közhasznú céljával összhangban a magánszemély részére kifizetett azon összeg, amelyet az oktatási intézményekben folytatott tanulmányokra, kutatásra, külföldi

tanulmányútra (ösztöndíj címén) folyósítanak, a szociálisan rászoruló részére szociális segély címén folyósítanak, a diák- és szabadidősport résztvevőjének alkalmanként legfeljebb az 500 forintot meg nem haladóan folyósítanak;

3.2. az az összeg, amelyet

3.2.1.

3.2.2 a sportról szóló törvény szerinti, vállalkozási tevékenységet nem folytató sportközalapítványtól kap a magánszemély, feltéve, hogy a sportközalapítvány a részére történő befizetésről (nem pénzbeli juttatásról) adó- vagy adóalapcsökkentés igénybevételére jogosító igazolást nem ad (adott) ki,

3.2.3. a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló törvény alapján a költségvetési törvényben meghatározott kiemelt előirányzat terhére kap a magánszemély,

3.2.4. a Magyar Köztársaság nemzetközi szerződéses kötelezettségeiből eredően folyósított nemzetközi segélyből származó, erre vonatkozó nyilvántartással igazolt források terhére kap a magánszemély;

3.3. a közérdekű kötelezettségvállalásból, a közhasznú, kiemelkedően közhasznú társadalmi szervezetből, alapítványból, közalapítványból annak létesítő okiratában rögzített közhasznú céljával összhangban a közhasznú cél szerint címzett magánszemély által természetben megszerzett bevétel, továbbá a 2008. január 1-je előtt alapított, a magyar kultúra, tudomány, művészet és sport érdekében kiemelkedő tevékenységet folytató és kimagasló eredményt elérő magánszemélynek nyilvános jelölés alapján odaítélt és nyilvánosan átadott szakmai díj;

3.4. a 3.1–3.3. pontokban foglaltak esetében sem adómentes az a bevétel, amelynek címzettje az alapító, az adományozó, a támogató – kivéve a gyógyításával közvetlenül összefüggő természetben megszerzett bevételt –, továbbá az a bevétel, amelyet a szervezettel, a közérdekű kötelezettségvállalás szervezőjével munkaviszonyban, munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban vagy más, a Ptk. szerinti szerződéses jogviszonyban álló magánszemély bármilyen jogcímen kap.

4. *Egyes tevékenységekhez kapcsolódóan adómentes:*

4.1. a nemzetközi szerződésben meghatározott diplomáciai kiváltságokat és mentességeket élvező nemzetközi szervezetek által kifizetett napidíj;

4.2. a külföldi tartózkodásra tekintettel külföldről kapott ösztöndíj azzal, hogy ilyen ösztöndíjon a külföldi oktatási intézményben folytatott tanulmányra, illetve a külföldi kutatóhelyen végzett kutatásra külföldi kifizető (cég, magánszemély stb.) által folyósított összeget kell érteni;

4.3. a nemzetközi szerződés alapján belföldi nevelési és oktatási tevékenységet végző, nem magyar állampolgár által, vendégtanári tevékenység ellátásáért kapott jövedelem;

4.4. a külföldi középfokú és felsőoktatási intézmény nem magyar állampolgár hallgatójának belföldi szakmai gyakorlaton végzett munkájából származó jövedelem;

4.5.

4.6. a Nobel-díj és az Európai Unió Descartes-díjának tárgyasult formája, továbbá a Kossuth- és a Széchenyi-díj tárgyasult formája, a Magyar Köztársaság Babérkoszorúja, a

Magyar Köztársasági Érdemrend és Érdemkereszt tárgyasult formája, a Magyar Köztársaság Kiváló Művésze, a Magyar Köztársaság Érdemes Művésze, a Népművészet Mestere díj tárgyasult formája, továbbá a kultúráért felelős miniszter által adományozott, jogszabályban meghatározott művészeti és szakmai díj tárgyasult formája, az életmentő emlékérem tárgyasult formája, az olimpiai játékokon és a fogyatékos sportolók világjátékán (Paralimpia, Siketlimpia, Speciális Olimpia, Szervátültetettek Világjátéka) szerzett 1–6. helyezéshöz kapcsolódó érem, trófea tárgyasult formája, továbbá a Kormány, a miniszterelnök, a Miniszterelnöki Hivatal vezetője, a rendészetért felelős miniszter, a honvédelemért felelős miniszter, valamint a büntetés-végrehajtást, a vám- és pénzügyorséget felügyelő miniszter, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító miniszter és a katasztrófák elleni védekezésért felelős miniszter által adományozott emléktárgy (dísztör, gyűrű stb.) értékéből a Kossuth-díjjal járó pénzjutalom 1/10-ed részét meg nem haladó mértékű rész;

4.7. *a)* kormányrendeletben szabályozott feltételek alapján két- és többoldalú nemzetközi oktatási együttműködési megállapodás keretében az oktatásért felelős miniszter által a Magyar Ösztöndíj Bizottság vagy a Magyar Ösztöndíj Bizottság Irodája javaslatára adományozott ösztöndíj, egyéb juttatás,

b) a felsőoktatásról szóló törvény, illetve a felsőoktatásban részt vevő hallgatók juttatásait szabályozó kormányrendelet(ek) alapján

ba) külföldi felsőoktatási intézményben tanuló belföldi hallgató,

bb) a külföldi hallgató

részére folyósított juttatás, nyújtott kedvezmény,

c) a két- és többoldalú nemzetközi megállapodások alapján, valamint európai uniós és hazai költségvetési forrásból finanszírozott nemzetközi oktatási, képzési, kutatásfejlesztési és kulturális mobilitási programok keretében belföldi és külföldi magánszemélyek részére folyósított ösztöndíj, egyéb juttatás, nyújtott kedvezmény,

d) a határon túli magyarok részére felajánlott képzési és kutatási lehetőségek keretében ösztöndíjban részesülő külföldi oktatók, kutatók részére folyósított juttatás, nyújtott kedvezmény

bármely esetben feltéve, hogy az nem minősül tevékenység ellenértékének;

4.8. egyházi személynek egyházi szertartásért vagy egyházi szolgálatért magánszemély által közvetlenül vagy közvetve - így különösen perselypénz, egyházfenntartói járulék vagy adomány (ide nem értve az egyház számára közcélú adomány címén adott pénzüsszeget) címén - adott vagyoni érték, valamint a központi költségvetési forrásból egyházi személy részére jövedelepótlék vagy annak megfelelő jogcímen juttatott támogatás; az e jogcímen adómentesen juttatott jövedelmet és az egyébként adóköteles jövedelmet az egyházi személy vagy az egyház szervezeti egysége köteles elkülönítetten nyilvántartani; e rendelkezés alkalmazásában egyházi személy az is, aki az egyház részére végzett egyházi feladat ellátásáért az egyháztól rendszeres havi díjazásban részesül;

4.9. a jótékony célú rendezvény bevételeiből a munkabéreként, honoráriumként vagy tiszteletdíjként számfejtett összeg, ha azt a magánszemély nem veszi fel, hanem valamely közérdekű célra felajánlja, azzal, hogy ez nem minősül az adócsökkentésre jogosító közcélú adománynak;

4.10. az egészségügyi és szociális intézményben a betegek, a gondozottak részére kifizetett munkaterápiás jutalom;

4.11.

4.12.

4.13. a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény szerinti munka-rehabilitációs díj.

5.

6. *A károk megtérülése, a kockázatok viselése körében adómentes:*

6.1. elemi kár (ideértve a martinsalak felhasználása miatt a lakást, lakóépületet ért kárt is), katasztrófa esetén a károsultnak jogszabályban meghatározott feltételek szerint vagy közadakozásból nyújtott segély, támogatás (így különösen a lakás helyreállítása, újjáépítése), továbbá a jogszabályban meghatározott kötelezettség alapján kapott tartásdíj, valamint a kártalanítás (ideértve a kisajátítás alapjául szolgáló közérdekű célra megvásárolt ingatlan vételárát is), a kárpótlás és a kártérítés, kivéve a jövedelmet pótló kártérítést; az áldozatsegítő szolgálattól származó, a bűncselekmény áldozata részére juttatott támogatás;

6.2. az 1988. január 1. napját megelőzően megállapított baleseti és kártérítési járadék (ideértve annak egyösszegű megváltását is), kivéve, ha annak összegét utóbb a bruttósított átlagkereset alapulvételével megemelték;

6.3. a kockázati (halál esetére szóló) életbiztosítás, a balesetbiztosítás, a teljes és végleges munkaképtelenségre szóló betegségbiztosítás díja, valamint a kizárólag a díjat fizető kártérítési felelősségi körébe tartozó kockázat elhárítására kötött biztosítás díja;

6.4. az az összeg, amelyet

a) az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár a tagjának egyéni számláján a fedezeti alpból történő befektetések hozama címén ír jóvá, ideértve az értékelési különbözet figyelembevétele alapján jóváírt összeget is,

b) a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmény a magánszemélyt megillető követelés törkeérték-emelkedése címén ír jóvá;

6.5. az az összeg, amelyet

a) az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztár

aa) nyugdíjszolgáltatás (kiegészítő nyugdíj) címén

vagy

ab) a kedvezményezett részére,

b) a foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézmény

ba) nyugdíjszolgáltatás címén

vagy

bb) a kedvezményezett részére,

c) a magánszemélynek a nyugdíj-előtakarékossági számlájáról a számlavezető, külön törvény szerint nyugdíjszolgáltatásnak minősülő kifizetés címén,

d) az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár (ide nem értve az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztárat) törvényben meghatározott kiegészítő egészségbiztosítási szolgáltatás, illetve törvényben meghatározott kiegészítő önszegélyező szolgáltatás címén,

fizet (juttat), az *aa*) és a *ba*) pont szerinti esetben feltéve, hogy a szolgáltatásra jogosult

1. tagsági jogviszonya (átlépés esetén a korábbi tagsági jogviszonya) a teljesítés évét megelőző harmadik adóévben, vagy azt megelőzően keletkezett, vagy a járadék folyósításának első három évében a járadék éves összege az előző évi összeg 15 százalékánál nagyobb mértékben nem csökken,

vagy

2. jogosultsága rokkanttá nyilvánítása alapján keletkezett;

6.6. a 6.8. alpontban meghatározott biztosító

a) szolgáltatása (kivéve a jövedelmet helyettesítő felelősségbiztosítás alapján fizetett jövedelmet-pótló kártérítést, kivéve továbbá az élet- és nyugdíjbiztosítási szerződés alapján nyújtott, a b)–c) pontban nem említett szolgáltatást, valamint az olyan biztosítási szerződés alapján nyújtott szolgáltatást, amelynek díját vagy díjának egy részét magánszemély költségként elszámolta),

b) haláleseti, baleseti, betegségbiztosítási szolgáltatása,

c) nyugdíjbiztosítási szerződés alapján a szerződéskötés harmadik fordulónapját követően nyújtott nyugdíj-szolgáltatása,

címén megillető bevétel;

6.7. a 6.1. és a 6.6. pontokban foglalt rendelkezések alkalmazásában nem minősül jövedelmet pótló kártérítésnek, illetőleg jövedelmet helyettesítő felelősségbiztosítási kártérítésnek:

a) a jogszabályban meghatározott kötelezettség alapján megállapított tartásdíj helyett fizetett összeg,

b) az olyan kártérítés, amelyet a károsult költségeinek fedezetére fizetnek ki, még akkor sem, ha azok a költségek éppen a jövedelem megszerzése érdekében merültek fel,

c) a költségtérítést és a jövedelmet helyettesítő kártérítést is tartalmazó járadék (vagy annak egyösszegű megváltása) esetén a költségtérítő rész;

6.8. a 6.6. pont alkalmazásában biztosító a biztosítóintézetekről és a biztosítási tevékenységről szóló törvényben meghatározott, belföldön székhellyel vagy fiókteleppel rendelkező biztosító, továbbá az olyan államban székhellyel rendelkező, ezen állam joga szerinti biztosító, amely állammal a Magyar Köztársaságnak hatályos egyezménye van a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonadó területén;

6.9.

7. Egyéb indokkal adómentes:

7.1. a magánszemély által örökség, hagyomány vagy meghagyás címén megszerzett vagyoni érték, a magánszemély által más magánszeméllyel kötött tartási, életjáradéki vagy öröklési szerződés révén megszerzett vagyoni érték, valamint a nyugdíjban részesülő magánszemély által központi költségvetési szervvel vagy helyi önkormányzattal kötött tartási, életjáradéki vagy öröklési szerződés révén megszerzett vagyoni érték, továbbá a szövetkezet nyugdíjas tagjának a saját szövetkezetével kötött életjáradéki szerződés keretében a vagyonnevesítés során szerzett

szövetkezeti üzletrésze átruházásából származó jövedelme, feltéve, hogy annak összege évente az átalakulás befejezésekor lezárt névérték egytized részét, de legfeljebb havonta a 10 ezer forintot nem haladja meg;

7.2. a magánszemély részére más magánszemély(ek) által ingyenesen vagy kedvezményesen juttatott (fizetett) vagyoni érték; nem alkalmazható e rendelkezés, ha a juttatás (a fizetés) a magánszemély vagy más által teljesített termékértékesítésre (vagyoni érték átengedésére), szolgáltatásnyújtásra tekintettel vagy azzal összefüggésben történik (így különösen nem adómentes a magánszemély által borraivaló, hálapénz címén megszerzett vagyoni érték);

7.3. az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár által a kedvezményezett részére kifizetett összeg;

7.4. a valuta, a deviza forintra, a forint devizára, valutára, valamint a devizának, a valutának más devizára, valutára való átváltásakor keletkezett árfolyamnyereség, feltéve, hogy az átváltás nem üzletszerű tevékenység keretében történik;

7.5. az 1988. január 1-jét megelőzően kibocsátott kötvény, vagyonjegy kamata, osztaléka;

7.6.

7.7. a donornak fizetett díj, **költségtérítés (költségátalány)**, a szerv-, szövetadományozással kapcsolatos jövedelemkiesés megtérítése, az egészségügyi intézmény által nyújtott donorétkeztetés (ideértve az étkezési utalvány formájában biztosított donorétkeztetést is) és a gyógyszernek emberen való kipróbálása, illetve a gyógyszerre nyilvánítási eljárás során azon magánszemély részére fizetett díj, akin a gyógyszert (a szert) kipróbálták; e rendelkezés alkalmazásában donor az, aki saját vért, anyatejet, bőrt, szervet, sejtet ad, vagy enged át;

7.8. a magánszemély számára államháztartási forrásból, pályázat útján biztosított ingyenes vagy kedvezményes számítógép- és internethasználat (ideértve különösen az egyszeri, a havi, a forgalmi díj átvállalását, a modem biztosítását, valamint az internethasználatához szükséges számítógép beszerzésére jogosító – évi 50 ezer forintot meg nem haladó összegű – utalvány biztosítását);

7.9. a Magyar Köztársaság költségvetéséről szóló törvény, a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak költségvetéséről szóló törvény, a Magyar Köztársaság költségvetésének végrehajtásáról szóló törvény vagy a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai költségvetésének végrehajtásáról szóló törvény alapján az állami költségvetés terhére elengedett, vagy átvállalt kötelezettség összege, amennyiben a magánszemély a kötelezettség alapján korábban nem számolt el bevételt; a magánszemély az ilyen kötelezettség alapján rendelkezésére álló forrásból teljesített kiadás alapján az elengedéstől, illetve átvállalástól kezdődően költséget nem számolhat el;

7.10. az általános forgalmi adóról szóló törvényben szabályozott módon az adólevonásra jogosult adóalany által az adó fizetésére kötelezett adóalany helyett megfizetett, az adó fizetésére kötelezett adóalany adóbevallásában szerepeltetendő, az ügylet után fizetendő általános forgalmi adó;

7.11. a munkáltató által biztosított ingyenes vagy kedvezményes számítógép- és internethasználat (ideértve különösen az egyszeri, a havi, a forgalmi díj átvállalását, a modem biztosítását);

7.12. a hallgatói hitelrendszerről és a Diákhitel Központtól szóló kormányrendelet alapján nyújtott, a hallgatói hitellel kapcsolatos célzott kamattámogatás;

7.13. az állam tulajdonában lévő vállalkozói vagyon értékesítéséről szóló törvény rendelkezései szerint a munkavállaló részére nyújtott kedvezmény; a kedvezmény összegét a munkavállaló, vagy – ha a munkavállaló által megszerzett részesedés a hagyaték tárgyát képezte – örököse az értékpapír megszerzésére fordított érték részeként veszi figyelembe;

7.14. a Nemzeti Földalapról szóló törvény, valamint a termőföld állam által életjáradék fizetése ellenében történő megvásárlásáról szóló kormányrendelet alapján kötött életjáradéki szerződésből származó jövedelem;

7.15. az elengedett követelés akkor, ha az

a) a fogyasztóvédelemről szóló törvényben meghatározott közüzemi szolgáltatás szolgáltatója, valamint a hitelintézet, pénzügyi vállalkozás által – az azonos helyzetben lévőket egyenlő elbánásban részesítő elv betartásával – részben vagy egészben elengedett követelés (akkor is, ha egyezség keretében történik), amennyiben az adós nyilatkozata szerint az ő és családja megélhetési ellehetetlenülését előzi meg;

b) hitelintézet, befektetési szolgáltató, pénzügyi vállalkozás pénzügyi szolgáltatásból, kiegészítő pénzügyi szolgáltatásból, befektetési szolgáltatásból vagy azt kiegészítő szolgáltatásból származó 10 000 forintot meg nem haladó követelése, feltéve, hogy az elengedéssel a hitelintézetnek, befektetési szolgáltatónak, pénzügyi vállalkozásnak az adott szolgáltatásból származó követelése a magánszeméllyel szemben végérvényesen megszűnik;

7.16. a nyugdíj-előtakarékossági számla szerint a tulajdonos követelését növelő jóváírás, ha az

a) a befektetési eszközzel végzett ügylet nyeresége,

b) a befektetési eszköz hozama, kivéve az osztalékból származó jövedelmet;

7.17. az államháztartás valamely alrendszerének költségvetése terhére és/vagy az Európai Unió valamely pénzügyi alapjából támogatott felnőttképzésben, illetve munkaerőpiaci képzésben részt vevő magánszemély számára jogszabály, pályázat, programterv alapján elnyert forrás felhasználására vonatkozó kötelezettségek betartása mellett nyújtott képzési támogatás (kivéve a keresetkiegészítést és a keresetpótló juttatást), felnőttképzési szolgáltatás, a képzés időszaka alatt juttatott étkezési, közlekedési és szállás költségterítés, megélhetési támogatás;

7.18. jogszabály alapján hitelintézetnél elhelyezett gyámhatósági betét kamata, a gyámhatóság döntése, kötelezése alapján befektetési szolgáltatónál elhelyezett értékpapír kamatjövedelemnek minősülő hozama;

7.19.

7.20.

8. A természetbeni juttatások közül adómentes:

8.1. az állami, a helyi önkormányzati, a társadalombiztosítási, továbbá az egyházi forrásból nyújtott oktatási, egészségügyi és szociális ellátás (ideértve a gyermek, a tanuló, a beteg, illetve a szociális ellátásra jogosult részére ingyenesen vagy kedvezményesen természetben biztosított étkeztetést is) azzal, hogy az üdültetés és a gyógyüdültetés nem minősül egészségügyi, illetőleg szociális ellátásnak;

8.2. az egészségügyi hatóság által gyógyüdülőknek minősített belföldi üdülőben orvosi beutalással a társadalombiztosítás keretében igénybe vett gyógyüdülés kedvezménye, továbbá a

nem a társadalombiztosítás keretében igénybe vett kedvezményesen nyújtott gyógyüdülő-beutalójegy értékéből az orvosi ellátási költség értéke;

8.3. a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány által pályázat alapján a szociálisan rászorulóknak üdülési csekk formájában juttatott bevétel;

8.4. a Magyar Honvédség és a rendvédelmi szervezetek hivatásos állományú tagjának gyógyüdülési kedvezménye;

8.5. az, amelyet a hajléktalan, a szociálisan rászorult magánszemély kap;

8.6. az ingyenesen vagy kedvezményesen juttatott

a) a gyermeknek vagy rá tekintettel más magánszemélynek a közoktatásról szóló törvény, a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvény vagy a tankönyvpiac rendjéről szóló törvény alapján, a hallgatónak a felsőoktatásról szóló törvény alapján nem pénzben biztosított ellátás;

b) a közoktatásról szóló törvény szerinti nevelési-oktatási intézmény által az intézmény tanulói számára adott, a helyi vagy helyközi tömegközlekedési eszköz igénybevételét szolgáló bérletjegy;

c) bölcsődei szolgáltatás;

d) a foglalkozás-egészségügyi ellátás;

e) a kegyeleti ellátás;

f) a szolgálati lakásban, munkásszálláson történő elhelyezés; e rendelkezés alkalmazásában munkásszállás a kifizető tulajdonát képező vagy általa bérelt olyan szálláshely, amely lakóhelyiségenként egynél több, a kifizetővel munkaviszonyban lévő olyan magánszemély elhelyezésére szolgál, akinek nincs lakóhelye azon a településen, ahol munkahelye van; nem munkásszállás az a szálláshely, ahol a kifizető olyan magánszemélyt, illetve ennek hozzátartozóját szállásolja el, akivel a társasági adóról szóló törvény szerinti kapcsolt vállalkozásnak minősülő esetekben meghatározott kapcsolat áll fenn;

g)

8.7. az olyan szolgáltatás, amelyet a kifizető az általa fenntartott sportintézmény sportrendezvényén nyújt (kivéve az utazást, az elszállásolást és az étkezést), továbbá az a szolgáltatás, amelyet a sportszervezet, országos sportági szakszövetség a versenysport, diáksport érdekében szervezett edzés vagy verseny vele munkaviszonyban, megbízási vagy vállalkozási jogviszonyban nem álló résztvevőjének az edzési vagy versenyfeladathoz tartozó utazás, szállás és étkezési szolgáltatás révén juttat [a sportoló 30 napnál hosszabb folyamatos elszállásolására (így különösen szállodai elhelyezésére) csak akkor lehet e rendelkezést alkalmazni, ha az az olimpiai játékokon, a világbajnokságon, az Európa-bajnokságon, a speciális világbajnokságokon vagy a Heraklész program keretében való versenyzést, illetve az arra történő közvetlen felkészülést szolgálja];

8.8. a jogszabály által előírt használatra tekintettel juttatott védőeszköz, továbbá baleset- és egészségvédelmi eszközök;

8.9. a gátkaszállásból származó terményjuttatás, valamint a fürdőben (strandon) foglalkoztatott magánszemély által igénybe vett fürdőszolgáltatás;

8.10. az Országgyűlés hivatali szervezete által az országgyűlési képviselők javadalmazásáról szóló törvény alapján az országgyűlési képviselői tisztség ellátására tekintettel természetben biztosított eszköz, szolgáltatás;

8.11. a csoportos személyszállítás;

8.12.

8.13. a 6000 m²-t meg nem haladó nagyságú illetményföld-juttatás, ide nem értve annak bármilyen módon történő megváltását;

8.14. a kifizető által

a) üzletpolitikai (reklám) céllal magánszemélyek széles körében nyilvánosan meghirdetett kampány keretében, a juttatás feltételének – ha az nem vetélkedő, nem verseny és nem a szerencsejátékok szervezéséről szóló törvény hatálya alá tartozó sorsolás eredménye – megfelelő magánszemély számára adott

aa) árengedmény,

ab) visszatérítés vagy áru, szolgáltatás vásárlásához kapcsolódó más kedvezmény, ideértve, ha az – megjelenési formájától függetlenül – árura vagy szolgáltatásra váltható érték;

b) üzleti forgalmának növelése érdekében valamely termék megismertetése céljából adott áruminta, azzal, hogy árumintának minősül a képviselt termék olyan jellemző kisebb része vagy mennyisége, amely kizárólag a képviselt termék bemutatására szolgál, és amely fizikai állapotánál, vagyoni értékénél fogva tartós használatra és más cél elérésére nem alkalmas;

8.15. az a kedvezmény, amely után a kifizető az erről szóló törvényben meghatározott fogyasztói árkiegészítésben részesül;

8.16. a Magyar Honvédség és a rendvédelmi szervezetek tartósan fokozott igénybevételnek kitett vagy harcászati gyakorlaton részt vevő – 12 órát elérő, vagy azt meghaladó ór- és ügyeleti szolgálatot adó – tagjának, valamint a polgári védelmi szervezet békeidőszaki, minősített időszakos katasztrófa elhárításában részt vevőnek a szolgálati feladattal összefüggésben nyújtott természetbeni ellátása, továbbá a tartalékos katona, a katonai és rendvédelmi középiskola tanulója, a katonai és rendvédelmi felsőoktatási intézmény tanulmányi szerződéses és ösztöndíjas hallgatója kizárólag e jogviszonyával összefüggésben a szolgálati feladathoz kapott nem pénzbeli ellátása, azzal, hogy e rendelkezés alkalmazásában tartósan fokozott igénybevételnek kitett magánszemély a szerződéses legénységi és önkéntes tartalékos, a terrorelhárító, a repülőhajózó, a repülő műszaki, a bűvár, a tűzszerész, az ejtőernyős és a békefenntartó feladatokra vezényelt hivatásos és szerződéses katonák állományának a tagja;

8.17.

8.18. a társadalmi szervezettől, az egyháztól évente egy alkalommal kapott tárgyjutalom értékéből az 5000 forintot meg nem haladó összeg, e rendelkezés alkalmazásában nem minősül tárgyjutalomnak az értékpapír;

8.19. a)

b) a köztársasági elnök, az Országgyűlés elnöke, a miniszterelnök, a külpolitikáért felelős miniszter, a gazdaságpolitikáért felelős miniszter, valamint a honvédelemért felelős miniszter által az államközi és az államok feletti szervezetekkel kapcsolatos diplomáciai esemény alkalmával nyújtott vendéglátás (étel, ital) és az ahhoz kapcsolódó szolgáltatás (utazás, szállás, szabadidőprogram stb.), adott ajándék; a külpolitikáért felelős miniszter, a gazdaságpolitikáért

felelős miniszter, valamint a honvédelemért felelős miniszter esetében ide kell érteni azt az esetet is, amikor az előzőeket külképviselet által közvetve nyújtja;

8.20. az egyház belső törvényeiben és szabályaiban meghatározott tartási kötelezettségből adódó juttatás, ideértve az egyház által a kezelésében levő egyházi üdülőben egyházi személynek nyújtott ingyenes üdülést is, valamint a bejegyzett szerzetesrend közösségében élő magánszemély tagnak a rendtől – egyéni szükségleteinek fedezetére – kapott pénzbeli vagy nem pénzbeli juttatás;

8.21. a kormányrendeletben meghatározott közlekedési kedvezmény, amely után a kifizető fogyasztói árkiegészítésben nem részesül;

8.22. a Nemzeti Kulturális Alap támogatásával szervezett rendezvényhez, programhoz kapcsolódó utazás, szállás, étkezés értékének a támogatás összegét meg nem haladó része, továbbá az a juttatás, amelyet az államháztartás – a juttatás forrása alapján akár közvetetten is – valamely alrendszeréből, egyházi forrásból, illetőleg a közoktatási intézmény saját bevételeiből

a) a közoktatásról szóló törvény szerinti sajátos nevelési igényű gyermek, tanuló kulturális, sport és más hasonló rendezvény alkalmával nem pénzbeli formában kap, ideértve a rendezvényhez kapcsolódó utazást, szállást, étkezést és egyéb, a rendezvénnyel szokásszerűen együtt járó juttatást is;

b) a közoktatásban vagy hasonló képzésben részt vevő gyermek, tanuló a tanulmányi kirándulás, táborozás, tanulmányi verseny alkalmával kap (ideértve az iskolai könyvjutalmat is);

c) az a)–b) pontokban említett rendezvényeken a gyermekek, tanulók felügyeletét ellátó magánszemély a jelenlétének, közreműködésének biztosításához szükséges feltételek biztosításaként nem pénzbeli (ideértve különösen az utazást, szállást, étkezést) formában kap;

8.23. a katasztrófák elleni védekezés irányításáról, szervezetéről és a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek elleni védekezésről szóló törvény szerint katasztrófavédelemben részt vevő magánszemély természetbeni ellátása;

8.24. a munkáltató által a munkavállaló magánszemélynek adott munkaruházati termék;

8.25. a sportszervezet által az olimpián, a világ- és Európa-bajnokságon, a speciális világtételekon való részvételhez a versenyző vagy a hivatalos sportszakember részére adott, a nemzeti címerrel ellátott, a nemzetközi szervezet által előírt sportruházat és formaruha;

8.26. a büntetés-végrehajtási intézetekből szabaduló magánszemély részére kiadott, évszaknak megfelelő öltözet;

8.27. a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvény rendelkezései szerint természetbeni ellátás formájában nyújtott rendkívüli gyermekvédelmi támogatás;

8.28.

8.29. a munkáltató, volt munkáltató által a csoportos létszámleépítés miatt elbocsátott, vagy elbocsátandó munkavállalók részére nyújtott olyan szolgáltatás, mellyel a munkáltató a munkavállaló újra-elhelyezkedését támogatja, azzal, hogy e rendelkezés alkalmazásában a munkavállaló újra-elhelyezkedését támogató szolgáltatásnak minősül a pszichológiai tanácsadás, az át-, illetve továbbképzés, a munkajogi tanácsadás;

8.30.

8.31. az MRP szervezet analitikájában a számvitelről szóló törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendelet szerint elkülönítetten, a megszerzett részvények, üzletrészek között kimutatott, a résztvevő tulajdonába adott értékpapír (ide nem értve a visszavásárolt vagyონrésznek minősülő értékpapírt) ráfordításként elszámolt beszerzési (nyilvántartási) értékéből az a rész, amely meghaladja a tulajdonba adás időpontjáig a résztvevő által saját erő címen befizetett összeg alapján az MRP szervezet által elszámolt bevételt; az adómentes természetbeni juttatás összegéről az MRP szervezet résztvevőnként az adóévet követő január 31-éig adatot szolgáltat az adóhatóság számára;

8.32. a villamos energiáról szóló törvényben szabályozott szociális villamosenergia-ellátás keretében – a törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabályban meghatározott körben – nyújtott kedvezmény vagy támogatás, valamint a közüzemi szolgáltató által a közüzemi fogyasztói kör egészét vagy széles körét érintő, közvetlenül vagy közvetve juttatott támogatás (visszatérítés), ideértve a közüzemi díjtartozás elengedését is;

8.33.

8.34.

8.35. a helyi és/vagy kisebbségi önkormányzat, a társadalmi szervezet, az alapítvány, a közalapítvány, az egyház által a lakosság, a közösség széles körét érintő (nem zártkörű), azonos részvételi feltételekkel szervezett kulturális, hagyományőrző, sport, szabadidős és más hasonló közösségi rendezvényen helyben nyújtott szolgáltatás, helyi fogyasztásra juttatott étel, ital, valamint – legfeljebb a rendezvény összes költségének 10 százalékáig terjedő együttes értékben – résztvevőnként azonos értékű, ajándék;

8.36. a könyvtári, a levéltári, a múzeumi, az egyéb kulturális, illetve alkotó- vagy előadó-művészeti tevékenységet folytató szervezet tevékenységi körébe tartozó ingyenesen nyújtott szolgáltatása (ide nem értve, ha azt más személy megrendelésére teljesíti);

8.37. kifizető, külföldi székhelyű jogi személy, egyéb szervezet által biztosított személygépkocsi magáncélú használata, továbbá azzal összefüggésben úthasználatra jogosító bérlet, jegy juttatása.

8.38. a reprezentáció és az üzleti ajándék alapján meghatározott bevétel, ha azt a kifizető társasági adóalapot növelő tételként köteles figyelembe venni.

8.39. a kifizető által biztosított védőoltás.

9. Adómentességre vonatkozó vegyes rendelkezések.

9.1.

9.2. Munkaruházati termék:

a) a törvényben vagy törvényi felhatalmazás alapján kiadott jogszabályban előírt módon és feltételekkel rendszeresített egyenruha, formaruha, védőruha, munkaruha, valamint tartozékai;

b) az olyan öltözet és tartozékai, amelyet a munkavállaló egészségének védelme, a munkakörén, feladatainak ellátásán kívül hordott ruházatának megóvása céljából az adott munkakörben, a feladat ellátása közben visel, feltéve, hogy a körülményekből megállapíthatóan a munkaruházati termék használata nélkül a munkavállaló egészsége veszélyeztetett, illetőleg a ruházat nagymértékű szennyeződése, gyors elhasználódása következik be;

c) az egyenruha, a formaruha, a védőruha és a munkaruha, valamint tartozékai

ca) a közúti közlekedés területén az utasokkal, ügyfelekkel közvetlen kapcsolatot tartó munkakörben, a műszaki, fizikai és közvetlen termelésirányítói munkakörökben,

cb) a vízi közlekedés területén az utasokkal, ügyfelekkel közvetlen kapcsolatot tartó munkakörökben, a műszaki, nautikai, fizikai és közvetlen termelésirányítói munkakörökben, a hajózási vállalat vezetésében a forgalmi, kereskedelmi és a közönség-kapcsolattartók, illetve a hajózást képviselők munkaköreiben,

cc) a légi közlekedés területén az utasokkal, ügyfelekkel kapcsolattartó munkakörökben, a műszaki, fizikai és közvetlen termelésirányítói munkakörökben, a légiforgalmi irányítás munkaköreiben,

cd) a posta és távközlés területén az ügyfelekkel, illetve szolgáltatást igénybe vevőkkel közvetlen kapcsolatban lévők munkaköreiben, a műszaki, fizikai és közvetlen termelésirányítói munkakörökben,

ce) a vízügy területén a gát- és csatornaóri munkakörökben, valamint a műszaki, fizikai és közvetlen termelésirányítói munkakörökben;

d) a kifejezetten jelmezszerű öltözet (így különösen: a kosztümös színelőadások jelmezei), a szolgáltatási tevékenységet végzők (portás, pincér, sportjátékvezető, kegyeleti szolgáltatást végző stb.) megkülönböztető jellegű ruházata és tartozékai, amely az adott munkaköri feladat ellátásán kívüli viseletre alkalmatlan.

9.3.

9.4.

9.5. A termőföld átruházásából származó jövedelem adómentességére vonatkozó szabályok

9.5.1. Adómentes a termőföld átruházásából származó jövedelem

a) összegéből az évi 200 000 forintot meg nem haladó rész, ha a magánszemély adóbevallásában bevallott, a munkáltatói adómegállapítás, vagy az adóhatósági adómegállapítás során elszámolt éves összes jövedelme a **4 318 000 forintot** nem haladja meg, és

b) a termőföldet regisztrációs számmal rendelkező olyan magánszemélynek adja el, aki azt egyéni vállalkozóként, mezőgazdasági őstermelőként legalább 5 évig hasznosítja, vagy a termőföldet regisztrált mezőgazdasági társas vállalkozás olyan alkalmazottjának adja el, aki azt az őt alkalmazó mezőgazdasági társas vállalkozásnak legalább 10 évre bérbe adja azzal, hogy ha az átruházás részaránytulajdon megszüntetését is eredményezi, az *a)* pont rendelkezéseit nem kell alkalmazni;

c) ha a magánszemély – az *a)* pont rendelkezésétől függetlenül – a termőföldet regisztrációs számmal rendelkező állattenyésztést folytató olyan magánszemélynek adja el, akinek az általa használt földterülete nem éri el a külön jogszabály szerint számított mértéket (a mérték eléréséig), feltéve, hogy a vevő magánszemély a termőföldet egyéni vállalkozóként, mezőgazdasági őstermelőként legalább 5 évig az állattartó telep takarmánytermelése céljából használja, vagy azt az őt alkalmazó mezőgazdasági társas vállalkozásnak az állattenyésztés takarmánybiztosítása érdekében legalább 10 évre bérbe adja;

d) az *a)–c)* pontban nem említett esetben, ha az átruházás

da) magánszemély részére birtok-összevonási céllal, vagy

db) települési önkormányzat részére külön jogszabályban meghatározott szociális földprogram céljából, vagy

dc) a Nemzeti Földalap javára

történik, a *db)* pont esetében azzal, hogy az átruházásról szóló szerződésnek tartalmaznia kell a szociális földprogramra vonatkozó, a rászorultságra tekintettel meghatározott feltételeket is szabályozó önkormányzati rendelkezés számát.

A jövedelem megállapítására értelemszerűen e törvénynek az ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából származó jövedelemre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

9.5.2. A 9.5.1. pontban meghatározottakat az eladó akkor alkalmazhatja, ha rendelkezik a vevő közjegyző által készített vagy ügyvéd által ellenjegyzett okiratba foglalt nyilatkozatával, amely tartalmazza a vevő természetes azonosító adatait, adóazonosító jelét, valamint a vevő kötelezettségvállalását arra vonatkozóan, hogy az adómentesség feltételeinek megfelel. A vevő nyilatkozatát az eladó az adó megállapításához való jog elévüléséig köteles megőrizni. A valótlan tartalmú nyilatkozat miatt keletkező adóhiányt és jogkövetkezményeit az adóhatóság a vevő terhére állapítja meg.

9.5.3. Ha a magánszemély a 9.5.2. pontban említett nyilatkozata megtétele mellett megszerzett termőföldre vonatkozóan a nyilatkozatban foglaltakat nem teljesíti, bármely feltétel hiányának beálltával termőföld átruházásából származó jövedelemnek kell tekinteni a termőföld megszerzésének alapjául szolgáló szerződésben meghatározott ellenértéket.

9.5.4.

2. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez

Az összevont adóalapba tartozó bevételek elszámolásáról

Az önálló tevékenységből származó jövedelem megállapításához bevételként a VI. fejezet rendelkezésein túlmenően az e mellékletben meghatározottakat kell figyelembe venni.

I. Jellemzően előforduló bevételek

Bevétel különösen a tevékenység keretében vagy azzal összefüggésben

1. az értékesített termék, áru, szolgáltatás ellenértékeként, vagy ezek előlegeként befolyt vagy váltóval kiegyenlített összeg, természetben kapott ellenérték (valamennyi esetben a felár, az engedmény, az árkiegészítés, a fogyasztási adó figyelembevételével), továbbá az áru szállításáért vagy csomagolásáért külön felszámított összeg;

2. a kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköz - ideértve a selejtezett tárgyi eszközt is -, nem anyagi javak, anyag, félkész termék (a továbbiakban együtt: vagyontárgy) értékesítéskor kapott ellenérték, illetőleg a szokásos piaci érték (ha ez utóbbi a több), ha annak beszerzési, előállítási költségét a magánszemély bármelyik évben költségei között elszámolta, vagy értékcsökkenési leírást számolt el, azzal, hogy ha az önálló tevékenységet folytató magánszemély olyan ingó vagyontárgyat, ingatlant, vagyoni értékű jogot idegenít el, amelyet nem kizárólag üzemi célból használt, akkor az ebből származó jövedelem adózására egészében a XI. fejezetben foglalt rendelkezéseket kell alkalmaznia;

3. a kapott kamat;

4. a kötbér, a késedelmi kamat, a bírság, a büntetés címén kapott összeg, valamint a fizetett kötbér, kamat, bírság, büntetés visszatérítése címén kapott összeg, kivéve, ha korábban költségként nem vették figyelembe;

5. a felvett támogatás (ideértve különösen az egységes területalapú támogatást is), figyelemmel a VI. fejezet rendelkezéseire is;

6. az előállított vagy vásárolt terméknek, végzett vagy vásárolt szolgáltatásnak a szokásos piaci értéke, ha azokat a magánszemély saját céljára felhasználja, illetőleg részben vagy egészben ellenszolgáltatás nélkül másnak átengedi, akkor, ha ezzel kapcsolatban bármely évben költséget számolt el, azonban nem kell a saját célra történő felhasználás és a részben vagy egészben ellenszolgáltatás nélküli átengedés értékével növelni a bevételt, ha

a) a magánszemély az azzal kapcsolatos kiadásokat költségei között nem számolta el, vagy e kiadásokkal az összes költségét arányosan csökkenti,

b) a terméket, a szolgáltatást elemi károk, katasztrófák esetén közadakozás keretében nyújtja;

7. a 100 ezer – 2006. január 1-je előtti beszerzés esetén 50 ezer – forintnál magasabb egyedi értékű kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköz – ha annak értékét a mezőgazdasági őstermelő egy összegben elszámolta – ellenszolgáltatás nélküli átruházásakor – kivéve, ha azt természetbeni juttatásként nyújtja – a beszerzés időpontjától számított

– egy éven belül a beszerzési érték 100 százaléka,

– egy éven túl, de két éven belül a beszerzési érték 66 százaléka,

– két éven túl, de három éven belül a beszerzési érték 33 százaléka,

– három éven túl nulla;

8. az adó, a társadalombiztosítási járulék stb. különbözetének a visszatérítése, ha a befizetést a magánszemély költségként bármely évben elszámolta;

9. a mezőgazdasági őstermelő esetében a káreseménnyel összefüggésben kapott kártérítés, ideértve a felelősségbiztosítás alapján felvett összeget;

10. azon biztosítási szolgáltatás értéke, amely esetében az arra jogosító biztosítási díjat a mezőgazdasági őstermelő költségként elszámolta;

11. a kerekítési szabályok alkalmazása során keletkezett bevételi többletkülönbözet.

II. A mezőgazdasági őstermelő tevékenységének megszüntetése

A tevékenység megszüntetésének évében bevétel

1. a korábban költségként elszámolt és a megszűnéskor meglévő összes készlet (anyag, áru, félkész és késztermék) leltári értéke, a 100 ezer – 1991. december 31-ét követően és 2001. január 1-jét megelőzően történő beszerzés esetén 30 ezer, 2000. december 31-ét követően és 2006. január 1-jét megelőzően történő beszerzés esetén 50 ezer – forintot meg nem haladó tárgyi eszköz (ideértve a tartalékalkatrészt és gyártóeszközt is) leltári értéke;

2. a gazdasági épület, az üzlet, a műhely, az iroda és az egyéb – kizárólag a jövedelemszerző tevékenységhez használt – ingatlan használati vagy bérleti jogáról való lemondás miatti ellenérték – akkor is, ha azt a magánszemély a megszűnéskor még nem kapta meg –, ha a használati vagy bérleti jog megszerzésére fordított kiadást a magánszemély költségei között bármely évben elszámolta, azzal, hogy ha a megszűnés évében az ellenérték összege még nem

ismert, akkor az ingatlan használati vagy bérleti jogának megszerzésére fordított összeget kell bevételként figyelembe venni;

3. az éves adóbevallás benyújtásának határnapjáig (illetve a benyújtás napjáig) rendelkezésre álló, a megszüntetésről beadott adóbevallást követően befolyt összeg december 31-i időponttal.

A megszüntetés évéről készített adóbevallás benyújtását, egyszerűsített bevallási nyilatkozat esetén a munkáltatói elszámolást vagy az adóhatósági adómegállapítást követően érkező bevételre az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni, azzal, hogy ha kiadás is jelentkezik az említett időpontot követően, akkor az a bevételből levonható, illetőleg a le nem vonható rész ezen adóbevallás önellenőrzésével számolható el.

III. Egyéb rendelkezések

1. Az e melléklet I. fejezetének 5. pontjában említett egységes területalapú támogatást a folyósítás évében kell bevételnek tekinteni.

2. Az 1. pont rendelkezéseitől eltérően a 2005. évben folyósított egységes területalapú támogatást a magánszemély döntése szerinti megosztásban a folyósítás évében és az azt követő adóévben veheti figyelembe bevételként.

3. Ha az egységes területalapú támogatást a magánszemély köteles visszafizetni, a visszafizetés összegével annak az adóévnek a bevételét csökkenti, amely adóévben a visszafizetés megtörtént.

3. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez

Az összevont adóalap megállapításához elszámolható költségekről

E törvénynek az elismert költségekre és a költségek elszámolására vonatkozó általános rendelkezéseit is figyelembe véve, az e mellékletben foglaltakat kell alkalmazni, ha az önálló tevékenységet folytató magánszemély a jövedelmét tételes költségelszámolással állapítja meg, valamint minden olyan esetben, amikor a magánszemély kiadásainak elszámolása, megtérítése (ideértve a jogszabály alapján történő költségtérítést is) szempontjából minősíteni szükséges, hogy az beletartozik-e az elismert költségek körébe.

Kizárólag üzemi célt szolgálnak azok a tárgyi eszközök és nem anyagi javak, amelyeket a magánszemély önálló tevékenységével (tevékenységeivel) kapcsolatban használ, azokat más célra részben sem használja és üzleti nyilvántartásai ezt egyértelműen alátámasztják. Nem minősülhet kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköznek a személygépkocsi.

A magánszemély költségként számolhatja el a bevétel megszerzésével közvetlenül összefüggő kiadásokat, korlátozott mértékű átalányban értékcsökkenést, valamint a mezőgazdasági őstermelő:

a) a tárgyi eszközök és nem anyagi javak értékcsökkenési leírását;

b) e tevékenységének megkezdése előtt – legfeljebb három évvel korábban – beszerzett, és utóbb e tevékenység végzése során felhasznált anyag- és árukészlet beszerzésére fordított, korábban költségként még el nem számolt kiadásait, valamint a tevékenység megkezdéséhez

szükséges egyéb kiadásait a tevékenységének kezdése évében költségként elszámolhatja, továbbá a legfeljebb három évvel korábban beszerzett tárgyi eszközök és nem anyagi javak értékcsökkenési leírásának elszámolását megkezdheti.

A több önálló tevékenységhez használt tárgyi eszközök, nem anyagi javak esetében a magánszemély választhat, hogy melyik tevékenységének bevételeivel szemben számolja el az e melléklet rendelkezései szerint érvényesíthető költséget. A költség (az értékcsökkenési leírás a teljes leírásig) nem osztható meg a különböző tevékenységek bevételei között.

I. Jellemzően előforduló költségek

Költségként elszámolható kiadások különösen a következők:

1. az anyagbeszerzésre, az árubeszerzésre, a göngyöleg beszerzésére (csökkentve a szállítónak visszaküldött betétdíjas göngyöleg ellenértékével), a szállításra fordított kiadás;

2. a kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök, nem anyagi javak beszerzésére, előállítására fordított kiadás, ha az a 100 ezer forintot nem haladja meg, továbbá ezen tárgyi eszközök – a mezőgazdasági őstermelő esetében a kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök és nem anyagi javak beszerzési értékétől függetlenül is – folyamatos, zavartalan, biztonságos üzemeltetését szolgáló javítási, karbantartási munkára fordított kiadás, azzal, hogy a járművek esetében a IV. fejezetben foglaltakat kell alkalmazni;

3. az önálló tevékenységet végző magánszeméllyel munkaviszonyban álló magánszemély (a továbbiakban: alkalmazott)

a) részére kifizetett bér és annak közterhei,

b) külön törvény rendelkezései szerinti alkalmi munkavállalói könyvvel történő foglalkoztatása esetén a kifizetett munkadíj(ak) és a foglalkoztató magánszemély nevére szóló számviteli elszámolásra alkalmas bizonylattal igazolt – az alkalmi munkavállalói könyvben érvényesített, az előírt nyilvántartásban feltüntetett – érvényesített közteherjegyek értékének összege,

c) javára megítélt és kifizetett baleseti kártérítés,

d) részére a jogszabály, illetőleg a kollektív szerződés vagy a munkaszerződés alapján járó, a munkáltatót kötelezően terhelő juttatás, kifizetés;

4. a mezőgazdasági őstermelőnél a 16. életévét betöltött segítő családtag részére kifizetett – de legfeljebb a mindenkori minimálbért meg nem haladó – összeg és annak közterhei, feltéve, hogy a segítő családtag legalább heti 40 órában közreműködik (főállású segítő családtag) vagy, ha a közreműködés ideje ennél kevesebb, akkor ezzel arányos rész, azzal, hogy egyebekben a főállású segítő családtag kizárólag a 3. pont vonatkozásában alkalmazottnak minősül;

5. a nem megállapodás alapján befizetett saját társadalombiztosítási járulék;

6. a köztestület számára tagdíj vagy annak megfelelő jogcímen fizetett összeg, továbbá az önálló tevékenységgel kapcsolatos érdek-képviselési feladatot is ellátó társadalmi szervezet számára tagdíj címén fizetett összeg;

7. a megrendelő, a vevő által igazolt szavatossági és jótállási költség;

8. a mezőgazdasági őstermelő által a bevétel, illetve az ehhez szükséges feltételek biztosítása érdekében kifizetett vagyon-, felelősség-, kockázati élet-, balesetbiztosítás díja, az

életbiztosításnál feltéve, hogy a mezőgazdasági őstermelő e címen nem vett igénybe adókedvezményt;

9. a mezőgazdasági őstermelő által a tevékenységével kapcsolatban felvett pénzügyi hitelre (kölcsönre) kifizetett kamat;

10. az állami költségvetésbe, központi alapokba, a helyi önkormányzatoknak fizetett, kizárólag az adott önálló tevékenységhez kapcsolódó adó (ide nem értve a személyi jövedelemadót), illeték, hatósági díj, vám, vámkezelési díj, perköltség, kötbér, késedelmi kamat, önellenőrzési pótlék;

11. az üzlet, a műhely, a gazdasági épület bérleti díja, a fűtés, a világítás és a technológiai energia költsége, a telefon, rádiótelefon, telefax, cb-rádió, telex használati díja azzal, hogy ha a lakás és a telephely műszakilag nem elkülönített, akkor a tevékenységgel arányosan lehet a kiadásokat figyelembe venni az adott költségre jellemző mértékegységek (nap, m², m³ stb.) alapulvételével;

12. a mezőgazdasági őstermelőnél a telefon, a rádiótelefon, a telefax, a cb-rádió, a telex telephelyre történő beszerelése esetén a készülék ára, és a beszerelés díja (ha a lakás és telephely műszakilag nem elkülönített, a telefon árának és beszerelési díjának 50 százaléka), továbbá – ha a használat csak részben szolgálja a tevékenységet, tételes elkülönítés nélkül – az internet használati díjának 30 százaléka, elektronikus bevallás adására kötelezett mezőgazdasági őstermelő esetében 50 százaléka;

13. a mezőgazdasági őstermelőnél a telefonfejlesztési hozzájárulás, továbbá a közműfejlesztési hozzájárulásnak a helyi önkormányzat által visszatérített összeggel csökkentett része, azzal, hogy ha a hozzájárulás alapjául szolgáló berendezést a lakástól műszakilag el nem különült telephelyre szerelik be, költségként a megfizetett magasabb hozzájárulás és az ilyen esetben a magánszemélyként egyébként fizetendő összeg különbözete számolható el;

14. a műszaki leírás, a tervrajz költsége, a bér munka díja, az alvállalkozó részére kifizetett összeg, igénybe vett szolgáltatás díja (például reklámköltség);

15. a mezőgazdasági őstermelőnél az *1. számú melléklet* szerinti munkaruházati termék, a védőeszköz, a munka-, baleset- és környezetvédelmi berendezés beszerzésére fordított kiadás;

16. a tevékenységhez jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján kapott támogatás jogszerű felhasználásával teljesített kiadás alapján meghatározott költség, akkor is, ha a kiadás részben a magánszemély személyes vagy családi szükségletét szolgálja (ha azonban a támogatás csak részben nyújt fedezetet a kiadásra, akkor e rendelkezés alapján a kiadásnak csak a támogatásból fedezett része alapján számolható el költség);

17. a hivatali, üzleti utazás esetén az utazásra, a szállás díjára, külföldi kiküldetés esetén az utazásra, a szállás díjára fordított kiadás, **továbbá a külföldi kiküldetés esetén igazolás nélkül elismert költség elszámolására jogosító tevékenység esetében a 3. számú melléklet II. Igazolás nélkül elszámolható költségek fejezetének 7. pontja szerint elszámolható költség** azzal, hogy e pont rendelkezése nem alkalmazható abban az esetben, ha az utazásra vonatkozó dokumentumok és körülmények (szervezés, reklám, hirdetés, útvonal, úti cél, tartózkodási idő, a tényleges szakmai és szabadidőprogram aránya stb.) valós tartalma alapján, akár közvetve is megállapítható, hogy az utazás csak látszólagosan hivatali, üzleti;

18. az alkalmazottat foglalkoztató, önálló tevékenységet folytató magánszemély – a mezőgazdasági őstermelő kivételével – az alkalmazott miatt a 17. pont rendelkezései szerint nem számolhat el költséget;

19. lízingdíj címén kifizetett összegből a lízingbe vevőnél csak a 2. pontban említett üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök, nem anyagi javak – figyelemmel a IV. 4–5. pontban foglaltakra is – általános forgalmi adó nélküli lízingdíjának és az egyéb járulékos költségeknek a szerződés szerinti futamidő egy hónapjára eső összege, de maximum a teljes lízingdíj havi 3 százalékának, ingatlan esetén 1,1 százalékának megfelelő összeg, illetve ez alapján számított adóévi összeg;

20. a mezőgazdasági őstermelő a kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök, nem anyagi javak értékesítése (ideértve a selejtezést, a megsemmisülést, az ellenszolgáltatás nélküli átengedést is) esetén az értékesítés időpontjáig még el nem számolt értékcsökkenési leírás összegét, az értékcsökkenési leírásból kizárt tárgyi eszköz, nem anyagi javak esetében a nyilvántartásba vett beruházási költséget az értékesítéskor költségként elszámolhatja;

21. a kerekítési szabályok alkalmazása során keletkezett többlet a kiadásoknál költségként elszámolható;

22. a művészeti tevékenységet folytató magánszemély jellemzően előforduló költsége – figyelemmel az értékcsökkenési leírás elszámolására vonatkozó rendelkezésekre is – a tevékenységével összefüggő műsoros előadás, kiállítás, múzeum, közgyűjtemény látogatásának ellenértéke, irodalmi és művészeti alkotásokat tartalmazó, vagy ezek rögzítésére és lejátszására alkalmas eszköz, kép- és hanghordozó, könyv, kotta, más sajtótermék vásárlására fordított kiadás, a tevékenységgel összefüggő szakmai képzés kiadásai, továbbá az előadóművészi tevékenységet végzők esetében a színpadi megjelenéshez kapcsolódó esztétikai és kozmetikai cikkek, illetve szolgáltatásokra fordított kiadás;

23. az úthasználat díja az úthasználatra jogosultság időszakában a díjköteles útszakaszon történt üzleti célú futásteljesítmény arányában;

24. a Munka Törvénykönyvének a távmunkavégzésre vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően, a munkaszerződésben foglaltak szerint távmunkát végző munkavállalót a távmunkavégzéssel összefüggésben terhelő költség(ek) megtérítése érdekében a munkáltató által kifizetett bevétellel szemben a munkavállaló a következő, igazolt kiadás(ok) alapján számolhat el költséget

a) a távmunkavégzéshez, valamint a kapcsolattartáshoz szükséges nem anyagi jószág, számítógép, számítástechnikai eszköz megszerzésére fordított, 100 ezer forintot meg nem haladó kiadás,

b) a távmunkavégzéshez, valamint a kapcsolattartáshoz szükséges nem anyagi jószág, számítógép, számítástechnikai eszköz megszerzésére fordított, 100 ezer forintot meghaladó kiadás esetében 33 százalékos leírási kulcs alkalmazásával értékcsökkenési leírás címén megállapított összeg; az értékcsökkenési leírást egyebekben – a III. fejezetben foglaltaktól függetlenül – a 11. számú melléklet értékcsökkenés elszámolására vonatkozó rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával kell megállapítani, és a költségként történő elszámolás feltétele külön részletező nyilvántartás(ok) vezetése,

c) az internethasználat díja (ideértve különösen az egyszeri, a havi, a forgalmi díjat),

d) a munkáltató székhelyétől, telephelyétől elkülönült munkavégzési hely bérleti díja, a fűtés, a világítás és a technológiai energia díja azzal, hogy ha a lakás és a munkavégzési hely

műszakilag nem elkülönített, akkor e kiadás(oka)t a távmunkavégzéssel arányosan, az adott költségre jellemző mértékegységek (munkaidő, m², m³ stb.) alapulvételével lehet figyelembe venni.

25. az európai parlamenti, az országgyűlési, a helyi önkormányzati képviselői tevékenységgel összefüggésben megszerzett bevétel esetén, valamint a polgármester költségátalánya esetén az adott tisztséggel összefüggő feladat ellátása érdekében felmerült, a magánszemély nevére kiállított bizonylattal igazolt kiadás - ideértve különösen a lakhatási támogatásra jogosult országgyűlési képviselő szállásra fordított kiadását -, valamint az adott tisztséggel összefüggő feladat ellátása érdekében használt tárgyi eszközök átalányértékcsökkenése.

II. Igazolás nélkül elszámolható költségek

Az e törvényben elismert költségek esetében, ha törvény vagy kormányrendelet (a továbbiakban: jogszabály) költségtérítésről rendelkezik, akkor a ténylegesen felmerült és igazolt kiadás érvényesítése helyett a jogszabályban meghatározott mértékig igazolás nélkül számolható el az adott címen költség azzal, hogy akkor ezt a költséget teljes egészében elszámoltnak kell tekinteni. Ilyen költségnek minősül különösen

1. a bedolgozó részére e tevékenységével összefüggésben kifizetett évi munkabér, illetve munkadíj 30 százalékát meg nem haladó összeg, feltéve, hogy a magánszemély e jogviszonyával összefüggésben más költséget nem számol el;

2. a Magyar Honvédség állományában lévő, nem katonadiplomáciai tevékenységet végző magánszemély művelési területen teljesített külföldi szolgálatára tekintettel megszerzett bevételének - ide nem értve a szállás (lakás) bérleti díjának, az utazási kiadásnak a megtérítését - 50 százalékát meg nem haladó összeg;

3.

4. a közúti gépjárművek, az egyes mezőgazdasági, erdészeti és halászati erőgépek üzemanyag és kenőanyag fogyasztásának igazolás nélkül elszámolható mértékéről szóló kormányrendelet szerint meghatározott üzemanyag-fogyasztási norma;

5. az Európai Parlament által az európai parlamenti megfigyelő és az európai parlamenti tag számára fizetett költségtérítés;

6. a kifizető által a magánszemélynek a saját személygépkocsi használata miatt fizetett költségtérítés összegéből a kiküldetési rendelvényben feltüntetett km-távolság szerint az üzemanyag-fogyasztási norma és legfeljebb az állami adóhatóság által közzétett üzemanyagár, valamint 9 Ft/km általános személygépkocsi normaköltség alapulvételével kifizetett összeg;

7. a külföldi kiküldetéshez (külszolgálat) kapcsolódó elismert költségekről szóló kormányrendelet szerint naponta elszámolható összeg a nemzetközi közúti árufuvarozásban és személyszállításban gépkocsivezetőként és árukísérőként foglalkoztatott (a közúti közlekedési szolgáltatásokról és közúti járművek üzemben tartásáról szóló külön jogszabály, illetőleg más, erről szóló jogszabályok rendelkezései szerint engedélyhez kötött nemzetközi közúti közlekedési szolgáltatást végző, illetőleg abban árukísérőként közreműködő), külföldi kiküldetés (külszolgálat) címen bevételt szerző magánszemélynél – kizárólag az e tevékenysége tekintetében – feltéve, hogy az említett

kormányrendeletben foglaltak alapján kizárólag a gépjármű külföldön történő üzemeltetéséhez közvetlenül kapcsolódó és számlával, más bizonylattal igazolt költségek elszámolására jogosult, és ezt az elszámolási módszert alkalmazza;

8. a járművezető gyakorlati szakoktatók saját jármű üzemeltetésének költségtérítéséről szóló kormányrendelet szerint figyelembe vehető költségátalány.

III. Az értékcsökkenési leírás elszámolása

1. Kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközökre, nem anyagi javakra csak a kormányrendeletben meghatározott regisztrált mezőgazdasági termelő, valamint a mezőgazdasági őstermelő jogosult értékcsökkenési leírást elszámolni. Ennek során a kormányrendeletben meghatározott regisztrált mezőgazdasági termelő, valamint a mezőgazdasági őstermelő az egyéni vállalkozóra vonatkozó rendelkezéseket alkalmazza, azzal az eltéréssel, hogy a kormányrendeletben meghatározott regisztrált mezőgazdasági termelő, valamint az adóév utolsó napján a termőföldről szóló törvény szerinti családi gazdálkodónak minősülő magánszemély és a családi gazdaságban nem foglalkoztatottként közreműködő családtagja a családi gazdaság részét képező, vagy ahhoz tartozó tárgyi eszköznek, nem anyagi javaknak az üzembe helyezés időpontjára megállapított beruházási költségét – választása szerint – az üzembe helyezés adóévében jogosult egy összegben költségként elszámolni. Más önálló tevékenységet végző magánszemély (ide nem értve az egyéni vállalkozót) a kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközökre, nem anyagi javakra a 2. pont rendelkezéseit alkalmazza.

2. A nem kizárólag üzemi célt szolgáló saját tulajdonú gép, berendezés, felszerelés esetében az önálló tevékenységet folytató magánszemély átalányban számolhat el értékcsökkenési leírást olyan nyilvántartás vezetése mellett, amely a nem kizárólagosan üzemi célt szolgáló említett tárgyi eszköz azonosításra alkalmas megnevezését, beszerzési (előállítási) árát – mint nyilvántartási értéket –, továbbá a beszerzés (előállítás) és a használatbavétel időpontját tartalmazza. Az átalány összege több ilyen eszköz használata mellett is legfeljebb az éves bevétel 1 százalékáig, ezen belül is az említett nyilvántartásban szereplő eszköz(ök) nyilvántartási értékének legfeljebb 50 százalékáig terjedhet. Egy adott nem kizárólagosan üzemi célt szolgáló eszköz értéke alapján csak egy ízben, a használatbavétel évében vehető figyelembe ez az átalány.

3. A magánszemély – az 1–2. pontban foglaltaktól függetlenül – a tevékenységéhez jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján kapott támogatás felhasználásával megszerzett (előállított) tárgyi eszköz, nem anyagi jószág beszerzési (előállítási) árának azt a részét, amely egyenlő a megszerzéséhez (előállításához) felhasznált támogatás összegével, az eszköz üzembe helyezésének (rendeltetésszerű használatba vételének) – az üzembe helyezés elmaradása esetén kiselejtezésének, elidegenítésének vagy a nyilvántartásból bármely más ok miatt történő kivezetésének – időpontjában értékcsökkenési leírásként számolja el. A nem kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköz, nem anyagi jószág esetén ezen túlmenően nincs lehetőség értékcsökkenési leírás elszámolására.

IV. A járművek költsége

1. A saját tulajdonú – ideértve a továbbiakban a házastárs tulajdonát is – jármű üzemanyag-felhasználása, továbbá számlával (bizonylattal) történő igazolás alapján a jármű fenntartásának, javításának és felújításának költsége számolható el, valamint mezőgazdasági őstermelő esetében

a kizárólag üzemi célú járműre vonatkozóan a III. rész 1. pontjában foglaltak szerint érvényesíthető értékcsökkenési leírás. Üzemanyag-felhasználás címén vagy

a) az üzemanyag-fogyasztási norma és az állami adóhatóság által közzétett üzemanyagár,

b) a számlával (számlákkal) igazolt üzemanyag-vásárlás vehető figyelembe, azonban a számla alapján figyelembe vett üzemanyag-mennyiség nem lehet több, mint az üzemi használatra az üzemanyag-fogyasztási normával számított mennyiség,

azzal, hogy a magánszemély az adóév egy negyedéven belül a negyedév első napján választott üzemanyag-felhasználással összefüggő költségelszámolási módszertől – ideértve a választott üzemanyag-fogyasztási normát is – nem térhet el. Nem alkalmazható az a) pont rendelkezése, ha a magánszemély az Áfa-törvény szabályai szerint az üzemanyag általános forgalmi adóját levonásba helyezi.

2. A saját tulajdonú nem kizárólag üzemi célú jármű – kivéve a személygépkocsit – beszerzési árával szemben a III. 2. pont szerint átalányban érvényesíthető értékcsökkenési leírás. Személygépkocsi esetén az átalány szerinti elszámolás a következő módon érvényesíthető: az ott említett nyilvántartás vezetése mellett az éves bevételnek 1 százaléka, de legfeljebb egy személygépkocsi beszerzési árának a 10 százaléka vehető figyelembe, illetőleg a hivatkozott pontban meghatározott átalány címén egyébként elszámolt költség ezzel az összeggel növelhető. Egy adott személygépkocsi értéke alapján csak egy ízben, a használatbavétel évében vehető figyelembe ez az átalány.

3. A saját tulajdonú személygépkocsi esetében az üzemanyagköltségen kívül a 2. pontban foglaltak helyett és minden más költség (pl. fenntartás, javítás, felújítás) címén 9 Ft/km (általános személygépkocsi-normaköltség) elszámolása választható.

4. A nem saját tulajdonú kizárólag üzemi célra használt jármű esetében elszámolható

a) az igazolt bérleti vagy lízing díj (ez alól kivételt képez a személygépkocsi bérleti vagy lízing díja),

b) az 1. pont szerinti üzemanyag-fogyasztás,

c) a számla szerinti egyéb költség, amennyiben az a szerződés alapján a magánszemélyt terheli.

5. A személygépkocsi bérleti vagy lízing díja címén a költségként figyelembe vehető összeg több személygépkocsi esetén sem haladhatja meg az önálló tevékenységből származó bevétel 1 százalékát, egyébként ilyen címen a magánszemély költséget nem számolhat el. A nem saját tulajdonú jármű üzemi célú használata esetén elszámolható az üzemi használatra eső

a) 1. pont szerinti üzemanyag-fogyasztás,

b) számla szerinti egyéb költség,

amennyiben az a szerződés alapján a magánszemélyt terheli.

6. A költségelszámolás bármelyik módjának alkalmazásánál szükséges járművenként – az 5. számú melléklet II. 7. pontjában meghatározott – külön útnyilvántartás vezetése, továbbá abban járművenként az üzemi célú futás kezdő és záró kilométeróra állásának a feljegyzése. Költség kizárólag az e pont szerint igazolt üzemi célú futásteljesítmény után számolható el, kivéve azt a futásteljesítményt, amelyre nézve a magánszemély munkáltatója kiküldetési rendelvénnyel alapján hivatali, üzleti utazás címén bevételnek nem számító költségterítést fizetett.

7. A magánszemélynek az 1. vagy 3. pont szerinti költségelszámolási módszerek közötti választása valamennyi általa használt személygépkocsira és a teljes adóévre vonatkozik. Amennyiben a magánszemély a személygépkocsi mellett más járműveinek költségeit is elszámolja, az nem zárja ki, hogy az összes személygépkocsijára egységesen alkalmazza a 3. pont szerinti elszámolási módszert. A 4–5. pont szerinti személygépkocsi használat utáni költségelszámolás esetén a saját tulajdonú személygépkocsira vonatkozóan sem választható a 3. pont szerinti elszámolás.

8. A 6. pontban foglaltaktól eltérően a mezőgazdasági őstermelő az útnyilvántartás vezetése helyett havi 500 kilométer utat számolhat el saját tulajdonú személygépkocsi üzleti célú használata címén a költségek 3. pont szerinti figyelembevételével, függetlenül az üzemeltetett személygépkocsik számától. Ezt az elszámolási módszert is csak a teljes adóévre – illetőleg az adóéven belül a tevékenység teljes időtartamára – lehet alkalmazni.

9. A magánszemély a saját tulajdonú gépjármű tulajdonjogát e törvény bizonylatmegőrzésre vonatkozó szabályainak betartásával a kötelező gépjármű felelősségbiztosítás befizetését igazoló szelvényvel igazolja.

10.

V. A jövedelem megállapításakor költségként figyelembe nem vehető kiadások:

1. az olyan vagyontárgy beszerzésére, fenntartására, üzemeltetésére, felújítására, karbantartására fordított kiadás, amely nem a jövedelemszerző tevékenységgel kapcsolatos, vagy – ha a törvény kivételt nem említ – akár részben is, a magánszemély személyes vagy családi szükségletének kielégítését célozza;

2. a pénzügyi ellenőrzés alapján megállapított adórövidítésből, egyéb jogszabály megsértéséből keletkező befizetés (bírság, késedelmi pótlék stb.), kivéve az önellenőrzési pótlékot, és az olyan adóra vonatkozó adóhiányt, amely jogszerű teljesítés esetén egyébként költségként elszámolható lett volna;

3. a bármilyen címen felvett hitelre (kölcsönre) visszafizetett összeg;

4. a személyi jövedelemadó, továbbá azok a befizetési kötelezettségek, amelyekkel összefüggésben a magánszemély adócsökkentést vett igénybe;

5. ha törvény másként nem rendelkezik, a tagdíjak, a biztosítási díjak;

6. a közcélú adomány;

7. azok a kiadások, amelyek az I–IV. fejezetben és az általános, valamint az önálló tevékenységre vonatkozó rendelkezések között említett költségek esetében az ott leírt rendelkezéseknek (mértékek, feltételek stb.) nem felelnek meg;

8. a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény rendelkezései szerint nem megállapodás alapján fizetett nyugdíjjárulék és egészségbiztosítási járulék, a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezései szerint nem megállapodás alapján és nem kiegészítésként fizetett tagdíj;

9. a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény, a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezései szerint megállapodás alapján fizetett járulék, illetőleg tagdíj;

10. a vissza nem térítendő munkáltatói támogatás, ide nem értve a magánszemélynek segély címen juttatott összeget;

11. a magánszemély bevétele (jövedelme) után külföldön megfizetett, a személyi jövedelemadónak megfelelő adó.

4. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez

Az általános forgalmi adó bevételkénti és költségkénti elszámolhatóságáról

Az a magánszemély, aki az általános forgalmi adóról (a továbbiakban: áfa) szóló törvény alapján áfa-adóalany, a beszerzései során felmerült előzetesen felszámított adót, valamint az értékesítése során fizetendő áfát a következők szerint veszi figyelembe:

1. Ha az Áfa-törvény általános szabályai szerint az áfát tételesen fizeti, akkor azt sem a bevételei, sem a költségei között nem mutathatja ki. E rendelkezés alól kivétel az Áfa-törvény rendelkezései alapján le nem vonható előzetesen felszámított adó, amely a költségek közt kimutatva azokat növeli, feltéve, hogy ez az előzetesen felszámított adó e törvény rendelkezései szerint költségként elszámolható kiadáshoz kapcsolódik.

2. Az Áfa-törvény különös rendelkezései alá tartozó magánszemély a bevételeiből a különös szabály alapján adódó áfa-fizetési kötelezettséget levonja, a levonható előzetesen felszámított adó összege nem számolható el költségként. A le nem vonható előzetesen felszámított adó a költségeket növeli, feltéve, hogy ez a felszámított adó e törvény rendelkezései szerint költségként elszámolható kiadáshoz kapcsolódik.

3. Amennyiben a magánszemély az áfa-rendszerben személyes (alanyi) mentességben, illetve tárgyi alapon adómentességben részesül, bevételeit a fizetendő áfa nem csökkenti, a költségei között a beszerzéseit terhelő le nem vonható áfa költséget növelő tényezőként figyelembe vehető, feltéve, hogy ez a felszámított adó e törvény rendelkezései szerint költségként elszámolható kiadáshoz kapcsolódik.

4. Ha az Áfa-törvény rendelkezései szerint az 1–3. pont alapján költségnövelő tényezőként elszámolt le nem vonható áfa utólag (részben) levonhatóvá válik, a korrekció a levonás évében a költségeket csökkenti.

5. Az utólag felmerült áfa-fizetési kötelezettség – annak elszámolásakor – a 2–3. pont szerinti adózóknál a bevételt csökkenti. A korábban a ténylegesen fennálló áfa-kötelezettségnél nagyobb mértékben figyelembe vett bevételcsökkentést az áfa-kötelezettség módosításakor bevétel-növelésként kell figyelembe venni.

6. Az Áfa-törvény szerinti különleges jogállást választó mezőgazdasági tevékenységet folytató magánszemélynél a bevételnek része a felvásárlótól kapott kompenzációs felár. Az adólevonásra jogosult felvásárló magánszemély a kompenzációs felárat előzetesen felszámított áfaként veheti számításba.

Az adónyilvántartásokról

A magánszemély – a 9/A. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően – nyilvántartási kötelezettségei teljesítése során e melléklet rendelkezései szerint jár el.

I. Alapnyilvántartások

1. Közös szabályok

1.1. Alapnyilvántartás a naplófőkönyv, a pénztárkönyv, a bevételi és költségnyilvántartás, valamint a bevételi nyilvántartás, továbbá az őstermelői igazolvány részét képező értékesítési betétlap (az alapnyilvántartás típusai).

1.2. Alapnyilvántartást vezet az egyéni vállalkozó és a mezőgazdasági őstermelő. A magánszemély más (egyéni vállalkozói tevékenységnek vagy mezőgazdasági őstermelői tevékenységnek nem minősülő) önálló tevékenysége tekintetében csak akkor vezet alapnyilvántartást, ha az e tevékenységből származó bevételével szemben az adóelőleg vagy a jövedelem meghatározásakor költséget (ide nem értve a jövedelem meghatározásakor e törvény rendelkezései szerint igazolás nélkül elszámolható elismert költséget) számol el vagy az adóévben nem (nem csak) kifizetőtől szerez ilyen bevételt. A magánszemély nem önálló tevékenysége tekintetében csak akkor vezet alapnyilvántartást, ha az e tevékenységből származó bevételnek minősülő költségtérítéssel szemben az adóelőleg vagy a jövedelem meghatározásakor költséget (ide nem értve a jövedelem meghatározásakor e törvény rendelkezései szerint igazolás nélkül elszámolható elismert költséget) számol el, vagy az adóévben nem (nem csak) kifizetőtől, munkáltatótól szerez nem önálló tevékenységből származó bevételt. Az előző rendelkezések szerint alapnyilvántartás vezetésére nem kötelezett magánszemély a más önálló tevékenységből, illetve a nem önálló tevékenységből származó bevételével összefüggő nyilvántartási kötelezettségét a kifizető által kiállított igazolás megőrzésével teljesíti.

1.3. A magánszemély egyéni vállalkozói tevékenysége, őstermelői tevékenysége, más önálló tevékenysége és nem önálló tevékenysége tekintetében külön-külön – választása szerint a négy tevékenység esetében akár eltérő típusú – alapnyilvántartást vezet. Tételes költségelszámolás esetén a más önálló tevékenységre vonatkozó alapnyilvántartást úgy kell vezetni, hogy az önálló tevékenységből származó jövedelem tevékenységenként megállapítható legyen.

1.4. Az alapnyilvántartás típusát a magánszemély adóévenként határozza meg, és e választását az adóévben saját elhatározásból később sem változtathatja meg. Ha a magánszemély e törvény rendelkezései szerint az adóév során veszíti el az általa választott alapnyilvántartás vezetésének a jogát, akkor a változás napját megelőző nappal köteles az addig vezetett alapnyilvántartást lezárni, és a lezárt alapnyilvántartásban összesített adatokat az új alapnyilvántartásba nyitó adatként bejegyezni. E rendelkezés nem mentesíti a magánszemélyt a lezárt nyilvántartással és az azt alátámasztó bizonylatokkal összefüggő megőrzési kötelezettsége teljesítése alól.

1.5. Az átalányadózást alkalmazó mezőgazdasági őstermelő alapnyilvántartásában az élő állatok és állati termékek értékesítéséből származó bevételét más őstermelői tevékenységből származó bevételétől elkülönítve tartja nyilván.

1.6. Az alapnyilvántartást az adó, az adóelőleg megállapítására előírt időszakonként az alapnyilvántartás egyes adatsorainak összesítésével le kell zárni.

2. A naplófőkönyv

2.1. Az alapnyilvántartás vezetésére kötelezett magánszemély e kötelezettségét – választása szerint, bármely más alapnyilvántartás helyett – naplófőkönyv vezetésével is teljesítheti.

2.2. Az egyéni vállalkozó és a mezőgazdasági őstermelő köteles a naplófőkönyvet úgy vezetni, hogy annak alapján minden, az egyéni vállalkozói tevékenységével, illetve őstermelői tevékenységével kapcsolatban pénzbevételt vagy -kiadást eredményező gazdasági esemény (így különösen értékesítés, beszerzés, hitelfelvétel, kölcsönnyújtás, vállalkozói kivét felvétele) zárt rendszerben nyomon követhető legyen. E rendelkezés alkalmazásában a pénzbevétellel esik egy tekintet alá a termékértékesítés és a szolgáltatásnyújtás ellenértéke akkor is, ha teljesítése egészben vagy részben nem pénzben (hanem például csere, beszámítás révén) történt.

2.3. A naplófőkönyv tartalmát a számvitelről szóló törvénynek az egyszeres könyvvitelt vezető vállalkozókra irányadó rendelkezései szerint kell megállapítani.

3. A pénztárkönyv

3.1. Az alapnyilvántartás vezetésére kötelezett magánszemély e kötelezettségét pénztárkönyv vezetésével teljesíti, ha más alapnyilvántartás vezetését nem választhatja, vagy a más alapnyilvántartás vezetésére vonatkozó választási jogával nem élt.

3.2. Az egyéni vállalkozó és a mezőgazdasági őstermelő köteles a pénztárkönyvet úgy vezetni, hogy annak alapján – a kiegészítő nyilvántartásokat is figyelembe véve – minden, az egyéni vállalkozói tevékenységével, illetve őstermelői tevékenységével kapcsolatban pénzbevételt vagy -kiadást eredményező gazdasági esemény (így különösen értékesítés, beszerzés, hitelfelvétel, kölcsönnyújtás, vállalkozói kivét felvétele) zárt rendszerben nyomon követhető legyen. E rendelkezés alkalmazásában a pénzbevétellel esik egy tekintet alá a termékértékesítés és a szolgáltatásnyújtás ellenértéke akkor is, ha teljesítése egészben vagy részben nem pénzben (hanem például csere, beszámítás révén) történt.

3.3. A pénztárkönyv legalább a következő adatokat tartalmazza:

- a) sorszám;
- b) a gazdasági esemény időpontja;
- c) a bizonylat sorszáma;
- d) a gazdasági esemény rövid leírása (így különösen ellenérték, anyagbeszerzés, tárgyi eszköz beszerzése, nyújtott vagy kapott kölcsön);
- e) bevételek, ezen belül külön feltüntetve
 - ea) az adóköteles bevételeket,
 - eb) a fizetendő általános forgalmi adót,
 - ec) a jövedelem kiszámításánál figyelembe nem veendő bevételek;
- f) kiadások, ezen belül külön feltüntetve
 - fa) a költségként elszámolható kiadásokat a következő bontásban
 - anyag- és árubeszerzés,
 - a közvetített szolgáltatások értéke,
 - az alkalmazottak bére és közterhei,

– vállalkozói kivét (csak a vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó esetében),

– egyéb költségként elszámolható kiadás;

fb) a költségként el nem számolható kiadásokat a következő bontásban

– beruházási költség,

– a levonható általános forgalmi adó,

– egyéb, költségként el nem számolható kiadás.

4. A bevételi és költségnyilvántartás

4.1. A magánszemély az alapnyilvántartás vezetésére vonatkozó kötelezettségét – választása szerint – bevételi és költségnyilvántartás vezetésével teljesítheti, ha az adóévben

a) az általános forgalmi levonására nem jogosult, vagy e jogát nem érvényesíti, valamint

b) a helyi iparüzési adó alanyaként állandó jellegű iparüzési tevékenység esetén egyszerűsítve határozza meg az adó alapját.

4.2. A magánszemély a bevételi és költségnyilvántartásban kizárólag az adóköteles bevételeket és a költségként elszámolható kiadásokat rögzíti.

4.3. A bevételi és költségnyilvántartás legalább a következő adatokat tartalmazza:

a) sorszám;

b) a gazdasági esemény időpontja;

c) a bizonylat sorszáma;

d) a gazdasági esemény rövid leírása (így különösen ellenérték, anyagbeszerzés);

e) a kifizető neve (elnevezése) és adószáma (e rendelkezést az egyéni vállalkozó nem köteles alkalmazni);

f) a bevétel összege;

g) a bevételből levont adóelőleg;

h) a költség összege;

i) a jövedelem.

5. A bevételi nyilvántartás

5.1. A magánszemély az alapnyilvántartás vezetésére vonatkozó kötelezettségét – választása szerint – bevételi nyilvántartás vezetésével teljesítheti, ha az adóévben

a) tételes költségelszámolást (egyéni vállalkozóként vállalkozói jövedelem szerinti adózást) nem alkalmaz, valamint

b) az általános forgalmi levonására nem jogosult, vagy e jogát nem érvényesíti, továbbá

c) a helyi iparüzési adó alanyaként állandó jellegű iparüzési tevékenység esetén egyszerűsítve határozza meg az adó alapját.

5.2. A bevételi nyilvántartás legalább a következő adatokat tartalmazza:

a) sorszám;

b) a bevétel megszerzésének időpontja;

c) a bizonylat sorszáma;

d) a kifizető neve (elnevezése) és adószáma (e rendelkezést az egyéni vállalkozó nem köteles alkalmazni);

e) a bevétel összege;

f) a bevételből levont adóelőleg;

g) a jövedelem.

6. Az értékesítési betétlap

6.1. A mezőgazdasági őstermelő az őstermelői tevékenysége ellenértékéért megszerzett bevétele tekintetében az alapnyilvántartás vezetésére vonatkozó kötelezettségét – választása szerint – az őstermelői igazolvány részét képező értékesítési betétlap vezetésével teljesítheti, ha az adóévben egyébként bevételi nyilvántartás vezetésére lenne jogosult.

6.2. Az értékesítési betétlapra a mezőgazdasági őstermelő vagy helyette – az e törvényben és a mezőgazdasági őstermelői igazolványról szóló kormányrendeletben meghatározott feltételekkel – a kifizető jegyezhet be adatot.

6.3. A mezőgazdasági őstermelő negyedévenként, a negyedév utolsó napjára összesíti minden olyan, a negyedévben megszerzett őstermelői tevékenységből származó bevételét, amely nem kifizetőtől származik, vagy amelynek kifizetésekor (juttatásakor) nyilatkozott a kifizető részére, hogy a bevételt maga jegyzi be az értékesítési betétlapra. Az értékesítési betétlapra az így összesített bevételt kell a negyedév utolsó napjára bejegyezni. A mezőgazdasági őstermelő az elszámolásnál készített feljegyzést az őstermelői igazolvány mellékleteként a bizonylatmegőrzésre vonatkozó szabályok szerint megőrzi.

II. Részletező nyilvántartások

A magánszemély a részletező nyilvántartások közül csak azokat köteles vezetni, amelyek az adóköteles jövedelmének megállapításához szükségesek.

1. A vevőkkel (megrendelőkkel) szembeni követelések nyilvántartása

A magánszemélynek az áru-, anyag- stb. szállításból, munkateljesítésből, szolgáltatásból származó követeléseiről, e követelésekre befolyt összegekről nyilvántartást kell vezetnie. A nyilvántartásban az áruszállításból, a szolgáltatásteljesítésből származó általános forgalmi adót is tartalmazó követelést a kibocsátott számlák szerint időrendben a vevő által elismert összegben kell kimutatni. Ha a kiszámlázott összeg változik, a változást a nyilvántartáson keresztül kell vezetni.

A nyilvántartás a következő adatokat tartalmazza:

– a számla száma és kelte,

– a vevő neve,

– a számla végösszege, az ebből felszámított általános forgalmi adó,

– a kiegyenlítés módja, kelte és összege.

A nyilvántartásban szereplő számlák kiegyenlítésének időpontjában be kell jegyezni a kiegyenlítés adatait, az alapnyilvántartásban pedig fel kell tüntetni a befolyt bevételt.

2. A szállítókkal szembeni tartozások nyilvántartása

A magánszemélynek az áru-, anyag- stb. vásárlásból, szolgáltatás igénybevételéből származó tartozásairól, e tartozások kiegyenlítésére átutalt összegekről nyilvántartást kell vezetnie.

Az áruszállításból, a szolgáltatásteljesítésből származó, általános forgalmi adót is tartalmazó tartozást az elfogadott számlák szerint időrendben a számla szerint elismert összegben kell kimutatni. Ha a számlázott összeg változik, a változást a nyilvántartáson keresztül kell vezetni. A nyilvántartás a következő adatokat tartalmazza:

- a számla száma és kelte,
- a szállító neve,
- a számla végösszege, az ebből levonható általános forgalmi adó,
- a kiegyenlítés módja, kelte és összege.

A kapott számlák adatait naponta kell a nyilvántartásba bejegyezni.

A nyilvántartásban szereplő számlák kiegyenlítésének időpontjában be kell jegyezni a kiegyenlítés adatait, az alapnyilvántartásban pedig fel kell tüntetni a kiadást.

3. Tárgyi eszközök, nem anyagi javak nyilvántartása

A mezőgazdasági őstermelőnek, az egyéni vállalkozónak az e tevékenységéhez használt saját tulajdonú tárgyi eszközéről, nem anyagi javairól egyedi nyilvántartást kell vezetnie, ideértve azokat a nem anyagi javakat, tárgyi eszközöket is, amelyek beszerzésére, előállítására fordított kiadása annak felmerülésekor költségként érvényesíthető. E nyilvántartásból állapítható meg az értékcsökkenési leírás összege.

A nyilvántartás a következő adatokat tartalmazza:

- a tárgyi eszköz, a nem anyagi javak megnevezése,
- gép, berendezés esetén a gyártó vállalat neve, a gyártás éve, a gyártási szám,
- a használatbavétel (üzembe helyezés) időpontja,
- az elidegenítés vagy (a selejtezési jegyzőkönyvnek megfelelően) a kiselejtezés, a megsemmisülés időpontja,
- az értékcsökkenési leírás kulcsa,
- az értékcsökkenés kiszámításának alapja,
- az értékcsökkenés kiszámításának módosult alapja,
- az előző évek értékcsökkenésének halmozott összege,
- az adóévben költségként érvényesíthető értékcsökkenés összege,
- az értékcsökkenés összegének figyelembevételével számított nettó érték,
- a kisvállalkozói kedvezmény igénybevételének adóéve és összege.

Az értékesítés, kiselejtezés vagy megsemmisülés miatt bekövetkezett értékcsökkenéseket a vonatkozó bizonylatok alapján e nyilvántartásból ki kell vezetni.

4. A beruházási és felújítási költség-nyilvántartás

A mezőgazdasági őstermelőnek, az egyéni vállalkozónak az e tevékenységéhez használt tárgyi eszköze, nem anyagi javai üzembe helyezésének időpontjáig felmerült kiadásairól – kivéve az 50 ezer forint alatti egyedi értékű tárgyi eszközre fordított kiadást – egyedi nyilvántartást kell

vezetnie. E nyilvántartás alapján állapíthatók meg az értékcsökkenési leírás alapját képező, valamint a vállalkozói osztalékalapot módosító tételek.

A nyilvántartás a következő adatokat tartalmazza:

- a tárgyi eszköz, a nem anyagi javak megnevezése,
- a beruházási költséget képező kiadás összege dátum szerint és halmozottan,
- a vállalkozói osztalékalapból levont összeg dátum szerint és halmozottan,
- az üzembe helyezés időpontja,
- az üzembe helyezés időpontjában a beruházási költség (az értékcsökkenési leírás alapja),
- az üzembe helyezés időpontjáig a vállalkozói osztalékalapból levont, beruházási költséget képező kiadások halmozott összege,
- az üzembe helyezést követően a felújítási költség részét képező kiadás összege dátum szerint,
- az értékcsökkenési leírás módosítási időpontja dátum szerint,
- az értékcsökkenési leírás módosított alapja,
- az elidegenítés vagy (a selejtezési jegyzőkönyvnek megfelelően) a kiselejtezés, a megsemmisülés időpontja,
- a kisvállalkozói kedvezmény igénybevételének adóéve és összege.

5. Értékpapírok, értékpapírra vonatkozó jogok nyilvántartása

a) A magánszemély a tulajdonában vagy birtokában lévő összes értékpapírról, valamint az ilyen értékpapírra vonatkozó, őt megillető vételi, jegyzési, eladási vagy más hasonló jogról nyilvántartást vezet. A magánszemély e nyilvántartási kötelezettségét a befektetési szolgáltató által kiállított bizonylat megőrzésével teljesíti, amennyiben az értékpapírt befektetési szolgáltatónál helyezte el (vagy az értékpapírt számára befektetési szolgáltató tartja nyilván), és a bizonylaton minden, az adókötelezettség teljesítéséhez, a teljesítés ellenőrzéséhez szükséges adat megtalálható.

b) Az értékpapírok nyilvántartása a következő adatokat tartalmazza:

- az értékpapírkód;
- az értékpapír megnevezése (így különösen befektetési jegy és más kollektív befektetési értékpapír, kötvény, részvény, üzletrész, vagyoni betét);
- az értékpapír típusa (bemutatóra vagy névre szóló);
- az értékpapír fajtája (így különösen ideiglenes részvény, törzsrészvény, osztalékelsőbbiséget biztosító részvény, dolgozói részvény, dolgozói üzletrész, kamatozó részvény, átváltoztatható kötvény, jegyzési jogot biztosító kötvény);
- a kibocsátó neve (cégneve, elnevezése), székhelye;
- a kibocsátás időpontja;
- az értékpapír névértéke;
- az értékpapír megszerzésének időpontja;
- az értékpapírra vonatkozó jogra történő utalás, ha a megszerzés vagy az átruházás értékpapírra vonatkozó vételi, jegyzési, illetve eladási jog (más hasonló jog) gyakorlása révén történt;
- az értékpapír megszerzésére fordított érték

- = bizonylatának sorszáma vagy más azonosítója,
- = teljesítésének időpontja,
- = összege;
- = az értékpapírra fizetett hozam (így különösen kamat, osztalék)
- = megszerzésének időpontja,
- = összege;

– az átruházás (ideértve a bevonást, az átalakítást, a kicserélést, a felülbélyegzést, a lebélyegzést is) időpontja;

- az átruházásra tekintettel megszerzett bevétel
 - = megszerzésének időpontja,
 - = összege;
- az átruházásból származó jövedelem összege.

c) Ha e törvény előírása szerint az értékpapír átruházása, átalakítása révén megszerzett értékpapír megszerzésére fordított értéket az átruházott, átalakított értékpapír megszerzésére fordított érték alapulvételével, annak megfelelően kell meghatározni, akkor az átruházott, átalakított értékpapírra és a megszerzett értékpapírra vonatkozó nyilvántartás lezárásakor, illetve megnyitásakor e tény fel kell tüntetni.

d) Az értékpapírra vonatkozó jogok nyilvántartása a következő adatokat tartalmazza:

- a jog megnevezése;
- az értékpapírkód, ha az ismert;
- az értékpapír megnevezése;
- az értékpapír típusa;
- az értékpapír fajtája;
- a kibocsátó neve (cégneve, elnevezése), székhelye;
- a kibocsátás időpontja, ha az ismert;
- a jog megszerzésének időpontja;
- a jog alapítójának neve (cégneve, elnevezése), állandó lakóhelye (székhelye);
- a jog megszerzésére fordított érték;
- bizonylatának sorszáma vagy más azonosítója;
- teljesítésének időpontja;
- összege;
- a jog átruházásának (ideértve az átengedést, a megszüntetést, a gyakorlás átengedését és a jogról való lemondást is) időpontja;
- a jog átruházásra tekintettel megszerzett bevétel;
- jog átruházása révén megszerzett jövedelem összege;
- megszerzésének időpontja;
- összege;
- a jog gyakorlásának időpontja.

6. Munkabérek, más személyi jellegű kifizetések és a vállalkozói kivét nyilvántartása

A magánszemélynek az alkalmazott, a segítő családtag, más magánszemély számára kifizetett összegekről, tartozásokról és követelésekről személyenkénti nyilvántartást kell vezetnie. A nyilvántartásnak – az érintett magánszemélyek adóazonosító adatainak feltüntetése mellett – tartalmaznia kell levonások nélkül a részükre különféle jogcímenek elszámolt személyi jövedelemadó-köteles összegeket, a levont személyi jövedelemadó előleget, nyugdíjjárulékot,

munkavállalói járulékot, az egyéb levonásokat, a kifizetett összeget, továbbá a kifizetés keltét, valamint minden olyan adatot, amely a személyi jövedelemadó előleg, illetve – amennyiben erre a magánszemély köteles – év végén a személyi jövedelemadó tényleges összegének a megállapításához szükséges. Az egyéni vállalkozónak az előzőek értelemszerű alkalmazásával kell nyilvántartania a vállalkozói kivétellel kapcsolatos adatokat.

7. Gépjármű-használati nyilvántartás (útnyilvántartás)

A magánszemély a jövedelemszerző tevékenységéhez használt gépjármű költségelszámolásához útnyilvántartás vezetésére kötelezett. Erre a célra a menetlevél vezetése is megfelel, ha tartalmazza a továbbiakban részletezett adatokat.

Minden gépjármű esetében külön útnyilvántartást kell vezetni. Az útnyilvántartásban fel kell tüntetni a gépjármű típusát, forgalmi rendszámát, továbbá a fogyasztási normát. Az útnyilvántartásban fel kell tüntetni az év első és utolsó napján a kilométeróra állását, továbbá, ha a költségelszámoláshoz ez szükséges, akkor ezt az adatot havonta kell bejegyezni.

Az útnyilvántartásnak tartalmaznia kell

- az utazás időpontját,
- az utazás célját (honnan-hova történt az utazás),
- a felkeresett üzleti partner(ek) megnevezését,
- a közforgalmú útvonalon megtett kilométerek számát.

Az útnyilvántartás tartalmazhatja az előzőekkel kapcsolatos üzemanyag-vásárlás **időpontját és költségeit is. Ha az útnyilvántartásra kötelezett magánszemélynek jogszabály alapján titoktartási kötelezettséggel járó tevékenysége (pl. orvosi tevékenység) során az útnyilvántartásban olyan magánszemély adatait kell feltüntetnie, akire nézve a titoktartásra kötelezett, az ilyen felkeresett személy(ek)hez megtett utakról köteles külön útnyilvántartást vezetni. Ezen külön útnyilvántartás tekintetében a vezetésére kötelezettnek gondoskodnia kell arról, hogy annak tartalmát az adóhatóság ellenőrzést végző tisztviselője kivételével harmadik személy ne ismerhesse meg. Az adóhatóság az ilyen útnyilvántartásban foglalt adatok rögzítésére csak akkor jogosult, ha az adóhatósági eljárás során tett megállapításban az adatrögzítés jogszabálysértés bizonyításának alátámasztására szolgál.**

8. Hitelbe vagy bizományba történő értékesítésre átadott, átvett áruk nyilvántartása

A hitelbe vagy bizományba történő értékesítésre átadott árukról mind az átadó, mind az átvevő nyilvántartást vezet.

A nyilvántartásba az adatokat az áru átadásáról-átvételéről kiállított bizonylat alapján kell bejegyezni.

Az áru átadásáról-átvételéről kiállított bizonylatnak legalább a következő adatokat kell tartalmaznia:

- az „Átvételi elismervény bizományba (hitelbe) átadott árukról” megnevezést,
- az átadó nevét, címét, adóigazgatási azonosító számát,
- az átvevő nevét, címét, adóigazgatási azonosító számát,
- az átadott áru megnevezését, vámtarifaszámát (legalább az áfa megállapításához szükséges mélységig), mennyiségét, egységárát, értékét,
- az átadás-átvétel keltét,

- az elszámolás időpontját,
- az átadó és átvevő aláírását.

Az áru átvevője – tekintettel az áfa-fizetési kötelezettségre – minden hónap utolsó napjával elszámol az átadóval a ténylegesen eladott árukról. Az átadó az eladott árukról számlát állít ki, és a számla alapján módosítja mind az átadó, mind az átvevő a hitelbe vagy bizományba átadott-átvett áruk nyilvántartását. A nem értékesített és a megbízónak visszaadott árukról átadás-átvételi bizonylatot kell kiállítani, és a bizonylat adataival a nyilvántartást mind az átadó, mind az átvevő módosítja. Az átadás-átvételi bizonylatot az „Átvételi elismervény bizományba (hitelbe) átadott árukról” című bizonylattal értelemszerűen azonos adattartalommal kell elkészíteni.

9. Egyéb követelések, kötelezettségek nyilvántartása

A magánszemélynek az egyéb követeléseiről, a kötelezettségeiről nyilvántartást kell vezetnie. Ebben ki kell mutatnia vevő követelések, illetőleg szállítói tartozások között nem szereplő összes követelést, illetőleg kötelezettséget.

A nyilvántartás a következő adatokat tartalmazza:

- a követelés, kötelezettség megnevezése, címzettje, illetőleg kedvezményezettje,
- a követelés, kötelezettség kelte,
- a követelés, kötelezettség értéke,
- a kiegyenlítés időpontjában be kell jegyezni a kiegyenlítés adatait, az alapnyilvántartásban pedig fel kell tüntetni a befolyt bevételt, illetve a kiadást.

10. Selejtezési nyilvántartás

A magánszemély az 50 ezer forintot meg nem haladó készlet selejtezéséről jegyzőkönyv helyett nyilvántartást vezet.

A nyilvántartás tartalmazza:

- a selejtezés időpontját,
- a készlet megnevezését,
- a selejtezés okát,
- a kisejtezett készlet mennyiségét és szokásos piaci értékét.

11. Alkalmi foglalkoztatás nyilvántartás

A magánszemélynek munkavállaló – külön törvény rendelkezései szerinti – alkalmi munkavállalói könyvvel történő foglalkoztatása esetén a külön törvény szerinti nyilvántartást munkavállalónkénti bontásban úgy kell vezetnie, hogy az legalább a következő adatokat tartalmazza:

- a munkavállaló természetes azonosító adatait és adóazonosító jelét,
- az alkalmi munkavállalói könyv sorszámát,
- a kifizetett munkadíjat,
- az alkalmi munkavállalói könyvben érvényesített közteherjegy(ek) értékét,
- a munkavállaló aláírását.

12.

13. Leltár

A december 31-én, valamint a tevékenység megszüntetése esetén a megszüntetés napján meglévő vásárolt és saját termelésű készleteket leltározni kell a következő csoportosítás szerint:

- anyagok (alap-, segéd-, üzem- és fűtőanyag),
- használatba nem vett eszközök (szerszám, műszer, berendezés, felszerelés, munkaruha, védőruha),
- 100 ezer forintnál alacsonyabb értékű (1991. december 31-ét követően és 2001. január 1-jét megelőzően történő beszerzés esetén 30 ezer, 2000. december 31-ét követően és 2006. január 1-jét megelőzően történő beszerzés esetén 50 ezer forintnál alacsonyabb értékű) használatba vett tárgyi eszközök,
- áruk (kereskedelmi készletek),
- betétdíjas göngyöleg,
- alvállalkozói teljesítmények,
- saját termelésű készletek:
 - = befejezetlen termelés,
 - = félkész és késztermék.

Az áfát nem az általános szabályok szerint fizető magánszemélynek a leltárban

– a vásárolt anyagokat, a használatba nem vett 100 ezer forintnál alacsonyabb értékű (1991. december 31-ét követően és 2001. január 1-jét megelőzően történő beszerzés esetén 30 ezer, 2000. december 31-ét követően és 2006. január 1-jét megelőzően történő beszerzés esetén 50 ezer forintnál alacsonyabb értékű) eszközöket és az árukat a legutolsó, áfát is tartalmazó beszerzési áron, az előző éveket a nyitóleltári értéken kell szerepeltetnie;

– a 100 ezer forintnál nem magasabb értékű (1991. december 31-ét követően és 2001. január 1-jét megelőzően történő beszerzés esetén 30 ezer, 2000. december 31-ét követően és 2006. január 1-jét megelőzően történő beszerzés esetén 50 ezer forintnál alacsonyabb értékű) használatba vett tárgyi eszközöket az áfát tartalmazó beszerzési ár 50 százalékos értékén kell szerepeltetnie;

– a saját termelésű félkész és készterméket (így különösen a magánszemély által előállított, felújított, átalakított gépet, szerszámot) előállítási áron – az anyagköltség és a mások által végzett munka igazolt együttes összegében – kell szerepeltetnie.

Az áfát az általános szabályok szerint fizető magánszemélynek (a 4. számú melléklet 1. pont első mondata) a leltárban

– a vásárolt anyagokat, a használatba nem vett 100 ezer forintnál alacsonyabb értékű (1991. december 31-ét követően és 2001. január 1-jét megelőzően történő beszerzés esetén 30 ezer, 2000. december 31-ét követően és 2006. január 1-jét megelőzően történő beszerzés esetén 50 ezer forintnál alacsonyabb értékű) eszközöket és az árukat a legutolsó beszerzési számla szerinti, áfát nem tartalmazó beszerzési áron, az előző éveket a nyitóleltári értéken kell szerepeltetnie;

– a 100 ezer forintnál nem magasabb értékű (1991. december 31-ét követően és 2001. január 1-jét megelőzően történő beszerzés esetén 30 ezer, 2000. december 31-ét követően és 2006. január 1-jét megelőzően történő beszerzés esetén 50 ezer forintnál alacsonyabb értékű) használatba vett tárgyi eszközöket az áfát nem tartalmazó beszerzési ár 50 százalékos értékén kell szerepeltetnie;

– a saját termelésű félkész és készterméket (így különösen a magánszemély által előállított, felújított, átalakított gépet, szerszámot) előállítási áron - az anyagköltség és a mások által végzett munka igazolt együttes összegében - kell szerepeltetnie.

14. Alvállalkozói nyilvántartás

Annak a magánszemélynek, aki tevékenységét fővállalkozóként végzi, az alvállalkozókról, a részükre kifizetett összegekről alvállalkozói nyilvántartást kell vezetnie.

A nyilvántartásban minden készpénzzel vagy más módon kiegyenlített alvállalkozói számla adatát szerepeltetni kell.

A nyilvántartás a következő adatokat tartalmazza:

- a számla száma és kelte,
- az alvállalkozó neve, címe, adószáma,
- a számla végösszege,
- a levont adóelőleg összege,
- a kiegyenlítés kelte, módja, összege.

15. Szigorú számadású nyomtatványok nyilvántartása

A szigorú számadás alá tartozó nyomtatványok nyilvántartásának a következő adatokat kell tartalmaznia:

- a nyomtatvány neve és számjele,
- a beszerzés kelte,
- a tömb(ök) sorszáma (től-ig),
- a használatbavétel kelte,
- a felhasználás kelte,
- a kiselejtezés kelte.

E törvény alkalmazásában szigorú számadású nyomtatvány az, amelyet a számvitelről szóló törvény annak minősít.

III. SELEJTEZÉS

A tárgyi eszköz, a nem anyagi jószág és az 50 ezer forint beszerzési értéket meghaladó készlet selejtezéséről jegyzőkönyvet kell felvenni, amelyben le kell írni a selejtezés okát. A selejtezési eljárás során meg nem semmisített eszközt eltávolíthatatlan azonosító jellel kell ellátni.

IV.

V. KÜLÖNLEGES RENDELKEZÉSEK

Az önálló tevékenységet végző magánszemély kérelmére az adóhatóság az e mellékletben előírt nyilvántartás(ok) vezetése alól indokolt esetben felmentést adhat, ha

a) a kérelmező a súlyos fogyatékoság minősítéséről és igazolásáról szóló jogszabályok előírásainak megfelelően igazolja, hogy súlyos testi fogyatékoságának jellege miatt e kötelezettség teljesítése tőle nem várható el, és a vele közös háztartásban élő hozzátartozói sem képesek a nyilvántartás(ok) vezetésére, továbbá

b) a nyugtaadási kötelezettség alól az általános forgalmi adóról szóló törvényben meghatározott feltételek alapján egyébként felmenthető.

A mezőgazdasági őstermelői tevékenységekről

I. Mezőgazdasági őstermelői tevékenységnek minősül a saját gazdaságban történő növénytermelés, ültetvénytelepítés, állattenyésztés, termékfeldolgozás, ha az a saját gazdaságban előállított alap-anyag felhasználásával történik, a saját gazdaságban egyes mezőgazdasági termékek jogszabályba nem ütköző gyűjtése, a saját tulajdonú földterületen végzett erdőgazdálkodás, mindezekre nézve akkor, ha az előállított termék vagy a tevékenység az e melléklet II. pontjában felsoroltak valamelyikébe beletartozik.

a) A mezőgazdasági termékek gyűjtése esetén saját gazdaság alatt a terület felett rendelkezési jogot gyakorlónak legalább a szóbeli hozzájárulását és a gyűjtést folytató magánszemélynek a gyűjtés eredményének felhasználása feletti rendelkezési jogosultságát kell érteni.

b) a saját gazdaságban előállított virágok és dísznövények – kivéve a 0602 40 vámtarifa számú, rózsa oltva is – értékesítéséből származó bevételt akkor lehet őstermelői bevételként figyelembe venni, ha az az évi 250 ezer forintot nem haladja meg. Ha meghaladja, akkor az egész bevétel nem számít őstermelői tevékenység bevételének, azonban – ha a magánszemély e tevékenységével összefüggésben vagy egyébként az őstermelői igazolványt kiváltotta – az ellenérték kifizetésére akkor is alkalmazhatók a mezőgazdasági őstermelőre vonatkozó előírások.

c) A saját gazdaságban termelt szőlőből saját gazdaságban készített szőlőmust, sűrített szőlőmust, szőlőbor értékesítése akkor számít őstermelői tevékenység bevételének, ha a magánszemély ezeket a termékeket az adott évben 0,5 litert elérő kiszerezésben (kifizetőnek, és/vagy termelői borkimérésben végső fogyasztó részére) értékesíti, és az értékesítésükből származó bevétel együttvéve az évi 7 millió forintot nem haladja meg. Ha a bevétel meghaladja a 7 millió forintot, vagy az értékesítés nem kizárólag az előzőek szerint történik, akkor az egész bevétel nem számít őstermelői tevékenység bevételének. Ha a magánszemély e tevékenységével összefüggésben vagy egyébként az őstermelői igazolványt kiváltotta, az ellenérték kifizetésére akkor is alkalmazhatók a mezőgazdasági őstermelőre vonatkozó előírások, ha a bevétel a 7 millió forintot meghaladja. Ha a magánszemély a saját termelői borkimérésében az előzőek mellett nem a saját őstermelői tevékenységében előállított bármely más terméket is értékesít és/vagy szolgáltatást is nyújt, akkor az őstermelői és más bevételeit, illetőleg azok megszerzése érdekében felmerült költségeit külön-külön kell nyilvántartania, azzal, hogy ha valamely költség többféle értékesítéssel is összefügg, akkor azt – ha e törvény másként nem rendelkezik – a bevételek arányában kell megosztania.

II. Mezőgazdasági őstermelői termékek és tevékenységek:

A) Állat, állati termék

Sorszám	Megnevezés	Vámtarifaszám
1.	Élő állat (ideértve a méhcsaládot, a méhanyát, a méhbábót, a méhrajt is) kivéve: a sportló, a versenyló, a kutya, a macska, a laboratóriumi állat, a vírus- és szérum-állat, a dísz- és állatkerti állat, a vadon élő, a vadsparkban és a vadaskertben élő fajok, a természetvédelmi oltalom alatt álló, gyűjtési	0101-0106-ből, 0301-ből, 0306-ből, 0307-ből

tilalom alá eső állatfajok

2.	Tej és tejpári termék	0401-0406
3.	Madártojás héjában kivéve: a gyógyászati tenyésztetés, a vadon élő madár tojása	0407
4.	Természetes méz (ideértve a lépes-, a termelői és az egyéb természetes mézet is)	0409
5.	Állati eredetű termék: nyers állati szőr nem textilipari célra, nyers toll legfeljebb tisztítva, nyers gyapjú, nyers finom vagy durva állati szőr	0502-0503, a 0505-ből, az 5101-ből, 5102
6.	Nyers méhviasz és feldolgozási maradék termék	152190 91 00-ből 152200 99 00-ből
7.	Propolisz (méhszurok), továbbá méhpempő nyers virágpor méhméreg máshova nem sorolt méhészeti termék	130190 90 99-ből 0410-ből 121299 80 00-ből 300190 99 00-ből 210690 98 99-ből

B) Növény, növényi termék

8.	Élő növény kivéve: a hínár, az alga	a 0601-ből, a 0602-ből
9.	Díszítés vagy csokorkészítés céljára szolgáló vágott virág, bimbó, lombzat, ág és más növényi rész kivéve: a moha, a zuzmó, a túlevelű ág	0603, a 0604-ből
10.	Zöldségfélék, étkezésre alkalmas gyökerek és gumók frissen, hűtve, fagyasztva, ideiglenesen tartósítva vagy szárítva, továbbá tisztított, koptatott, hámozott, darabolt, csumázott zöldség, burgonya	0701-0714
11.	Gyümölcs és dió, valamint citrus- és dinnyefélék héja étkezésre alkalmas állapotban, frissen, hűtve, fagyasztva, ideiglenesen tartósítva vagy szárítva, továbbá tisztított, hámozott, negyedelt, felezett gyümölcs	0801-0814
12.	Fűszernövények és fűszerek: Fűszerpaprika	0904 20-ből

	Borókabogyó	0909 50-ből
	Sáfrány	0910 20
	Kakukkfű	0910 40-ből
	Ánizsmag	0909 1000
	Köménymag	0909 30
	Kapormag	0910 99-ből
	egyéb hazai fűszernövények	0709 90-ből 1211 90-ből
13.	Gabonafélék szemtermése, búza, kétszeres rozs, árpa, zab, kukorica, rizs, cirokmag, hajdina, köles, kanárimag, triticales és más hibrid kivéve:	1001-1005, 100610, 1007-1008
	a malomiparban megmunkáltakat	
14.	Olajos magvak és olajtartalmú gyümölcsök:	1201-1207
	szójabab, földimogyoró, lenmag, repce, napraforgó, ricinus, mustármag, sáfránymag, mákszem, kendermag	
15.	Vetőmag, gyümölcs vagy spóra vetési célra	1209
16.	Ipari növények:	1210
	- komlótohoz és lupulin,	1211-ből
	- növény és növényrész, ha az illatszer-, gyógyszer-, növényvédőszer- és hasonló iparban alapanyaga (angelikagyökér és -mag, anyarozs, bazsalikom, birsmag, bojtorján, borágófű, csillagvirág-hagyma, diólevél, fehér és fekete üröm, fekete bodza, fenyőrügy, galangagyökér, gyermekláncfű, gyűszűvirág, hársfavirág és -levél, hunyor, imola, izsó, kamillavirág, kökörcsin, macskagyökér, mákgubó, maszlag, menta, morzsika, nadragulya, nőszirm, orvosi pemetefű, ökörfark-kóró, papsajt, rozmarin, rózsaszirm, rutalevél, sártök, szagos müge, szárcsagyökér, tárnic, útifű, vadmajoranna, vassfű, veronikafű, vidrafű, zsálya stb.), hazai gyógynövények	
	- szentjánoskenyér, cukorrépa, cukornád,	1212-ből
	barack- és szilvamag, pörköletlen cikóriagyökér	1213
	- gabonaszalma és -pelyva	1214
	- takarmánynövény: karórépa, marharépa, takarmányrépa, takarmánygyökér, széna, lucerna, lóhere, baltacim, takarmánykáposzta, csillagfürt, bükköny	
17.	Növényi eredetű nyersanyag fonásra, illetve	1401, 1403

	seprű vagy ecset készítésére: nád, sás, fűzfavessző	
18.	Feldolgozott (véglegesen tartósított vagy konzervált, illetve közvetlenül fogyasztható) zöldség, gyümölcs és dió	2001-2009
19.	Szőlőbor kivéve a 22042999	220429-ből
20.	Szőlőmust	2204 30
21.	Állatok etetésére szolgáló növényi eredetű termék: makk, vadgesztenye, kukoricacsutka, -szár, -csuhé, -levél, répafej, zöldségfélék héja, gyümölcshulladék stb.	2308 00 40, 2308 00 90-ből
22.	Nyers dohány, szárítva is, de nem pácolva vagy fermentálva, dohányhulladék	2401-ből
23.	Szerves trágya	3101
24.	Szőlővenyige	4401-ből
25.	Fából kizárólag hasítással készített karó, cölöp, cövek, pózna, bot stb.	4404-ből
26.	Len és valódi kender (Cannabis sativa L), nyersen	5301-ből, 5302-ből
27.	Karácsonyfa	0604-ből
28.	Borseprő, borkő	2307-ből
29.	Szőlőtörköly	2308-ből

C) Tevékenységek

1. Erdőgazdálkodás és e tevékenység termékei

2. Ültetvénytelepítés, amely tevékenység eredményeként a telepített növények legalább egy évnél hosszabb ideig talajhoz, helyhez kötöttek a termesztés alapját képezik

3. A külön jogszabályban meghatározott kistermelői élelmiszer-termelés, előállítás és értékesítés

D) Az 1999. évben az a termék vagy tevékenység, amelyet az A)–C) pontokban felsoroltak kiegészítéseként kormányrendelet határoz meg.

III. A közös őstermelői tevékenységre vonatkozó szabályok a következők:

a) A közös őstermelői tevékenységet folytató családtagok közös igazolványát annak a családtagnak a nevére kell kiállítani, akit az együttes nyilatkozatban egybehangzóan megneveztek.

b) A közös igazolványban a többi együttes nyilatkozatot adó családtag azonosító adatait is – egybehangzó hozzájárulásuk alapján – fel kell tüntetni.

c) A tevékenységét közös igazolvány alapján folytató őstermelő e tevékenységéből származó bevételét és – tételes költségelszámolás esetén – azzal kapcsolatos költségét a közösen elért

összes bevételnek, illetőleg összes költségnek a családtagok számával történő elosztásával állapítja meg azzal, hogy a bevételek és költségek igazolására bármelyikük nevére kiállított bizonylat egyenértékű. Az előzőektől eltérően a gépjármű használatával összefüggő költségeket a közös őstermelői tevékenységüket közös igazolvány alapján folytató családtagok csak azonos elszámolási mód választásával vehetik figyelembe, azonban – a nevére és a gépjármű rendszámára kiállított számla (számlák) alapján is – közülük csak azét, aki egyébként a törvény rendelkezései szerint jogosult a gépjárműhasználattal összefüggő költségelszámolásra.

d) A közös őstermelői tevékenységet folytató családtagok – a c) pont rendelkezését is figyelembe véve – külön-külön tesznek eleget adókötelezettségüknek.

e) Az adóév utolsó napján (a családi gazdaságban folytatott tevékenység megszűnése esetén a megszűnés napján) a termőföldről szóló törvény szerinti családi gazdálkodónak minősülő magánszemély, valamint e magánszemélynek a családi gazdaságban nem foglalkoztatottként közreműködő családtagja őstermelői tevékenysége tekintetében a c)–d) pontban és a 78/A. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezések megfelelő alkalmazásával jár el.

7. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez

8. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez

9. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez

A privatizációs lízingről

1. Az állam tulajdonában lévő vállalkozói vagyon értékesítéséről szóló törvény 50-52. §-ában meghatározott privatizációs lízingszerződésből származó bevételnek (és teljes egészében jövedelemnek) számít a lízingbe vett társaság privatizált tulajdonrész (részvény, üzletrész) névértéke (a lízingszerződés megkötésekor a cégbíróságon bejegyzett vagyon szerinti érték) vagy, ha az több, az említett tulajdonrész ellenértéke.

2. A névértéknek, vagy az ellenértéknek nem része az az összeg, amelyet a magánszemély a privatizált tulajdonrész megszerzése érdekében saját adózott jövedelméből lízingdíj címén megfizetett. A tulajdonrész részbeni értékesítése esetén a névérték, vagy az ellenérték és a saját adózott jövedelemből fizetett lízingdíj arányos részét kell figyelembe venni.

3. A magánszemély nyilvántartási kötelezettsége a lízingszerződés megkötésekor keletkezik. A nyilvántartásnak tartalmaznia kell:

a) a lízingbe vett társaság által vezetési-szervezési szolgáltatás címén, rendkívüli ráfordításként elszámolt és az eladónak átutalt összeget,

b) a magánszemély saját adózott jövedelméből lízingdíj címén az eladónak átutalt összeget,

c) a társaság által a magánszemély részére bármely címen kifizetett olyan összeget, amely nem tartozik az a) pont alá, és amely összeg a kifizetés évében adóköteles jövedelemnek minősül.

4. A magánszemély adófizetési kötelezettsége abban az adóévben keletkezik, amikor az eladó által a tulajdonába adott vagyonrészt, vagy annak egy részét bármilyen módon elidegeníti, vagy

az általa lízingbe vett társaság jogutód nélkül megszűnik. Ez utóbbi esetben bevételnek akkor is az ellenérték számít, ha az kevesebb, mint a névérték.

5. Az adó megfizetésére az árfolyamnyereség utáni adózás szabályait kell alkalmazni.

6. Az 1–5. pontban foglaltak alapján nem számít bevételnek (és jövedelemnek) a lízingbe vevő magánszemélynél a lízingbe vett társaság által vezetési-szervezési szolgáltatás címén rendkívüli ráfordításként elszámolt és lízingdíjként átutalt összeg, továbbá ez az összeg a magánszemélynél költségként nem érvényesíthető.

10. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez

Az egyéni vállalkozó bevételeinek elszámolásáról

A vállalkozói adóalap megállapításához bevételként a X. fejezet rendelkezésein túlmenően az e mellékletben meghatározottakat kell figyelembe venni.

I. Jellemzően előforduló bevételek

Bevétel különösen a tevékenység keretében vagy azzal összefüggésben

1. az értékesített termék, áru, szolgáltatás ellenértékeként, vagy ezek előlegeként befolyt vagy váltóval kiegyenlített összeg, természetben kapott ellenérték (valamennyi esetben a felár, az engedmény, az árkiegészítés, a fogyasztási adó figyelembevételével), továbbá az áru szállításáért vagy csomagolásáért külön felszámított összeg;

2. a kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköz – ideértve a selejtezett tárgyi eszközt is –, nem anyagi javak, anyag, félkész termék (a továbbiakban együtt: vagyontárgy) értékesítéskor kapott ellenérték, illetőleg a szokásos piaci érték (ha ez utóbbi a több), ha annak beszerzési, előállítási költségét az egyéni vállalkozó bármelyik évben költségei között elszámolta, vagy értékesökkenési leírást számolt el, azzal, hogy ha olyan ingó vagyontárgyat, ingatlant, vagyoni értékű jogot idegenít el, amelyet nem kizárólag üzleti célból használt, akkor az ebből származó jövedelem adózására egészében a XI. fejezetben foglalt rendelkezéseket kell alkalmaznia;

3. a kapott kamat (különösen a belföldi pénzforgalmi számlán jóváírt kamat);

4. a kötbér, a késedelmi kamat, a bírság, a büntetés címén kapott összeg, valamint a fizetett kötbér, kamat, bírság, büntetés visszatérítése címén kapott összeg, kivéve, ha korábban költségként nem vették figyelembe;

5. a felvett támogatás (ideértve különösen az egységes területalapú támogatást is), figyelemmel a X. fejezet rendelkezéseire is;

6. az előállított vagy vásárolt terméknek, végzett vagy vásárolt szolgáltatásnak a szokásos piaci értéke, ha azokat az egyéni vállalkozó saját céljára felhasználja, illetőleg részben vagy egészben ellenszolgáltatás nélkül másnak átengedi, akkor, ha ezzel kapcsolatban bármely évben költséget számolt el, azonban nem kell a saját célra történő felhasználás és a részben vagy egészben ellenszolgáltatás nélküli átengedés értékével növelni a bevételt, ha

a) az egyéni vállalkozó az azzal kapcsolatos kiadásokat költségei között nem számolta el, vagy e kiadásokkal az összes költségét arányosan csökkenti, illetőleg, ha a terméket, a szolgáltatást természetbeni juttatásként nyújtja,

b) a terméket, a szolgáltatást elemi károk, katasztrófák esetén közadakozás keretében nyújtja;

7. a 100 ezer – 2006. január 1-je előtti beszerzés esetén 50 ezer – forintnál magasabb egyedi értékű kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköz – ha annak értékét az egyéni vállalkozó egy összegben elszámolta – ellenszolgáltatás nélküli átruházásakor – kivéve, ha azt természetbeni juttatásként nyújtja – a beszerzés időpontjától számított

- egy éven belül a beszerzési érték 100 százaléka,
- egy éven túl, de két éven belül a beszerzési érték 66 százaléka,
- két éven túl, de három éven belül a beszerzési érték 33 százaléka,
- három éven túl nulla;

8. az adó, a társadalombiztosítási járulék stb. különbözetének a visszatérítése, ha a befizetést az egyéni vállalkozó költségként bármely évben elszámolta;

9. a káreseménnyel összefüggésben kapott kártérítés, ideértve a felelősségbiztosítás alapján felvett összeget;

10. azon biztosítási szolgáltatás értéke, amely esetében az arra jogosító biztosítási díjat az egyéni vállalkozó költségként elszámolta;

11. a kerekítési szabályok alkalmazása során keletkezett bevételi többletkülönbözet;

12. Az egyéni vállalkozói tevékenység keretében átruházott ingatlanból, vagyoni értékű jog visszerthes alapításából, átruházott (véglegesen átengedett), megszüntetett ilyen jogból (a továbbiakban: ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából) származó ellenérték minden olyan bevétel, amelyet a magánszemély az átruházásra tekintettel megszerez; ilyennek minősül különösen az eladási ár, a cserében kapott dolognak a jövedelemszerzés időpontjára megállapított szokásos piaci értéke, valamint az ingatlan, a vagyoni értékű jog gazdasági társaság vagy más cég részére nem pénzbeli hozzájárulásként (nem pénzbeli betétként) történő szolgáltatása esetén a vagyontárgynak a társasági szerződésben, más hasonló okiratban meghatározott értéke, megnövelve a korábban lakásszerzési kedvezmény alapjaként érvényesített összeggel, ha egyébként ez a kötelezettség az ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések alkalmazásából következik.

II. Az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésével összefüggő bevételek

Az egyéni vállalkozói jogállás megszűnésének adóévében a megszűnés napján megszerzett vállalkozói bevételnek minősül:

1. a korábban költségként elszámolt és a megszűnéskor meglévő összes készlet (anyag, áru, félkész és késztermék) leltári értéke, a 100 ezer – 1991. december 31-ét követően és 2001. január 1-jét megelőzően történő beszerzés esetén 30 ezer, 2000. december 31-ét követően és 2006. január 1-jét megelőzően történő beszerzés esetén 50 ezer – forintot meg nem haladó értékű tárgyi eszköz (ideértve a tartalékalkatrészt és gyártóeszközt is) leltári értéke;

2. a gazdasági épület, az üzlet, a műhely, az iroda és az egyéb – kizárólag a jövedelemszerző tevékenységhez használt – ingatlan használati vagy bérleti jogáról való lemondás miatti ellenérték – akkor is, ha azt a magánszemély a megszűnéskor még nem kapta meg –, ha a használati vagy bérleti jog megszerzésére fordított kiadást a magánszemély költségei között bármely évben elszámolta azzal, hogy ha a megszűnés évében az ellenérték összege még nem

ismert, akkor az ingatlan használati vagy bérleti jogának megszerzésére fordított összeget kell bevételként figyelembe venni;

3. az egyéni vállalkozó halála esetén a vállalkozói tevékenységét nem folytató özvegye, örököse által az egyéni vállalkozói tevékenység korábbi folytatására tekintettel az egyéni vállalkozói jogállás megszűnésének napját követően megszerzett bevétel önálló tevékenységből származó bevételnek minősül, és az azzal összefüggő adókötelezettségeket (ideértve a jövedelem megállapítását is) ennek megfelelően kell teljesíteni. Nem számolható el költségként a megszüntetés évéről készített adóbevallás (illetőleg annak önellenőrzése) alapján – a vállalkozói osztalékalap után – megállapított egészségügyi hozzájárulás.

III. Egyéb rendelkezések

1. Az önálló bírósági végrehajtó munkadíja és költségátalánya fejében kapott előleg a díjjegyzék elkészítésének időpontjától számít bevételnek. Az e bevétel elérése érdekében felmerült költségek ezen időponttól vehetők figyelembe.

2. Az e melléklet I. fejezetének 5. pontjában említett egységes területalapú támogatást a folyósítás évében kell bevételnek tekinteni.

3. A 2. pont rendelkezésétől eltérően a 2005. évben folyósított egységes területalapú támogatást a magánszemély döntése szerinti megosztásban a folyósítás évében és az azt követő adóévben veheti figyelembe bevételként.

4. Ha az egységes területalapú támogatást a magánszemély köteles visszafizetni, a visszafizetés összegével annak az adóévnek a bevételét csökkenti, amely adóévben a visszafizetés megtörtént.

11. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez

A vállalkozói költségek elszámolásáról

A vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozónak a vállalkozói adóalap kiszámításához, a vállalkozói költségek meghatározására, e törvénynek az elismert költségekre és a költségek elszámolására vonatkozó általános rendelkezéseit is figyelembe véve, az e mellékletben foglaltakat kell alkalmaznia.

Kizárólag üzemi célt szolgálnak azok a tárgyi eszközök és nem anyagi javak, amelyeket a magánszemély önálló tevékenységével (tevékenységeivel) kapcsolatban használ, azokat más célra részben sem használja és üzleti nyilvántartásai ezt egyértelműen alátámasztják. Nem minősülhet kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköznek a személygépkocsi.

Az egyéni vállalkozó költségként számolhatja el

a) a vállalkozói kivétet;

b) a bevétel megszerzésével közvetlenül összefüggő kiadásokat, az adott előleget;

c) a tárgyi eszközök és nem anyagi javak értékcsökkenési leírását;

d) e tevékenységének megkezdése előtt – legfeljebb három évvel korábban – beszerzett, és utóbb e tevékenység végzése során felhasznált anyag- és árukészlet beszerzésére fordított, korábban költségként még el nem számolt kiadásait, valamint a tevékenység megkezdéséhez

szükséges egyéb kiadásait a tevékenységének kezdő évében, továbbá a legfeljebb három évvel korábban beszerzett tárgyi eszközök és nem anyagi javak értékcsökkenési leírásának elszámolását megkezdheti.

A több önálló tevékenységhez használt tárgyi eszközök, nem anyagi javak esetében a magánszemély választhat, hogy melyik tevékenységének bevételeivel szemben számolja el az e melléklet rendelkezései szerint érvényesíthető költséget. A költség (az értékcsökkenési leírás a teljes leírásig) nem osztható meg a különböző tevékenységek bevételei között.

I. Jellemzően előforduló költségek

Költségként elszámolható kiadások különösen a következők:

1. az anyagbeszerzésre, az árubeszerzésre, a göngyöleg beszerzésére (csökkentve a szállítónak visszaküldött betétdíjas göngyöleg ellenértékével), a szállításra fordított kiadás;

2. a kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök, nem anyagi javak beszerzésére, előállítására fordított kiadás, ha az a 100 ezer forintot nem haladja meg, továbbá beszerzési értékétől függetlenül a kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök, nem anyagi javak folyamatos, zavartalan, biztonságos üzemeltetését szolgáló javítási, karbantartási munkára fordított kiadás, azzal, hogy a járművek esetében a III. fejezetben foglaltakat kell alkalmazni;

3. az egyéni vállalkozóval munkaviszonyban álló magánszemély (a továbbiakban: alkalmazott)

a) részére kifizetett bér és annak közterhei,

b) külön törvény rendelkezései szerinti alkalmi munkavállalói könyvvel történő foglalkoztatása esetén a kifizetett munkadíj(ak) és a foglalkoztató egyéni vállalkozó nevére szóló számviteli elszámolásra alkalmas bizonylattal igazolt – az alkalmi munkavállalói könyvben érvényesített, az előírt nyilvántartásban feltüntetett – érvényesített közteherjegyek értékének összege,

c) részére jogszabály, illetőleg a kollektív szerződés vagy a munkaszerződés alapján járó, a munkáltatót kötelezően terhelő juttatás, kifizetés,

d) magán-nyugdíjpénztári tagdíjának egyoldalú kötelezettségvállalás alapján történő kiegészítése;

valamint más magánszemély javára megállapodás alapján nyugellátásra jogosító szolgálati idő és nyugdíjalapot képező jövedelem szerzése céljából fizetett összeg, magán-nyugdíjpénztári tagdíj;

4. a 16. életévét betöltött segítő családtag részére kifizetett – de legfeljebb a mindenkori minimálbért meg nem haladó – összeg és annak közterhei, feltéve, hogy a segítő családtag legalább heti 40 órában közreműködik (főállású segítő családtag) vagy, ha a közreműködés ideje ennél kevesebb, akkor ezzel arányos rész, azzal, hogy egyebekben a főállású segítő családtag kizárólag a 3. pont vonatkozásában alkalmazottnak minősül;

5. az olyan biztosítás díja, amelynek biztosítottja az alkalmazott, továbbá az egyéni vállalkozó által az alkalmazott javára az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárba történő munkáltatói hozzájárulás és annak közterhei;

6. a nem megállapodás alapján befizetett saját társadalombiztosítási járulék, baleseti járulék;

7. a köztestület számára tagdíj vagy annak megfelelő jogcímen fizetett összeg, továbbá az egyéni vállalkozói tevékenységgel kapcsolatos érdek-képviselési feladatot is ellátó társadalmi szervezet számára tagdíj címén fizetett összeg;

8. a megrendelő, a vevő által igazolt szavatossági és jótállási költség;

9. a bevétel, illetve az ehhez szükséges feltételek biztosítása érdekében kifizetett vagyoni-, felelősség-, kockázati élet-, balesetbiztosítás díja, az életbiztosításnál, feltéve, hogy az egyéni vállalkozó e címen nem vett igénybe adókedvezményt;

10. a vállalkozási tevékenységgel kapcsolatban felvett pénzügyi hitelre (kölcsönre) kifizetett kamat, kivéve azt a kamatot, amely a tárgyi eszköz beszerzési árának részét képezi;

11. az állami költségvetésbe, központi alapokba, a helyi önkormányzatoknak az adóévben megfizetett, kizárólag a tevékenységhez kapcsolódó adó, illeték, hatósági díj, vám, vámkezelési díj, perköltség, kötbér, késedelmi kamat, önellenőrzési pótlék, kivéve, ha a tárgyi eszköz beszerzési árának részét képezi;

12. az üzlet, a műhely, a gazdasági épület, az iroda bérleti díja, a fűtés, a világítás és a technológiai energia költsége, a telefon, rádiótelefon, telefax, cb-rádió, telex (ha a lakás és a telephely műszakilag nem elkülönített, akkor a tevékenységgel arányosan lehet e kiadásokat figyelembe venni az adott költségre jellemző mértékegységek – például nap, m², m³ – alapulvételével), továbbá az internet használat díja (ha a lakás és a telephely műszakilag nem elkülönített, az internet használati díjának 50 százaléka);

13. a telefon, a rádiótelefon, a telefax, a cb-rádió, a telex telephelyre történő beszerzése esetén a készülék ára és a beszerelés díja, azzal, hogy a telefon árának és beszerelési díjának 50 százaléka számolható el költségként abban az esetben, ha az egyéni vállalkozó lakása és telephelye műszakilag nem elkülönített;

14. a telefonfejlesztési hozzájárulás, továbbá a közműfejlesztési hozzájárulásnak a helyi önkormányzat által visszatérített összeggel csökkentett része, azzal, hogy ha a hozzájárulás alapjául szolgáló berendezést a lakástól műszakilag el nem különült telephelyre szerelik be, költségként az egyéni vállalkozó által fizetett magasabb hozzájárulás és az ilyen esetben magánszemélyként egyébként fizetendő összeg különbözete számolható el;

15. a műszaki leírás, a tervrajz költsége, a bér munka díja, az alvállalkozó részére kifizetett összeg, igénybe vett szolgáltatás díja (például reklámköltség);

16. az *1. számú melléklet* szerinti munkaruházati termék, a védőeszköz, a munka-, baleset- és környezetvédelmi berendezés beszerzésére fordított kiadás;

17. a magánszemélynek adott természetbeni juttatásra fordított kiadás és annak közterhei, a megfizetett cégautó adó, valamint a kamatkedvezmény miatt fizetett személyi jövedelemadó;

18. az egyéni vállalkozói tevékenységhez jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján kapott támogatás jogszerű felhasználásával teljesített kiadás alapján meghatározott költség, akkor is, ha a kiadás részben a magánszemély személyes vagy családi szükségletét szolgálja (ha azonban a támogatás csak részben nyújt fedezetet a kiadásra, akkor e rendelkezés alapján a kiadásnak csak a támogatásból fedezett része alapján számolható el költség);

19. a hivatali, üzleti utazás esetén az utazásra, a szállás díjára, külföldi kiküldetés esetén az utazásra, a szállás díjára fordított kiadás **továbbá a külföldi kiküldetés esetén igazolás nélkül**

elismert költség elszámolására jogosító tevékenység esetében a 3. számú melléklet II. Igazolás nélkül elszámolható költségek fejezetének 7. pontja szerint elszámolható költség, azzal, hogy e pont rendelkezése nem alkalmazható abban az esetben, ha az utazásra vonatkozó dokumentumok és körülmények (szervezés, reklám, hirdetés, útvonal, úti cél, tartózkodási idő, a tényleges szakmai és szabadidőprogram aránya stb.) valós tartalma alapján, akár közvetve is megállapítható, hogy az utazás csak látszólagosan hivatali, üzleti;

20. ha az egyéni vállalkozó alkalmazottat foglalkoztat, akkor annak hivatali üzleti utazására is a 19. pont rendelkezései szerint kell eljárni;

21. lízingszerződés alapján lízingdíj címén kifizetett összegből a lízingbe vevőnél csak kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök, nem anyagi javak – figyelemmel a III. 7–8. pontban foglaltakra is – általános forgalmi adó nélküli lízingdíjának és az egyéb járulékos költségeknek a szerződés szerinti futamidő egy hónapjára eső összege, de legfeljebb a teljes lízingdíj havi 3 százalékának, ingatlan esetén 1,1 százalékának megfelelő összeg, illetve ez alapján számított adóévi összeg;

22. a kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök, nem anyagi javak értékesítése (ideértve a selejtezést, a megsemmisülést, az ellenszolgáltatás nélküli átengedést is) esetén az értékesítés időpontjáig még el nem számolt értékcsökkenési leírás összege, az értékcsökkenési leírásból kizárt tárgyi eszköz, nem anyagi javak esetében a nyilvántartásba vett beruházási költség az értékesítéskor költségként elszámolható;

23. az egyéni vállalkozó a 3. számú mellékletben az igazolás nélkül elszámolható költségekről szóló rendelkezések megfelelő alkalmazásával számolhat el igazolás nélkül költséget;

24. a kerekítési szabályok alkalmazása során keletkezett többlet a kiadásoknál költségként elszámolható;

25. a gazdálkodó szervezet részlegét jogszabályban meghatározott szerződéses rendszerben üzemeltető egyéni vállalkozó által a jogszabály szerinti szerződés (megállapodás) alapján a gazdálkodó szervezet részére befizetett összeg;

26. a művészeti tevékenységet folytató magánszemély jellemzően előforduló költsége – figyelemmel az értékcsökkenési leírás elszámolására vonatkozó rendelkezésekre is – a tevékenységével összefüggő műsoros előadás, kiállítás, múzeum, közgyűjtemény látogatásának ellenértéke, irodalmi és művészeti alkotásokat tartalmazó, vagy ezek rögzítésére és lejátszására alkalmas eszköz, kép- és hanghordozó, könyv, kotta, más sajtótermék vásárlására fordított kiadás, a tevékenységgel összefüggő szakmai képzés kiadása, továbbá az előadóművészi tevékenységet végzők esetében a színpadi megjelenéshez kapcsolódó esztétikai és kozmetikai cikkek, illetve szolgáltatásokra fordított kiadás;

27. az egyéni vállalkozó által képzésre fordított igazolt kiadás, ha az

a) más magánszemély képzése érdekében merült fel, az azzal összefüggésben megfizetett közterhekkel együtt;

b) a saját – a vállalkozási tevékenység folytatásához szükséges – szakismeretének megszerzése érdekében merült fel, ide nem értve az iskolarendszerű képzéssel összefüggő kiadást;

28. az úthasználat díja az úthasználatra jogosultság időszakában a díjköteles útszakaszon történt üzleti célú futásteljesítmény arányában;

29. az önkéntest foglalkoztató egyéni vállalkozó által az önkéntesnek nyújtott, a közérdekű önkéntes tevékenységről szóló törvény alapján ellenszolgáltatásnak nem minősülő juttatás, ha az önkéntest az egyéni vállalkozó gazdasági-vállalkozási tevékenysége érdekében foglalkoztatta.

II. Az értékcsökkenési leírás szabályai

A tárgyi eszköz és nem anyagi javak értékcsökkenési leírása e fejezet rendelkezései szerint – figyelemmel a járművek költségeiről szóló fejezetben foglaltakra is – számolható el vállalkozói költségként.

1. Fogalmak:

a) A tárgyi eszköz fogalma

Tárgyi eszköznek minősül minden olyan anyagi eszköz (földterület, telek, telkesítés, erdő, ültetvény, épület, egyéb építmény, műszaki berendezés, gép, jármű, üzemi és üzleti felszerelés, egyéb berendezés), tenyészállat, amely tartósan, legalább egy éven túl – közvetlenül vagy e törvényben meghatározott módon közvetve – szolgálja a vállalkozás tevékenységét.

aa) Az ingatlan, mint tárgyi eszköz a földterület, a telek, a telkesítés, az épület, az épületrészek, tulajdoni hányadok, az egyéb építmények, az üzemkörön kívüli ingatlanok.

Földterület: a szántóföld, az ültetvényterület, az erdő, a nádas, a gyepterület és a halastó terület. Ilyen címen kell kimutatni annak a földterületnek az értékét, amelyekhez a vállalkozó vásárlás útján jutott, vagy törvényben szabályozott módon értékelt.

Telek: ebben az ingatlancsoportban kell kimutatni az olyan földterület szerzési értékét, amelyhez vásárlás, kisajátítás vagy egyszeri telek-igénybevételi díj fizetése révén jutott a magánszemély. A földterületen, telken helyet foglaló építmény és egyéb tárgyi eszköz a telek fogalmától elkülönül, annak értékében nem szerepelhet. Az ingatlanok ezen csoportjába tartozik a telkesítés is.

Telkesítés: olyan beruházásnak minősített tevékenység eredménye, amely a talaj hasznosításának növelése érdekében módosítja a talaj tulajdonságait, felszínét és általában javítja a termelés feltételeit. A telkesítés a beruházásként elszámolt tereprendezési, területfeltöltési, talajjavítási és talajvédelmi ráfordításokat foglalja magában. A telkesítések értéke nem tartalmazza magának a földterületnek, teleknek az értékét, amelyen a telkesítést létrehozták.

Építmény: az épület és az egyéb építmény gyűjtőfogalma. Építmény: mindazon végleges vagy ideiglenes rendeltetéssel megvalósított ingatlan jellegű műszaki alkotás, épület, egyéb építmény, amely általában a talajjal való egybeépítés (az alapozás) révén, vagy a talaj természetes állapotának, természetes geológiai alakulatának megváltoztatása révén jöhet létre (válhat ingatlanná), a talajtól csak anyagaira, szerkezeteire való szétbontás útján távolítható el, ezáltal azonban eredeti rendeltetésének megfelelő használatra alkalmatlanná válik. Az építmény fogalmába tartozik az olyan víz-, villany-, gáz- és csatornázási vezeték, központi fűtés, szellőzési, légűdítő berendezés és felvonó, amely az építmény szerkezetébe építve, annak használhatóságát és ellátását biztosítja. Az ilyen vezeték és szerelvény akkor is az építmény fogalmába tartozik, ha az az építmény használhatóságának biztosítása, illetve ellátása mellett technológiai célokat is szolgál.

Épület: olyan szerkezetileg önálló építmény, amely a környező külső tértől épületszerkezetekkel részben vagy egészben elválasztott teret alkot és ezzel az állandó, időszakos vagy idényjellegű tartózkodás, az üzemi termelés, az anyag- és terméktárolás feltételeit biztosítja.

Épületrészek, a tulajdoni hányadok: ingatlanok olyan sajátos megjelenési formája, amikor egy önálló ingatlannak több tulajdonosa van, akik között az ingatlan tulajdonjoga az ingatlan-nyilvántartásban (telekkönyvben), a szerződésben meghatározott arányban oszlik meg. Ilyen esetben a beszerzési, előállítási költségek mögött nem az ingatlan egésze áll, hanem annak a jogosultság szerinti része, a tulajdonjognak megfelelő hányada.

Egyéb építmény: minden, épületnek nem minősülő építmény (pl. út, vasút, kerítés). Ide tartozik az ültetvény, a halastó is, nem beleértve az általa elfoglalt földterületet.

Az üzemkörön kívüli ingatlanok közé azok az ingatlanok tartoznak, amelyek törvényben meghatározott módon közvetve szolgálják a jövedelemszerző tevékenységet. Ilyen különösen a szociális, kulturális, sport- és gyermekintézményi, üdülési célokat szolgáló épület, egyéb építmény.

ab) A műszaki berendezés, a gép, a jármű fogalmába tartozik a rendeltetésszerűen használatba vett, a vállalkozási tevékenységet közvetlenül szolgáló erőgép, erőművi berendezés, műszer, szerszám, szállítóeszköz, hírközlő berendezés, számítástechnikai eszköz, jármű.

Az erőgép, az erőművi berendezés fogalmába tartozik különösen a vízi-, a szélerőgép, a légmotor, a rögzített, illetve félig rögzített gőzerőgép, a gyors és lassú égésű motor, az áramfejlesztő gépcsoport, az ipari kazán, a villamos forgógép, a transzformátor, a kis- és nagyfeszültségű villamos készülék, az erősáramú egyenirányító.

A műszer, a szerszám közé tartozik különösen a tartály, hűtőberendezés, szivattyú, ventilátorok, kompresszor, préslégszerszám, szerszámgép, a termelési profilnak megfelelő munkagép, műszer és eszköz.

A szállítóeszközök és hírközlő berendezések körébe tartozik általában a vállalkozás keretében anyag- és árumozgatás céljára használt emelő, daru, rakodógép, szállítótargonca, szállítószalag, szállítópálya, a konténer, a híradástechnikai gép és készülék (pl. a vezetékes és a vezeték nélküli hírközlő eszköz és berendezés).

Számítástechnikai eszköznek minősül az irányítástechnikai automatikai folyamatszabályozási rendszer, a számítógép, a központi és perifériális számítógép egység stb.

Járműnek minősül az általában közforgalmi (forgalmi) rendszámmal ellátott - közúti, vízi, vasúti és légi közlekedési jármű.

ac) Egyéb berendezés, felszerelés, jármű fogalmába tartozik a rendeltetésszerűen használatba vett – a műszaki berendezések, gépek, járművek közé nem tartozó – berendezési tárgy, gép, irodai, igazgatási felszerelés, üzemi és üzleti felszerelés stb.

ad) Tenyészállatok körébe tartoznak azok az állatok, amelyek a tenyésztés, a tartás során leválasztható terméket (szaporulatot, más leválasztható terméket) termelnek, és ezen termékek értékesítése, vagy az egyéb (igateljesítmény, őrzési feladat, lovagoltatás) hasznosítás biztosítja a tartási költségek megtérülését, függetlenül attól, hogy azok meddig szolgálják a vállalkozási tevékenységet.

ae) Az ültetvény olyan építmény, amelynek eredményeként a telepített növények legalább egy évnél hosszabb ideig talajhoz, helyhez kötötten a termesztés alapját képezik és egybefüggő területük eléri vagy meghaladja szőlőültetvény esetén az 500 m²-t, gyümölcsös ültetvény esetében az 500 m²-t, ha a gyümölcsbokr málna, egres, ribiszke, rikö, szeder, bodza; 1500 m²-t, ha a gyümölcsfa alma, körte, birs, őszibarack, kajszibarack, meggy, cseresznye, szilva, dió, gesztenye, mandula, mogyoró.

a) Kortárs képzőművészeti alkotás: a naptári év első napján élő művész képzőművészeti alkotása.

b) A nem anyagi javak fogalma

A nem anyagi javak közé azok a forgalomképes vagy egyébként értékkel bíró jogok tartoznak, amelyek közvetlenül és tartósan (egy évet meghaladó időtartamban) szolgálják a vállalkozási tevékenységet. Ilyennek minősül különösen az említett feltételeknek megfelelő vagyoni értékű jog, az önálló orvosi tevékenységről szóló törvény szerinti működtetési jog, szellemi termék, valamint a kísérleti fejlesztés aktivált értéke. A kísérleti fejlesztés aktivált értéke a kísérleti fejlesztés folytatása érdekében közvetlenül felmerült, vagy egyébként jellemző mértékegység (pl. nap, m², m³, munkaóra) segítségével a tevékenységre arányosan felosztható, beruházási kiadásként elszámolt és nyilvántartásba vett költség(ek) összege, ha a kísérleti fejlesztés eredménye várhatóan tartósan szolgálja a vállalkozási tevékenységet.

A szellemi termékek közé tartoznak a vállalkozási tevékenységet tartósan szolgáló szellemi alkotások, mint

- a találmány,
- az iparjogvédelemben részesülő javak közül a szabadalom és az ipari minta,
- a védjegy,
- a szerzői jogvédelemben részesülő dolog,
- a szoftvertermék,
- az egyéb szellemi alkotás (újítás, műszaki, gazdasági, szellemi szolgáltatás stb.),
- a jogvédelemben nem részesülő, de titkosság révén monopolizált javak közül a know-how és a gyártási eljárás.

2. A kizárólag üzemi célt szolgáló saját tulajdonú tárgyi eszköz, nem anyagi javak értékcsökkenésének elszámolása

a) Értékcsökkenési leírás a 3. pontban meghatározott leírási kulcsok jegyzéke szerint számolható el. A leírási kulcsok jegyzékében az adott tárgyi eszköz, nem anyagi javak mellé rendelt százalékarány az egy naptári évben érvényesíthető leírási kulcsot tartalmazza. Ha ugyanazon tárgyi eszközre több szabály is alkalmazható, akkor a módszerek között választani lehet, de a választott és egyszer már alkalmazott módszertől a későbbi években nem lehet eltérni. Az 1997. év előtt megkezdett értékcsökkenési leírást a megkezdett módszerrel kell folytatni a teljes elszámolásig.

b) Értékcsökkenési leírást az üzembe helyezés napjától a kiselejtezés vagy elidegenítés (apportálás stb.) napjáig lehet elszámolni. Ha az üzembe helyezés vagy az elidegenítés az adóévben év közben valósul meg, akkor az értékcsökkenési leírás összegét napi időarányosítással kell kiszámolni [kivéve, ha az értékcsökkenés elszámolása a *g)* vagy a *p)* alpont alapján történik]. Az üzembe helyezés napja az a nap, amikor az egyéni vállalkozó a tárgyi eszközt, nem anyagi javakat rendeltetésszerűen használatba veszi. Ezt a napot a tárgyi eszközök, a nem anyagi javak nyilvántartásában, illetőleg a beruházási költségnyilvántartásban fel kell tüntetni. Az ültetvény üzembe helyezésének napja az a nap, amikor az ültetvény termőre fordul.

c) Az értékcsökkenési leírás alapja a beruházási költség, az üzembe helyezésig felmerült következő kiadások nyilvántartásba vétele alapján: a tárgyi eszköz, a nem anyagi javak beszerzési ára, saját előállítás esetén pedig az anyagkiadások és a mások által végzett munka számlával/számlákkal igazolt összege. Az értékcsökkenési leírás alapjának számbavétele során a

vonatkozó számlában (okmányban) szereplő és levonható áfa összegét figyelmen kívül kell hagyni. A le nem vonható áfa az értékcsökkenési leírás alapjába beszámít.

A tárgyi eszköz beszerzéséhez egyedileg kapcsolódó járulékos kiadás (szállítási, alapozási, szerelési, üzembe helyezési, valamint a beszerzéssel összefüggő közvetítői kiadások, a bizományi díj, a vám, az adók – az áfa kivételével –, az illeték, a hitel igénybevételével kapcsolatos kiadások, az üzembe helyezés napjáig felmerült kamat, biztosítás díja stb.) a beszerzési ár részét képezi.

Az épület, építmény beszerzési áráként az e törvénynek az ingatlanszerzésre fordított összegre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni. Ezt az összeget növelni kell az értéknövelő beruházásra fordított, számlával igazolt kiadással, feltéve, hogy azt az adózó korábban költségként nem számolta el.

d) A tárgyi eszköz bővítésével, rendeltetésének megváltoztatásával, átalakításával, az élettartam növekedésével kapcsolatban felmerült kiadás, továbbá az elhasználódott tárgyi eszköz eredeti állaga (kapacitása, pontossága) helyreállítását szolgáló felújítással kapcsolatban felmerült kiadás (mindezek együttesen: felújítási költség) a felmerülés évében elszámolható, vagy választható, hogy az értékcsökkenési leírás alapját növeli. A tenyészállat beszerzési ára, valamint a tenyészállattal kapcsolatban a tenyésztésbe állításig felmerült anyagkiadás és a mások által végzett munka igazolt összege tekintetében a magánszemély választhatja, hogy azt a felmerülés évében költségként elszámolja, vagy azzal az értékcsökkenés alapját növeli.

e) Az értékcsökkenési leírás összegének megállapításához az 5. számú mellékletben foglaltak szerint tárgyi eszközök nyilvántartását, illetőleg nem anyagi javak nyilvántartását kell vezetni.

f) A bányaművelésre, a hulladéktárolásra igénybe vett földterület, telek és a melioráció kivételével nem számolható el értékcsökkenési leírás a földterület, a telek, a telkesítés, az erdő, a képzőművészeti alkotás (kortárs képzőművészeti alkotás kivételével) beszerzési ára, az előállítási költsége után. Amennyiben a tárgyi eszközhöz telek is tartozik, a telek beszerzési költségét el kell különíteni.

g) A kétszázezer forint egyedi beszerzési, előállítási értéket meg nem haladó, valamint a 33 százalékos norma alá besorolt tárgyi eszközök esetében választható, hogy a leírási évek száma két adóév és a leírás mértéke 50–50 százalék.

h) Az 1995. december 31-e után üzembe helyezett, korábban még használatba nem vett, a Harmonizált Rendszer szerint (a továbbiakban: HR) 8401 vámtarifaszám (a továbbiakban: vtsz.), a HR 8405-8408, 8410-8430, 8432-8447, 8449-8465, 8467, 8468, 8474-8485, 8508, 8515, 8701, 8709, 8716 vtsz.-ok alá tartozó gépek, gépi berendezések, a HR 8501, 8502, 8504-8507, 8511-8513, 8530, 8531, 8535-8537, 8539, 8543-8548, 9006, 9405 vtsz.-ok alá tartozó villamos készülékek, a HR 8403 vtsz. alá tartozó kazán és a HR 8402 vtsz. alá tartozó gőzfejlesztő berendezés esetében évi 30 százalék értékcsökkenési leírás érvényesíthető, kivéve, ha az adózó az e fejezet alapján érvényesíthető magasabb kulcs alkalmazását választja.

i) A vállalkozási övezetben telephellyel rendelkező egyéni vállalkozó a vállalkozási övezetté minősítést követően, de legkésőbb 2002. december 31-én ott üzembe helyezett és korábban még használatba nem vett tárgyi eszközök – kivéve a közúti gépjárművet (HR 8701-8705, 8710, 8711 vtsz.-ok), az épületet és az építményt – esetében egyösszegű, valamint a vállalkozási övezetté minősítést követően, de legkésőbb 2002. december 31-én ott üzembe helyezett és korábban még használatba nem vett épület, építmény esetében évi 10 százalék mértékű értékcsökkenési leírást érvényesíthet. E rendelkezés alkalmazásában vállalkozási övezetnek minősül a jogszabályban ilyenként meghatározott közigazgatási egység.

j) Tárgyi eszköz, nem anyagi javak 1996. december 31-ét követő részletfizetéssel történő vásárlása esetén – amennyiben a szerződés szerint a vevő legkésőbb az utolsó részlet törlesztésével vagy azt követően egy meghatározott időtartamon belül tulajdonossá válik –, a vevő egyéni vállalkozó a tárgyi eszköz, nem anyagi javak beszerzési árának egészére alkalmazhatja az e melléklet szerinti értékcsökkenési leírást, függetlenül a vételár kiegyenlítésének módjától. Ha az egyéni vállalkozó az előzőek szerinti módon adja el tárgyi eszközét, nem anyagi javait, akkor adóévi bevételként az adott évben e címen kapott törlesztő részlet összegét kell figyelembe vennie. A részletfizetéshez kapcsolódó kamat nem része a beszerzési árnak, a kifizetés évében költségként elszámolható.

k) A szálláshely-szolgáltató és vendéglátó tevékenységet végző egyéni vállalkozó a kizárólag e célból üzemeltetett hosszú élettartamú szerkezetű épület esetében 3 százalékos értékcsökkenési leírást érvényesíthet.

l) A HR 8471 vtsz. alá tartozó általános rendeltetésű számítástechnikai gép, berendezés esetében az egyéni vállalkozó 50 százalékos értékcsökkenési leírást érvényesíthet.

m) Az egyéni vállalkozó a 33 vagy a 14,5 százalékos norma alá besorolt, korábban még használatba nem vett tárgyi eszközökre, valamint a szellemi termékekre, a kísérleti fejlesztés aktivált értékére 50 százalékos értékcsökkenési leírást érvényesíthet.

n) Az egyéni vállalkozó a kizárólag film- és videógyártást szolgáló gépek és berendezések esetében 50 százalékos értékcsökkenési leírást érvényesíthet.

o) A tárgyi eszköz üzembe helyezésének (rendeltetésszerű használatba vételének) – az üzembe helyezés elmaradása esetén kiselejtezésének, elidegenítésének vagy a nyilvántartásból bármely más ok miatt történő kivezetésének – időpontjában elszámolt értékcsökkenési leírásnak kell tekinteni – és az egyedi részletező nyilvántartásban is ennek megfelelően kell rögzíteni – a tárgyi eszköz megszerzése vagy előállítása érdekében teljesített beruházási kiadásnak megfelelően a fejlesztési tartalék-nyilvántartásból kivezetett összeget.

p) A 250 főnél kevesebb alkalmazottat foglalkoztató egyéni vállalkozó a korábban még használatba nem vett, a műszaki gépek, berendezések és a – személygépkocsi kivételével – a járművek között nyilvántartott tárgyi eszköznek az üzembe helyezés időpontjára megállapított beruházási költségét az üzembe helyezés adóévében jogosult egy összegben költségként elszámolni, amennyiben a tárgyi eszközt a területfejlesztés kedvezményezett térségeinek jegyzékéről szóló kormányrendelet szerint a területfejlesztés szempontjából leghátrányosabb helyzetű 48 kistérség valamelyikében helyezi üzembe. Az értékcsökkenési leírásról így figyelembe vett összegnek 1 százaléka jármű esetében 3 százaléka az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában, ha a beruházás elsődleges mezőgazdasági termelést szolgál, az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek előállításával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra történő alkalmazásáról szóló 1857/2006/EK rendeletben foglalt támogatásként vehető igénybe, minden más esetben az egyéni vállalkozó választása szerint

pa) az adóévben igénybe vett csekély összegű (*de minimis*) támogatásnak vagy

pb) a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra vonatkozó bizottsági rendeletben foglaltak szerinti támogatásnak

minősül.

q) Az egyéni vállalkozó az 1998. december 31-ig üzembe helyezett tárgyi eszközeire vonatkozóan változatlanul alkalmazhatja a 11. számú melléklet 1998. december 31. napján hatályos rendelkezéseiben meghatározott leírási kulcsokat.

3. A leírási kulcsok jegyzéke és alkalmazásuk szabályai

a) Épületek

Az épület jellege	Évi leírási kulcs %
Hosszú élettartamú szerkezetből	2,0
Közepes élettartamú szerkezetből	3,0
Rövid élettartamú szerkezetből	6,0

A felsorolt csoportokon belül az épületek műszaki ismérvek szerinti besorolása:

A csoport megnevezése	Felmenő (függőleges teherhordó) szerkezet	Kitöltő(nem teherhordó) falazat	Vízszintes teherhordó szerkezet (közbenső és tetőfödém, illetve egyesített teherhordó, térelhatároló tetőszerkezet)
Hosszú élettartamú szerkezet	Beton- és vasbeton, égetett téglá-, kő-, kohósalak- és acélszerkezet	Tégla, blokk, panel, öntött falazat, fémlemez, üvegbeton és profilüveg	Előre gyártott és monolit vasbeton acéltartók közötti kitöltő elem, valamint boltozott födém
Közepes élettartamú szerkezet	Könnyűacél és egyéb fémszerkezet, gázsilikát szerkezet, bauxitbeton szerkezet, tufa- és salakblokk szerkezet, fűrészelt faszerkezet, vályogfal szigetelt alapokon	Azbeszt, műanyag és egyéb függönyfal	Fagerendás (borított és sűrűgerendás), mátrai födém, könnyű acélfödém, illetve egyesített acél tetőszerkezet könnyű kitöltő elemekkel
Rövid élettartamú szerkezet	Szerfás, és deszkaszerkezet vályogvert falszerkezet, ideiglenes téglafalazat	Deszkafal, lemezkeretbe sajtolt lapfal	Szerfás tapasztott és egyéb egyszerű falfödém

Az épület jellegét a három ismérv közül a rövidebb élettartamot jelentő alapján kell meghatározni.

Az épületgépészet körébe tartozó gépek és berendezések értékcsökkenését az épülettől elkülönülve is el lehet számolni.

Az épületbe beépített technológiai gépek és berendezések, az ezeket kiszolgáló vezetékek leírását az épülettől függetlenül, a gépeknél, illetve vezetékeknél megadott leírási kulcsok alapján kell megállapítani.

b) Építmények

Építménycsoportok	Évi leírási kulcs %
Ipari építmények	2,0
Mezőgazdasági építmények	3,0
ebből: önálló támrendszer	15,0
Melioráció	10,0
Mezőgazdasági tevékenységet végző egyéni vállalkozónál a bekötő- és üzemi út	5,0
Közforgalmi vasutak és kiegészítő építményei, ideértve az iparvágányokat is	4,0
Egyéb vasúti építmények (elővárosi vasutak, közúti villamosvasutak, metróvasúti pálya stb.)	7,0
Vízi építmények	2,0
Hidak	4,0
Elektromos vezetékek, ideértve a távközlési hálózat vezetékest is	8,0
Kőolaj- és földgázvezetékek, gázvezetékek	6,0
Gőz-, forró víz- és termálvízvezeték, földgáz távvezeték, termálkút	10,0
Közúti villamos vasúti és trolibusz munkavezetékek	25,0
Egyéb, minden más vezeték	3,0
Alagutak és föld alatti építmények (a bányászati építmények kivételével)	1,0
Idegen (bérelt) ingatlanon végzett beruházás	6,0
Hulladékártató	20,0
Kizárólag film- és videogyártást szolgáló építmény	15,0
Minden egyéb építmény (kivéve a hulladékhasznosító létesítményt)	2,0
A hulladékhasznosító létesítmény	15,0

Hulladékártató: a hulladékgazdálkodásról szóló törvény előírásának megfelelő tárolásra, ártalmatlanításra szolgáló épület, építmény; a hulladékártató létesítése miatt igénybe vett földterületre értékcsökkenési leírást a hulladékártatóval azonos leírási kulccsal kell számolni.

Hulladékhasznosító létesítmény: a hulladékgazdálkodásról szóló törvény előírásának megfelelő hasznosítás céljára szolgáló épület, építmény, ide nem értve a földterületet.

Melioráció: szántó, kert, gyümölcsös, szőlő, gyep és erdőművelési ágú, nem belterületen végrehajtott, a termőföld mezőgazdasági célú hasznosítását szolgáló, vízháztartás-szabályozó építmény; talajjavítás legalább 6 éves tartamhatással, valamint a területrendezés építménye.

c) Ültetvények

Ültetvénycsoportok	Évi leírási kulcs %
Alma, körte, birs, naspolya, cseresznye, meggy, szilva, szőlő, szőlőanyatelep, mandula, mogyoró	6,0
Őszibarack, kajszi, köszméte, ribiszke, komló, gyümölcsanyatelep, fűztelep	10,0
Spárga, málna, szeder	15,0
Dió, gesztenye	4,0
Egyéb ültetvény	5,0

d) Gépek, berendezések, felszerelések, járművek

da) 33 százalékos kulcs alá tartozó tárgyi eszközök:

1. a HR 8456-8465, 8479 vtsz.-okból a programvezérlésű, számvezérlésű gépek, berendezések;

2. a HR 8471, 8530, 8537 vtsz.-okból az irányítástechnikai és általános rendeltetésű számítástechnikai gépek, berendezések;

3. a HR 84. és 85. Árucsoportból az ipari robotok;

4. a HR 9012, 9014-9017, 9024-9032 vtsz.-okból az átviteltechnikai, az ipari különleges vizsgálóműszerek és a komplex elven működő különleges mérő és vizsgáló berendezések;

5. a HR 8469, 8470, 8472, 9009 vtsz.-ok, valamint a HR 8443 5100 00 vtsz.-alszám;

6. a HR 8419 11 00 00, 8541 40 90 00 vtsz.-alszámok;

7. a HR 8402, 8403, 8416, 8417 vtsz.-okból a fluidágyas szénportüzelésű berendezések, valamint a mezőgazdasági és erdőgazdasági nedves melléktermékek elégetésével üzemelő hőfejlesztő berendezések;

8. a HR 8417 80 10 00 vtsz.-alszám, valamint a 8514 vtsz.-ből a hulladékmegsemmisítő, -feldolgozó, -hatástalanító és -hasznosító berendezések;

9. a HR 8421 21 vtsz.-alszámok;

10. a HR 8419, 8421 vtsz.-okból a szennyező anyag leválasztását, szűrését szolgáló berendezések;

11. a HR 8421 31 és a 8421 39 vtsz.-alszámok;

12. a HR 8419 20 00 00 vtsz.-alszám, továbbá a HR 9018-9022 vtsz.-okból az orvosi gyógyászati laboratóriumi eszközök.

db) 20 százalékos kulcs alá tartozó tárgyi eszközök:

a HR 8701 vtsz.-ből a járművek, valamint a HR 8702-8705, valamint a HR 8710, 8711 vtsz.-ok.

dc) 14,5 százalékos kulcs alá tartozó tárgyi eszközök:

Minden egyéb – a da)–db) pontban fel nem sorolt – tárgyi eszköz.

e) Kortárs képzőművészeti alkotást 5 évi vagy annál hosszabb idő alatt lehet leírni.

f) Nem anyagi javak

Az értékcsökkenési leírás meghatározása érdekében a nem anyagi jószág beruházási költségét azokra az évekre kell felosztani, amelyekben azt az egyéni vállalkozó vállalkozási tevékenységéhez várhatóan használni fogja. A befejezett kísérleti fejlesztés aktívált értékét 5 év, vagy ennél rövidebb idő alatt lehet leírni. Az elszámolási időszakot és az évenként értékcsökkenési leírásaként elszámolható összeget (vagy meghatározásának módszerét) az eszköz használatbavétele időpontjában kell meghatározni és az egyedi részletező nyilvántartásban rögzíteni.

f) Az egyéni vállalkozó a következő tárgyi eszközök értékcsökkenési leírásának meghatározása érdekében az eszköz beruházási költségét azokra az évekre osztja fel, amelyekben azt a vállalkozói tevékenységéhez várhatóan használni fogja:

fa) koncesszió keretében megvalósult tárgyi eszköz;

fb) az ipari park közműnek minősülő (út, víz- és csatornaellátás, energiaellátás, távközlés célját szolgáló) tárgyi eszköze;

fc) tenyészállat;

fd) a kizárólag alapkutatáshoz, alkalmazott kutatáshoz vagy kísérleti fejlesztéshez használt tárgyi eszköz;

fe) a közúti személyszállításhoz használt autóbusz.

Az elszámolási időszakot és az évenként értékcsökkenési leírásaként elszámolható összeget (vagy meghatározásának módszerét) az eszköz használatbavétele időpontjában kell meghatározni és az egyedi részletező nyilvántartásban rögzíteni.

4. A nem kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök (kivéve a személygépkocsi) és nem anyagi javak értékcsökkenésének elszámolása.

a) A nem kizárólag üzemi célt szolgáló saját tulajdonú gép, berendezés, felszerelés esetében átalányban számolható el értékcsökkenési leírás olyan nyilvántartás vezetése mellett, amely a nem kizárólagosan üzemi célt szolgáló említett tárgyi eszköz azonosításra alkalmas megnevezését, beszerzési (előállítási) árát – mint nyilvántartási értéket –, továbbá a beszerzés (előállítás) és a használatbavétel időpontját tartalmazza. Az átalány összege több ilyen eszköz használata mellett is legfeljebb az éves bevétel 1 százalékáig, ezen belül is az említett nyilvántartásban szereplő eszköz(ök) nyilvántartási értékének legfeljebb 50 százalékáig terjedhet. Egy adott, nem kizárólagosan üzemi célt szolgáló eszköz értéke alapján csak egy ízben, a használatbavétel évében vehető figyelembe ez az átalány.

b) Építmény, épület bérbeadása esetén, ha a bérbeadás nem egész évre vonatkozik és/vagy a bérbeadás csak az ingatlan alapterületének egy részére valósul meg (például esetenként szállás célú hasznosítás esetén) a 3. pontban meghatározott értékcsökkenési leírás összegéből

– a bérbeadás időszakára eső időarányos részt (naponta 365-öd részt),

– a bérbeadott (hasznosított) alapterület négyzetméterrel arányos részét,

ha az előző két eset együttesen áll fenn, akkor mindkét arányosítást figyelembe véve kiszámított részt lehet érvényesíteni.

c) Nem anyagi javak esetében, ha azok nem kizárólag üzemi célt szolgálnak értékcsökkenési leírás nem számolható el.

5. Nem számolható el értékcsökkenési leírás azon tárgyi eszközök, nem anyagi javak után, amelyeknek beszerzési költségét a magánszemély korábban egy összegben, vagy értékcsökkenési leírásként bármilyen formában elszámolta, valamint a lízing útján beszerzett eszköz után.

6. Elszámoltnak kell tekinteni az értékcsökkenési leírást azokra a naptári évekre, amelyekben a magánszemély a tárgyi eszközt (kivéve a személygépkocsit), nem anyagi javakat a jövedelemszerző tevékenységéhez használta és személyi jövedelemadó-kötelezettségének jogszabályban vélelmezett jövedelemhányad (a bevételnek a jogszabályban meghatározott aránya) szerint tett eleget, vagy értékcsökkenés ellentételezése címén bevételt kapott, vagy adómentes árbevétele volt.

7. Az egyéni vállalkozó – az 1–5. pontban foglaltaktól függetlenül – az egyéni vállalkozói tevékenységéhez jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján kapott támogatás felhasználásával megszerzett (előállított) tárgyi eszköz, nem anyagi jószág beszerzési (előállítási) árának azt a részét, amely egyenlő a megszerzéséhez (előállításához) felhasznált támogatás összegével, az eszköz üzembe helyezésének (rendeltetésszerű használatba vételének) – az üzembe helyezés elmaradása esetén kiselejtezésének, elidegenítésének vagy a nyilvántartásból bármely más ok miatt történő kivezetésének – időpontjában értékcsökkenési leírásként számolja el. A nem kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköz, nem anyagi jószág esetén ezen túlmenően nincs lehetőség értékcsökkenési leírás elszámolására.

III. A járművek költsége

1. A saját tulajdonú – ideértve a továbbiakban a házastárs tulajdonát is – kizárólag üzemi célú jármű (e rendelkezés alkalmazásában a személygépkocsi-bérbeadó vagy személyszállító tevékenységet folytató egyéni vállalkozónál a tevékenység tárgyát, illetve eszközét képező személygépkocsi is, ha az egyéni vállalkozó azt más célra részben sem használja, és üzleti nyilvántartásai ezt egyértelműen alátámasztják) üzemanyag-felhasználása, továbbá számlával (bizonylattal) történő igazolás alapján a jármű fenntartásának, javításának és felújításának költsége számolható el, valamint a II. fejezetben foglaltak szerint érvényesíthető értékcsökkenési leírás. Üzemanyag-felhasználás címén vagy

a) az üzemanyag-fogyasztási norma és az állami adóhatóság által közzétett üzemanyagár,

b) a számlával (számlákkal) igazolt üzemanyag-vásárlás vehető figyelembe, azonban a számla alapján figyelembe vett üzemanyag-mennyiség nem lehet több, mint az üzemi használatra az üzemanyag-fogyasztási normával számított mennyiség,

azzal, hogy a magánszemély az adóév egy negyedéven belül a negyedév első napján választott üzemanyag-felhasználással összefüggő költségelszámolási módszertől – ideértve a választott üzemanyag-fogyasztási normát is – nem térhet el. Nem alkalmazható az a) pont rendelkezése, ha az egyéni vállalkozó az Áfa-törvény szabályai szerint az üzemanyag általános forgalmi adóját levonásba helyezi.

2.

3.

4.

5. A saját tulajdonú nem kizárólag üzemi célú jármű – kivéve a személygépkocsit – beszerzési árával szemben a II. fejezet szerint általában érvényesíthető értékcsökkenési leírás. Az 1. pontban nem említett személygépkocsi esetén az általában szerinti elszámolás a következő

módon érvényesíthető: a II. fejezetben említett nyilvántartás vezetése mellett az éves bevételnek 1 százaléka, de legfeljebb egy személygépkocsi beszerzési árának a 10 százaléka vehető figyelembe, illetőleg a hivatkozott pontban meghatározott átalány címén egyébként elszámolt költség ezzel az összeggel növelhető. Egy adott személygépkocsi értéke alapján csak egy ízben, a használatbavétel évében vehető figyelembe ez az átalány. Más költségek az üzemi használattal arányosan számolhatók el az 1. pont vonatkozó rendelkezése szerint.

6. Saját tulajdonú személygépkocsi esetében az üzemanyagköltségen kívül az 5. pontban foglaltak helyett és minden más költség (pl. fenntartás, javítás, felújítás) címén 9 Ft/km (általános személygépkocsi-normaköltség) elszámolása választható.

7. A nem saját tulajdonú, kizárólag üzemi célra használt jármű (kivéve a személygépkocsit) esetében elszámolható az üzemi használatra eső

a) igazolt bérleti vagy lízingdíj (ez alól kivételt képez a személygépkocsi bérleti vagy lízingdíja),

b) az 1. pont szerinti üzemanyag-fogyasztás,

c) számla szerinti egyéb költség, amennyiben azok a bérleti szerződés alapján a bérbevevőt terhelik.

8. A személygépkocsi bérleti vagy lízing díja címén a költségként figyelembe vehető összeg több személygépkocsi esetén sem haladhatja meg a vállalkozói bevétel 1 százalékát, egyébként ilyen címen az egyéni vállalkozó költséget nem számolhat el. Az utóbbi rendelkezés alól kivételt képeznek az 1. pontban említett személygépkocsik, amelyek esetében a bérleti díj, illetőleg a vonatkozó rendelkezés szerint a lízing díja elszámolható. A nem saját tulajdonú személygépkocsi üzemi célú használata esetén elszámolható az üzemi használatra eső

a) 1. pont szerinti üzemanyag-fogyasztás,

b) számla szerinti egyéb költség,

amennyiben az a szerződés alapján az egyéni vállalkozót terheli.

9. A költségelszámolás bármelyik módjának alkalmazásánál szükséges járművenként – az 5. számú melléklet II. 7. pontjában meghatározott – külön útnyilvántartás vezetése, továbbá abban járművenként az üzemi célú futás kezdő és záró kilométeróra állásának a feljegyzése. Költség kizárólag az e pont szerint igazolt üzemi célú futásteljesítmény után számolható el, kivéve azt a futásteljesítményt, amelyre nézve az egyéni vállalkozó magánszemélynek kifizető egyébként kiküldetési rendelvénnyel hivatali, üzleti utazás címén bevételnek nem számító költségtérítést fizetett.

10. Az egyéni vállalkozónak az 1. és 6. pont szerinti költségelszámolási módszerek közötti választása valamennyi általa használt személygépkocsira és a teljes adóévre vonatkozik. Amennyiben a személygépkocsi mellett más járműveinek költségeit is elszámolja, az nem zárja ki, hogy az összes személygépkocsijára egységesen alkalmazza a 6. pont szerinti elszámolási módszert. A 7–8. pont szerinti személygépkocsi-használat utáni költségelszámolás esetén a saját tulajdonú személygépkocsira vonatkozóan sem választható a 6. pont szerinti elszámolás.

11. A 9. pontban foglaltaktól eltérően, az egyéni vállalkozó az útnyilvántartás vezetése helyett havi 500 kilométer utat számolhat el átalányban a személygépkocsi használata címén a költségek 6. pont szerinti figyelembevételével, függetlenül az üzemeltetett személygépkocsik számától. Ezt az elszámolási módszert is csak a teljes adóévre – illetőleg az adóéven belül az egyéni vállalkozói tevékenység teljes időtartamára – lehet alkalmazni.

12. Az egyéni vállalkozó a saját tulajdonú gépjármű tulajdonjogát e törvény bizonylatmegőrzésre vonatkozó szabályainak betartásával, a kötelező gépjármű felelősségbiztosítás befizetését igazoló szelvényvel igazolja.

13.

IV. A jövedelem megállapításakor költségként figyelembe nem vehető kiadások:

1.

2. a pénzügyi ellenőrzés alapján megállapított adórövidítésből, egyéb jogszabály megsértéséből keletkező befizetés (bírság, késedelmi pótlék stb.), kivéve az önellenőrzési pótlékot, és az olyan adóra vonatkozó adóhiányt, amely jogszerű teljesítés esetén egyébként költségként elszámolható lett volna;

3. a bármilyen címen felvett hitelre (kölcsönre) visszafizetett összeg;

4. azok a befizetési kötelezettségek, amelyekkel összefüggésben a magánszemély adócsökkentést vett igénybe;

5. a tagdíjak, ha törvény másként nem rendelkezik;

6. a közcélú adományok;

7. azok a kiadások, amelyek az I–III. fejezetben és az általános, valamint a vállalkozói tevékenységre vonatkozó rendelkezések között említett költségek esetében az ott leírt rendelkezéseknek (mértékek, feltételek stb.) nem felelnek meg;

8. az egyéni vállalkozó személyi jövedelemadója, vállalkozói személyi jövedelemadója és a vállalkozói osztalékalap után fizetett személyi jövedelemadója;

9. a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény rendelkezései szerint nem megállapodás alapján fizetett saját nyugdíjjárulék és egészségbiztosítási járulék, a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezései szerint nem megállapodás alapján és nem kiegészítésként fizetett saját tagdíj;

10. a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény rendelkezései szerint megállapodás alapján nyugellátásra jogosító szolgálati idő és nyugdíjalapot képező jövedelem szerzése céljából a saját maga javára fizetett összeg, a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezései szerint megállapodás alapján a saját maga javára fizetett magánnyugdíjpénztári tagdíj és annak kiegészítése;

11. a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény rendelkezései szerint megállapodás alapján fizetett egészségbiztosítási járulék;

12. az értékcsökkenési leírás alapjába beszámító, a tárgyi eszköz, a nem anyagi javak üzembe helyezéséig felmerült kiadás, valamint a felújítási költséget képező kiadások, ha azokkal az egyéni vállalkozó az értékcsökkenési leírás alapját növeli;

13. a vissza nem térítendő munkáltatói támogatás, ide nem értve a magánszemélynek segély címen juttatott összeget;

14. a magánszemély bevétele (jövedelme) után külföldön megfizetett, a személyi jövedelemadónak megfelelő adó.

12. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez

13. számú melléklet az 1995. évi CXVII. törvényhez

A vállalkozói adókedvezményekről

A vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó a vállalkozói személyi jövedelemadóját az e mellékletben foglalt vállalkozói adókedvezményekkel csökkentheti.

1–8.

Kisvállalkozások adókedvezménye

9. A 250 főnél kevesebb alkalmazottat foglalkoztató egyéni vállalkozó – kivéve a tevékenysége alapján mezőgazdasági, vadgazdálkodási, erdőgazdálkodási ágazatba vagy halgazdálkodási ágba sorolt egyéni vállalkozó – 2000. december 31-ét követően megkötött hitelszerződés (ideértve a pénzügyi lízinget is) alapján tárgyi eszköz beszerzéséhez, előállításához pénzügyi intézménytől igénybe vett hitel kamata alapján adókedvezményt vehet igénybe.

10. Az adókedvezmény a 9. pontban meghatározott hitelre az adóévben fizetett kamat 40 százaléka.

11.

12. A 9. pont alapján igénybe vett adókedvezmény összege adóévenként nem haladhatja meg a 6 millió forintot. A magánszemély által az adóévben érvényesített adókedvezmény összege az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában az adóévben igénybe vett csekély összegű (*de minimis*) támogatásnak vagy az egyéni vállalkozó választása szerint a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra vonatkozó bizottsági rendeletben foglaltak szerinti támogatásnak minősül, azonban ha a beruházás elsődleges mezőgazdasági termelést szolgál, az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek előállításával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásra történő alkalmazásáról szóló 1857/2006/EK rendeletben foglalt támogatásként vehető igénybe.

13. Az egyéni vállalkozó az adókedvezményt abban az adóévben – utoljára abban az adóévben, amelyben a hitelt az eredeti szerződés szerint vissza kell fizetnie – veheti igénybe, amelynek utolsó napján a tárgyi eszköz nyilvántartásában szerepel.

14. Az egyéni vállalkozónak az igénybe vett adókedvezményt késedelmi pótlékkal növelten kell visszafizetnie, ha

a) a hitelszerződés megkötésének évét követő négy éven belül a beruházást nem helyezi üzembe, kivéve, ha az üzembe helyezés elháríthatatlan külső ok miatti megrongálódás következtében maradt el,

b) a tárgyi eszközt az üzembe helyezésének adóévében vagy azt követő három évben elidegeníti.

Ezt a rendelkezést kell alkalmazni, ha a magánszemély egyéni vállalkozói jogállása az említett időszak alatt bármely okból megszűnt (ide nem értve, ha annak oka cselekvőképességének elvesztése vagy a halála).